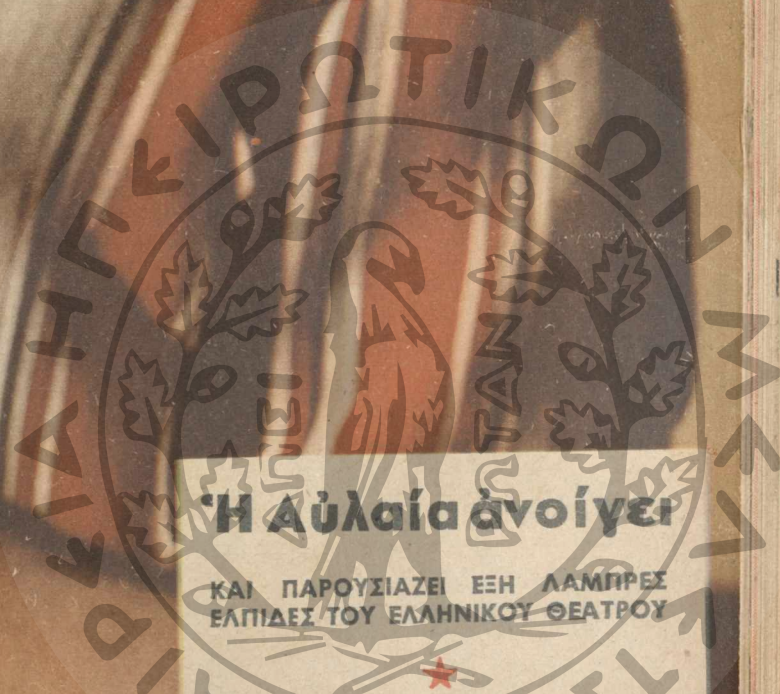

ΕΥΝΑΙΚΑ

237

18,25⁹

#ΠΟΚΡΙΤΙΚΑ

Ἡ Αὐλαία ἀνοίγει

ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΞΗ ΛΑΜΠΡΕΣ
ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Οἱ ἀπόκριες ἔφθασαν

ΜΟΔΑ, ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ, ΚΟΥΖΙΝΑ,

Κάκια Ἀναλυτῇ

Ο έξερευνητής Λά Περούζ

και το ρομαντικό του ειδύλλιο

ΣΤΑ 1772, σε ηλικία τριάντα ενός έτους, ο διάσημος Γάλλος θαλασσοπόρος, Λά Περούζ, υποπλοίαρχος ακόμα τότε, δρισκόταν στην "Ιλ ντε Φράνς, παλιά αποικία της Γαλλίας και άργότερα της Αγγλίας. Μέσα στην ήδονική ατμόσφαιρα της θρυλικής αυτής γης, ο άγνος υποπλοίαρχος με την τρυφερή καρδιά και την ώραία ψυχή, έρωτεύθηκε με την πρώτη ματιά μια νεαρή κρεολή που του φάνηκε να συγκεντρώνει όλες τις σωματικές και ψυχικές τελειότητες.

Η Έλεωνόρα Μπουντρού —έτσι λεγόταν αυτή η σειρά— ήταν κόρη ενός αποθηκάρη του Πόρ-Μπουρμπόν που δεν είχε ούτε περιουσία, ούτε μόρφωση, αλλά που ήταν καλός και τίμιος άνθρωπος.

Η Έλεωνόρα ήταν δεκαπέντε χρονών, πάρα πολύ όμορφη, έξυπνη και γλυκεία. Δεν έμεινε κι αυτή ασυγκίνητη από τον φλογερό έρωτα του ώριμου αξιωματικού, και το ειδύλλιο αναπτύχθηκε σφοδρό και άσυγκρατητο όπως όλα όσα γεννιούνται μέσα στο εύχριστο κλίμα.

Για να εμπνεύσει ίσως εμπιστοσύνη στον πατέρα Μπουντρού, η έπειδη σχεδίαζε σοβαρά να εγκατασταθεί κοντά στην αγαπημένη του, ο Λά Περούζ αγόρασε στο νησί ένα σπίτι και μερικά στρέμματα γης. Όσο για την δεσποινίδα Μπουντρού, ποτισμένη με τον ρομαντισμό της εποχής της, έγραφε πύρινα γράμματα στον αγαπημένο της: «Η Έλεωνόρα σου θα σε λατρεύει αιώνα... Ξέρω πως μια μέρα θα είσαι ο άντρας μου... Μην ξεχνάς την αγαπημένη γυναίκα σου...»

Εκείνος τη σκεφτόταν νύχτα - μέρα, και άνησυχούσε για την εξέλιξη που θα έπαιρνε η έρωτική τους περιπέτεια. Στο σπίτι του έγραφε γράμματα στοργικά και δεν παρέλειπε να κληρονομικές νύξεις για να βολιδοσκοπήσει τους γονείς του:

«Είμαι σχεδόν έρωτευμένος με μια νεαρή κοπέλλα απ' αυτό εδώ το νησί, και το πράγμα μπορεί να καταλήξει σε γάμο. Άλλα δεν πήρα ακόμα καμιά απόφαση».

ΣΤΗΝ πραγματικότητα, ο Λά Περούζ την είχε πάρει την απόφασή του, όταν έπενεθε ο Ιππότης ντε Ρενόι, κυβερνήτης του, στον οποίο οι γονείς του νέου είχαν δώσει γραπτό πληρεξούσιο κηδεμονίας του γιου του.

Παρά τις ίκεσίες του νεαρού αξιωματικού και τα δάκρυα της Έλεωνόρας, έμεινε ανέκδοτος:

«Ο έρωτας περνάει, έλεγε αυτός ο θαλασσολόκος. Εκείνο που δεν περνάει είναι η φτώχεια, και η φτώχεια σ' ένα σπίτι διώχνει τον έρωτα».

Στο μεταξύ, ήρθε κι ένα γράμμα από τον πατέρα του Λά Περούζ:

«Με κάνει να ανατριχιάζω, παιδί μου! Τι λοιπόν, ούτε προίκα ούτε τίτλο! Ο γάμος αυτός θα ήταν καταστροφή. Θα σ' έκανε να χάσεις την προστασία των Ισχυρών, την εμπιστοσύνη του υπουργού, την εκτίμησή των συναδέλφων σου, την υπόληψή των υφισταμένων σου και τη στοργή των γονέων σου... Όλα αυτά για μιαν επιπόλαιη καλλονή και για κάποιες υποτιθέμενες χάρες που δεν υπάρχουν ίσως παρά μονάχα μέσα στη φαντασία σου!»

Και ο πατέρας αυτός, ο όχι και τόσο έντιμος στην προκειμένη περίπτωση, προσέθετε:

«Οι νόμοι της τιμής δεν σε υποχρεώνουν να κρατήσεις τις υποσχέσεις που μπορεί να έδωσες σ' αυτό το πρόσωπο... Ξεχνάς ότι είσαι υπό την

έξουσίά μου, ότι δεν είσαι ελεύθερος και πως, ό,τι υπόσχεσαι, δίχως την έγκρισή μου, δεν ισχύει».

ΔΕΝ ήταν ελεύθερος! Και ήταν τότε τριανταδυό χρονών!

Προσπονήθηκε τον πειθαρχικό! Άλλά, φυσικά, η αυστηρή εκείνη πανταχού έρχιχε λάδι στη φωτιά και είχε σαν αποτέλεσμα να φουντώσει το πάθος των δυο έρωτευμένων. Για να μη φανή ανυπάκουος στους γονείς του καθώς και στον κυβερνήτη του, ο υποπλοίαρχος υποσχέθηκε στην Έλεωνόρα να την παντρευτεί αν τον ακολουθούσε στη Γαλλία.

Λίγον καιρό αργότερα, ο Λά Περούζ έφυγε από το νησί για να επιστρέψει στην Εύρωπη. Ο πατέρας Μπουντρού, που δεν έδλεπε την ώρα να παντρεύσει την κόρη του, τη μαρκάρισε γρήγορα για τη Γαλλία, παρ' όλο που οι πολλές συγκινήσεις είχαν κλονίσει την υγεία της. Κατά την αποβίβαση της στο Λοριάν, η Έλεωνόρα έπεσε στη θάλασσα από κάποια αδεξιότητα της, και αυτό χειροτέρεψε την κατάσταση της. Έμεινε άρρωστη τρία χρόνια, και σ' αυτό το διάστημα δεν μπορούσε βέβαια να σκεφθεί για γάμο.

Όταν επιτέλους έγινε καλά, η άτυχη κρεολή περίμενε να δει τον άρραβωνιαστικό της. Έλαβε όμως ένα γράμμα του στο οποίο έκρινε πως ο Λά Περούζ δεν είχε κληρονομήσει τον χαρακτήρα του πατέρα του, και οί υποχρεώσεις του σαν ναυτικού δεν του επέτρεπαν να την παντρευθεί.

Εκείνη του απάντησε ότι θα τον περίμενε υπομονετικά, ώσπου να γίνει ειρήνη, σ' ένα μοναστήρι του προστείου Άγιος Αντώνιος, στο Παρίσι.

Το γράμμα του αυτό ξεχειλίζει από αγάπη με όλο που μ' αυτό έκανε γνωστό στην Έλεωνόρα πως ήταν μάλλον αδύνατο να ενώθούν.

«Σ' αγαπώ, της έλεγε, η μορφή σου με συνοδεύει καντού, όλη την ημέρα και όλη τη νύχτα και η σκέψη σου με βασανίζει, με τυραννεί. Ό... αγαπημένη μου, χίλιες φορές καλύτερα να μη σε είχα γνωρίσει!»

ΕΙΝΑΙ αλήθεια, πως με τα χρόνια, τις διασκέδες, τα ταξίδια, την αντίδραση των δικών του και με την ήρεμότερη σκέψη, ο έ-

ρωτας του Λά Περούζ είχε πολύ κατευνασθή. Όταν ο πόλεμος τελείωσε, οι γονείς του του είχαν δώσει μια νύφη με πολλά χαρίσματα: Πλούσια, εύγενής, καταγωγής και όμορφη, τη δεσποινίδα ντε Βεζιάν, που ήταν και παιδική φίλη του. Η ίδια ενός σπουδαίου γάμου» του ήταν ευχάριστη.

Άρραβωνιάστηκε λοιπόν μ' ελαφρή συνείδηση μαζί της, κι έλαστα εξωμολογήθηκε ανεπιφύλακτα στη μέλλουσα πεθερά του την παλιά πλάνη του.

«Αναθέτω στη μητέρα μου να σας διηγήσει την ιστορία των παιδιών μου έρωτων μου. Η καρδιά μου ήταν πάντα ένα μυθιστόρημα. Όσο περισσότερο θυσιαζόμουν για κείνην, που αγαπούσα, τόσο πιο εύχιστος έμουν. Άλλά δεν ξέχασα ποτέ το σεβασμό που όφειλω στους γονείς μου. Αυτοί με σταμάτησαν και αισθανόμαι σήμερα πως είναι το μεγαλύτερό τους εύεργετήμα».

Η φτωχή Έλεωνόρα, κλεισμένη στο μοναστήρι της, είχε μάθει τα άρραβωνιάσματα του αγαπημένου της και έκλαιγε απαρηγόρητα.

Και ο Λά Περούζ; Εκείνος δεν έκλαιγε αλλά βασανιζόταν από τύψεις. Η τιμία ψυχή του δειλιάζε μπροστά στο έγκλημα που θα έκανε» θυσιαζόμενος έτσι μια κοπέλλα που είχε έρθει από την άλλη άκρη του κόσμου πιστεύοντας στην υπόσχεσή του.

Νόμιζε πως θα καθυσάχαζε τη συνείδησή του προσφέροντας στην Έλεωνόρα χρήματα, και της έστειλε 80.000 φράγκα, τη μισή του περιουσία. Μά εκείνη δεν τα δέχθηκε, και, δίχως να του παραπνευθεί καθόλου, του έκανε γνωστή την απόφασή της να γίνει καλόγρια διά δίου.

Αυτή τη φορά, ο Λά Περούζ δεν κρατήθηκε. Ξεκίνησε για το μοναστήρι του Άγιου Αντωνίου, πολύ συγκινημένος και τρέμοντας ίσως περισσότερο απ' ό,τι όταν έκουγε το καρδί του να τραντάζεται από τις αγγλικές κανονίες.

Ξαναείδε την Έλεωνόρα κι έκλαψαν άγκυριασμένοι οι δυο τους. Την έβρισκε πολύ λιγώτερο όμορφη με στο αυτό τηρού περιβάλλον του μοναστηριού απ' ό,τι ήταν όταν σεργιανούσε μαζί του ντυμένη με το ρόζ φουστάνι της κάτω από τις κοκκοφοινικίες της πατρίδας της. Άλλά

του φανερώθηκε τόσο υπάκουη, τόσο πονεμένη και ανυπερότερη, ώστε ο σκληρός ναυτικός δεν μπόρεσε ν' άνθεξη σε τόσο γλυκύτητα. Λίγες μέρες αργότερα την παντρεύτηκαν, όταν άδουδα στην εκκλησία της γιάς Μαργαρίτας, κι έβγαλε της γιά το Άλμπι όπου οι δυο τους του υποδεχθηκαν με αγάπη.

Ο Λά Περούζ. (Προτομή του Ρυ)

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ αυτό μυθιστόρημα δεν σταματάει εδώ. Ο Λά Περούζ είχε παντρευτεί χωρίς την άδεια των ανωτέρων του ναυτικό. Νόμιζε λοιπόν ότι θα τον νάρθανε αυτό το παράπτωμα προσφερόταν εθελοντικά στη δίκη του υπουργού και αν άναυδα σε μια οποιαδήποτε εξερευνητική στρατεία. Δήλωσε λοιπόν πως ήταν έτοιμος να κάνει το γύρο του κόσμου επί δέκα έτη, αν το άπαιτούσαν.

Έτσι, την 1η Αυγούστου 1785, ο Λά Περούζ έφυγε με τη φρεγάτα που από το Μπρέστ, και ξέροντας που ήταν η τύχη του... Ήταν γραφτό για την άτυχη Έλεωνόρα, που περίμενε τον άραβωνιαστικό της έντεκα χρόνια, να περιμένει τον άντρα της σαράντα έτη χρόνια, άπου πέρασε μαζί του ναύαχα λίγους μήνες εύτυχιας ζωής. Ήταν η 1η Δεκεμβρίου 1787, η νύχτα που ο Λά Περούζ, άφου περιπέρα κοντά δυο χρόνια πάνω σ' ένα τις θάλασσες τη σημαία με τις κρινάδες της Γαλλίας, συνάντησε στα βράχια της νήσου Βανκας της Πολυνησίας, και οι έπιβάτες που κρεουρήθηκαν από τους Ιθαγενείς. Άλλά οι σύγχρονοι του Λά Περούζ άγνοούσαν την τύχη του, και μόλις το 1826 ο Ντυπόν ντ' Ουβέρ δεβαώθηκε για το τραγικό αυτό τέλος και περισηνέλεξε μερικά απομεινάρια της ναυαγισμένης αγάδας.

Σαράντα ένα χρόνια! Άραγε, η Έλεωνόρα ζούσε ακόμη; Κανείς δεν έβρι. Στη Γαλλία, στο διάστημα των σαράντα ένα αυτών γονών, φαν ένοκήφει λαίλαπτες πολύ φοβερές από εκείνες του άκεανού (Γαλλική Έπανάσταση), ώστε η μικρή κρεολή, που ήλπιζε πάντα και πάνε μέσα στην άγωνία, είχε άλλα να ξεχαστεί από τους Ιστοριογράφους του άνδού σιού του.

Η μικρή αυτή σθυσμένη σκιά έβρι νύχτα τη σελίδα της μέσα στη έπιστολή του Λά Περούζ, η οποία αυτή καθώς ήταν, με τον τρόπο που του είναι και ο καλύτερος, στατάθηκε ίκανή ν' αγαπήσει τόσο πολύ.

Κι' άξιζε περισσότερο γιατί άναπνε χωρίς άντάλλαγμα, άνα, άνα, έβρι τον άναπνύον οι άπλες κοπέλλες, ως το θάνατο και πιο πέρα κόρη...

Γ. Λενότο
της Γαλλικής άκαδημίας

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη έπιθεώρησις

Ίδιοκτησία - Διεύθυνσις:

Εύάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεία Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Τ.Αριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ

Ήρσας χτενίσματα για τους άποκρηάτικους χορούς	Σελ.	26
Γλάστε, χορέψτε, τραγουδήστε μασκέ	»	34
Φινέσας, χάρις και κομψότης	»	36
Έτομα και γελαστά για το μπάλ μασκέ	»	38

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Εύγονία	»	29
Η άγκυράς θεραπεύει το σηκότι	»	32

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μπουφές για το άποκρηάτικο γλέντι	»	14
Το άλάτι δεν είναι μόνο για το φαγητό	»	17
Κητήρες το τραπέζο-άντηλο τσαγιού με φλέρ-ντε-λούς	»	46
Τι πλεκτό θα φορέσετε	»	58

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Ό,τι θέλει η γυναίκα	»	4
Οι γυναίκες μεταξύ μας	»	5
Οι έπιρνας της γυναίκας	»	7
Ο κόσμος της άθνης	»	8
Ένας άνδρας μονολογεί	»	8
Ματίες στη μόδα	»	10
Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει	»	21
Περνάτε την ώρα σας ευχάριστα	»	49
Η σελίδα των παιδιών	»	55
Άλληλογραφίες γατρών	»	61
Ο διακοσμητής μας στο σπίτι σας	»	64
Άλληλογραφίες όμορφιάς, περιδοικού κλπ.	»	65
Μιλούν τ' άστρα	»	66

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Το μυστικό των 7 κοριτσιών (μυθ.)	»	19
Το ταλέντο (εύθυμη ιστορ.)	»	24
Το χαμένο κλειδί (διήγ.)	»	28
Οι πορταίρες κάλτσες (διήγ.)	»	45
Η Μαγεμένη γή (μυθ.)	»	47
Το βραχιόλι (διήγ.)	»	53
Το φυλαχτό (παιδικό μυθ.)	»	54
Το χαμένο όνειρο (μυθ.)	»	56
Ο κατάδικος (διήγ.)	»	62

ΠΟΙΚΙΛΑ

Η αψαία άνοίγει	»	11
Πώς θα όργανώσετε ένα άποκρηάτικο πάρτυ	»	18
Τα 100 χρόνια του Κονκάν	»	24
Το βασίλειο της μουσικής	»	26
Τι θα παίξουμε άπόψε	»	30
Η γυναίκα του Παλαμά	»	33
Παιδικά χωριά	»	40
Ο Μόντυ είναι έρωτευμένος με τη Λίζ	»	42
Ο σύλγος, έσεις και η άλλη»	»	51
Η θάλασσα των Σαργάσσων	»	57

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού:	Δρ.	ΔΟΛΛΑΡΙΑ	...	8.50
ΕΤΗΣ. (26 τεύχ.)	156	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ.	...	3.0.0
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	80	ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚ.	...	2.900
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)	40	ΒΕΛΓ. ΦΡ.	...	410

Τα έμβάσματα δέον να άποστέλλωνται προς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιδοικόν «Γυναίκα», διά ταχυδρομικής ή τραπεζικής έπιταγής.

Το έξωφυλλό μας

Η Κάκια Άναυτή, άπόφοιτος της Δραματικής Σχολής Ροντήρη, ένα από τα καινούργια και έκλεκτά ταλέντα του έλληνικού θεάτρου. Λειτουργείες για τη σταδιοδρομία της στη σελ. 12.

Για τα μαλλιά σας...

... Έμπιστευθήτε μόνο τα προϊόντα των Γερμανικών Έργοστασίων

Βέβα

ΚΟΛΕΣΤΟΝ

Η πρώτη Κρέμα Βαφής Μαλλιών. Δίδει τους πλέον Φυσικούς χρωματισμούς. Τελείως άδολαθής.

Βελλαφόν

Η Ιδανική Κρέμα κτενίσματος. Διατηρεί την κόμμωσι χωρίς να λιπαίνει και να κοκκαλώνει τα μαλλιά.

ΑΪΠΟΝ

Το μοναδικό Σαμπουν άγού. Έξολείφει τελείως την πιτυρίδα.

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Το Χρωμο-Σαμπουν που επαναφέρει στον φυσικό τους χρωματισμό τα γκρίζα μαλλιά.

Κολεστράλ

Κρέμα θεραπείας των μαλλιών. Δίδει νέα ζωή στα κουρασμένα μαλλιά.

Ζητήσατε τα προϊόντα μας από τον Κομμωτή σας

Γεν. Άγτιπρόσωποι διά την Ελλάδα
ΒΕΛΛΑ-ΕΛΛΑΣ
Νίκης και Ξενοφάντος 14
Τηλέφωνα: 32.749 και 32.844

80 χρόνια στην υπηρεσία της όμορφιάς

"Γνώμη"

“Ο,ΤΙ
θέλει
η γυναίκα

«Βέλλα Φόρμ», όσο και να επισκέπτεται μία γυναίκα συχνά τα κομμωτήρια, ασφαλώς, δεν θα έχει ένα καλοκτενισμένο κεφάλι αν δεν βοηθήσει και μόνη της για την ομορφιά των μαλλιών της. Η ύγρασία και ο αέρας επιδρούν καταστρεπτικά στα μαλλιά και τα κάνουν να χάνουν τη λάμψη και γυαλάδα τους. Κι όμως αν περιποιηθεί τα μαλλιά σας με την κρέμα κτενίσματος Βέλλα Φόρμ, θα έχετε πάντα ένα καλοκτενισμένο κεφάλι που θα λάμπει από υγεία και ομορφιά. Άλλα ή χρήσιμα της Βέλλα Φόρμ που γυαλίζει τα μαλλιά δίχως να τα λιπαίνει και που τα φιδώνει δίχως να τα κοκκαλώνει, δεν περιορίζεται μόνο στις γυναίκες, αλλά εξασφαλίζει πάντα ένα καλοκτενισμένο κεφάλι στον άνδρα και στο παιδί. Έτσι η Βέλλα Φόρμ που είναι προϊόν των παγκοσμίου φήμης γερμανικών εργοστασίων Βέλλα, θα γίνει ένα καλλυντικό τελείως απαραίτητο για κάθε σύγχρονο ελληνικό σπίτι. «Βελλατόν χρωμοσαμπουάν». Είναι γνωστό το αίσθημα άπαισιδοξίας που κυριεύει κάθε γυναίκα μόλις αντικρύσει τις πρώτες άσπρες τρίχες. Το να καταφύγει στη βαφή των μαλλιών γι' αυτές τις πρώτες τρίχες είναι λιγάκι νωρίς. Άλλα τη λύση σ' αυτό το πρόβλημα την έδωσαν τα παγκοσμίου γνωστά γερμανικά εργοστάσια Βέλλα, που εδώ και 80 χρόνια ασχολούνται με ό,τι αφορά την ομορφιά και την υγεία των μαλλιών της γυναίκας. Κατασκεύασαν το μοναδικό χρωμοσαμπουάν «Βελλατόν» που λούζει και συγχρόνως βάφει τα μαλλιά στους φυσικούς χρωματισμούς από το μαύρο μέχρι το ανοικτό ξανθό και σε έξι διάφορες μοντέρνες αποχρώσεις που δίνουν μια νεανική φρεσκάδα στα μαλλιά. Το «Βελλατόν» είναι ένας σύνδεσμος μεταξύ φύσεως και τέχνης και διευκολύνει τόσο τους κομμωτές όσο και τις κυρίες. Έχει δε μία πολύ απλή χρήση και το κυριότερο από όλα είναι τελείως αβλαβές στα μαλλιά γιατί δεν είναι βαφή. «Αίτον, σαμπουάν αγγού». Ένας από τους πραγματικούς εχθρούς της ομορφιάς των μαλλιών είναι ασφαλώς η πιτυρίδα που τόσο άσχημιζει το κεφάλι με τις αντίστοιχες λευκές κουκιδιτσές. Η γνωστή όμως γερμανική φίρμα Βέλλα που θεωρείται μοναδική στα ζητήματα των μαλλιών κατασκεύασε ένα νέο σαμπουάν αγγού που καταπολεμά τελείως την πιτυρίδα. Το καταπληκτικό αυτό σαμπουάν «Αίτον» χωρίς στην ειδική σύνθεσή του και περιεκτικότητα σε θρεπτικές ουσίες των μαλλιών καθαρίζει τα μαλλιά δίνοντας απαλότητα και ξεχωριστή γυαλάδα.

Για τα
μαλλιά σας

Δέν ζητάτε πολλά
από τη νοικοκυρά;

Δέν σκέπτεσθε πόση εύνοια
σύνη δα έχη η νοικοκυρά
σε κρίσιμες ημέρες αν βοηθήσει
κάτι που θα την ανακουφίσει
και θα την κάνει να μη αισθάνεται
πορά στην όλη της κατάσταση.
Μία αποτελεσματική βοήθεια
μία γέφυρα από την ανώμαλη
τάσταση στην όμαλη, δίνει
CAMELIA.

‘Η από δεκάδων ετών κοινά
φορούσα πολυτίμητος CAMELIA
με κανένα τρόπο δεν έχω
χλεί. Άνευαντίας σημαίνει
για εκατομμύρια γυναίκες
ασφάλεια και υγεία.

Με τις ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

ασφάλεια - καθαριότης
άνεση - αυτοπεποίθηση

Για ταξίδια - έκδρομες ειδική συσκευασία τσάντας.

CREME LE SECRET
DE LA FEMME
Special
“LADAS”

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΕΘΝ ΕΥΘΡΑ-
ΣΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Γύρω από τα μάτια το μέτωπο
το λαιμό κ.λπ. προς άποψη
γνή της πρόωρου ρυτίδωσης.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
‘Ιατρός

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' εβδομάτην 9-12,
5-7 ώς και επί συνεντεύξει.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

Μπομπονιέρες
ΓΑΜΩΝ
ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ
στο
Bébé Rose
ΕΡΜΟΥ 54 & 55
ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6-ΠΕΙΡΑΙΕΣ

Κάθε γυναίκα, πριν ψωνίσει καλή πορσελάνη, πρέπει να δει τις τιμές του «PORZELAN», Ανθίμου Γαζή 9. Σε γάμους ή σε βαφτίσια, έφθε κάνουν οι υπομονιέρες πορσελάνης με χρυσό μονόγραμμα. Στο «PORZELAN» θα παραγγείλετε τις υπομονιέρες σας σε πορσελάνη πολυτελείας και σε πάλιν τεκτόρ που έσεις θα διαλέξετε με το χρυσό ανεξίτηλο μονόγραμμά σας μόνον με 5 δραχμές. Στο «PORZELAN» δεν πληρώνετε διτρίνα. Σερβίς φαγητού HEINRICH 74 τεμ. μόνον 2.300 δραχ. σερβίς τείου BAVARIA 9 τεμ. 295 δραχ. και όλα τα άλλα είδη σε τιμές εισαγωγής. Καμένα άλλο κατάστημα πολυτελείας δεν μπορεί να συναγωνισθεί το «PORZELAN» BAVARIA. Ανθίμου Γαζή 9 (Φαίνεται από την οδό Σταδίου στο άγαλμα Κολοκοτρώνη).

Πορσελάνες
Βαυαρίας

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 6 *

Οι γυναίκες μεταξύ μας

ΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΟΡΙΣΤΕ ότι θα μάς επιτρέψουν να ξαναπαράρουμε τη μορφή που μάς έδωσε ο Πλάστης μας, ο καλός Θεός. Θα έχουμε πάλι και μέση και ώμους. Θα ξαναφορέσουμε τα φουστάνια μας στο φυσικό τους μήκος, θα τα ξανασκετάσουμε τα γόνατά μας. Έ, βέβαια. Καιρός ήταν. Και η ζακέτα μας θα έχει επίσης ένα λογικό μήκος, θα τους σκεπάζει τους γοφούς, πράγμα πολύ πρακτικό και για το χειμωνιάτικο ταγιέρ και για το φθινοπωρινό.

Μά ας τα αφήσουμε τα δνεира, διότι δηλαδή αυτά τα «μυαλωμένα» που λέμε, θα ισχύουν και για το χειμώνα! Ποιος ξέρει τί θα γράψει στα τετάρια της Α. Μ. ή μόδα για λογαριασμό μας.

Άλλωστε, άλλαζε κάθε τρία χρόνια αυτή η ιδιότροπη αυτοκρατορία της Α. Μ. ή μόδας. Μά για τη σημερινή την εποχή το διάστημα των τριών χρόνων είναι φουδρά μακρύ. Μέσα σε τρία χρόνια η Α. Μ. ή μόδα μάς παρέλαβε σφήκες, μάς μετέβαλε σε «κουδούνια» σε «σάκκους» σε «τραπέζια» και που να τις θυμάμαι τώρα μία - μία όλες μας τις μεταμορφώσεις. Και σε τρία χρόνια, τα διατάγματα τα σχετικά με τα φορέματά μας πιθανόν να επηρεάζονται από τις φορεσιές που συνθηθίζουν οι φεγγαροσώβρωτοι ή οι «Ηλιοάνθρωποι». Έξαντλήθηκαν πιά οι «είδεες» από την Ιαπωνία, την Κίνα, την Περσία, τη Χονολουλού. Τώρα οι κόσμοι του ούρανού θα γίνουν οι πρώτοι προμηθευτές σε «είδεες» και ο Πλάστης ας δάλει το χέρι του.

Μά ας ξαναδούμε στο ζήτημα που μάς ενδιαφέρει, στο ανοιξιάτικο ταγιέρ μας.

Γνωρίζετε ότι, εάν είχατε την ευκαιρία να φυλάξετε στο ντουλάπι σας εκείνο το εξαιρετικό καλοραμμένο ταγιέράκι σας, εκείνο το άλμυρο ρούτιο, —εδώ και έπτα με δέκα χρόνια—κάνετε μια χαρά τη δουλειά σας; Αυτή είναι η μόδα ή τελευταία, ή παριζιάνικη. Αυτή, σχεδόν αυτή, που είχαμε πρό δέκα περίπου χρόνων.

Οι Παριζιάνοι δημιουργοί φαίνεται ότι ήρεψαν, τους πέρασε η περιόδος της παραφροσύνης. Και όχι μόνον επιδύουν να μάς ξαναδώσουν γυναίκες, με τη μέση μας στη θέσι της και τους καλοπρασμένους μας ώμους, αλλά και συγχύονται και στη θέα μονάχα της χθεσινής τους δημιουργίας, της γραμμής Ντιρεκτουάρ.

Μάς είχαν πη: Θα σάς κάνουμε ουράνιες με τη γραμμή Ντιρεκτουάρ, θα σάς κάνουμε να έχετε τη χάρι της Γιοσεϊνίας που τραβούσε από τη μύτη τον Ναπολέοντα. Θα σάς δώσουμε τις γατίσιες κινήσεις αυτής της ακριβής γάτας, της Παυλίνας Βοναπάρτη. Και πριν λalήση ο πετεινός, ψέλνουν τον επικήδειο της γραμμής Ντιρεκτουάρ. Απέθανε το Ντιρεκτουάρ. Έτάφη στον ίδιο τάφο με το «σάκκος». Και πάρα δίπλα, κείται το «τραπέζι».

Πάντως, ίδου πώς έχουν τα της παριζιάνικης μόδας, σχετικά με το ταγιέρ, όπως ακριβώς τα μεταδίδουν τα άλφα - άλφα περιοδικά.

Το Παρίσι παρουσιάζει τρεις τύπους για ταγιέρ. Το προαναφερθέν κλασικό, ας το ονομάσουμε, όπως δα και είναι. Το ταγιέρ με τη ριχτή ζακέτα, χωρίς μέση. Η ζακέτα αυτή είναι επίσης κάπως μακρύτερη, από ό,τι την ξέραμε έως τα τώρα. Και το ταγιέρ με το μπολερό αντί ζακέτας.

Μά γι' αυτά όλα σάς πληροφορούν λεπτομερέστερα άλλες σελίδες της «Γυναίκας». Αν έπιασα το θέμα της μόδας, το έκανα μόνο και μόνο για να χαρούμε εδώ, που μιλάμε μεταξύ μας, για να γιορτάσουμε την επιστροφή του κλασικού—ας είναι και ψευτοκλασικό—ταγιέρ. Δεν έστει συμφωνες μαζί μου; Νηστεύουμε, τσακίζομαστε, για να έχουμε μια κάποια μέση και έρχονται τα διάφορα σακκούλια και παλιοτραπέζια και δεν ξέρω τί άλλο και μάς τα κάνουν θάλασσα. Άμ' εκείνο το Ντιρεκτουάρ; Έπρεπε να τσουρουφλιστούμε στη νηστεία. Κερτεδάκι, κοκορετσάκι, ντολμαδάκι, μπακαλαδάκι, ταραμοσαλάτα—αυτό το θεσπέσιο—όλ' αυτά ήταν ο πειρασμός για μάς. Θα έπρεπε να άποστρέψουμε το βλέμμα, όπως το σερμό καλογεράκι στη θέα της καλοφτιαγμένης κοπέλλας.

Μά εμείς δεν είμαστε καλογεράκια, γυναίκες είμαστε. Δηλαδή, τα πόδια αδύνατα των πλασμάτων του δημιουργού μας, θέλουν, να πούν. Φυσικά, εμείς το ξέρουμε, αδύνατα δεν είμαστε και άφησε τους να το λένε, μάς συμφέρει να μάς νομίζουν έτσι. Και λοιπόν, εμείς τα αδύνατα πλασμάτα, κάναμε τόσες και τόσες θυσίες για τη γραμμή μας.

Τώρα, δεν χρειαζόμαστε περαιτέρω στερήσεις. Το κλασικό ταγιέρ θα στρώνη ώραία επάνω μας, έτσι όπως είμαστε. Έπί τέλους, κάναμε τη ζακέτα ριχτή. Ριχτή και να σκετάζει τους γοφούς; Όχι! μά μπορούμε και μες επί τέλους να φάμε ανδρωτικά, να στρωθούμε στο τραπέζι για τα καλά, να μιμηθούμε τα δυνατά αυτά δημιουργήματα του Πλάστη, τους άντρες μας, που τίποτα δεν έννοουν να στερηθούν.

Πηνελόπη

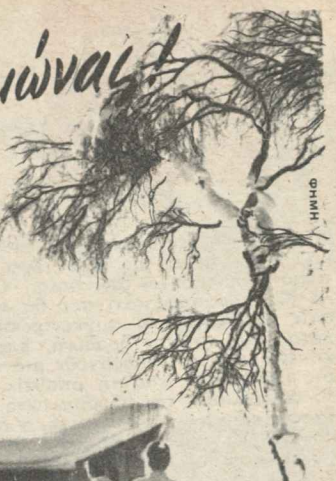
ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΗ... ΓΛΩΣΣΑ

Ο πνευματώδης και ιδιόρρυθμος παλινός βουλευτής της Κεφαλληνίας ‘Ιακωβάτος, σε μια άγροεισή του στη Βουλή φαίνεται πως έθιξε στη ρύμη του λόγου του το βουλευτή Ζακύνθου κ. Λομβάρδο.

Την άλλη μέρα ο Λομβάρδος, έστειλε δύο μάρτυρες στον ‘Ιακωβάτο για να του ζητήσουν μονομαχία. Ο ‘Ιακωβάτος έλεγε στους μάρτυρες ότι την απάντησή θα τη δώσει την άλλη μέρα.

Το απόγευμα όμως, στη Βουλή, ανέβηκε στο βήμα και έλεγε: — Κύριοι βουλευτάι, σήμερον το πρωί ο έκ Ζακύνθου βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Λομβάρδος, μου έστειλε τους μάρτυρές του διά να μονομαχήσω, διότι ως φαίνεται, όσα είπα χθές τα έννομισε προσβολητικά. Είπα εις τους μάρτυρας του κ. Λομβάρδου να γυρίσουν αύριον διά να τους δώσω απάντησιν, αλλά έσκέφθηκα, πως είναι περιττόν να τους περιμένα, άφου μπορώ να δώσω καλύτερα την απάντησή μου εις τόν εδώ παρόντα συνδεδεφό μου.

Απόλαυση ο χειμώνας!

Δέν έχετε να φοβηθήτε ούτε κοκκίνισμα ούτε σκασίματα ούτε λειχήνες. Και τό σπουδαιότερο ούτε ρυτίδες.

‘Αρκεϊ:

Τό δέρμα σας (πρόσωπο, λαιμός, χέρια).

- Να καθαρίζεται κάθε βράδυ με Mousse
- Να συντηρήται και να τογύνεται με Crème
- Να προστατεύεται την ημέρα με Neige

ΦΑΛΛΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΟΝΙΖΙΔΟΝ ΑΝΑΓΙΩ
ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 25576

Τώρα που τελείωσαν
οι γιορτές δα πωλή-
σωμεν όλα τα γνή-
σια Γαλλικά άρώμα-
τα από μεγάλες
συσκευασίες εις
ΧΥΜΑ
με τό γραμμάριο
και με τιμήν κατά
50% ευθηνότερα
από την μικράν συ-
σκευασίαν.

MA GRIFFE
ARPÈGE
SCANDAL
CHALIMAR
MITSOUKO
CHANEL
FATH
TABU και
ό,τι άλλο άρωμα
της άρεσκειας
σας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7
ΤΗΛ. 527.405 - 527.424 - 527.273 - 525.296

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

★ Όλες οι μίς των διαφόρων χωρών θα πάρουν μέρος στην ταινία «Οι φολόδοδες» που το γυρίσμά της άρχισε τον περασμένο μήνα στη Ρώμη. Φυσικά και η μίς Κολομβία, η μίς Υφίλιος του 1958. Οι πρωταγωνιστές της ταινίας θα είναι ο Σάρλ Μπουαγιέ, η Μιζανού Μπαρντό (αδελφή της Μπριζίτ), η Μαγδα Σνάιντερ κι ο Κάρλ Χάιν Μπέμ. Η ταινία θα είναι έγχρωμη και σινεμασκόπ.

★ Τη δόξα της Μαρτίν Καρόλ χάζεψε η Μπελίντα Λή και θέλει να ακολουθήσει το ίχνος της. «Ηδη, έχει παίξει παρόμοιους ρόλους με της Μαρτίν σε διάφορες ταινίες με τώρα θα γίνει καλλιουκρητία Βοργία στην ταινία «Νύχτες της Λουκρήτίας» για να την ξεπεράσει. Τη Μπελίντα Λή, η οποία θεωρείται σήμερα ως μία από τις πιο θορυβώδεις στάρ της εποχής μας θα την δούμε φέτος και στην ταινία «Η κοιλιά των χιλίων λόφων».

★ Η ζωή των μεγάλων καλλιτεχνών μουσικών και ζωγράφων απέτελεσε συχνά το θέμα πολλών μεγάλων ταινιών. Τώρα η ζωή του ζωγράφου Γκόγια εκτυλίσσεται στην οθόνη με την ταινία «Η γυνή Μάγια», στην οποία πρωταγωνιστεί η Άβα Γκάρντνερ και ο Άντονι Φρανσιόζα. Η ταινία αυτή έχει τη λαμπρότητα και μαγεία των πορτραίτων και σχεδίων του αθάνατου ζωγράφου.

★ Ο Ρίτσαρ Μπάρτον πήγε για λίγο με τη γυναίκα του και το κοριτσάκι τους στη Γενεύη για να περάσουν λίγες μέρες στην ιδιόκτητη βίλα τους που έχουν στις όχθες της λίμνης και να ξεκουραστούν όποτε κι' άρχισαν το γύρισμα της νέας ταινίας του.

★ Η Κλαίρ Μπλουμ πήγε στη Νέα Υόρκη γιατί θα παίξει σ' ένα θέατρο του Μπροντγουάϊ. Το έργο είναι το «Ρασμούν» και θα πρωταγωνιστήσει μαζί με τον Ρόντ Στήγκερ. Την Κλαίρ Μπλουμ την είδαμε ρέτος εδώ στην ταινία «Α-

δελφοί Καραμαζώφ».

★ Θυμάστε την Χίρσε Σπέρ, την κοπέλλα που έπαιζε το ρόλο της τυφλής και κωφάλαλης μικρής στην ταινία «Η Χρυσή Παρθένος»; Μόλις επέστρεψε από την Αυστραλία όπου πρωταγωνίστησε σε μία ταινία που τα εξωτερικά της γυρίστηκαν εκεί. Μαζί της πρωταγωνιστεί ο Άλντο Ραίν.

★ Υπάρχουν πληροφορίες ότι ώριμες εξωτερικές σκηνές της ταινίας «Σπάρτακος» που γυρίζεται στη Ρώμη, θα γυρισθούν στην Ελλάδα. Η είδηση αυτή φαίνεται λίγο αμφίβολη, γιατί υπάρχουν αρκετές τεχνικές δυσκολίες, επειδή η ταινία είναι έγχρωμη, οι οποίες για να υπερπηδηθούν απαιτούνται πολλά έξοδα. Στην ταινία πρωταγωνιστούν ο Γιούλ Μπρύννερ κι ο Άντονι Κουίν. Έτσι οι θαυμαστές του Γ. Μπρύννερ έχουν μία αμυδρά ελπίδα να τον δουν την άνοιξη εδώ.

★ Ο Μπάρτ Λάνκαστερ έφερε και τα παιδιά του στο Λονδίνο όσο γυρίζει την ταινία «Ο μαθητής του Διαβόλου» και τους έδωσε μικρούς ρόλους για να έχουν κάποια απασχόληση. Στην ταινία αυτή στην οποία είναι συμπαραγωγός και πρωταγωνιστής παίζουν επίσης και ο Κέκο Ντάγκλας κι ο Λάρρενς Ό'Λίβι. Το έργο βασίζεται πάνω στο ομώνυμο έργο του Μπέρναρ Σώ.

★ Η Κλάρα Γουίλλιαμς, την οποία είδαμε στην ταινία «Όταν σπάσαμε τις άλυσίδες» είναι γυναίκα του Τζων Μπάρνερ, υιού, αλλά επιμένει να γράφει το δικό της όνομα γιατί δεν θέλει να της πουν πως εκμεταλλεύεται το μεγάλο καλλιτεχνικό όνομα της νέας οικογενείας της.

★ Το Χόλλυγουντ θρηνεί το θάνατο του μεγάλου παγωγού, σκηνοθέτου και καλλιτέχνη Σέσιλ ντε Μίλ, ο οποίος πέθανε σε μεγάλη ηλικία πριν λίγες μέρες. Ο Ντέ Μιλ γεννήθηκε το 1881 στη Μασσαχουσέτη από γονείς θεατρο-

κούς συγγραφείς. Τέλειωσε μία Στρατιωτική Ακαδημία και τη Δραματική Ακαδημία 'Αμερικανικών Τεχνών. Έγραψε έργα, έπαιξε σε νεαρά ηλικία στο θέατρο και άρχισε αργότερα να σκηνοθετεί. Γρήγορα ο Ντέ Μιλ έγινε ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς του Χόλλυγουντ και διετέλεσε πρόεδρος σε πολλές εταιρείες. Οι τιμητικές διακρίσεις και βραβεία που έχει πάρει είναι αμέτρητα, και ο κόσμος δεν ξεχνά τις περιφημες δημιουργίες του «Έκτα» (Ντολ), «Ο Βαρκάς της Βόλγας», «Βασίλειος των Βασιλείων», «Το σημείο του Σταυρού», «Κλεοπάτρα», «Σαμωόν και Δαλιδά», «Το μεγαλύτερο θέαμα της γής», για να αναφέρουμε μόνο λίγες. Η τελευταία του ταινία που θα δούμε είναι «Αναγνώριση των «Έκτα» με τα νέα σύγχρονα τεχνικά μέσα που διαθέτει σήμερα η οθόνη. Η ταινία αυτή είναι η τελευταία μεγάλη δημιουργία του Ντέ Μιλ.

★ Ήταν ένας άνθρωπος - φιλόσοφος με μεγάλη καλλιτεχνική αντίληψη. Θεωρούσε απαραίτητο να διαβάσει κάθε μέρα τη Βίβλο κι' από αυτήν αντλούσε τα θέματα των περισσότερων ταινιών του. Ήταν δε αφοσιωμένος στο να κινεί με τέλεια φυσικότητα τα άμετρα ταμπουλόκια των κουπάρων που χρειαζόταν για να κάνει τις σκηνές. Ο κινηματογράφος έχασε μία μεγάλη μορφή, η οποία πέρασε τώρα στην αθανασία.

★ Η «Ωντρεϊ Χέμπτον», που χτύπησε άσχημα πέφτοντας από ένα άλογο και τη διάδοσε του γιουίσματος ενός φίλου, στο Μεξικό, με πορτραίτο του Ντάρλ Λάνκαστερ, είναι υποχρεωμένη να μείνει επί 60 μέρες στο νοσοκομείο του Χόλλυγουντ. Το άτυχημα της Ωντρεϊ προέκυψε με αλυσίδα ατυχημάτων σ' όλο τον κόσμο γιατί ήταν σοβαρό, κι' όπως έδήλωσαν οι γιατροί, απειλήθηκε η ζωή της γιατί είχε έσπασε τραύματα που άρρωσαν να διαγνώνονται.

Ρ. Βελισσαρίου

Ο ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

«Ένα θαυμάσιο σκίτσο του Γκλέν Φόρντ όπως εμφανίζεται στην τελευταία ταινία του η οποία έχει τον πρωτότυπο τίτλο «Μην πλησιάζεις το νερό!» αλλά θα προβληθεί εδώ φυσικά με άλλον τίτλο. Η ταινία αυτή είναι μία ναυτική φάρσα κι' ο Γκλέν Φόρντ έχει ένα ρόλο αντίστοιχο μ' αυτόν που είχε στην ταινία «Αύγουστινκό Φεγγάρι». Λέγεται πως η επιτυχία του, στον κωμικό αυτό ρόλο είναι άνω προηγούμενου και το φιλμ έχει πολλές αξιώσεις. Η άπολαυστική αυτή ταινία έχει κατακτήσει την Αμερική και απέδειξε γι' άλλη μία φορά ακόμη πως ο καλός ηθοποιός μπορεί να τα καταφέρει και σε κωμικούς ρόλους. Ο Γκλέν Φόρντ. Έκτος που είναι περίφημος ηθοποιός είναι και θαυμαστος οικογενειάρχης. Είναι παντρεμένος με την Έλνινο Πάουελ πολλά χρόνια κι' έχουν ένα γιού, τον Πήτερ, που υπεραγαπά.

Ένας "Ανδρας μονολογεί"

ΕΙΔΑ ένα σύζυγον, ο οποίος εύρεθείς εις άθλιον σπηλαιό κάπως ένοχον και, όπως ώμολόγησεν, έτρεπε μήπως το μυστικό της γυναίκας του. Ο Σπενσέρ έλεγεν ότι αν οι γυναίκες έξεραν την δύναμιν των θα ήσαν οι σκληρότεροι άνθρωποι. Εύτυχώς, δεν το έαζον οι σκληρότεροι άνθρωποι. Αλλά, αυτά δεν είναι παρά παραδείγματα. Η φύσις της γυναίκας είναι να δύνανται αδύνατον μέρος. Τότε κατά κανόνα αποφασίζει και τον σκληροτράχηλον άνδρα. Η επίδεξις τρυφερότητος και της αγάπης από την γυναίκα είναι το καλύτερον όπλον της εις τών ειδών τας σχέσεις της με το αντίθετον φύλον.

ΠΑΡΕΤΗΡΗΣΑΤΕ τας συζύγους, τών οποίων οι άνδρες πού τους αφήνουν περισσότερον λυμένους. Και κάποτε οι άνδρες πανένχρονται σαν βρεγμένοι γάτοι εις τόν οικογενειακόν χώρο. Αλλοίμονον αν άρχισήν τον φιλό γαζί. Η μόνιμος καταστολή των δύο πλευράς και σιγά - σιγά με τας εγκαταστάσεις της οικογενειακής γαλήνης δημιουργεί αντίρρησης και πίκας ξεφτίζεται τελείως η σιγή - σιγή με τας εγκαταστάσεις των οποίων εν τούτοις με την κωλύσιν της κυρίας θα έσυντεταχθήν οι άνδρες εις την κωλύσιν της κυρίας. Δεν είναι άδικο ή άδικον το να είχεν οι άνδρες την ευκαιρίαν να έλθουν εις επαφή με τας γυναίκας. Αλλά αν η συμβία του δεν τον έτυρανώνε, θα είχαμε άλλην σημερινήν ολιγώτερον σωκρατικόν διάλογον, ή έστω άλλην μίαν θα είχεν περισσότερον τόν άνδρα της κοντά της.

ΑΛΛ' ΑΦΟΥ ο λόγος περί της άνδρικής άπιστίας, θα έμελλεν άνακαλύψωμεν τέτοιο πράγμα θα προβούν άμέσως εις όψιν. Αυτό δείχνει αναμφισβήτητος έλλειψιν ήθικού έρωτος. Η γυναίκα που σέβεται τον άνδρα της δεν έξαστά την άπιστίαν της από την διαγωγήν του συζύγου της. Είναι - πάλιν - ένα πλάσμα ήθικόν αυθόρμητον. Η άνδρική άπιστία είναι αναμφισβήτητος άγένειος, όφειλομένη συνήθως εις την ταύτην την φύσιν του άνδρος. Τα χαρέμια υπάρχουν πάλιν εις την άνδρικήν ψυχήν. Αί πρώται κοινωνίαι ήσαν πολιτείας. Αλλά η γυναίκα άπιστία έσπερνά τα όρια της άγνείας, και υβρίζει προς τόν άνδρα. Με κωμμία γυναίκα δεν γέλας, ποτέ αν την άπατάς ο άνδρας της, ούτε την καταγγέλλεις. Μία άπιστος σύζυγος πάντοτε σχολιάζεται δυσμενώς και ο άνδρας της άποκτά ειδικόν έπίθετον. Ηκούσατε ποτέ αυτό είπιθετον να λέγεται εις γυναίκα;

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ, η όποια γνώριζεν ότι ο υίός της άρρωστος, είδύλλων με κάποιαν νεαράν χορεύτριαν, το διηγετόν καταφανή υπερηφάνειαν, σαν να ήθελε περίπου να δείξω ότι παιδί της ήνδραγαθήσεν εις κάποιον πόλεμον. Αλλά ο υίός της έμεινε και τούς ήττημένους του. Και ο καλός νέος δια κωμίας χάσιν την μάχην ένίσχυσε το είδύλλιον... με ένα έπιστομον φραβόνα. Τώρα η μητέρα, όχι άπλως έπαισε να υπερηφανεύεται, αλλά κατελήφθη από άπόγνωσην έναλλάσσοντων με την γην και άγανάκτησιν. Ήθελε τόν υιόν της μόνον καταστή με θύματα. Και ένισχυε τας άντιρήσεις της με τήν γέννησιν ότι η νέα είναι χορεύτρια. Είμαι άπολύτως βέβαιος ότι η διάς άντιρήσεις θα είχη και αν ήτο δασκάλα, ραπτριά ή εκτυλογράφος. Δεν της πταίει ένα επάγγελμα το όποιον έμειν έξέ ίσου τίμιον με όποιοδήποτε άλλο. Της πταίει το γένος, ότι είναι πενθερά.

ΑΛΛΑ ΕΙΣ την προκειμένην περίπτωσιν επαναλαμβάνεται επί πλέον και η υπόθεσις της σημερινής γυναίκας. Είτη την «Πριγκίπισσαν της Τσαόρας» νομίζω κάποιος νέος πρηνής αγάπαι μίαν χορεύτριαν, πρηνήσαν τον χορό, αλλά η γυναίκα του, πριγκίπισσα πραγματικός εκ του γάμου της έσυντεταχθήν λόγω δεχεται να πάη το παιδί της μίαν κοινήν άπολύττητα ότι και η μητέρα του νεαρού πριγκίπος, ήτοι κατήχορεύτρια και έτσι την είχεν γνωρίσει ο συζύγος της. Έπει είναι. Καθένας ξεχνά τα δικά του, ξεχνά τόν ίδιον τόν άνδρα του, αλλάζει προσωποποίηση. Ποσα μητέρες που είχεν νεφουθή χωρίς προίκα έχουν την άξίωσιν να έχη προίκα η κόρη τους! Τα ίδια τους κορίτσια, προτιμούν να τα παντρεύω άπροίκα.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ της φιλικής συντροφιάς περιστρέφεται γύρω από τας δυνατότητας της σημερινής γυναίκας. Αλλά, έλεγχθη και να σταδιοδρομήσιν εις ό,τι θέλει, ενώ άλλοτε κλειόταν. Αλλά όσοι ίσχυρίζονται αυτά τα πράγματα, ήσυχον την ιστορίαν. Η Σαπφώ, η Κόρρινα, η Ήρινα ανέβησαν εις την ποίησιν όσον όλιγοι άνδρες συνάδελφοί των όχι μόνον της εποχής των αλλά και κάθε άλλης εποχής. Η Ζηνοβία, η Κλεοπάτρα, υπήρξαν βασίλισσαι. Η Ύπατις έλάτουνε την φιλοσοφίαν. Και διά να έλθωμεν εις το αύστηρον Βυζάντιον, ή Πουλχερία, ή Θεοδώρα, ή Ευδοκία, ή Κασσιανή, ή Άνα Κομνηνή, εύρεθσαν εις την πρώτην γραμμήν της δραστηριότητος. Περί ποιων συνηθόν όμιλούμεν σήμερα;

ΕΣΥΝΗΘΙΣΑΜΕΝ να νομιάζωμεν χειραφετησιν όχι τών τών δικαίωμα της γυναίκας, όσον τα καθήκοντα. Της ανώτατης καθήκοντα άνδρικά και τα βαπτίζωμεν δικαιώματα. Ένα πρόσφατον παράδειγμα είναι αυτό των Έλβετιών. Οι ήθελσαν το «δικαίωμα» της ψήφου. Δεν φαντάζομαι να υπάχην κανείς που να ίσχυριση ότι αι γυναίκες της Έλβετίας είναι χειραφετημένοι ή ότι η γυναίκα θεωρείται πλάσμα καλύτερον του άνδρος. Τουναντίον, οι Έλβετοι έπιδοσκήνουν τας εις το ώραιον φύλον, όσον όλιγα άλλα έθνη.

“Ο,ΤΙ θέλει ή γυναίκα

Ο χειμώνας είναι η εποχή που το σπίτι μας τραβάει περισσότερο από κάθε άλλη φορά για να μας κρατήσει φιλόξενα σε κάθε μία γωνιά του. Αλήθεια, σκεφθήκατε ποτέ πόσο μεγάλο ρόλο παίζει στη ζωή του ανθρώπου το σπίτι; Είναι ο απαραίτητος σύντροφος της ζωής μας που έρεει τις χαρές και τις λύπες μας. Γι' αυτό κι' έμεις σαν άντρες προσέξουμε την εμφάνισή του, ώστε να μας γίνονται ακόμη πιο όμορφες, πιο ευχάριστες οι ώρες που περνάμε σ' αυτό.

Με την πρώτη ματιά που θα ρίξετε γύρω σας, θ' ανακαλύψετε ασφαλώς και μία έλλειψη: κάτι θα λείπει από το σαλόνι, το λίκνι-ρούμι, την κρεβατοκάμαρα ή την κουζίνα. Για όλες αυτές τις έλλειψεις της Αθήνας, του Σπυλιόπουλου, Έρμου 25, που έχει ίδρυση το 1890. Σ' αυτό θα βοηθήσει μία άφάνταστη ποικιλία σε είδη επίπλωσων που θα ικανοποιήσουν ακόμη και τα πιο δύσκολα γούστα.

Στο παλιό αυτό άρχοντικό κατάστημα θα βρείτε όλες τις τελευταίες δημιουργίες των μεγαλύτερων έργοστασίων του κόσμου, γιατί οι ίδρυται της παλαιάς αυτής φήμης βρίσκονται τόν πιο πολύν καιρό στο έξωτερικό, όπου παρακολουθούν τις τελευταίες εξελίξεις της μόδας στον τομέα αυτό, και σύμφωνα μ' αυτήν κάνουν τις εισαγωγές τους. Γιατί όλα σχεδόν τα ύφασματα που καταστήμασιών του κόσμοις είναι από άνεγνωρισμένον έργοστασίων του κόσμου. Το πειραμένο προσωπικό του θα σας βοηθήσει να διαλέξετε σύμφωνα με το γούστο σας, τα πιο όμορφα έλγελικά δελούδα, τα αϊθέρια βουαλά, τα πολυχρώμα σατέν, τις πραγματικές ταντέλες του Βελγίου, όλα αυτά στα πιο τέλεια και αρμονικά χρώματα. Έτσι, με το συμπλήρωμα αυτών των έλλειψεων θα πάρετε μία έντελώς νέα εμφάνιση στο σπίτι μας και θα μας κάνει να νοιώθουμε πραγματική χαρά τις ώρες που περνάμε σ' αυτό.

MAISON
DE
BLANC

Αλλά ούτε και μοντέρνα. Στήν Έρμου 6 — μέσα στη στοά — βλέπουμε το θαυμάσιο κατάστημα «Maison de blanc» με τις άσύγκριτες σχέδια κολεξιόν του στα άσπρόρουχα διαφόρων ποιότητων από τα πιο απλά έως τα πολυτελή, τις μπλουζες κάθε τύπου κεντημένες σπέρ και άλλες. Τις ρόμπες σε μάλλινες, βελούδινες, νυφικές. Τα εξαιρετικά και πλούσια ντελικά, τα περφόρα, τα αϊθέρια, τα πολυχρώμα σατέν, τις πραγματικές ταντέλες του Βελγίου, όλα αυτά στα πιο τέλεια και αρμονικά χρώματα. Έτσι, με το συμπλήρωμα αυτών των έλλειψεων θα πάρετε μία έντελώς νέα εμφάνιση στο σπίτι μας και θα μας κάνει να νοιώθουμε πραγματική χαρά τις ώρες που περνάμε σ' αυτό.

Υπάρχουν πολλές γυναίκες που ασχολούνται άρες ολόκληρες με τα ψώνια τους, για τα φορέματά τους, τα παπούτσια, τις τσάντες. Νομίζουν ότι όταν όλα αυτά είναι όμορφα έχουν εξασφαλίσει και για τον εαυτό τους αυτό τόν τίτλο. Πόσο όμως πέφτουν έξω. Μία γυναίκα παύει να είναι όμορφη όταν φροντίζει για όλα τ' άλλα και ξεχνάει ένα βασικό παράγοντα όμορφιάς και κομψότητας που λέγεται μαλλιά. Με μαλλιά θαμπά, σπασμένα, γεμάτα από πιτυρίδα, ασφαλώς δεν μπορεί ποτέ να θεωρηθεί ούτε όμορφη ούτε μοντέρνα. Το περίφημο σαμπου ποντέ «Μιράκλ» περιέχει αλμπουμίνη και αύγο, δύο στοιχεία που είναι απαραίτητα για την ύγεια και όμορφη των μαλλιών. Το μοντέρνο σαμπου «Μιράκλ» που είναι πολύ δυνατό κι' έτσι χρειάζεσθε τη μισή ποσότητα από τ' άλλα, άφαιρεί έτσι πιτυρίδα μετά το τρίτο λούσιμο. Ύστατα την τριχόπωση και κάνει τα μαλλιά στιλπνά. Ίδιαίτερως συνιστάται ύστερα από μία βαφή ή περμανάντ που κουράζουν τόσο τα μαλλιά. Το σαμπου «Μιράκλ» θα το βρείτε στα καταστήματα με 17 δραχμές, σε κομψό μπουκάλι που είναι για 12 λουσίματα. Δοκιμάστε το και θα πείσθε.

Για να θεωρηθεί τέλειό ένα μακιγιάζ πρέπει να έχη σαν βάση μία καλή πούδρα. Όσο άσημαντη λεπτομέρεια και αν φαίνεται, εν τούτοις έχει πολύ μεγάλη σημασία. Πολλές προσέχουν, δίνουν μεγάλη σημασία στο να αγοράσουν ένα καλό κραγιόν, ρίμελ, ρούζ, ενώ άδιαφορούν τελείως για την ποιότητα της πούδρας. Πόσο όμως πέφτουν έξω. Αν τις προσέξετε όλες αυτές όταν έχουν περάσει λίγες ώρες ύστερα από το μακιγιάζ θα είναι άγνώριστες. Το πρόσωπο θα έχη πάρε μιά γυαλάδα, θα πάη να είναι μάτ και θα έχη εξαφανισθεί όλη η γοητεία ενός καλού μακιγιάζ. Οι Γάλλοι θεωρούνται «αυθεντίες» στα ζητήματα της αισθητικής, που θεωρούνται «αυθεντίες» στα ζητήματα της αισθητικής, δίνουν μεγάλη σημασία στο καλό πούδρασμα του προσώπου. Έτσι, το παγκοσμίως άγνωστο έργοστάσιο «Coty» παρουσίασε τις πούδρες «L'origan» που εξασφαλίζουν ένα τέλειό μακιγιάζ. Σ' ένα συνδυασμό της πούδρας αυτής χειραφετήσαμε και το περίφημο άρωμα «Eternelle» που είναι ένα τέλειό συμπλήρωμα της τουαλέτας σας.

Τέλειος μακιγιάζ με πούδρα «COTY»

Στόφες
επίπλων
και λεπτά
βουαλά

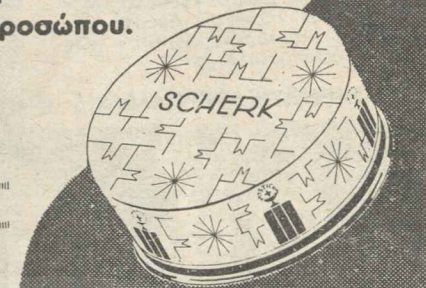

Προβτατεύετε τήν
'Επιδερμίδα σας !..

...με την άσύγκριτη σε ποιότητα πούδρα "Μυστικού", του ΣΕΡΚ, που περιέχει άγνά συστατικά και άφομοιώνεται με το δέρμα του προσώπου.

Πούδρα
Mysticum
Scherk

Άποκλ. Άντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

SCHERK

Σαμπού
Περλέ,
«Μιράκλ»

ΝΙΩΔΕΤΕ
άδιαθεσία
από
ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟ
και
ΣΤΟΜΑΧΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ;
ΠΑΡΕΤΕ
Alka-Seltzer
Αλκα-Σελτσερ
Ανακουφίζει
τόν
ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟ
καταπραύνει
τό ΣΤΟΜΑΧΙ

Γιά τὰ
Νεογεννητά
ΕΙΔΙΚΕΣ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
Πλήρης συλλογή
είδων υγιεινής
Bébé Confort
και
ολόκληρη ή προίκα
τους, όπως τήν συ-
νιστούν τώρα οι εί-
δικοί έπιστήμονες.
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21
ΑΘΗΝΑΙ

Ματιές στη Μόδα

Από τα πολύ παλιά χρόνια και σε όλα τα μέρη του κόσμου που γιορτάζουν το καρναβάλι, οι εβδομάδες αυτές θεωρούνται εβδομάδες κενού, γλεντιού, χορού και μασκαρέματος. Φυσικά, στη σημερινή εποχή, η μεταμφίεσις δεν είναι πια της μόδας. Άλλοτε, μόλις άρχιζε το Τριώδιο κι' έπειτα το σούρουπο, οι μασκαράδες άνδρες και γυναίκες, γύριζαν στους δρόμους με κέφι, φωνές και τραγούδια, έκαναν επισκέψεις σε γνωστά και άγνωστα σπίτια και εφάνιαζαν τον κόσμο, με τις παράξενες και γουστόζικες φορεσιές τους. Σήμερα το έθιμο αυτό έχει ξεθωιάσει. Μένουν οι κοσμικές ταβέρνες και τα σπίτια. Σ' αυτά τα τελευταία πολλές φορές το κέφι είναι πηγαίο και αδιάπτωτο ως το πρωί. Κάπου λοιπόν θα σας δοθεί ή ευκαιρία να πάτε. Έτσι, είτε σε σπίτι, είτε σε κέντρο, είτε στο καρναβάλι ως πούμε της Πάτρας, πρέπει να είσαστε έτοιμη να γιορτάσετε την άποκρηά, να ξεχάσετε το χθές και το αύριο, να χορέψετε, να πετάξετε κομψή και να ξετυλίξετε πολύχρωμες κορδέλες. Μερικές ιδέες γι' αυτές τις ημέρες, γύρω από το ντύσιμό σας, νομίζω πως θα είναι άπαταίτητες.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ ΣΤΟΛΙΔΙΑ

Η βραδυή σας εμφάνισι θα γίνει πιο αποκρηάτικη και πιο αινιγματική αν φορέσετε μία βελούδινη μάσκα σε σχήμα πεταλούδας, θα συμπληρώσετε δε την εμφάνισι σας, αν στερεώσετε στο πίσω μέρος του κεφαλιού σας μερικές αϊγκρέτες (φτερά παρδεισία), που πιθανόν να τα έχετε από χρόνια και που είναι πάλι της μόδας. Αν δεν έχετε αυτό το είδος, και δεν μπορείτε να το αγοράσετε, γιατί πραγματικά είναι λίγο τσουχτερό στην τιμή, τότε στολίστε τα μαλλιά σας με 2-3 φτερά παγωνιού που έχουν αρμονικά χρώματα και κοστίζουν φθηνά.

Η μόδα προέβλεψε και για τις δεσποινίδες πως να στολίσουν το κεφάλι τους, γιατί τα φτερά είναι εξαιρετικό στολίδιο για μία κοπέλα. Γι' αυτό είτε κοντά και μοντέρνα είναι στολισμένα τα μαλλιά σας, είτε κότσος, με φράντζες στ' αυτιά, όπως ακριβώς το γνωστό φλωρεντινό χένισμα, ένα μενταγιόν που πέφτει μπροστά στο μέτωπο, στερεωμένο με μία ωραία κορδέλα που δένει γύρω στο κεφάλι, είναι θαυμάσιο βραδυό στολίδι, ιδιόρρυθμο.

ΒΡΑΔΥΝΑ ΓΑΝΤΙΑ

Τα γάντια έχουμε και άλλοτε ξαναπή πως είναι απαραίτητο συμπλήρωμα μίας κομψής γυναικείας εμφάνισης. Τα βραδυνά γάντια παρ' όλο που δεν είναι κάτι που το χρησιμοποιούν όλες οι γυναίκες πολύ συχνά, είναι πάντως ένα αναμφισβήτητο στολίδι που δεν πρέπει να λείπει από καμιά κυρία ή δεσποινίδα που θέλει να λέγεται σίκ. Οι τελευταίες παριζιάνικες κρεασιόν έχουν να μας επιδείξουν μεγάλη ποικιλία από γάντια τουαλέτας. Κατ' αρχήν, είναι, τα βελούδινα που καλύπτουν το μισό μπράτσο και είναι σε διάφορα χρώματα, συνήθως όμως περισσότερο τα μαύρα βελούδινα και τα κόκκινα της φωτιάς. Επίσης τα σατέν είναι πολύ μακριά, θεωρούνται δε και πιο επίσημα, γιατί καλύπτουν ολόκληρο το μπράτσο. Τα σατέν γίνονται λευκά, μαύρα, πράσινα, γκριζά ανοικτά και φυσικά άσπρη με τα μεταξωτά σας παπούτσια. Πολλά γάντια γίνονται και από ταντέλα

μαύρη - άσπρη ή καφέ, αλλά όταν το φόρεμά σας είναι απλό, τέλα, ή έχει γαρνιτούρες ταντέλας...

ΣΚΕΡΤΣΟΖΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Ένας τρόπος για να δείξετε ότι έχετε ένα παλιό σας φόρεμα να το γαρνιρέτε με διαφόρες λεπτομέρειες, που θα το κάνουν να μιντρίνει τον κόσμο. Ένα μακρύ λαιμού μονόχρωμο και ένα κολιέ γαρνιτωμένο, πλεγμένα μαζί και μένα στο λαιμό σας, θα σπληνθαυμάσια το κλειστό παλιό σας φόρεμα. Ένας μεγάλος και βαρύς γιακάς από σατέν με μία κρύδα ανάμεσα σε τριαντάφυλλα, μπορούν θαυμάσια να γίνουν το ντεκόρ ενός άλλου παλιού σας ματρός. Επίσης τον ίδιο γαρνιρέτε να τον κεντήσετε σε άσπρη σαφήνια με μακρούλες πέλες (κρυα) ή με χάντρα χρωματιστή. Ταν φοράτε αυτόν τον κεντή να παραλείψετε οποιοδήποτε γιάν να μην είσαστε παρορμητική. Τα στολίδια επίσης πάνω στα παπούτσια είναι μία νουβέτι που σάρισαν οι Ιταλικοί οίκοι μόδας, αυτό μη σας φωνη παράσειρ να τριαντάφυλλα κόκκινα να στολίζετε μαύρες σατέν γόδες, στους οποίους να γαρνιρουν μαλακά δαντελάκια παπούτσι από σαμουά και πέλες όλες τις αποχρώσεις που καλύπτουν όλο το μπροστινό μέρος ενός παπούτσι από μαύρο δέρμα αντίστοιχα. Μία ακόμη κοκκινη λεπτομέρεια να τα κολιέ από μεγάλες πέλες μαργαριταρένιες, περασμένες μέσα σε διαστήματα γουστ έλαιο. Η τελευταία λεπτομέρεια είναι ένα μεγάλο λουλούδι - τριαντάφυλλο ή δύο - τρεις καμέλιες, που τσιπτούνται στο πλάι της φούστας, να ντραπάρετε λίγο και αφήνι να δεινεται ένα κοκκίνο μεσοφόρι.

ΕΞΑΡΠΑ ΒΡΑΔΥΝΗ

Για πολλές κυρίες η δεσποινίδα είναι πρόβλημα ή απόκτησις μιας γυναικείας εξάρτας. Και είναι αλήθεια πως κοστίζει αρκετά χρήματα να είναι μετρίως ποιότητας και μετρίως κρη περιουσία, όταν είναι καλής ποιότητας. Πρακτικοί οι Ιταλοί, λανίσαν έτολ από υφάσματα ποικίλες, που θα συνοδεύουν κάποια κοκτέιλ ή βραδυά. Οι εξάρτες αυτές γίνονται από βελούδο, σατέν ή λαμέ, ντυμπλάρουνται δε στο ίδιο ύφασμα ή με άλλα, ή με ταφτά μουαρέ σε διαφορετικό χρώμα για να δημιουργούν αντίθεσι. Γίνονται αρκετά φαρδείες για να σκεπάζουν τους ώμους και να προσεχουν, εκτός από τη λουστρή εμφάνισι και μία σχετική ζεστασία. Τα ρομματα της μόδας είναι κατ' αρχήν το μαύρο, μετά το λευκό, και τέλος οι υπόλοιπες αποχρώσεις.

ΤΣΑΝΤΑ ΑΠΟ ΓΚΡΟ ΚΟΡΔΕΛΑ

Τα αθηναϊκά μαγαζιά φέτος λανσάρουν τσαντάκια απογευματινά ή βραδυά από γκρό κορδέλα. Για τη μόδα φυσικά αυτή είναι υπέροχο. Γάλλοι που κι' αυτοί με τη σειρά τους αντέγραψαν τη μόδα του παρελθόντος αιώνας. Η γκρό κορδέλα, που αποτελεί την τσαντά, σηματοποιεί τότε βολάν και ποτε σούρες γίνεται δε σε μαύρο χρώμα ή σε άσπρη, το πρώτο φυσικά είναι πρακτικώτερο γιατί δεν λεράνι. Το χρώμα αυτό της τσαντάς γαρνιρείται με χρυσό ή λεπτό χάντρινο κλίπ.

Λένα Βροντάκη

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ

‘Η αὐλαία ἀνοίγει..

και παρουσιάζει στις αναγνωστρίες μας, έξη έλπίδες του ελληνικού θεάτρου...

‘Αγνή Βλάχου

Πόπη Λάζου

Καλογεροπούλου

Κάκια ‘Αναλυτή

Χριστίνα Σύλβα

Νίνα Γιαννίδου

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ θέατρο βρίσκεται τα τελευταία χρόνια σε μεγάλη άνθησι. Πολλές παραστάσεις του όχι μόνο δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν από ανάλογες ευρωπαϊκές, αλλά συχνά είναι και καλύτερες. Έργα που σημειώνουν επιτυχία στην Αμερική παίζονται τερές. Έργα που υστερα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και πρώτα στην Ελλάδα και ύστερα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και από απόψεως έμφυχου υλικού, η ελληνική σκηνή διαθέτει σήμερα παρά πολλούς καλλιτέχνες δάκεις, που ή φήμη τους έχει ξεπεράσει τα ελληνικά σύνορα.

Και το πιο ένθαρρυντικό: Καθημερινώς καινούργια τάλεντα ανοτέλλουν στο θεατρικό στερέωμα. Ποιά θα είναι η μελλοντική λάμψη τους και ή τροχιά τους, πόσα από αυτά θα μεσουρανούν και πόσα θα σβήσουν δεν μπορεί να το προδικάσει κανείς.

Από τις νέες κοπέλες που έχουν τις πιο ελπιδοφόρες πραγματοποιήσεις ή δίνουν τις πιο ένθαρρυντικές υποσχέσεις, σας παρουσιάζουμε έξη σήμερα: Την Κάκια ‘Αναλυτή, την ‘Αγνή Βλάχου, την Χριστίνα Σύλβα, την Νίνα Γιαννίδου, την Πόπη Λάζου, την Ξένια Καλογεροπούλου. Δεν είναι όλες στο ίδιο στυλ, ούτε στο ίδιο επίπεδο. Όλες όμως είναι νέες, έχουν βγή στη σκηνή την τελευταία πενταετία και δείχνουν αγάπη μεγάλη στο θέατρο, ζήλο ακαταπρόσητο και εργατικότητα πολλή.

‘Αγνή Βλάχου

Η ‘Αγνή Βλάχου σπούδασε στη Σχολή του Καρόλου Κούν και πρωτοβγήκε στο θέατρο το 1953. Συνεργάστηκε διαδοχικά με τους θιάσους Κατράκη, Κατερίνας, ‘Αλεξανδράκη, Μουσουρή, Λεβιδά και πολύ νωρίς άρχισε να σημειώνει επιτυχίες, όπως με τους ρόλους της Μύριαμ στη ‘Χρυσή μου Ρουθ’ του Νόρμαν Κράσνα, της Καλλιόπης στο ‘Πρώτο φέμα’ του Γ. Ρουσσου, της Λουκίας στο ‘Ηρβα και θα μείνω’ του Βενζυ και Βαλιού, της Μιμή στην ‘Εκ-τη έντολη’ του Ρομπέρ Χοσσέιν, της

γυναίκας του γιατρού στο ‘Ήταν δλοι τους παδιά μου’ του ‘Αρθουρ Μίλλερ, της Μαίη στις ‘Σκηές του δρόμου’ του ‘Ελμερ Ράις της Μαντάμ Λιζι στην ‘Αντισμένη Μυγδαλά’ του Δημ. Γιαννουκάκη. Τώρα συνεργάζεται με την ‘Ελσα Βερνί για ώριμο αρίθμο παραστάσεων στο θεατράκι της ΧΕΝ.

Στον κινηματογράφο δεν έχει εμφανισή ή ίδια. Μόνο ή... φωνή της: ντυμπλάρσε τη Βαντίτσα Γκούιντα στην ταινία ‘Μιά ‘Ιταλίδα στην ‘Ελλάδα’. Η φωνή της, άλλωστε, είναι

Η ΑΥΛΑΙΑ ΑΝΟΙΓΕΙ...

(Συνέχεια)

πασίγνωστη... Διότι, η 'Αγνή Βλάχου, δεν είναι μόνο λαμπρή καλλιτέχνης, είναι και περίφημη εκφωνήτρια. 'Ακουστεί καθημερινώς σε πολλές εκπομπές των αθηναϊκών ραδιοφωνικών σταθμών.

Παντρεύτηκε τον Αύγουστο του 1956 το συνάδελφό της Ντίνο Σιδερίδη. Έκανε και πλαστική εγχείριση στη μύτη. Καλλιτεχνικές βλέψεις: Να παίζει όχι μόνο σε κωμωδία, αλλά και σε δράμα. 'Ονειρεύεται να παίξει δυο ρόλους—όχι τώρα, αλλά σε μερικά χρόνια: την 'Όρε στον 'Εβερ Γκύντ του 'Ιψεν και τη 'Γεννημένη χθές, που έπαιξε η Κατερίνα στη σκηνή και η Τζούντι Χάλινταϊν στον κινηματογράφο. Τό 'επαγγέλμα' της της άρσσει πολύ, αλλά αν δεν ήταν ηθοποιοί, θα ήθελε να γίνει δημοσιογράφος.

Πριν λίγα χρόνια της συνέβη και μια απογοήτευση. 'Επέστρεψε από θεατρική περιοδεία με αεροπλάνο. Μόλις προσγειώθηκε το αεροπλάνο στο 'Ελληνικό, και έτοιμάστηκε η 'Αγνή Βλάχου να κατεβή, άκουσε χειροκροτήματα και δάκρυα να δύνανται προς το μέρος της οι φακοί των φωτογραφικών μηχανών. 'Η καρδιά της άρχισε να χτυπά γοργά. Τί υποδοχή! Χαμογέλασε, πήρε πόζα. Και τότε άκουσε:

— Καλώς ώρισάτε, κύριε Πρόεδρε.

Έρριξε μία κλεφτή ματιά πίσω της. Ένας κοντόχοντρος θαλακρός κατέβαινε καμαρωτός, χαιρετώντας. Αυτὸν φωτογράφιζαν...

Η 'Αγνή Βλάχου τόβαλε στα πόδια. Έτρεξε στο μπάρ και ήπιε ένα διπλό κονιάκ για να συνέλθῃ.

Η 'Αγνή Βλάχου σε μία σκηνή του έργου «'Ανθισμένη μυγδαλιά»

Πόπη Λάζου

Η Πόπη Λάζου τέλειωσε το 1957 τη Δραματική Σχολή του Μακεδονικού 'Ωδείου στη Θεσσαλονίκη, αλλά εμφανίστηκε στο «Μακεδονικό Θέατρο» από το 1956, πριν ακόμα πάρει την άδεια. Έπαιξε το ρόλο της Φωτεινής Σάντη στο όμώνυμο έργο του Ξενοπούλου, καθώς και την Καλλιόπη στον «Πειρασμό» του 'Ιδιου. Έπαιξε ακόμη στη «Θυσία» του Κλωντέλ, στη «Δικηγορίνα» του Βερνέιγ. Οι εμφανίσεις της έσημειωσαν επιτυχία, είχε χειροκροτήματα και καλές κριτικές. 'Αλλά... αυτά δεν σημαίνουν και μεγάλα πράγματα, στο ελληνικό θέατρο, γιατί συνέδεσαν στη Θεσσαλονίκη και ελληνικό θέατρο 'Ισον 'Αθήνα. Εύτυχως, έτυχε να δῇ μία παράστασή της ένας 'Αθηναίος θεατρικός επιχειρηματίας που του έκαμε εντύπωση το παίξιμό της και, με τη μεσολάβησή του, προσελήφθη στο θέατρο Μίμη Φωτόπουλου. Πήρε μέρος στην τουρνέ του θιάσου στην επαρχία, παίζει και τώρα στον «'Εκτο 'Αμερικανικό Στόλο» των 'Αλ. Σακελλάριου και Γ. Γιαννακό-

πουλου αλλά ο ρόλος δεν είναι τέτοιος που να της δώσει την ευκαιρία να δείξῃ το ταλέντο της.

Τὴν πρόσληψή της σε αθηναϊκό θίασο ἐπικολούθησε και ὁ γάμος της με τὸν Μιχάλη Λάζο (τὸ πατρικό της ἑπώνυμο εἶναι Ντατσιπούλου).

Μερικοί συνάδελφοί της τὴν ἀποκαλοῦν «Μαρίλιν Μονρόε τῆς 'Ελλάδος». 'Αλλά ὁ τίτλος δὲν τῆς πᾶει. Γιατί ἡ Πόπη Λάζου δὲν φροντίζει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ὁμορφιά της μὲ προκλητικὸ ντύσιμο.

Τὰ ονειρά της: Νὰ παίξῃ τὴ Μαργαρίτα στὸν «Φάουστ» τοῦ Γκαίτε καὶ τὴν 'Αννα Κρίστι στὸ ὁμώνυμο ἔργο τοῦ Ο'Νήλ.

Η ἀδυναμία της: Τὸ διάβασμα.

Η περιπέτειά της: Λίγο παληά, γιατί συνέβη ὅταν ἔδινε πτυχιακὲς ἐξετάσεις στὴ Σχολή. Τὸ παπούτσι της εἶχε ἕνα καρφάκι, πού τὴν πονούσε. Τὸ ἐβγάλε νὰ τὸ χτυπήσῃ, ὅταν, ξαφνικά, τὴν εἰδοποιεῖ ὁ ὀδηγὸς σκηνῆς ὅτι πρέπει νὰ δῇ. Καὶ δῆκε στὴ σκηνή μὲ ἕνα παπούτσι.

Ξένια Καλογεροπούλου

Η Ξένια Καλογεροπούλου δὲν σπούδασε στὴν 'Ελλάδα ἀλλὰ στὴν 'Αγγλία, στὴ Βασιλική 'Ακαδημία

Δραματικῆς Τέχνης τοῦ Λονδίνου. 'Εκεῖ ἔκαμε καὶ τὶς πρώτες ἐμφανίσεις της, μὲ ἕνα γαλλικὸ θίασο, παί-

Κάκια 'Αναλυτή

Η Κάκια 'Αναλυτή, πού σπούδασε στὴ Δραματικὴ Σχολὴ Ροντήρη, στὸ 'Ωδεῖο 'Αθηνῶν, πρωτοβῆκε στὸ θέατρο τὸ 1955, μὲ τὸ θίασο τῶν Νέων πού ἔπαιζε στὴν Καλλιθέα. 'Επειτα ἀκολούθησε τὸ θίασο Δάφνης Σκούρα — 'Ηλία Σταματίου πού ἔκαμε περιοδεία στὴν ἐπαρ-

χία. 'Υστερα προσελήθη στὸ 'Εθνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο τοῦ Μάνου Κράκη καὶ ἐσημείωσε ἰδιαίτερη ἐπιτυχία στὸ ἔργο τῶν Ντ' 'Υσσά καὶ Γκάου «Βαθεῖς εἶναι οἱ ρίζες», πού ἐπισημάνθηκε μὲ πολλὰ εὐμενῆ σχόλια ἀπὸ τὴν κριτικὴ. Τώρα ἀναστὰ στὸ θίασο Κατερίνας. Παίζει στὴν

Η Πόπη Λάζου με τὸν Φωτόπουλο στὸ ἔργο «Ἄμερικανικὸς στόλος»

Κυρία δὲν μὲ μέλλει τοῦ Σαρντού ἕνα ρόλο πού δὲν τῆς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ φανερώσῃ τὰ προσόντα της, προηγουμένως ὅμως, μὲ τὴ «Μάμα» τοῦ Ρουσσέν, πού ἀνέβασε ὁ 'Ιδιος θίασος, εἶχε σημειώσει ἐπιτυχία.

Πολλὴ καρὶς τὴν πρόσεξαν οἱ κινηματογραφιστὲς καὶ ἐπὶ παίζει πρῶτους ρόλους στὶς ταινίες «Ματωμένο ἔλεος», «'Ενα νερὸ κυπαρίσσι», «Μικροὶ Φαρισαῖοι» καὶ «'Ανθισμένη Μυγδαλιά».

Παντρεύτηκε τὸν Χριστοῦγεννα τοῦ 1955 μὲ τὸν συνάδελφό της Κώστα Ρηγόπουλο. 'Απέκτησε καὶ ἕνα κοριτσάκι, τὴ Ζωΐτσα, ἡλικίας τώρα τὴν ἀναγνωρίσουν καὶ ἐβγάλε ἐπὶ τῆριο.

Χρησὶς καὶ ἀπέκτησε μὴ πολὺ χαριτωμένη μυτούλα. Εἶναι ἀπλή, δὲν τῆς ἀρέσουν τὰ λούσα καὶ οἱ ἐπιδείξεις καὶ ὀνειρεύεται νὰ παίξῃ τὸ ρόλο τῆς 'Οφελίας στὸν 'Αμλετ.

Εἶναι προληπτική. Φοβάται τὶς μαύρες γάτες καὶ ὅταν συναντήσῃ καμμία, ἀλλάζει δρόμο. Πρὸ ἡμερῶν τῆς συνέβη τὸ ἐξῆς: Κατέβαινε ἀπὸ τὴν πλατεῖα 'Εξαρχεῶν νὰ πᾶς στὸ «'Ιντεράλ», ὅπου παίζει ὁ θίασος Κατερίνας. 'Αλλὰ—κατὰ περιεργὴ σύμπτωση—κάθε τόσο συναντοῦσε μαύρες γάτες καὶ κατάντησε νὰ φθάσῃ ὡς τὸ... Κολωνάκι, ἀλλάζοντας συνεχῶς δρόμο. 'Εκεῖ, πῆρε τὸ λεωφορεῖο καὶ ἤσυχασε.

Χριστίνα Σύλβα

Η Χριστίνα Σύλβα τέλειωσε τὸ 1957 τὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ 'Εθνικοῦ Θεάτρου καὶ ἀμέσως προσελήθη στὸ θίασο Κατερίνας, γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ στὸ «Κοντσέρτο» τοῦ Χέρμαν Μπάρ, τὴ γαλλικὴ κωμωδία «Βιργινία» καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σόμερσετ Μάμ «'Η λαϊκὴ ἐξοφλεῖ». Τὸ περασμένο καλοκαίρι πῆγε μὲ τὸ θίασο Κωνσταντάρρα καὶ ἐμφανίστηκε

στὴν κωμωδία «Οὐδὲς ἀναμάρτητος» τοῦ 'Λόνσντεϊλ. Τὴ συνεργασία της μὲ τὸν Λάμπρο Κωνσταντάρρα συνεχίζει καὶ τώρα, πού ὁ θίασος περιοδεύει στὴν ἐπαρχία, ὡς βασικὴ πρωταγωνίστρια ὁμῶς.

Στὸν κινηματογράφο ἔκανε τρεῖς ἐμφανίσεις ὡς τώρα, στὶς ταινίες «'Αγαπητικὸς τῆς βοσκοπούλας», στὴν ὁποία ὑπεδύη τὴν Κρυοτάλλω,

Η Νίνα Γιαννίδου στὸ περίφημο ἔργο «Ὁ κύκλος μὲ τὴν κιμωλία»

Η Ξένια Καλογεροπούλου σε σκηνή ἐπίσης ἀπὸ τὸν «Ἄμερικ. στόλο»

«Εἰσπρακτοράκι» καὶ «Μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμος». Στὴν τελευταία ἐσημείωσε ἰδιαίτερη ἐπιτυχία καὶ ἀπέσπασε πολλοὺς ἐπαίνους ἀπὸ τὴν κριτικὴ.

Ὅταν ἦταν μικρή, ποτὲ δὲν τῆς περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλὸ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ γίνῃ μὴ μὲρα ἡθοποιός. 'Ἦταν πολὺ θρησκα, τῆς ἀρεσε νὰ μιλᾷ γιὰ θεολογικὰ θέματα καὶ οἱ φίλες της, ὅταν τὴν ἐβλεπαν ἔλεγαν: «'Ανάμτε λαμπάδες, θὰ γίνῃ κήρυγμα». 'Ηθοποιὸς ἦθελε νὰ τὴν κάνῃ ἡ μητέρα της. Καὶ τὸ κατάφερε.

Τὸ «Χριστιανὰ Σύλβα» δὲν εἶναι ψευδώνυμο. Καὶ τὰ δυὸ ὀνόματα εἶναι βαφτιστικά της. Τὸ ἑπώνυμό της εἶναι Πουλοπούλου, ἀλλὰ προτίμησε νὰ κάμῃ τὸ «Σύλβα» ἑπώνυμό της, ὡς πὺρ εὐχῆς.

'Αγαπᾷ πολὺ τὸ ἐπάγγελμά της. Φιλοδοξίες: Γιὰ τὴν ὥρα δὲν ἔχει μεγάλες. Θὰ ἤθελε μονάχα τὸ ρόλο τῆς Σύλλα Μπελινγκ στὸ ἔργο τοῦ

Πρίσλεϋ «Ὁ ἀνακριτὴς ἐρχεται», πού τὸν παίζει στὴν ἐπαρχία, νὰ τὸν παίξῃ καὶ στὴν 'Αθήνα. Νὰ τὴ δούν καὶ οἱ κριτικοί, νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ἐπιτυχία της.

Καὶ ἕνα ἐπιστόδιο:

Ὅταν ὁ θίασος Κωνσταντάρρα ἦταν σὲ μὴ πόλιν τῆς Κρήτης, τὴν εἶχε ἐρωτευθῇ ἕνας γέρος ἐνενηντάρης, πού ἔμενε στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο, κι ὅταν κάθε πρῶτὴ τὴν ἐβλεπε νὰ πηγαίνει στὸ μπάνιο τὴ ρωτοῦσε:

— Νάρβω νὰ κάνουμε μπάνιο μαζί;

Καὶ τὴν ἡμέρα πού ἔφευγε ὁ θίασος ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνη, ὁ γέρος καθόταν στὸ σταθμὸ τῶν λεωφορέων καὶ τραγουδοῦσε μαντινάδες—κυττάζοντας τὴ Χριστιανὰ Σύλβα. Καὶ ἐπανελάμβανε κάθε τόσο:

— Ὅταν γερᾷ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει σωτηρία μοιάζει μὲ τὸ γραμματίο πού λήγει ἡ προεσμία

Νίνα Γιαννίδου

Η Νίνα Γιαννίδου τέλειωσε τὸ 1957 τὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Καρόλου Κων. Παπαλλήλου τὸν τελευταῖο χρόνὸ τῶν σπουδῶν της, εἶχε ἀρχίσει καὶ τὶς ἐμφανίσεις της στὸ «Θέατρο Τέχνης». 'Εκανε ἀρχὴ μὲ «Τὸ 'Αλφειὸν» καὶ τὰ «'Αστρά» τοῦ Σὼν Ο' Κέικυ καὶ συνέχισε στὸ «'Ενα τριαντάφυλλο» στὴ στήθεα τοῦ Τενεσσή Οὐίλλιαμς, τὸν «Κύκλο» μὲ τὴν κιμωλία τοῦ Μπέρτολτ Μπρέχτ. Τὸ καλοκαίρι ἀκολούθησε τὸ «Θέατρο Τέχνης» στὴ Θεσσαλονίκη καὶ κατόπιν προσελήθη στὸ θίασο Μίμη Φωτόπουλου. 'Εφέτος ἐξαπῆγε στὸ «Θέατρο Τέχνης» καὶ ἐκεῖ δόθηκε ἡ ευκαιρία πού περιμένουν ὅλοι οἱ νέοι: ἕνα καλὸ ρολάκι, πού νὰ κάνῃ ὥστε νὰ φανῇ τὸ ταλέντο της. Γιὰ τὴ Νίνα Γιαννίδου ἡ ευκαιρία ἦταν ὁ ρόλος τῆς μᾶνας τοῦ ἀεροπόρου στὸν «Καλὸ ἄνθρωπο τοῦ Σέ Γουόρντ» τοῦ Μπέρτολτ Μπρέχτ, πού ἔκανε νὰ προσέδουν οἱ κριτικοὶ τὸ ταλέντο της.

Ἰδιαιτὴ ζωὴ: τῆς ἀρέσει ἐπίσης πολὺ τὸ νοικοκυρτο καὶ ἰδιαίτερα τὸ μαγειρεῖν καὶ τὸ γαρνιρίσιν τοῦ φαγητοῦ. Εἶναι ὁμῶς ὑπναρὸς—ἀλῶστε, λόγω τοῦ ἐπαγγέλματός της, κοιμάται ἀργά. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ μητέρα της λείει συχνά: «'Αν ἀποφασίσῃ νὰ ἐμπνηστὶς ἡ Νίνα, θὰ φάμε πικάντικο φαγητό».

Καλλιτεχνικὲς βλέψεις: 'Εχει μάθει ἀπὸ τὸ δασκαλὸ της νὰ ἀγαπᾷ ὁποιοδήποτε ρόλο, μικρὸ ἢ μεγάλον. Ὅμως... θὰ ἤθελε νὰ παίξῃ τὴν Εἰρήνη ἀπὸ τὶς «Τρεῖς ἀδελφές» τοῦ

Τσέχοφ, τὴ νύφη ἀπὸ τὸ «Ματωμένο γάμο» τοῦ Λόρκα, τὴ Λάουρα κλ. Περιπέτειες: Στὸ «Θέατρο Τέχνης» πού εἶναι κυκλικὸ, δὲν ὑπάρχει σκηνὴ καὶ παρασκήνιο. Γι' αὐτὸ, οἱ ἡθοποιοί, ὅταν στήθουν τὰ ρῶτα μὲ τὸ φινάλε τῆς πράξεως, πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν αἴθουσα, προσανατολιζόμενοι μὲ τὸ... ἐνστικτό, μᾶλλον, πρὸς τοὺς διαδρόμους πού εἶναι ἀνάμεσα στὰ καθίσματα. Στὴν ἀρχὴ τῶν ἐμφανισέων της, ἡ Νίνα Γιαννίδου δὲν τὰ κατάφερε μὴ δραπεύει νὰ προσανατολισθῇ καὶ ἀκόναυε καὶ ἔπεσε πάνω σὲ ἕνα θεατῆ.

Μία διαφορετικὴ περιπέτεια: τῆς συνέβη στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου ὁ θίασος, ἐκτός ἀπὸ τὶς παραστάσεις μὲ τὰ ἔργα τοῦ ρεπερτορίου του, ἐπανέλαβε καὶ τὴν ἐπιδείξι τοῦ αὐτοσχεδρισμοῦ. Σ' αὐτὴ ἡ Νίνα Γιαννίδου ἀπέδιδε μὴν ἀτμόμηχανή.

Λοιπὸν μὴ μὲρα, καθὼς πῆγαινε γιὰ τὸ θέατρο, ἔχασε τὸ δρόμο καὶ ἐπειδὴ ἡ πρωτεύουσα τῆς Βορείου 'Ελλάδος τῆς ἦταν ἐντελὸς ἀγνωστὴ, σταμάτησε μὴ παρὰ γιὰ νὰ τὴ βοηθήσῃ. 'Αλλὰ ἕνας πού εἶχε παρακολουθεῖ, ὅπως φαίνεται, τὴν ἐπιδείξι, ἐβγάλε τὶς φωνές:

— Παιδιά, εἶναι ἡ ἀτμόμηχανή. 'Εχει ἐκτροχιασθῇ καὶ θέλει ρυμούλκα!

Η Νίνα Γιαννίδου, μόλις τὸν ἄκουσε, ντράπηκε, κοκκίνισε καί... τὸ βόλε στα πόδια. Καὶ αὐτὴ τὴ φορά, τὸ ἐνστικτό της δὲν τὴ γέλασε. Βρῆκε μόνι τῆς τὸ δρόμο.

Φάνης Κλεάνθης

Μπουφές

για τὸ ἀποκρηάτικο γλέντι

ΤΙ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΣΤΟ PARTY ΠΟΥ ΘΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΤΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΠΕΡΑΣΕ η εποχή των μεγάλων γευμάτων. Άλλοι καιροί και άλλες οι συνθήκες της ζωής. Τώρα, η οικόδεσποινα που δεν έχει τα μέσα και τον καιρό να οργανώσει ένα γεύμα, δέχεται τους φίλους και συγγενείς γύρω από έναν όμορφοστλισμένο «μπουφέ». Δεν κοπιάζει πολύ, γιατί πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν τμηματικά. Δεν χρειάζονται πιάτα και μαγειροπήρουνα, παρά μόνο μερικές μικρές τιατέλες και δίσκοι για τα όρεκτικά και ποτήρια για τα ποτά. Δεν χρειάζονται καθίσματα τόσο, όσοι είναι οι καλεσμένοι της, γιατί άλλοι κάθονται και άλλοι μένουν όρθιοι. Δεν είναι απαραίτητη η υπηρετρια, γιατί οι καλεσμένοι παίρνουν μόνοι τους ότι τους άρεσε ξεχωριστά. Έτσι μπορεί να δεχθεί πολλούς μαζί φίλους και να εκπληρώσει πολλές υποχρεώσεις με ένα έξοδο και έναν κόπο και, το κυριότερο, να περάσει και αυτή ευχάριστα μαζί τους. Να είναι καλεσμένη ανάμεσα στους καλεσμένους της, απαλλαγμένη από το σύρε-κι' έλα και από τις πολλές φροντίδες.

Ποιά παρασκευάσματα ταιριάζουν για τον μπουφέ:

Κατάλληλα αλμυρά παρασκευάσματα για μπουφέ είναι τα έξης: «Καναπέ» διάφορα, μικρά «σου», «μπατόν σαλέ», αμύγδαλα αλμυρά, γαρίδες κοκταίηλ ή τηγανητές, κροκέκια από μπακαλιάρο, από πατάτες, από πουλερικό ή από κρέας, μπουρεκάκια από σπανάκι, τηροπητάκια, γεμιστές έληές, «μπουσε», πατάτες τσίπς, γεμιστά αυγά, «μπόμπας», μπαλάκια από κιμά, κοκορέτσι, ρεπανάκια.

Κατάλληλα γλυκά είναι αυτά που παίρνονται με το χέρι όπως είναι τα «φρουί - γκλασέ», τα «πτι - φούρ», τα μικρά «σου», τα έκλαιράκια, οι γεμιστοί χουρμάδες κ.ά. Όσον αφορά τα ποτά, αυτά που συνηθίζονται πολύ είναι ή σαμπάνια με χυμό πορτοκαλιού, το τζίν με «γκρέιπ - φρουτ - τζιούς» ή με «λάιμ - τζιούς», το ούισκυ με σόδα κλπ. Αυτά όμως στοιχίζουν και μπορείτε να περιορίσετε στο θερμού, στη μπύρα, στο ούζο και σε άλλα

κρασιά και κυρίως στη ρετσίνα, την οποία δεν πρέπει να παραλείψετε με κανένα τρόπο, διότι αυτή κυρίως προτιμούν πολλοί όταν πρό παντός είναι καλή. Δεν είναι σωστό να μη σκεφθήτε και αυτούς που δεν πίνουν οιοντινευματώδη ποτά. Γι' αυτό θα πρέπει να έχετε ένα ή δύο αναψυκτικά: πορτοκαλάδα ή λεμονάδα με παγάκια ή και από τα δύο ή ανάμικτη λεμονοπορτοκαλάδα, που είναι πολύ δροσιστική και νόστιμη. Επίσης πολύ συνηθίζεται ο χυμός τομάτας. Τα αναψυκτικά θα τα έχετε σε κανάτες κρυστάλλινες με παγάκια και θα τα σερβίρετε σε ποτήρια—σώληνες.

Η ποσότης των παρασκευασμάτων, ποτών:

Για ένα «κοκταίηλ» 7 με 9 πρέπει να υπολογίζετε 5 έως 6 όρεκτικά: «καναπέ» κλπ., 15 δράμια αμύγδαλα αλμυρά και 2 πτι - φούρ για κάθε άτομο. Έξω όμως ή δεξίωση παραταθή και πέρα των 9 τότε θα πρέπει να διπλασιάσετε τα όρεκτικά.

Ποτά και αναψυκτικά για 30 άτομα:

3 φιάλες θερμού, 15 φιάλες κρύου, 2½ κάδες ρετσίνα, 1 κανάτα πορτοκαλιού και λεμονιά με σόδα, 1 κανάτα χυμό τομάτας, 30 περίπου φιάλες σόδα.

Η προετοιμασία:

Τα διάφορα «καναπέ» έχουν δόσεις τα κρακεράκια, τα «μπουρεκιά» και το ψωμί. Το τελευταίο πρέπει να είναι ψωμί φρέσκο, γιατί έχει λεπτή κόρα, πολύ ψίχα και γιατί κόβεται εύκολα. Το προμηνύει πριν δυο μέρες και το διατηρεί κλεισμένο σε πλαστική σακούλα μέσα στο ψυγείο. Την παραμονή της δεξιώσεως το κόβετε σε διάφορα σχήματα: τρίγωνα, τετράγωνα ή ορθογώνια με ένα κομμάτι μαχαίρι σε μικρούς δίσκους, σε μισοφέγγαρα, σε καρδιές, τριγύλια κλπ. σε «κουπ - πάτ». Τα διατηρείτε φρέσκα

Με γαρίδες και μαγιονέζα

Με μύδια

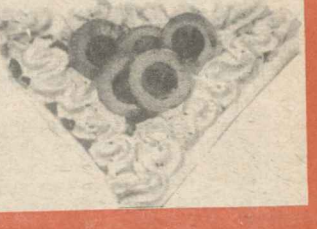
«Μπατόν μπριος» γεμισμένα

Με μπέικον ή σηκατάκια

Σαλιγκάρια με σολομό

Με ταραμοσάλα

Διάφορα καναπέ

μέσα σε σακούλες πλαστικές, έως την ώρα που θα τα γαρνίρετε. Ακόμη, από την παραμονή μπορείτε να ετοιμάσετε τα διάφορα «δούτυρα», τη μαγιονέζα, και ό,τι άλλο θα χρειασθεί για το γαρνίρισμά τους. Επίσης από την προηγούμενη μέρα μπορούν να ετοιμασθούν τα μίγματα ή τα κροκετάκια. Έτσι απλοποιείτε τις δουλειές σας, ώστε να μην κουρασθήτε πολύ τη μέρα της δεξιώσεως.

Το στρώσιμο του μπουφέ:

Μία περίπου ώρα πριν από την καθορισμένη στρώνετε το «μπουφέ». Κάτω από το τραπέζι-μάνηλο πρέπει να στρώσετε ένα πλαστικό για να προφυλάξετε το τραπέζι. Βάζετε επάνω τα ποτήρια, τις τιατέλες με τα κρέα όρεκτικά. (Τα ζεστά σερβίρονται πάντοτε τελευταία), τα ποτά και αναψυκτικά, έκτος από τις μπόμπες που πρέπει να διατηρούνται παγωμένες. Μην ξεχάσετε μερικές οδοντογλυφίδες χρωματιστές για να κορδώσετε τις γαρίδες και τις έληές καθώς και τα χαρτίνα πετσέτακια, που είναι απαραίτητα, γιατί τα διάφορα παρασκευάσματα όπως είναι το κοκορέτσι, τα μπαλάκια από κιμά, τα κροκετάκια, τα «μπουρεκιά» παίρνονται με το χέρι. Μην ξεχάσετε επίσης μερικά λουλούδια, στόλισμα απαραίτητο σε μέρα γιορτής.

Πώς κόβεται το ψωμί για «καναπέ» σε διάφορα σχήματα

Παίρνете ψωμί φόρμας μπαγιατικό, ώστε να κόβεται εύκολα σε λεπτές φέτες. Το κόβετε σε φέτες πάχους ενός περίπου εκατοστού και αφαιρείτε την κόρα. Από κάθε φέτα κόβετε με μαχαίρι κοφτερό τέσσερα τρίγωνα (εικόνα 1), ή τέσσερα μικρά τετράγωνα (εικόνα 2), ή τρία ορθογώνια (εικόνα 3) ή έξη μικρά τρίγωνα (εικόνα 4), ή δύο μεγάλα ορθογώνια (εικόνα 5) ή δύο μεγάλα τρίγωνα (εικόνα 6). Κόβετε επίσης από κάθε φέτα με «κουπ - πάτ» ένα μεγάλο δίσκο ή δύο μικρούς (εικόνα 7) ή δύο μισοφέγγαρα (εικόνα 8).

«ΚΑΝΑΠΕ ΔΙΑΦΟΡΑ»

ΜΕ ΜΠΡΙΚ: Άλειψετε με φρέσκο δούτυρο ή με διάμ μερικά κρακεράκια και βάζετε επάνω λίγο μπρίκ. Στιβετε επάνω λίγο λεμονί.

ΜΕ ΡΟΚΦΟΡ ΚΑΙ ΚΑΡΥΔΙΑ: Περνάτε από μηχανή 25 δράμια καρύδια και τα προσθέτετε σε 25 δράμια ροκφόρ. Προσθέτετε επίσης και λίγο φρέσκο δούτυρο και δουλεύετε καλά το μίγμα. Το απλώνετε σε φετάκια ψωμιού κομμένα σε δίσκους και κολλάτε επάνω από μισό καρύδι.

ΜΕ ΚΑΒΟΥΡΙΑ: Αναμειγνύετε καβουράκια με αυγό θρασμένο και ψιλοκομμένο. Τα ενώνετε με λίγη μα-

γιονέζα και απλώνετε το μίγμα επάνω σε ορθογώνια φετάκια ψωμιού. Τα γαρνίρετε με κέτσαπ περασμένη από λεπτό κορνέ.

ΜΕ ΣΟΛΟΜΟ ΚΑΠΝΙΣΤΟ: Βάζετε επάνω σε ορθογώνια φετάκια ψωμιού δούτυρωμένο ένα φετάκι σολομού και το γαρνίρετε με φρέσκο δούτυρο που περνάτε από λεπτό κορνέ, ή βάζετε επάνω μία φέτα από γεμιστή έληά και απλώνετε ένα λεπτό στρώμα ζελέ από ζωμό κρέατος. Διατηρείτε τα καναπέ στο ψυγείο.

ΜΕ ΓΑΡΙΔΕΣ: Άλειψετε με δούτυρο στρογγυλά φετάκια ψωμιού και βάζετε επάνω από μία γαρίδα. Τη γαρνίρετε με μαγιονέζα και με έλαχιστη πάπρικα ή κέτσαπ, ή βάζετε στη μαγιονέζα λίγο κόρυ.

ΜΕ ΜΠΕΙ-Ι-ΚΟΝ: Κόβετε το μπέικον σε λεπτές λουρίδες και τις τυλίγετε γύρω από ένα μύδι, ένα δαμάσκηνο ή γύρω από ένα κομματάκι σηκότη πουλιού. Το κορδώνετε με οδοντογλυφίδα επάνω σε μικρά ορθογώνια φετάκια ψωμιού δούτυρωμένα. Όταν πρόκειται να τα σερβίρετε τα βάζετε μερικά λεπτά κάτω από το μπρόιλ.

ΜΕ ΜΥΔΙΑ: Άπλώνετε επάνω σε ορθογώνια φετάκια ψωμιού δούτυρωμένο λίγο φουά - γκρά. Βάζετε επάνω από ένα μύδι τηγανισμένο, ένα κομματάκι τομάτας και λίγο μαϊντανό.

ΜΕ ΤΑΡΑΜΟΣΑΛΑΤΑ: Γαρνίρετε δούτυρωμένα τρίγωνα φετάκια με ταραμοσαλάτα και με φετάκια από έληές γεμιστές.

ΜΕ ΣΟΛΟΜΟ ΚΑΙ ΑΥΓΑ: Κοπανίζετε λίγο σολομό και νιστό προσθέτετε ένα ή δύο κροκάδια αυγών και αρκετό φρέσκο δούτυρο ή διάμ. Δουλεύετε καλά το μίγμα. Βάζετε σε στρογγυλά φετάκια ψωμιού δούτυρωμένα από ένα κρίκο από άσπραδι αυγού θρασμένου. Στο κέντρο του κρίκου βάζετε με κορνέ λίγο από το μίγμα του σολομού. Η άλειψετε με δούτυρο φετάκια ψωμιού θρασμένου. Γαρνίρετε το κέντρο με το μίγμα του σολομού. Στη μία άκρη βάζετε λίγο κρίκο δούτυρο με κορνέ λίγο από το μίγμα του σολομού. Στη άλλη άκρη βάζετε λίγο κρίκο δούτυρο με κορνέ λίγο από το μίγμα του σολομού. Στιβετε από κάθε φέτα με «κουπ - πάτ» ένα μεγάλο δίσκο ή δύο μικρούς (εικόνα 7) ή δύο μισοφέγγαρα (εικόνα 8).

«ΣΑΛΙΓΚΑΡΙΑ ΜΕ ΣΟΛΟΜΟ»: Ετοιμάζετε το μίγμα του σολομού όπως περιγράφεται ανωτέρω. Κόβετε από φρετζόλα μία λεπτή φέτα οριζοντίως και την άλειψετε πρώτα με δούτυρο και κατόπιν με το μίγμα του σολομού. Την τυλίγετε ρολό και κατόπιν την τυλίγετε σε λαδόχαρτο. Αφίνετε το ρολό στο ψυγείο και κατόπιν το κόβετε σε λεπτά φετάκια.

«ΜΠΑΤΟΝ ΜΠΡΙΟΣΕ» ΓΕΜΙΣΜΕΝΑ: Παίρνете ένα μπατόν μπριοςέ καλωψμένο και το κόβετε σε 4 ή 5 κομμάτια. Αφαιρείτε από το κέντρο άρεκτι από την ψίχα και γεμίζετε το άνοιγμα με ένα μίγμα από 3 αυγά θρασμένα και ψιλοκομμένο, από 6 ψιλοκομμένες άτζούγιες, έλαχι-στο μαϊντανό, και λίγη μαγιονέζα, αφού προσθέσετε σ' αυτή ένα έως δύο φύλλα ζελατίνης διαλυμένα σε μία κουταλιά ζεστό νερό. Τυλίγετε τα «μπατόν» σε λαδόχαρτο και τα

αφίνετε στο ψυγείο. Τα κόβετε σε φετάκια πάχους ενός περίπου εκατ.

«ΜΠΟΥΣΕ» ΑΣΤΑΚΟΥ

1 άστακος θρασμένος ■ 3 κουταλιές σούπας κοφτές δούτυρο ■ 3 κουταλιές σούπας κοφτές άλεύρι ■ 3/4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κότας ■ 3/4 φλυτζ. τσαγιού κρέμα γάλακτος ■ 1/2 φύλλο δάφνης ■ Άλάτι και πιπέρι ■ Έλάχιστος μαϊντανός ψιλοκομμένος ■ 1 κουταλά. τσαγιού χυμός λεμονιού ■ 2 κροκάδια αυγών ■ «Βολ ή δάν» μικροσκοπικά.

ΕΚΤΕΛΕΣΙ: Καθαρίζετε και κόβετε τον άστακο σε μικρά κομματάκια.

Λιώνετε το δούτυρο και ρίχνετε το άλεύρι. Ανακατεύετε το μίγμα και ρίχνετε λίγο - λίγο το ζωμό κότας. Κατόπιν ρίχνετε την κρέμα και το φύλλο δάφνης. Βράζετε το μίγμα έως ότου πήξη. Προσθέτετε λίγο άλάτι, πιπέρι, το μαϊντανό και το χυμό λεμονιού και αφίνετε να σιγοβράση επί 5 ακόμη λεπτά. Αφαιρείτε το φύλλο δάφνης και προσθέτετε τον ψιλοκομμένο άστακο και τα κροκάδια των αυγών (χτυπημένα). Ζεσταίνετε το παρασκευάσμα σε σιγαή φωτιά ή σε μπαιν - μαρι και το βάζετε μέσα σε ζεστά μικροσκοπικά «δολ ή δάν».

ΣΗΜ.: Είναι κάπως δύσκολο να βρείτε τόσο λίγο ζωμό κότας εάν δεν έχετε κότα βραστή στο μένου. Μπορείτε όμως να διαλύσετε 1/2 ταμπλέτα ζωμό κότας «Μάτζι» σε ένα φλυτζάνι τσαγιού νερό. Όσον αφορά την κρέμα γάλακτος μπορείτε να την αντικαταστήσετε με γάλα εβαπορέ αδιάλυτο ή με κρέμα γάλακτος του κοιτιού Νεσλέ.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ «ΒΟΛ - Ω - ΒΑΝ»: Τα δοσάτε έτοιμα ψημένα. Η παίρνете έτοιμη ζύμη σφολιάτας ή, αν έχετε περισσότερο καιρό διαθέσιμο, φτιάχνετε μόνες σας τις σφολιάτες. Την άνοιγете σε φύλλο πάχους ενός εκατ. και την κόβετε με «κουπ - πάτ» οδοντάτο σε μικρούς δίσκους διαμέτρου 6 εκατ. το περισσότερο. Τους βάζετε σε ταινι γύρω και χαράζετε έναν κύκλο στο κέντρο ή πατάτε στο κέντρο ένα μικρό «κουπ - πάτ» σε σχήμα δαχτυλιδίου. (Αυτό το τμήμα θα ξεκολλήσει από τα «βολ - ω - βαν» και θα αποτελέσει το καπάκι τους). Τρυπάτε τους δίσκους σε τρία μέρη με τη μύτη του μαγαριού και ψήνετε τα «βολ - ω - βαν» σε δυνατό φούρνο (425ο Φαρενهایت) επί 15 περίπου λεπτά. Πρέπει να στεγνώσουν καλά, ώστε να μην ξεφουσκώσουν μόλις βγούν από το φούρνο. Βγάζετε το καπάκι τους με προσοχή, αφαιρείτε την άψητη ζύμη από μέσα και τα γεμίζετε. Τα διατηρείτε ζεστά στο φούρνο.

«ΜΠΟΥΣΕ» ΓΑΡΙΔΩΝ: Εκτελείτε τη συνταγή «μπουσε άστακού». Αντικαθιστάτε τον άστακο με γαρίδες θρασμένες και ψιλοκομμένες και προσθέτετε στη σάλτσα λίγο πιπέρι

καγιέν και το μπουσε είναι έτοιμο. «ΜΠΟΥΣΕ» ΜΕ ΤΥΡΙ: Γεμίζετε τα «βολ - ω - βαν» με μπεσαμέλ πηχτή, αφού προσθέσετε σ' αυτή αρκετή γραβιέρα και παρμεζάνα τριμμένη. Πασπαλίζετε στην επιφάνεια λίγη πάπρικα ή καγιέν.

Τα «μπουσε» γίνονται και σε σχήμα δόλ. Γεμίζονται επίσης και με διάφορα μίγματα που γίνονται συνήθως από περισσεύματα. Π. χ. από κομματάκια ψιμένου κρέατος, από γλυκάδια, από μυαλά, από ψάρι θρασμένο, αυγά, κλπ., τα οποία ενώνονται με πηχη μπεσαμέλ.

ΠΑΤΑΤΕΣ ΤΣΙΠΣ ΜΕ ΤΥΡΙ

Πασπαλίζετε τις πατάτες τσίπς με παρμεζάνα άνάμικτη με γραβιέρα. Τις βάζετε μέσα στο φούρνο κάτω ά-

Πώς κόβεται το ψωμί για καναπέ σε διάφορα σχήματα

Μπουφές για το άποκρηγάτικο γλέντι (Συνέχεια)

πό το μπρόιλ μερικά λεπτά. Τις
σερβίρετε ζεστές.

ΨΩΜΑΚΙΑ ΜΕ ΡΟΚΦΟΡ

Αναμιγνύετε αρκετό ροκφόρ με τυρί - κρέμα λίγο φρέσκο βούτυρο ή διτάμ και με λίγη εγούστερ - σώς. Δουλεύετε καλά το μίγμα και το απλώνετε επάνω σε τρίγωνα φετακία ψωμιού. Τα βάζετε στο φούρνο, κάτω από το μπρόιλ και αφήνετε να ψηθούν μερικά λεπτά. Τα σερβίρετε αμέσως.

ΓΑΡΙΔΕΣ ΚΟΚΤΑΙΗΛ

Γαρίδες βρασμένες ■ Κονιάκ ■ Σάλτσα κοκτέιλ.

Εκτέλεσι: Βράζετε τις γαρίδες και τις καθαρίζετε. Τις ραντίζετε με λίγο κονιάκ και αφήνετε να μείνουν στο ψυγείο. Τις καρφώνετε με κιορντάν και τις βάζετε σε κρουσάλλια πιπέλα. Βάζετε στο κέντρο της πιπέλας ένα μπόλ κρουσάλλιο με τη σάλτσα κοκταίηλ.

Η ΣΑΛΤΣΑ ΚΟΚΤΑΙΗΛ: Αναμιγνύετε 1 φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα, ένα φλυτζάνι τσαγιού κρέμα γάλακτος φρέσκια ή ένα κουτί κρέμα γάλακτος Νεστέ, 5 κουταλιές σούπας κροφές εκτέλεσι, 1 κουταλιά σούπας εγούστερ - σώς, 1½ κουταλιά σούπας χυμό λεμονιού και λίγη πάπρικα.

ΑΜΥΓΔΑΛΑ ΑΛΜΥΡΑ

½ όκα άμυγδαλόψιχα ■ 2 κουταλιές βούτυρο ■ Πιπέρι κόκκινο ■ Άλατι ψιλό.

Εκτέλεσι: Ζεματάτε τα άμυγδαλάκια, μόλις πάρουν βράσι τα στραγγίζετε, τα καθαρίζετε, τα ξεπλένετε και τα τυλίγετε σε μία πετσέτα. Κατόπιν τα βάζετε στο φούρνο έως ότου πάρουν ανοιχτό ξανθό χρώμα.

Ζεσταίνετε μέσα σε τηγάνι το βούτυρο και ρίχνετε μέσα τα άμυγδαλάκια και λίγο κόκκινο πιπέρι. Όταν ξανθύνουν καλά τα βάζετε σε στρατσόχαρο και τα πασπαλίζετε με ψιλό αλάτι.

ΚΡΕΑΤΟΠΗΤΑΚΙΑ ΙΣΠΑΝΙΚΑ

2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή διτάμ ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού περίπου κροσάκι άσπρο ■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά αλάτι ■ 75 δράμια κιμά ■ 1 μεγάλο κρεμμύδι ψιλοκομμένο ■ Λίγο λάδι ■ 1 κουταλιά σταφίδα ξανθή ■ 1 αυγό βρασμένο και ψιλοκομμένο ■ Άλατι και πιπέρι κόκκινο ή μαύρο.

Εκτέλεσι: Κοσκινίζετε το αλεύρι με το αλάτι και προσθέτετε το βούτυρο. Τρίβετε το μίγμα και ρίχνετε κουταλιά - κουταλιά το κροσάκι. Μαζεύετε τη ζύμη, τη ζυμώνετε - έλαφρά και την αφήνετε σκεπασμένη επί ½ ώρα. Κατόπιν την ανοίγετε σε φύλλο λεπτό και την κόβετε σε μικρούς δίσκους με ένα ποτήρι.

Σωτάρετε με λάδι τον κιμά με το κρεμμύδι και προσθέτετε τη σταφίδα, το αυγό, λίγο αλάτι και πιπέρι.

Βάζετε ένα κουταλάκι του τσαγιού γέμισι επάνω σε κάθε δίσκο ζύμης βρέχεται λίγο τις άκρες και τον διπλώνετε, ώστε να σχηματισθεί μισοφύλλο. Κατόπιν κόβετε τις άκρες του - την καμπύλη - με κουπί - πιάτ όδοντωτό. Ρίχνετε τα κρεατοπιτάκια να τηγανισθούν σε μπλόκι και καυτό λάδι ραφινέ. Τα σερβίρετε ζεστά.

ΜΙΚΡΑ «ΣΟΥ» ΜΕ ΤΥΡΙ

1 φλυτζάνι τσαγιού νερό ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ■ Έλάχιστο αλάτι και πιπέρι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι δυνατό ■ 3 αυγά ■ 35 δράμια γραβιέρα ■ 1 κροκάδι αυγού

Εκτέλεσι: Βάζετε σε μικρή κατσαρόλα το νερό, το βούτυρο, έλάχιστο αλάτι και πιπέρι. Όταν πάρη βράσι, ρίχνετε όλο μαζί το αλεύρι, και ανακατεύετε γρήγορα με ξύλινη σπάτουλα ή με ξύλινο κουτάλι έως ότου η ζύμη αρχίσει να ξεκολλά από τα τοιχώματα της κατσαρόλας. Την άποσύρετε από τη φωτιά και αφήνετε να μείνει επί 5 λεπτά. Κατόπιν σπάζετε μέσα ένα - ένα τα αυγά, ενώ χτυπάτε συνεχώς με δύναμη. Κατόπιν ρίχνετε τη γραβιέρα.

Παίρνετε με κουταλάκι κομματάκια ζύμης και τα ρίχνετε σε ταψί έλαφρά βουτυρωμένο και πασπαλισμένο με αλεύρι. (Κάθε κομματάκι ζύμης πρέπει να απέχη αρκετά από το άλλο γιατί με το ψήσιμο φουσκώνουν). Βουτάτε ένα δουρτάκι σε κροκάδι αυγού, χτυπημένο με μία κουταλιά νερό και αλείφετε τις κορφές τους. Τα πασπαλίζετε με λίγη γραβιέρα (450ο Φαρενάιτ) επί 20 περίπου λεπτά. Όταν πρόκειται να τα σερβίρετε τα βάζετε σε σιγανό φούρνο για να ξαναζεσταθούν.

ΣΗΜ.: Τα «σου» συνήθως δεν κολούν στο ταψί. Αυτά όμως έχουν τυ-

ρί και για τούτο θα πρέπει να προσέξετε, ώστε να αλείφθη με βούτυρο και να πασπαλισθ με αλεύρι καλά το ταψί. Το αλείφετε με βούτυρο, το πασπαλίζετε με μπλόκι αλεύρι και κατόπιν το αναποδογυρίζετε και το χτυπάτε για να πέση το περιττό αλεύρι.

ΚΡΑΚΕΡΑΚΙΑ ΜΕ ΤΥΡΙ

2 άσπραδία αυγών ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού τυρί τριμμένο ■ Κρακεράκια.

Εκτέλεσι: Χτυπάτε τα άσπραδία μαρέγκα και προσθέτετε το αλάτι και το μισό τυρί. Βάζετε ένα κουταλάκι τσαγιού επάνω σε κάθε κρακεράκι και το πασπαλίζετε με τυρί τριμμένο. Τα βάζετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) και τα ψήνετε επί 10 περίπου λεπτά.

ΕΛΗΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ

Έληες γεμιστές υπάρχουν έτοιμες σε μικρά βάζα. Μπορείτε όμως να τις γεμίσετε εσείς αν έχετε το ειδικό εργαλείο για να βγάλετε το κουκούτσι. Τις γεμίζετε με ένα μίγμα βουτύρου και πάστας άντζούγιας ή με ψιλοκομμένες άντζούγιες, με γαρίδες ή με σολομό και κλείνετε τις δύο άκρες με λίγο πολύ τομάτας ή με «κέτσας».

«ΕΚΛΑΙΡΑΚΙΑ»

½ φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 1 φλυτζάνι τσα-

γιού νερό ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού σκινισμένο αλεύρι ■ 4 αυγά ■ Η κρέμα:

1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ■ 2 κουταλιές σούπας κροφές εκτέλεσι ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 3 κροκάδια αυγών ■ Βανίλια ■ 3 άσπραδία αυγών ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα τυγιού ■ Σκολάτα κουβερτουρα

Εκτέλεσι: Βάζετε σε κατσαρόλα μικρή τη φυτίνη, το αλάτι και το νερό. Μόλις πάρη βράσι ρίχνετε όλο μαζί το αλεύρι και ανακατεύετε γρήγορα με ξύλινο κουτάλι ή ζύμη σχηματισθή σε μία μπάλα από το κουτάλι την άποσύρετε από τη φωτιά. Αφήνετε να μείνει ένα - ένα τα αυγά ένα χτυπάτε συνεχώς με δύναμη. Τι βάζετε σε κατσαρόλα με κερνέ άπλο διαμέτρου ένα κατσατού και εκόβετε καρδιά με τους 5 άς 6 εκάστοτε μέσο σε τμήσι έλαφρά βουτυρωμένο.

Ψήνετε τα εκλαίρακια σε μέτριο φούρνο (450ο Φαρενάιτ) επί 25 περίπου λεπτά. Τα άνοίγετε από μία πλευρά και όταν κρυώσουν τα ρίχνετε με κρέμα Μόκα. Ρίχνετε επί επιφάνειά τους σκολάτα κουβερτουρα.

Η ΚΡΕΜΑ ΜΟΚΑ: Διαλύετε στο γάλα το νεοκαφέ. Αναμειγνύετε μέσα σε μπαιν - μαρι το κρέμα - μούρ, το αλάτι και τη ζάχαρη. Προσθέτετε τα κροκάδια των αυγών (την πημένα) και ρίχνετε λίγο - λίγο γάλα με καφέ. Ανακατεύετε τα γύρω συνεχώς επάνω από νερό με βράζει έως ότου πήξη έλαφρά. Τα άποσύρετε από τη φωτιά και όταν κρυώσουν προσθέτετε τη ζάχαρη και τα άσπραδία, χτυπημένα με καφέ, αφήνετε να κρυώση τελείως και προσθέτετε την κρέμα σαντιγύ. Ανακατεύετε την κρέμα Μόκα έλαφρά και τη χρησιμοποιείτε.

ΣΙΡΟΠΙ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

(Για λεμονάδες)

2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό ■ Έλάχιστο αλάτι ■ Χυμός 6 ξη λεμονιών.

Εκτέλεσι: Βράζετε επί 5 λεπτά τη ζάχαρη, το νερό και το αλάτι δύο λεμονιών (το κίτρινο μόνο μέρος) έλάχιστο αλάτι. Όταν το σιρόπι κρυώσει προσθέτετε το χυμό των λεμονιών. Το στραγγίζετε και το άποσπείρετε σε φιάλη.

Για μία λεμονάδα βάζετε σε ποτήρι 2 κουταλιές της σούπας σιρόπι λεμονιού και άπογευείτε το ποτήρι με νερό ή με σόδα παγωμένη.

ΛΕΜΟΝΟΠΟΡΤΟΚΑΛΛΑΔΑ: Βάζετε σε κάθε ποτήρι μία κουταλιά σιρόπι λεμονιού, 2 κουταλιές γλυ πορτοκαλιού και ένα παγάκι. Αναγεμίζετε το ποτήρι με νερό ή σόδα.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

● Τα άσπραδία των αυγών διατηρούνται επί εβδομάδες αν τα έχετε σε ένα βάζο γυάλινο που να κλείνει έρμητικά και στο ψυγείο.

● Για να χτυπηθούν τα άσπραδία των αυγών σε μαρέγκα πρέπει να έχουν θερμοκρασία δωματίου. Τα παγωμένα από το ψυγείο άσπραδία δεν γίνονται μαρέγκα καλά.

● Με τα άσπραδία των αυγών γίνονται πάρα πολλά και νόστιμα γλυκίσματα. Άσπραδία αυγών μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για να πασπαλίζετε, σνίτσελ, κροκέτες κλπ.

● Με άσπραδία αυγών γίνονται νοστιμιάτα «Μπαλάκια από τυρί άς έξης»: Χτυπάτε 2 άσπραδία αυγών μαρέγκα και προσθέτετε 1 φλυτζάνι τσαγιού τυρί τριμμένο, έλάχιστο πιπέρι καγιέν και ¼ φλυτζάνι τσαγιού γάλα. Ανακατεύετε καλά με μίγμα σε μικρά μπαλάκια και τα ρίχνετε να τηγανισθούν σε λάδι, κλπ.

Χρύσα Παραδεισι

ΤΟ ΑΛΑΤΙ

Δεν χρειάζεται μόνο για το φαί

ΤΟ ΑΛΑΤΙ, ή χλωριούχον νάτριο, όπως είναι το επιστημονικό όνομά του, εκτός από τις υπηρεσίες που μας παρέχει στον τομέα της διατροφής, μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σε ένα σωρό άλλες δουλειές. Σήμερα θα δούμε μερικές από αυτές.

ΤΟΝΩΤΙΚΕΣ ΠΛΥΣΕΙΣ

Διαλύοντας 70 δράμια αλάτι σε μία όκα νερό θα έχετε ένα τονωτικό διάλυμα, θαυμάσιο για τη σφικτότητα του στήθους, αρκεί να το πλένετε με αυτό τακτικά.

Πλύσιμο επίσης με κρύο νερό μέσα στο οποίο έχουμε διαλύσει 20% αλάτι ανακουφίζει τους κισρούς.

ΑΝΤΙΔΟΤΟ

Στην περίπτωση δηλητηρίασεως από νιτρικό άργυρο πιείτε νερό με αλάτι (3—5 δράμια κατά ποτήρι νερού).

ΜΠΑΝΙΑ

Η προσθήκη 2 έως 3 κιλών αλατιού στο νερό της μπανιέρας σας επιτρέπει να κάνετε στο σπίτι ένα έξαιρετικά τονωτικό μπάνιο.

Διαλύοντας ένα κουτάλι της σούπας αλάτι σε δυό ή τρεις όκάδες νερό έχετε ένα πολύ έξοικονομητικό ποδόλουτρο. Θα το κάνετε μάλιστα ακόμα άποτελεσματικότερο αν προσθέσετε ένα κουτάλι της σούπας βόρακα.

ΚΟΛΛΥΡΙΟ

Μία διάλυσι νερού και αλατιού σε αναλογία 5 έως 10% δροσίζει και ξεκουράζει τα μάτια.

ΚΟΜΠΡΕΣΕΣ

Βάζοντας σε μία μπουγιότα (θερμοφώρα) πάγο και μία φούχτα αλάτι, θα έχετε μία δροσιστική κομπρέσα, κατάλληλη για μερικές παθήσεις, όπως η σκωληκοειδίτις.

Βάζοντας κομπρέσες με αλατισμένο νερό σε αναλογία ένα κουταλάκι του καφέ αλάτι σε μισό φλυτζάνι νερό, ανακουφίζετε τα βλέφαρα που έχουν πρησθή. Κομπρέσες τέτοιες επίσης γύρω από το στήθος και τα γάγους που τις συγκρατείτε με μία πετσέτα τενώνουν γениκά το πρόσωπο.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ

Για να διατηρήσετε τα αυγά, προσθέτετε 35 δράμια αλάτι σε 10 όκάδες διαλύματος σιλικατ (μία όκα σιλικατ για 10 όκάδες νερό).

Για να διατηρήσετε σε καλή κατάσταση κόλλα, προσθέστε 20 δράμια αλάτι σε κάθε όκα κόλλας. Δεν θα μουχλιάσει έτσι.

Όπως ξέρετε το αλεύρι - άμα μείνη πιάνει σκουληκάκι. Για να το διατηρήσετε χωρίς να πάθι κάτι τέτοιο προσθέτετε δυό δράμια αλάτι για κάθε όκα αλευριού.

Για να διατηρήσετε πιά πολύ τη φρεσκάδα κομμένων λουλουδιών, μαντιναού, κάρδαμου, σπαργαγγιών κλπ. προσθέτετε μία φούχτα ψιλό αλάτι μέσα στο νερό που τάχετε βάλει.

ΨΗΣΙΜΟ

Αν θέλετε κάτι που ψήνετε στο φούρνο να μην καί από κάτω, πασπαλίζετε τον πάτο του σκεύους με ένα προστατευτικό στρώμα αλατιού κι έτσι θ' άποφυγείτε τον κίνδυνο του καψίματος.

ΕΙΣΠΝΟΕΣ

Διαλύοντας 2 έως 4 δράμια αλατιού σε μισή όκα βραστό νερό, θα έχετε ένα πολύ ανακουφιστικό διάλυμα, από το οποίο κάνετε εισπνο-

Μέλι ή ιδανική τροφή

Το πρωϊ άπαραίτητον το μέλι
Είναι πηγή υγείας & ζωτικότητας

ες σε περίπτωση φαρυγγίτιδος ή καλοήθους λαρυγγίτιδος.

ΚΗΠΟΣ

Πασπαλίζετε με αλάτι τα αγριόχορτα στον κήπο το πρωί και με ζεστό καυτό, συνήθως άπαραίτητες για ν' άπολαγήτε από τα παρασιτα αυτά.

ΠΑΥΣΙΜΟ

Η σελιόδη (ραγιόν άσετάτ) ξαναπαίρνει τη λάμψη της αν τη βρέξετε σε ένα ζεστό διάλυμα μαγειρικού αλατιού (80 δράμια αλάτι σε 7—8 όκάδες νερό).

Για ν' άποφύγετε τον άποχρωματισμό των έμπριμε ύφασμάτων, άφου τα πλύνετε, ξεπλύνετε τα στο παραπάνω διάλυμα, αλλά κρύο τώρα.

ΑΥΓΑ

Για να δοκιμάσετε αν τα αυγά είναι φρέσκα, βουτήξτε τα σε ένα διάλυμα από μία όκα νερό και 50 δράμια αλάτι. Τα φρέσκα αυγά βουλιάζουν στον πάτο του δοχείου,

ενώ τα μη φρέσκα επιπλέουν.

ΡΙΝΙΤΙΔΑ

Διαλύστε 3 δράμια αλάτι σε μία όκα νερό και θα έχετε έτσι ένα φυσιολογικό υγρό που θα σας άνοικσει τη ριζικά σε περίπτωση ρινιτίδας. Ρουφάτε από τα ρουθούνια το διάλυμα αυτό, που είναι τελείως άβλαβές, αλλά άποτελεσματικό.

ΤΑΠΗΤΕΣ

Θα καθαρίσετε τα χαλιά σας και θα τους ξανδώσετε αλη τη δροσιά και τη λάμψη των χρωμάτων τους πασπαλίζοντάς τα με χονδρό αλάτι. Το άφήνετε επάνω επί μία ώρα κι ύστερα τα δουρτίζετε.

ΟΡΤΙΚΑΡΙΑ (ΦΑΓΟΥΡΑ)

Ένα διάλυμα 70 δραμιών αλατιού σε μία όκα νερό με το όποιο τρίψετε, θα σας άνακουφίση στην περίπτωση καλοήθους όρτικάριας.

ΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Για να καθαρίσετε τον πάτο της

κατσαρόλας που έχει καί, τόν πασπαλίζετε με αλάτι και το αφήνετε μερικές ώρες. Έπειτα τρίβετε έλαφρά, ξεπλένετε με καθαρό νερό και αφήνετε να στεγνώση.

Το ίδιο μπορείτε να κάνετε για να βγάλετε τα ίχνη καψίματος σιγάρου σε ένα στοκτοδοχείο από παρασάλη ή από ένα πιάτο.

ΓΥΑΛΙΚΑ

Αν σε ποτήρια ή γυάλινα δοχεία θέλετε να βάζετε πολύ καυτά υγρά ή φαγητά θα τα κάνετε πιο άνεκτικά βάζοντάς τα σε μία κατσαρόλα που να περιέχει κρύο νερό πολύ αλατισμένο. Βάλτε τη να βράση σε σιγανή φωτιά κι άφήστε τα να κρυώσουν από ίδιο νερό.

ΠΑΧΝΗ

Θα βγάλετε εύκολα τα ίχνη της πάχνης από τα παράθυρα σας περνώντας τα με ένα πανί πασπαλισμένο με ψιλό αλάτι.

Πώς δα' οργανώσετε τὸ ἀποκριάτικο πάρτυ

Οί Ἀπόκριες ἔφτασαν. Καὶ φυσικά, τὰ πάρτυ μεταξύ τῶν νεαρῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας θὰ εἶναι στὴν ἡμερησία διάταξη. Ἐνὰ πάρτυ ὅμως μὲ καλεσμένους νεαροὺς καὶ νεαρές, πρέπει νὰ ὁργανωθῇ χωρὶς μεγάλα ἐξοδα, ἀλλὰ καὶ ταυτόχρονα μὲ κάποια δόση φαντασίας, ὥστε ἡ συγκέντρωση νάχη πρωτοτυπία καὶ νὰ μὴν εἶναι κάτι τὸ κοινότοπο καὶ τὸ συνηθισμένο. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προετοιμασθῇ μὲ ἀκρίβεια, ἔτσι πὺν ὅσοι θὰ πάρουν μέρος σ' αὐτὸ νὰ φέρουν κάτι μαζί τους, ὅχι μόνο οἰκονομικὸ μὰ πὺν νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ ἡ καλὴ ιδέα κι' ἡ καλὴ διάθεση.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: Ἄν οἱ γονεῖς παραχωρήσουν τὸ σαλόνι ἢ τὸ λεικὸ - ροὺμ, συναινώντας νὰ ἐξαφανισθῶν οἱ ἴδιοι γιὰ τὴν περίστασι αὐτήν — ἐκτός ἀπὸ σύντομη ἐμφάνισι γιὰ νὰ καλωσορίσουν τοὺς καλεσμένους ἢ νὰ τοὺς ἀναγγεῖλουν πὺν θ' ἀπουσιάσουν — προσπαθῶν νὰ τὰ προσαρμόσετε γιὰ τὸ σκοπὸ πὺν τὰ θέλετε: Ἐξω τὰ χαλιά, ἔξω τὰ εὐθραυστα ἀντικείμενα καὶ τὰ ἐπιπλα — ντιβάνια, πολυθρόνες, ἢ κανένα παλαιὸ τραπέζι — πὺν δὲν εἶναι πολὺ γερά. Ἡ αἶθουσα πρέπει νὰ ἔχη σημαντικὸ κενὸ χώρὸ γιὰ τὸ χορὸ καὶ τὰ παιχνίδια, κατὰ συνέπεια τὸ τραπέζι τοῦ «μπουφέ» θὰ σπρωχθῇ στὸν τοῖχο ἢ θὰ τοποθετηθῇ σ' ἕνα ἄλλο δωμάτιο, καὶ θὰ προφυλαχθῇ κατάλληλα ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἐπιπλα, ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν υποκαλιῶν καὶ τῶν ποτηριῶν, σκετάζοντάς τὰ ἀπὸ πάνω μὲ τραπέζομάντηλα νάυλων. Βάλτε σταχτοθήκες γιὰ τὰ τσιγάρα καὶ πιστάκια ἢ πάτους γιὰ τὰ ποτήρια, παντοῦ. Δημιουργήστε μιά - δυὸ «γωνίες γιὰ συζητήσεις», συγκεντρώνοντας ἐκεῖ πολυθρόνες, καρέκλες καὶ ντιβάνια καὶ δάζοντας μερικὰ μαξιλάρια στὸ πάτωμα. Ἄν μπορῆτε, πράγμα δύσκολο, ἀποφύγετε τὸν χαρτοπόλεμο καὶ τὶς σεραπανίες: μὴν ξεχνάτε ὅτι ἐστὶ κανονικὰ θὰ ὑποχρεώθετε νὰ τὰ βάλτε στὴ θέσι τους ὅπως πρῶτα καὶ νὰ τὰ καθαρίσετε καὶ ὁ χαρτοπόλεμος ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ τρυπῇ στὰ πῖο ἀτίθανα μέρη. Στοιλάστε τὸ σπῖτι μὲ γιρλάντες. Ὁ φωτισμός πρέπει νὰ εἶναι ἀφθονος καὶ διάχυτος, μὲ λάμπες ὅπου εἶναι δυνατὸν.

Σημαντικὸ σημεῖο εἶναι ἡ γκαρνταρόμπα: οἱ νεοὶ θὰ ἀφήσουν τὰ παλὰ τους ἢ τὶς γκαμπαρτίνες τους στὸ χῶλ ἢ σ' ἕνα ἄλλο δωμάτιο τοῦ σπῖτι. Οἱ κοπέλλες, ἀντίθετα, στὸ δωμάτιο τῆς οἰκοδόποινας πὺν πρέπει νὰ ἔχη ὁργανωθῇ μιά τουαλέτα, στὴν ὁποία θὰ ὑπάρχουν μιά λοσιὸν φρεσκορίματος, μπαμπάκι, πούδρα, κολώνια, δυὸ βούρτσες καὶ δυὸ τσατσάδες καὶ μερικὰ τσιμπιδάκια γιὰ τὰ μαλλιά.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΗΝ ΠΟΥ ΚΑΛΕΙ: Προσκαλέστε περισσότερα ἀγόρια παρὰ κοπέλλες ἢ τουλάχιστον ἴσο ἀριθμὸ. Οἱ προσκεκλημένοι μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ τὸ πλῆρωμα. Πῖο σωστὸ ὅμως εἶναι ν' ἀποτείνεθε πρῶτα στοὺς γονεῖς. Μερικὲς ἡμέρες προτῆτερα πληροφοροῦντε τὸ θυρὸν ἢ τοὺς ἄλλους συγκατοίκους σας ἂν μένετε σὲ πολυκατοικία ὅτι θάχετε λίγη φασαρία καὶ ζητήσετε τοὺς συγγνώμη προκαταβολικά, ἂν θὰ τοὺς ἀνησυχήσετε. Θὰ ἀποφύγετε ἔτσι τὶς διαμαρτυρίες καὶ

τὴν ἐνδεχόμενη ψυχρότητα μὲ τοὺς ἄλλους ἐνοίκους. Καθορίστε μὲ τοὺς γονεῖς σας τὸ μέγιστο ὄριο πὺν θὰ διαρκέσῃ τὸ πάρτυ καὶ μὴν τὸ ξεπερνάτε πάρα πολὺ. Ἀσχοληθῆτε μὲ τὶς φίλες σας καὶ τοὺς νεαροὺς πὺν εἶναι ἴσως λίγο δειλοί. Ἐτρία πρόσωπα πὺν πλῆττον εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ «παγώσουν» ἕνα περιβάλλον. Μὴ ξεχνάτε νὰ παρουσιάσετε τὸν καθέναν στοὺς ἄλλους.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΕΣ: Μὴ κουβαλᾶτε μαζί σας ἕνα καθαλιέριο γιὰ νὰ τὸν κρατήσετε μόνιμους σας ὅλο τὸ βράδυ. Ἀφήστε τὸν νὰ χορεύῃ ἢ νὰ συναναστραφῇ καὶ μὲ ἄλλες κοπέλλες. Μὴ πηγαίνετε πολὺ ἀργά, ὅταν ἔχει πῖα δημιουργηθῇ ἡ ἀτμόσφαιρα: πρέπει νὰ συμβάλετε καὶ σῆς νὰ δημιουργηθῇ αὐτή. Προτείνετε στὴν οἰκοδόποινα νὰ τὴ βοηθήσετε νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ «μπουφέ», νὰ ἀνανεώσῃ τοὺς μεζέδες καὶ ἐνδεχομένως νὰ σηκώσῃ τὰ διάφορα ἀντικείμενα ἐπάνω σ' αὐτὸν. Μὴ παριστάνετε τὴν συνόμπη καὶ μὴ δημιουργήτε κλειστοὺς κύκλους μὲ καλεσμένους.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ: Ἄν οἱ φίλες σας ἢ οἱ φίλοι σας φέρουν μαζί τους δίσκους τῶν δίσκων, προμηθευθῆτε μερικὲς γομαρισμένες ἐτικέτες, πὺν κολλᾶτε στὸ δίσκο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κατόχου, ἐνῶ σ' ἕνα μπλοκάκι γράφετε τὸν ἀριθμὸ καὶ τὸν τίτλο τῶν δίσκων πὺν τυχὸν δανειστήκατε ἐσεῖς.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΧΟΡΕΨΟΥΝ «ΜΕ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ»: Ὁ Πάτ Μπουὺν ἔχει συγκεντρώσει σὲ δίσκο λόγκ - πλαιὺ τῆς πῖο σημαντικῆς ἐπιτυχίας του κατὰ τὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια. Σ' ἕνα δίσκο τῶν 33 στρωφῶν δίνει ὠραία κομμάτια ὅπως τὰ «Ὀμοί Λήδες», «Ἐτήπι Πέρπλε», «Σαιντ Λούις Μπλου», «Σεπτέμπερ ἑκαστοῖς» τῆς ἐλαφρῆς μουσικῆς, ὅπως τὸ «Μιούζικ, μαστρο, πλῆξ», «Σμουκ γκέτς ἴν γιοιάρ εἰς» καὶ «Στάρνταστ», «Λουτίντα», «Ντὺ ἴτ αἰγκνὰς» καὶ «Γιούας φορέδερ».

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΜΟΝ ΤΕΡΝΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ: Δίσκοι τοῦ «Ελδὶς Πρίσλεϊ» ὑπάρχουν ἀρκετοὶ γιὰ νὰ χορεύσουν τοὺς θαυμαστὲς τοὺς «ελαστικὸς τοῦ ρὸκ ἐν ρόλ». Ὁ Πῶλ Ἀνκα εἶναι μιά νέα ἀποκάλυψις τῆς περσινῆς χρονιάς. Δίσκοι αὐτοῦ ὑπάρχουν μὲ τοὺς τίτλους «Γιὸ ἄρ μῖα ντέστιν» κλπ.

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΙΣ «ΝΟΥΒΕΤΕ»: Ὁ Χάρυ Μπελαφόντ ἐγκατέλειπε τὸ καλὸν γιὰ νὰ ἀφί-

κωθῇ στὰ «μπλουζ», ὅπως στὸ δίσκο «Μπελαφόντε σίνγκς δὴ μπλουζ». Ἐπὶ σῆς ἀφθονοὶ δίσκοι τοῦ Ρεντὸ Καρόζνε ὑπάρχουν σὲ ὅλα τὰ καταστήματα δίσκων.

Δημιουργήστε ἀτμόσφαιρα

Ἄφου συμφωνήσετε μὲ τὴν οἰκοδόποινα μερικὲς ἡμέρες προτῆτερα, προετοιμάστε τὴν μεταμφιεσί σας ἀνάλογα μὲ τὴν γιορτῇ. Δὲν χρειάζεται ολόκληρη φορεσιά. Ἀρκεὶ μιά φούστα ἀπὸ ράφια (τὸ γνωστὸ χόρτο), ἕνα σάλι μαῦρο καὶ μιά μάσκα, ἕνα σακκάκι, πτυζάκιμας κιμονό, φύλλα περασμένα στὸ ντεκολτέ καὶ μιά περούκα ἢ μιά κόμμωσι καὶ μιά περούκα ἢ μιά κόμμωσι ἀπὸ χάρτινες γλυσίνες γιὰ νὰ δώσετε μιά χαρακτηρισμένη ἐντύπωσι χαβανέας. Μεριτωφελή, μαντάμ Μπατατερφάου, μιάς νύμφης τῶν δασῶν. Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε καὶ ὅποιαδήποτε ἄλλη μεταμφιεσί θέλετε. (Σὲ ἄλλες σελίδες δίνουμε πολλὰς ιδέες μεταμφιεσῶν). Ὅμως εἶναι καλύτερα νὰ ἔχη κάποιο θέμα ἡ γιορτῇ: Θὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐχάριστο ἀν λόγου χάρι, τὸ θέμα τῆς μεταμφιεσίως εἶναι χαβανέας, γιὰτὶ καθέναν θὰ δώσῃ μιά προσωπικὴ του μεταμφιεσί.

Κοιτιγὸν δὴ ζευγάρια

Ἐκεῖνο πὺν εἶναι δυσάρεστο καὶ ὁχι σπάνια χαλάει τὴν γιορτῇ, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τείνουν ὅλοι νὰ σχηματίσουν ζευγάρια ἢ ὁμάδες μὲ τοὺς γνωστούς τους καὶ σπάνια γίνονται νέες γνωριμίες. Ἐκτός ἀπ' αὐτὸ ὑπάρχει πάντοτε γιὰ τίς διελές καὶ ὁχι πολὺ ὁμορφες ὁ κίνδυνος νὰ μείνουν στὴν ἀκρῇ, γιὰτὶ τὸ προβάδισμα θὰ ἔχουν οἱ πῖο ὁμορφες καὶ οἱ πῖο ὁμορφες. Χωρὶς νὰ ὑπολογίσουμε ὅτι ὑπάρχουν καὶ νεοὶ ἐπίσης δειλοί, πὺν ὅμως ἔχουν κι' αὐτοὶ τὸ δικαίωμα ν' ἀπολαύσουν τὴν γιορτῇ κι' ὁχι νὰ ἐπιδεικνύουν σὲ μιά τέτοια περίπτωση τὰ συμπλέγματα τους. Μιά ἐξυπνὴ οἰκοδόποινα προσκαλεῖ, ὅπως εἴπαμε, πάντοτε μεγαλύτερο ἀριθμὸ νέων ἢ τουλάχιστον ἴσο μὲ τίς γοῖα καὶ συνδεθῶν στὴν τύχη. Τὸ στοιχείο «ἐκπληξῆς» ἀρκεὶ συνήθως νὰ δώσῃ καὶ κέφι καὶ νὰ μὴ στενοχωρήσῃ κανέναν. Σ' αὐτὸ χρησιμοποιεῖται διπλὰ κοιτιγὸν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀγορὰ ἢ κατασκευὴ τους θὰ στοιχίσει ἀρκετὰ, πρὶν ἀπὸ τὴν γιορτῇ οἱ καλεσμένοι θὰ προσφέρουν ἕναν «ερῶν - κοιτιγὸν» σὲ κείνον πὺν θὰ διευθύνῃ τὴν γιορτῇ, ὥστε ν' ἀγορασθῶν. Πρέπει γιὰ κοιτιγὸν πὺν φοριεῖται στὸ κεφάλι. Πρέπει νάχουμε ὑπ' ὀψι μας ὅπως, ὅτι θὰ εἶναι ἀνά δύο

ὁμοῖα. Ἡ οἰκοδόποινα θὰ τὰ παραφῇ στὴν τύχη κατὰ σειρά ἀνάφω. Στὸ δωμάτιο πὺν θ' ἀφῶνται νὰ κοιτῶν καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ κοπέλλες θὰ εἶναι τὰ κοιτιγὸν αὐτῶν, στὸ χῶλ ἐκεῖνα γιὰ τοὺς ἀνδρῶν. Ὅταν θὰ μπουὶν στὴν κοινὴ αὐτῶν, ὁ καθένας θὰ πᾶν στὴν ἑστῆ πὺν ἔχει τὸ ἴδιο κοιτιγὸν μ' αὐτὸν.

Τὰ «Τρὺν»

Σὲ κάθε μεγάλη πόλιν ὑπάρχει καταστήματα στὰ ὁποῖα ὅσοι ἐστὶν διάθεσι γι' ἀστεία μποροῦν νὰ ἀγοράσουν διάφορα «τρὺν». Ἄλλα πᾶν αὐτὰ εἶναι διασκεδαστικὰ γιὰ τοὺς ἀνδρῶν, ἄλλα γιὰ τὴν γυναῖκα. Ἐν συνῆς ὁ Φαρίζι τῆς δειχνεῖ ἕνα γράμμα, πὺν εἶχε ἀνακαλύψῃ πρόσφατα, τὸ ὁποῖο κάποια ὄραση — πὺν κοίμειται στὸ ἴδιο δωμάτιο μὲ τὰ ἑξῆ ἄλλα κορίτσια — προσκαλοῦσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ σ' ἕνα νυκτερινὸ ραντεβὸ στὸν κοιτῶνα τοῦ μοναστηρίου, τὴν ὥρα πὺν εἶχε ἀπὸ κοπέλλες ὅτι εἴχεται στὴν ἑκκλησίαν. Τὸ ραντεβὸ αὐτὸ ἦταν γιὰ τὴν νύκτα πὺν δρῆμα κερδὸς ὁ νεὸς, καὶ τὸ γράμμα εἶχε τὸ γραμμικὸν τῆς Μαρριάνας, τὴν ὁποία ὁ Φαρίζι κατηγορεῖ ὡς ὑπαίτιον γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ. Ἐκείνη, παραδέχεται ὅτι τὸ γράμμα τὸ εἶχε γράψῃ ἀπὸ ἀπογοήτευσιν, ὅτι τὸ ἔγραψε γιὰ τὴν λογαριασμὸν κάποιου ἄλλου ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς συντροφικῆς τῆς. Ὁ Φαρίζι δὲν τὴν πιστεύει καὶ ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς, πᾶν ὅλο ὅτι διαμαρτυρεῖται καὶ τὰ βάζει μὲ τὸν ὄγνιστο, κατὰ βάθος ἀρχίζει νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὴν ἀδωστήτην τῆς νύκτας τῆς. Ἡ Μαρριάνα τότε, λέει στὸν Φαρίζι, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἀποκαλύψῃ ἡ ἱστὶα τῆς ἀλλῶν, ἀλλὰ θὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ βρῇ τίς ἀλλῆς ἐξ κοπέλλες καὶ κάποια ἀπ' αὐτῶν θὰ μιλῇ. Ὁ Λουίτζι φέρει ἀντιρρήσεις καὶ ἀπαγορεύει στὴν Μαρριάναν νὰ ἐξαθῇ αὐτὸν τὸν ὄγνιστο, αὐτὴ ὅμως τοῦ λέει, ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐνέργησῃ ἔτσι, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀδωστήτην τῆς. Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν Μαρριάναν, δεύτερη στὴν κατάλογο εἶναι ἡ Κλάρα Ἐσπέρζο, πὺν ἐργαζόταν ὡς ὑπηρετρία στὸ σπῖτι τῶν Τζιζιανόραντι.

Ἡ ὁργάνωσις τοῦ μπουφέ

Τὰ ἐξοδα γιὰ τὸ μπουφέ (τὸν λεικὸ, ὅπως τὸ ἔλεγον οἱ παλαιότεροι), ὅταν πρόκειται γιὰ νέους καὶ νέες πὺν δύνουν ἐνα πᾶσι, ἐπὶ εἶναι ἀρκετὰ, κανονίζονται πρὶν ἀπὸ τὴν γιορτῇ. Ἡ οἰκοδόποινα καὶ οἱ δυὸ φίλες τῆς καταρτίζονται ἐνῶν τὸν ἀγῶνα τῶν ἐξόδων, μαζεύουν τὴν νεοεισφορά αὐτῶν πὺν θὰ μεταφέρουν στὸ πάρτυ καὶ ἀναλαμβάνουν νὰ κοινώσουν ὅτι χρειάζονται. Ἄλλος πᾶν ρεῖ νὰ θέλῃ νὰ φέρῃ κάτι δικὸν πᾶν — ἕνα γλυκὸ, ποτὶ — ἢ νὰ φέρῃ κάτι στὸ σπῖτι του, τότε εἰς εἰδοφθερί τῆς συντροφικῆς καὶ δὲν εἰσφέρει σὲ νοῆμα. Ὁ μπουφές τοιμαζέται σ' ἕνα τραπέζι στὴν ἀκρῇ, στὴν ἴδια αἶθουσα τῆς γιορτῆς ἢ σ' ἕνα διπλανὸ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀρκετὸς χώρος. Τὸ τραπέζι πρέπει νὰ ἔχει νωπομηνεῖ ἐμφάνισι χωρὶς ἐξαρτικὴν μεγαλοπρέπειαν σερίτικων, ὅπως ὅμως νὰ χρησιμοποιήσετε ποτῆρα σὲ τὸ πλαστικὴ ὕλη.

Προσοχὴ στὰ σερβίτσια

Γιὰ μιά ἀποκριάτικη γιορτῇ στὸ σπῖτι, καλὸ εἶναι νὰ μὴν ἐκθέσετε ἐν περιττὸν κινδυνὸ νὰ «καλῶν σερβίτσια» τῶν σπῖτι. Ἄλλωστε, μπορεῖτε νὰ ἀγοράσετε ὠραία, ἐμφανισίμα ποτήρια, πὺν ἀμὰ θέλετε τὰ σχεδιάσειτε γράφοντας ἐναν ἀριθμὸν ἢ γεωμετρικὰ σχήματα, μὲ βερνίκι τῶν νυχιῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ἡ Μαρριάνα, μιά κοπέλλα ἀγνώστην γονέων, πὺν ἔχει μεγαλώσει σ' ἕνα ὀρφανοτροφεῖο, μαζὶ μὲ ἑξ ἄλλα νεὰ κορίτσια, ἀρραβωνιάζεται μὲ τὸν Λουίτζι, ἕνα φατχὸ νεὸς, πὺν ἐργάζεται ὡς πωλητὴς σ' ἕνα κατάστημα. Τὸ ἴδιο βράδυ ὅμως, ὅταν ὁ Λουίτζι συνοδεύῃ τὴν Μαρριάναν στὸ σπῖτι τῆς, γιὰ νὰ ἀναγγεῖλουν τοὺς ἀρραβῶνες τοὺς στὴν σπῖτικοικειρὰ τῆς, κυρία Λουίτζα, ἔρχεται καὶ ἡ τῆς νέα κάποιας ἐγγονίας, αὐτῆς πρὸς προσωπικὴ ὑπόθεσι. Ἡ Μαρριάναν τὸν ἀκούει, κατὰπληκτῇ, καὶ τὸν υποχρῶναι νὰ μιλῇ ἐλεύθερα, μπροστὰ στοὺς ἄλλους. Αὐτὸς τῆς λέει, ὅτι ὀνομάζεται Πάολο Φαρίζι, καὶ εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἄνδρεα. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν κάνει κομτρία Φαρίζι. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν κάνει κομτρία Φαρίζι. Ὅταν ὅμως ὁ Ἄνδρεας τῆς λέει, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ δρῆμα κερδὸς πρὶν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια, σὲ μιά περὶ ἑξῆς χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν — δηλαδὴ κοντὰ στὸ ὀρφανοτροφεῖο στὸ ὁποῖο εἶχε μεγαλώσει ἡ Μαρριάναν — μὲ ἕνα χτύπημα στὸ στήθος, ἡ κοπέλλα ἀναρτῆται κατάνω καὶ σὲ μιά κρέμα. Ἐν συνῆς ὁ Φαρίζι τῆς δειχνεῖ ἕνα γράμμα, πὺν εἶχε ἀνακαλύψῃ πρόσφατα, τὸ ὁποῖο κάποια ὄραση — πὺν κοίμειται στὸ ἴδιο δωμάτιο μὲ τὰ ἑξῆ ἄλλα κορίτσια — προσκαλοῦσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ σ' ἕνα νυκτερινὸ ραντεβὸ στὸν κοιτῶνα τοῦ μοναστηρίου, τὴν ὥρα πὺν εἶχε ἀπὸ κοπέλλες ὅτι εἴχεται στὴν ἑκκλησίαν. Τὸ ραντεβὸ αὐτὸ ἦταν γιὰ τὴν νύκτα πὺν δρῆμα κερδὸς ὁ νεὸς, καὶ τὸ γράμμα εἶχε τὸ γραμμικὸν τῆς Μαρριάνας, τὴν ὁποία ὁ Φαρίζι κατηγορεῖ ὡς ὑπαίτιον γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ. Ἐκείνη, παραδέχεται ὅτι τὸ γράμμα τὸ εἶχε γράψῃ ἀπὸ ἀπογοήτευσιν, ὅτι τὸ ἔγραψε γιὰ τὴν λογαριασμὸν κάποιου ἄλλου ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς συντροφικῆς τῆς. Ὁ Φαρίζι δὲν τὴν πιστεύει καὶ ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς, πᾶν ὅλο ὅτι διαμαρτυρεῖται καὶ τὰ βάζει μὲ τὸν ὄγνιστο, κατὰ βάθος ἀρχίζει νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὴν ἀδωστήτην τῆς νύκτας τῆς. Ἡ Μαρριάνα τότε, λέει στὸν Φαρίζι, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἀποκαλύψῃ ἡ ἱστὶα τῆς ἀλλῶν, ἀλλὰ θὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ βρῇ τίς ἀλλῆς ἐξ κοπέλλες καὶ κάποια ἀπ' αὐτῶν θὰ μιλῇ. Ὁ Λουίτζι φέρει ἀντιρρήσεις καὶ ἀπαγορεύει στὴν Μαρριάναν νὰ ἐξαθῇ αὐτὸν τὸν ὄγνιστο, αὐτὴ ὅμως τοῦ λέει, ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐνέργησῃ ἔτσι, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀδωστήτην τῆς. Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν Μαρριάναν, δεύτερη στὴν κατάλογο εἶναι ἡ Κλάρα Ἐσπέρζο, πὺν ἐργαζόταν ὡς ὑπηρετρία στὸ σπῖτι τῶν Τζιζιανόραντι.

πὺν δὲν θὰ ἔρθῃ. Ἄ, εὐτυχῶς, μὲ τρῶμαξες, ξέρετε. Δὲν πειράζει καὶ ἂν καθυστερήσῃ λιγάκι. Θὰ ἔχουμε δυὸ καρέ. Λοιπὸν, σὲ περιμένω, ἀγαπητῇ μου, ὦρ' βούρα.

Κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ καὶ στράφηκε πρὸς τὴν ὑπηρετρία. Τὶ στέκει ἐσὺ ἐκεῖ σὰν ἀγαλμα; Δὲν ἀκούσεις τί εἶπα; Μὰ, ἐσὺ, παιδί μου εἶσαι τελείως χαλῇ. Ἐλὰ στὴν κουζίνα νὰ δοῦμε ἂν εἶναι ἀρκετὰ τὰ βούτματα. Καὶ νὰ μὴ ξεχάσῃς νὰ φορᾷς τὰ γάντια ὅταν σερβίρης. Στὸ τελευταῖο σπῖτι δὲν σὲ ἐμάθαν νὰ φορᾷς γάντια; Δὲν σερβίριζα ἐγὼ. (Τὸ κορίτσι κτύπαε τοῖγύρω μὲ ἀνησυχία). Ἰσως χρειαστῇ καὶ ἄλλη ἄχαρη, εἶπε.

Σοῦ εἶπα, πὺν δὲν χρειάζεται τίποτα. Ἐκεῖνο πὺν σ' ἐνδιφερεί δὲν εἶναι ἡ ἄχαρη ἀλλὰ νὰ βγῇ ἔξω. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Ψέματα; Φεύγει ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου, κλαψοῦρισε τὸ κορίτσι, καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὸν ἀποχωρήσω.

Θὰ τὸν χαιρετήσῃς καμμιὰ ἀλλῇ μέρα. Τὴν Πέμπτη, τὴν Κυριακῇ, Διὰδολέ, ἔχετε δυὸ ἐλεύθερα. Ὁποῖα τῆς ἐβδόμαδος, κανονίσταε νὰ χαιρετᾷτε τοὺς ἀρραβωνιαστικὸς σας ἐκεῖνες τὶς μέρες. Σήμερ ἔχω ἐπισκέψει καὶ σὲ χρειάζομαι.

Τὸ πρόσωπο τοῦ κοριτσιοῦ πῆρε μιά ἐκφρασι ἀπεραντῆς ἀπελπισίας. Ἦταν τόσο ἀσχηπ, πὺν κυρία ἔκανε ἕνα μορφοσμὸ ἀπῆας. «Τί ἀσχημα πλῆσματα πὺν ὑπάρχουν» σκέφθηκε.

Αὐτῇ, ἀντίθετος, ὑπῆρξε ὠραία. Ἐχε διασκεδάσει ἀρκετὰ στὰ νεῖα τῆς καὶ εἶχε ἀρκετὲς ἐπιτυχίες. Στὸ τέλος παντρευτικῆς μὲ ὁ σύζυγός τῆς τὴν ἐγκατέλειπε φευγοντάς στὸ ἐξωτερικὸ μὲ μιά ἄλλη. Ὁραία μὰ κακία, στρουφῇ. Μισοῦσε ὅλο τὸ κόσμο. Μισοῦσε τίς νέες φίλες τῆς, εἰς πειδὴ τῆς θυμίζαν τὰ νεῖα πὺν αὐτὴ δὲν εἶχε πῖα καὶ τίς πῖο ἡλικιωμένες ἐπειδὴ τῆς θυμίζαν τὰ γεράματα πὺν πλῆσιζαν μὲ γοργὸ ρυθμὸ. Ἦταν ὅμως σίγουρη γιὰ τὸν ἐαυτὴ τῆς. Εἶχε ἀρκετὰ χρήματα καὶ ἤξερε νὰ τὰ διαχειρίζεται, ἀλλὰ δὲν περιφρονεῖσε καὶ τὰ μικροκέρδη τῆς κανάτσας πὺν ἤξερε νὰ παίξῃ μὲ μαεστρίαν βοηθώντας πὺν καὶ πὺν τὴν εὐχρῇ μὲ κανένα τέχνασμα. Τοὺς ἀνδρῶς ἔλεγε πὺν τὸν δαυρόντα. «Περνοῦμε τόσο καλὰ ἐμεῖς οἱ γυναῖκες μετὰφί μας», ἐπαναλαμβάνε συχνά. Ἀλλὰ ἀλλάζε ἀμέσως, γίνονταν τρυφερὰ καὶ γλυκεία κάθε φορὰ πὺν εἶχε αὐτὴν. Μονάχα πὺν αὐτὴ τῆς συνηθῆναι ὁλόενα καὶ πῖο σπάνια. Τώρα κτύπαε τὴν ὑπηρετρία καὶ αἰσθάνονταν πραγματικὴ ἀπῆας. Ποῖος μπορεῖ νὰ ἐνδιφερόθῃ γι' αὐτὸ τὸ δουρὸς νὰ ἐνδιφερόθῃ μὲ τὴν χοντρήν, στυχιμένην πλάσμα, μὲ τὴν χοντρήν, τὰ ἀγρία μαλλιά ἀπὸ μιά κακοφτιαγμένην περμανάντ, τὸ λιπαρὸ δερμα καὶ τὰ ἀλλοίθωρα μᾶτια;

Ἄπὸ πόσον καιρὸ εἶσαι ἀρραβωνιασμένη; τὴν ρώτησε. — Ἄπὸ ἕνα μῆνα. — Ἄ, πολὺ σοβαρὸς ἀρραβῶνας,

ἔλεπε. Ἀναρωτιέμαι σὲ τί σπῖτιον ὑπῆρξε ὁ πόρος. Ἦταν μιά γυναικα ἀρκετὰ ὀριμη, μὲ μαλλιά πολὺ κοντὰ, θαμμένα, μὲ μᾶτια πρσιμένα ἀπὸ τὰ ξενυχτὰ καὶ ἐλαφρὸ διπλόσγαυο. — Ἐσὺ εἶσαι, χρυσὴ μου, εἶπε μιλώντας μὲ προσποιητῇ γλυκύτητα, μπροστὰ στὸ ἀκουστικὸ. Μὴ μοῦ πῆς

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ!...

Αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα τῆς ΛΟΥΙΖΙΑΝΑ ΠΕΒΕΡΕΛΙ

πὺν δὲν θὰ ἔρθῃ. Ἄ, εὐτυχῶς, μὲ τρῶμαξες, ξέρετε. Δὲν πειράζει καὶ ἂν καθυστερήσῃ λιγάκι. Θὰ ἔχουμε δυὸ καρέ. Λοιπὸν, σὲ περιμένω, ἀγαπητῇ μου, ὦρ' βούρα.

Κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ καὶ στράφηκε πρὸς τὴν ὑπηρετρία. Τὶ στέκει ἐσὺ ἐκεῖ σὰν ἀγαλμα; Δὲν ἀκούσεις τί εἶπα; Μὰ, ἐσὺ, παιδί μου εἶσαι τελείως χαλῇ. Ἐλὰ στὴν κουζίνα νὰ δοῦμε ἂν εἶναι ἀρκετὰ τὰ βούτματα. Καὶ νὰ μὴ ξεχάσῃς νὰ φορᾷς τὰ γάντια ὅταν σερβίρης. Στὸ τελευταῖο σπῖτι δὲν σὲ ἐμάθαν νὰ φορᾷς γάντια; Δὲν σερβίριζα ἐγὼ. (Τὸ κορίτσι κτύπαε τοῖγύρω μὲ ἀνησυχία). Ἰσως χρειαστῇ καὶ ἄλλη ἄχαρη, εἶπε.

Σοῦ εἶπα, πὺν δὲν χρειάζεται τίποτα. Ἐκεῖνο πὺν σ' ἐνδιφερεί δὲν εἶναι ἡ ἄχαρη ἀλλὰ νὰ βγῇ ἔξω. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Ψέματα; Φεύγει ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου, κλαψοῦρισε τὸ κορίτσι, καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὸν ἀποχωρήσω.

Θὰ τὸν χαιρετήσῃς καμμιὰ ἀλλῇ μέρα. Τὴν Πέμπτη, τὴν Κυριακῇ, Διὰδολέ, ἔχετε δυὸ ἐλεύθερα. Ὁποῖα τῆς ἐβδόμαδος, κανονίσταε νὰ χαιρετᾷτε τοὺς ἀρραβωνιαστικὸς σας ἐκεῖνες τὶς μέρες. Σήμερ ἔχω ἐπισκέψει καὶ σὲ χρειάζομαι.

Τὸ πρόσωπο τοῦ κοριτσιοῦ πῆρε μιά ἐκφρασι ἀπεραντ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

νούργιο χρωματιστό ζακετάκι από τη λαϊκή αγορά της οδού Λόκι, που το διάλεγε προσεκτικά, περνώντας από μπάγκο σε μπάγκο και κυττάζοντας με μάτι εμπειρο τα χρωματιστά πλεχτά που κρέμονταν από τα σκονινιά των υπαίθριων καταστημάτων. "Υστερα έκανε μια καινούργια περμανάντ πάνω στα ήδη κομμένα μαλλιά της, που είχαν γίνει πια σαν σουπί και αγόραζε κι' ένα ζευγάρι σκουλαρίκια, γιατί όλοι της έλεγαν ότι της πήγαιναν ωραία. "Ετσι ξανάρχονταν οι εύτυχισμένες ημέρες, που την έκαναν να πλάθει όνειρα και να χτίζει τη καινούργια της ερωτική φωλιά. "Τα πιάτα που ήταν για πλούσιο, τα κρεβάτια που ήταν στρώσιμο, τα ρούχα για σιδερώμα, ήταν όλα πράγματα χωρίς σημασία γι' αυτή που τα έκανε τελείως μηχανικά. Κάτι σαν μονότονο υπόκρουσι, στην αληθινή ζωή της, κάτι σαν χάρτινο σκηνικό θεάτρου που άλλαζε συχνά, καθώς δεν έμενε για πολύ καιρό σ' ένα σπίτι. Τη μία ήταν ένα μοντέρνο διαμέρισμα με θεοτέρελλα αφεντικά, που δημιουργούσαν διαρκώς χρέη, την άλλη φορά τέσσερα μισοσκοτεινά δωμάτια με παλιά έπιπλα και ανθρώπων πλινκτικούς και τσιγκουνισδες. Ζευγάρια που καυγάδιζαν και εθύναν κυράδες που δεν είχαν και μεγάλη υπόληψη στους άνδρες τους. "Ηταν κυρίες που ενδιαφέρονταν μονάχα για το κουτί με τα κοσμήματα κι' άλλες που κλειδώναν το ντουλάπι του μπουφέ και μετρούσαν τ' αυγά και τα φρούτα.

Αλλά όλα αυτά δεν την ενδιέφεραν. "Η Κλάρα ζούσε μονάχα για τον αγαπημένο της. Για τον έρωτά της.

Δεν ήξερε και η ίδια καλά καλά τι ζητούσε από τους άνδρες. "Ισως ήθελε μονάχα να την αγαπούν. Να περπατά στο πλευρό τους κρατημένη από το χέρι. Να νοιώθει το μπράτσο τους γύρω από τη μέση της και να πηγαίνει μαζί τους στους κινηματογράφους, ίσως μόνο και μόνο για να κυττάει τριγύρω της, να βλέπει τ' άλλα ζευγάρια και να λήη στον έαυτό της: "Εχω κι' εγώ κάποιον που μ' αγαπά. Κάποιον που κάθεται στο πλάι μου".

Είχε δοκιμάσει την ίδια ταπεινή απορία για όλους τους διαδοχικούς αρραβωνιαστικούς. Της άρεσαν όλοι. "Ο τελευταίος όμως ήταν πάντα ο πιο ωραίος, ο πιο αξιολύπητος, ο πιο συμπαθητικός. Οι άλλοι ξεχνιόνταν, ήταν πια νεκροί γι' αυτήν. "Αν τους ξαναθυμόταν καμιά φορά, τους σκεπτόταν χωρίς μίσος. Χωρίς καμία. "Αλλά δοκίμαζε κάποια έκπληξη, μια κάποια άμνησιν στη σκέψη ότι υπήρχε κάτι γι' αυτούς. Δεν τους καθήλωνε για τίποτα, μονάχα δεν καταλάβαινε γιατί την είχαν εγκαταλείψει.

"Η κυρία "Ελσα επέμεινε, νευρισμένη από το αφηρημένο ύφος του κοριτσιού:

— Λοιπόν, θα μου πής το όνομα της τελευταίας σου κυρίας; Ναί ή όχι;

— Τζοβανάντι, μουρμούρισε το κορίτσι.

— "Η κοντέσσα Τζοβανάντι που μένει στην οδό Παριόλι; "Η κόρη εκείνου του μεγαλοεπιχειρηματία που έχει εργοστάσιο μπάρας;

— Δεν ξέρω. Μένει στην οδό Παριόλι, ναι.

— Δεν ξέρεις; Μα τί ξέρεις λοιπόν, έσύ; Τί βλέπεις απ' ό,τι γίνεται τριγύρω σου; Μονάχα τους άντρες βλέπεις; "Ετοίμασε το σερβιτόρο του τραγιού. Κάνε γρήγορα. Μ' έκανες κι' έχασα τόση ώρα.

Γύρισε στο δωμάτιό της και σκέφθηκε να τηλεφωνήσει σ' εκείνη την Τζοβανάντι. "Οχι γιατί την ενδιέ-

φερε και τόσο να πάρη πληροφορίες, για την υπηρέτριά της, μα για να επωφεληθθί της ευκαιρίας να πιάση φιλίες με τη νεαρή κοντέσσα που ήταν πλούσια και σύχναζε στους ψηλούς αριστοκρατικούς κύκλους. "Η τουλάχιστο αν μπορούσε να την τραβήξει στον κύκλο της κανάσας!

Της απάντησε ένας υπηρέτης κι' ύστερα άμέσως η κοντέσσα. Είχε μια φωνή εύθυμη και μιλούσε ξέπλητα. Χαριτωμένα.

— Παρακαλώ, όχι, όχι, δεν μ' ενοχλείτε. Κλάρα "Εσπρίζο; Πώς; "Α, η υπηρέτρια. "Εκείνη με το κόκκινα μαλλιά; Ναί, υπάρχει τέτοια κριση από υπηρέτριες αυτή την εποχή...

Δεν δρισκεται μια της προκοπής. Είναι μια λίγο αλλοίωθηρη; "Αν, ναι, ναι. Τώρα θυμάμαι. Την έβιδωσα γιατί έκλεβε όλο το χαρτί των επιστολών. (Γέλασε εθιμικά). Μ' ένωχλούσε λίγο να στέλνω ερωτικά γράμματα με τη διεύθυνσή μου, τ' όνομά μου και το οικόσημό μου. "Εγραφε διαρκώς ερωτικά γράμματα. Δεν έκανε άλλη δουλειά. Γράμματα και τηλεφωνήματα. Πολλές φορές προσπαθούσα απ' έξω να πάρω το σπύτι, μα δεν το καταρθωνόνα. "Η γραμμή ήταν πάντα κλειστή. Μιλούσε διαρκώς για έρωτα με κανένα στρατιώτη ή με τον παραγιοτό του χασάπη.

— Και δεν έχει δα την εμφάνιση "Αφροδίτης, παρατήρησε η κυρία "Ελσα.

— Το κακόμοιρο το κορίτσι... Κά- νει κι' αυτή ό,τι μπορεί. "Από μένα ήταν τελείως ελεύθερη να έχη όλους τους άνδρες εραστές. "Αλλά όχι να τους γράφει ερωτικά γράμματα στα επιστολόχαρτα τα δικά μου.

"Ηταν στ' αλήθεια, χαριτωμένη αυτή η νεαρή κοντέσσα. Πολυεκατομυριούχα, επίεικς, πνευματώδης. "Η κυρία "Ελσα προσπαθούσε να την κρατήσει όσο μπορούσε περισσότερο στο τηλέφωνο, αλλά άκουσε να χτυπά το κουδούνι της εξόδορτας και αναγκάστηκε να διακόψει. Θά ήταν ασφαλώς οι φίλες της.

Ενώ γύριζε στο σαλόνι, συναντήθηκε με την Κλάρα, που έτρεχε να ανοίξει την πόρτα.

— Έμαθα ωραία πράγματα για λογαριασμό σου, της είπε.

"Η Κλάρα την κυττάζε για λίγο με απορία, ύστερα πάτησε το κουμπι για ν' ανοίξη η πόρτα και ξαναγύρισε στην κουζίνα. Πρόβαλε στο παράθυρο και κυττάζε στο δρόμο με αγωνία. Με απέλπισια. "Ο "Οράσιο της είχε δώσει ραντεβού για τις τέσσερις και μισή. Της είχε υποσχεθί πως θα την πήγαине περπατότα στο άλσος. "Ηταν τόσο ωραία εκεί. Σαν να δρισκοταν κανείς στην έξοχί. Και είχε ησυχία ακόμη και το απόγευμα. Δεν επρόκειτο να τους ενοχλήση κανείς.

Τόν είδε να κάνει βόλτες στο αντικρινό πεζοδρόμιο. Φορούσε τη στολή του. "Οχι εκείνη την ωραία, την επίσημη, μα την άλλη, την καθημερινή. "Ηταν λοχίας της χωροφυλακής. "Ενα πρόσωπο πολύ σπουδαίο. "Ηταν πιο καλός από τους άλλους. Τρυφερός, περιποιητικός.

"Η Κλάρα δεν άντεξε άλλο. "Αν η κυρία Τη φώναζε και δεν την εύρισκε, τόσο το χειρότερο για κείνη. Θά την άπελνε, βέβαια, αλλά... και τί μ' αυτό; "Ηταν υποχρεωμένη να την αποζημιώσει με όλη την ημερομίσθια. Στο διάστημα μιας εβδομάδας, αυτή θα εύρισκε άμέσως δουλειά σε άλλο σπίτι.

"Ετρεξε στο δωμάτιό της, έβαλε λίγο άρωμα που είχε αγοράσει από το περίπτερο, στέρεωσε τα άγρια μαλλιά της με μια χτένα στολισμένη με γυάλινα μπιργιάν, ίσιωσε τις κά- τες της και φόρεσε τα καινούργια της παπούτσια, έκείνα που της έρ-

χονταν στενά και την πονούσαν. "Υστερα, χωρίς να ενδιαφερθί για το νερό του τραγιού, που έβραζε στη φωτιά, έφυγε διαστικά, από την εισοδο της υπηρέσιας.

Διέσχισε τρέχοντας το δρόμο τόσο άπρόσεκτα που παραλίγο να βρεθί κάτω από τις ρόδες ενός αυτοκινήτου και στάθηκε λαχανιασμένη μπροστά στο νεό.

Γεία σου, του είπε. Με συχωρήσ' από άρρηστος.

Γεία σου, της απάντησε ψυχρά εκείνος.

Από τον τόνο της φωνής του, από το βλέμμα που της έριξε, η Κλάρα κατάλαβε πως κι' αυτή τη φορά τελειώνουν όλα. Αισθάνθηκε να πνέει η ολόκληρη. "Ενοιώσε τα πόδια της να τρέμουν.

— Γ'ού θα πάμε; τον ρώτησε με σωή αδύνατη. "Εχω δυό ώρες ελεύθερες.

— Έγώ όμως δεν έχω παρά δέκα λεπτά του διάθεσί μου, της είπε εκείνος.

— Μου είχες πη, ψιθύρισε η Κλάρα.

— Σου είχα πη, μα δεν μπορώ, τη διέκοψε απότομα.

Δεν προσφαινούμε να πάμε ως το άλσος; επρότεινε διαστακτική η Κλάρα.

— Ήξερε πως οι άνδρες έχαναν συχνά το αγένετο ύφος τους και άλλαζαν διάθεσι, μόλις εύρισκε εύκαιρια να τους φιλήση.

— "Οχι. Δεν προσφαινούμε. Πάμε εκεί στη γωνία, στο γαλακτοπωλείο. "Εχω να σου πω δυό - τρία λόγια.

— "Οχι στο γαλακτοπωλείο. Με γνωρίζουν όλοι. "Υστερα θα τα πούμε στην κυρά μου, που είναι σωστό φίδι. Με ζηλεύει, γιατί αυτή δεν έχει κανένα που να την αγαπά.

— Τότε πάμε να περπατήσουμε στην οδό Σκαρτελίνι. Δεν έχει κόσμο. Τον ακολουθούσε. Δεν τολμούσε να μιλήση. Φοβόταν. Εκείνος την κυττάζε σχεδόν με μίσος και η Κλάρα απάντησε στο βλέμμα του μ' ένα παρακλητικό χαμόγελο.

— Άκουσε, είπε ο νεαρός. Σε συμπνοθούσα και σου ήμουνα άφωτισμένος, γιατί σε φανταζόμουν ένα σοβαρό και τίμιο κορίτσι. Είχα γράψει μάλιστα για σένα στη μητέρα μου, στο χωριό. Γελάστηκα όμως. "Η άφωτισή μου μου έδειχνε ήταν ψεύτικη, όπως ήταν ψεύτικο και το σοβαρό σου ύφος...

— Γιατί... τί σου έκανα; ρώτησε με κομμένη αναπνοή η Κλάρα. Θά έκανες καλύτερα να μη ρωτάς. Για μās τους αστυνομικούς είναι εύκολο να πάρουμε πληροφορίες. "Εκείνο που με συγχίζει είναι, ότι φέρθηκα σαν ήλιθιος. Είσαι μια παληγουναίκα! Παράταμε ήσυχο!

"Η Κλάρα έμεινε κατάπληκτη. Κα- νένας δεν της είχε φερθί ποτέ μ' αυτό τον τρόπο. Κανείς δεν της είχε πη ποτέ έναν τέτοιο λόγο. "Ηταν μια τρομερή κατηγορία αυτή έναντιον της, που την εύρισκε έντελως άδικη. Τί κακό είχε κανει;

"Η σιωπή της ξάφνιασε τον νεαρό που γύρισε και την κυττάζε.

— Δεν έχεις το θάρρος να πής τίποτα, έ; φώναζε απότομα. Δεν τολμάς ούτε να διαμαρτυρηθί!

Δεν ήταν η πρώτη φορά που η Κλάρα δεν εύρισκε το θάρρος να πη κάτι, να διαμαρτυρηθί, να ζητήσει εξηγήσεις. "Ολα αυτά που της συνέβαιναν, τα εύρισκε άδικα, τερατώδη, αλλά ήξερε πως ήταν ανάθεμα να δοκιμάσει να αντιδράση. Μήπως το ίδιο δεν συνέβαινε και με όλους τους άλλους που γνώρισε ως τώρα;

— Θά σ' άρχιζα στα χαστούκια, αν δεν δρισκοτάσε έδω, στη μέση του δρόμου, συνέχισε εκείνος.

— Μα τί έκανα; κατάρωθσε να τραυλήσει η Κλάρα.

— "Ο, τίποτα! Είχες τουλάχιστο δέκα φίλους πριν από μένα. Φαντάζομαι ότι κι' έσύ δεν θα θυμάσαι πόσοι ήταν...

— "Οχι. Δεν θυμάμαι. "Ηταν έξη χρόνι, που γύριζε από σπύτι σε σπύτι, από γειτονιά σε γειτονιά. "Ηταν έξη χρόνια που προσπαθούσε να δημιουργήση μια μεγάλη ερωτική περιπέτεια. Θυμάμαι, γεμάτη πάθος, σαν κι' αυτές που διαβάζε στα ρο-

μάντζα, αλλά ήταν όλες ασυμμετρικές, σασιτισμένες. Σ' αγαπάω τόσο, που τοιο! "Εσένα μονάχα!

— Σώπα, τις φωνάζε. Τολμάς να πής έπιμονα το κουδούνι του σαλονιού. Παραουσιάστηκα λαχανιασμένη. Δεν είχε προφθάσει να βάλει τη μαση ποδιά κι' έκεινα τα γελοία άσπρα γάντια.

— "Η κυρία "Ελσα ήταν έξω φρενών. — Μπορώ να μάθω που ήσουν; της φώναζε άγρια.

— Κάτω. Νά πάρω βούτυρο, της απάντησε αδιάφορα.

— Άβριο κιόλας να σηκωθής να φύγης από δώ! "Ακούς; Τis όχτώ μέρες θα σου τις πληρώσω! "Φθάνει να μ'ην βλέπω άλλο τα μούτρα σου! Πήγαινα να φέρης νερό για την τσα- γιά!

"Η Κλάρα έφερε το νερό. Δεν της έκανε ούτε κρύο, ούτε ζέστη για την απόλυσι. "Ηθελε να πεθάνει. Μόνο αυτή η σκέψη κυριαρχούσε στο νου της. Νά πεθάνω, όπως τότε, όταν έ- να από τους άρραβωνιαστικούς της την εγκατέλειψε, μόλις του είπε ότι περίμενε παιδι. Είχε τρομάξει τόσο πολύ, υπέφερε τόσο, κάτω από το ερωτικό βλέμμα της κυρίας και στο τέλος δεν άντεξε και άνοιξε το διακόπτη του γκαζιού. "Οχι πως ήταν τελείως αποσπασμένη να πεθάνει, αλλά έπικζε πως εκείνος θα έτρε- χε στο προσκέφαλό της και θα τον έβλεπε να πέφτει γονατιστός στα πόδια της για να της ζητήσει συγγνώμη. "Αλλά στο νοσοκομείο δεν φάνη- καν κανείς κι' από εκεί, μόλις κατα- λάβαν την κατάσταση της, την έστει- λαν στο βρεφοκομείο.

"Εκείνος την άσπαζε από το πω- τσο και της το έσφιξε με δύναμη τα- τάζοντας την δόκλρη.

Είναι αλήθεια, έ; Δεν άνηκα να πής ψέματα. Εγώ τα έβαρα... Μήπως στο βρεφοκομείο να πε- παιδι στον κόσμο!

Τώρα ήθελε να πεθάνει, για να κινή τον "Οράσιο να κλάψει, για να τον κουν να μετανοήση για τα φο- βερά λόγια που της είχε πη. Δεν τη χωρούσε το μυαλό της. Νά πη τέ- τοια λόγια σ' αυτήν, που ήταν τόσο καλή. Πού δεν έκανε ποτέ κακό σε κανένα, δεν είχε ξεπαταχίσει κανένα, δεν είχε πάρει ποτέ λεπτάτα από κα- νένα!

Μήκη στο δωμάτιό της, κρατών- τας ένα ποτήρι νερό. Το άκούμπησε στο μισοσπαμένο κομοδίνο μαζί με τα νερκωτικά, πλάι στο ρομάντο με τον τίτλο: "Ε' απαγωγή της ωραίας "Αντριάνας".

"Εκείνη τη στιγμή άκουσε τα χτυ- πά το κουδούνι της εξόδορτας. Δεν κομνήθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

της χρειάζονται για το ταξίδι. Μόλις μπήκε στο σπύτι, άκουσε να χτυπά έπιμονα το κουδούνι του σαλονιού. Παραουσιάστηκα λαχανιασμένη. Δεν είχε προφθάσει να βάλει τη μαση ποδιά κι' έκεινα τα γελοία άσπρα γάντια.

— "Η κυρία "Ελσα ήταν έξω φρενών. — Μπορώ να μάθω που ήσουν; της φώναζε άγρια.

— Κάτω. Νά πάρω βούτυρο, της απάντησε αδιάφορα.

— Άβριο κιόλας να σηκωθής να φύγης από δώ! "Ακούς; Τis όχτώ μέρες θα σου τις πληρώσω! "Φθάνει να μ'ην βλέπω άλλο τα μούτρα σου! Πήγαινα να φέρης νερό για την τσα- γιά!

"Η Κλάρα έφερε το νερό. Δεν της έκανε ούτε κρύο, ούτε ζέστη για την απόλυσι. "Ηθελε να πεθάνει. Μόνο αυτή η σκέψη κυριαρχούσε στο νου της. Νά πεθάνω, όπως τότε, όταν έ- να από τους άρραβωνιαστικούς της την εγκατέλειψε, μόλις του είπε ότι περίμενε παιδι. Είχε τρομάξει τόσο πολύ, υπέφερε τόσο, κάτω από το ερωτικό βλέμμα της κυρίας και στο τέλος δεν άντεξε και άνοιξε το διακόπτη του γκαζιού. "Οχι πως ήταν τελείως αποσπασμένη να πεθάνει, αλλά έπικζε πως εκείνος θα έτρε- χε στο προσκέφαλό της και θα τον έβλεπε να πέφτει γονατιστός στα πόδια της για να της ζητήσει συγγνώμη. "Αλλά στο νοσοκομείο δεν φάνη- καν κανείς κι' από εκεί, μόλις κατα- λάβαν την κατάσταση της, την έστει- λαν στο βρεφοκομείο.

"Εκείνος την άσπαζε από το πω- τσο και της το έσφιξε με δύναμη τα- τάζοντας την δόκλρη.

Είναι αλήθεια, έ; Δεν άνηκα να πής ψέματα. Εγώ τα έβαρα... Μήπως στο βρεφοκομείο να πε- παιδι στον κόσμο!

Τώρα ήθελε να πεθάνει, για να κινή τον "Οράσιο να κλάψει, για να τον κουν να μετανοήση για τα φο- βερά λόγια που της είχε πη. Δεν τη χωρούσε το μυαλό της. Νά πη τέ- τοια λόγια σ' αυτήν, που ήταν τόσο καλή. Πού δεν έκανε ποτέ κακό σε κανένα, δεν είχε ξεπαταχίσει κανένα, δεν είχε πάρει ποτέ λεπτάτα από κα- νένα!

Μήκη στο δωμάτιό της, κρατών- τας ένα ποτήρι νερό. Το άκούμπησε στο μισοσπαμένο κομοδίνο μαζί με τα νερκωτικά, πλάι στο ρομάντο με τον τίτλο: "Ε' απαγωγή της ωραίας "Αντριάνας".

"Εκείνη τη στιγμή άκουσε τα χτυ- πά το κουδούνι της εξόδορτας. Δεν κομνήθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

— "Εχει προσβληθί, είπε γελών- τας μια φίλη της. "Εχε το νου σου απόψε να μη σου ρίξη ποιντικόφαρ- μακο στη σούπα. Πρέσχε τα χαρτιά σου!

Το κουδούνι της πόρτας άντήχησε ξανά.

— Πρέπει να πάω ν' άνοιξη, είπε η κυρία "Ελσα συγχυσμένη και ση- κώθηκε όμως από τη θέσι της. Αισθάνταν σαν να είχε πη κιόλας από το σαλνιάριο με τα υπνωτικά. Κι' ύστερα γιατί να χαλάση την ή- συχία της, σκέφθηκε, αφού η κυρία της την είχε απολύσει;

Στο σαλόνι η κυρία "Ελσα σήκω- σε το κεφάλι της από τα νερκιά.

— Μα γιατί αυτή η ανόητη δεν πάει ν' άνοιξη; μουρμούρισε.

της χρειάζονται για το ταξίδι. Μόλις μπήκε στο σπύτι, άκουσε να χτυπά έπιμονα το κουδούνι του σαλονιού. Παραουσιάστηκα λαχανιασμένη. Δεν είχε προφθάσει να βάλει τη μαση ποδιά κι' έκεινα τα γελοία άσπρα γάντια.

— "Η κυρία "Ελσα ήταν έξω φρενών. — Μπορώ να μάθω που ήσουν; της φώναζε άγρια.

— Κάτω. Νά πάρω βούτυρο, της απάντησε αδιάφορα.

— Άβριο κιό

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

μένουμε τόση ώρα.

— Ναι, ναι, έρχομαι! τούς φώναζε.

— Άλλα δεν κρατήθηκε και ρώτησε τον Φαρίζι:

— Είναι άρραβωνιαστικά σας ή μελαχρινή κοπέλλα, που λέει πως είναι συμμαθήτρια με την υπηρέτριά μου;

— Όχι, απάντησε στεγνά ο Φαρίζι.

— Στ' αλήθεια ο άγνωστος ήταν πολύ λακωνικός, παραξένος και ελάχιστα ευγενής, σκέφθηκε η κυρία Έλσα έκνευρισμένη.

— Καθίστε τότε. Σάν στο σπίτι σας, πρόσθεσε με ειρωνεία. Με συγχωρήτε αν δεν μένω, αλλά έχω κόσμο μέσα.

— Εσείς να με συγχωρήτε, απάντησε ψυχρά ο Φαρίζι.

— Η Μαριάννα στο μεταξύ χτυπούσε μάτια την πόρτα της Κλάρας. Κανείς δεν απαντούσε. Τότε την έσπρωξε διαστακτικά και μπήκε μέσα σε κείνο το μακρόστενο κουτί, χωρίς παράθυρο, που ήταν το δωμάτιο της υπηρέτριας. Την βρήκε ξαπλωμένη στο κρεβάτι, με το κεφάλι γυρισμένο προς τον τοίχο. Δεν στραφήκε καν. Θά νόμιζε ίσως πως ήταν η κυρία που έρχονταν πάλι να την ενοχλήσει.

— Για μια στιγμή η Μαριάννα νόμιζε ότι έκανε λάθος. Δεν ανεγνώριζε σ' εκείνη την πλαδαρή γυναίκα, το άδουτο, στεγνό κοριτσάκι που γνώριζε κάποτε.

— Κλάρα, τη φώναζε με χαμηλή φωνή.

— Το κορίτσι έστρεψε το πρόσωπό του και μόνο τότε η Μαριάννα τη γνώρισε, από τα αλλοίθωρα μάτια της που στρίχτηκαν πάνω της στην άρχη ανέκφραστα και ύστερα με μια μικρή δόσι άπορίας.

— Κλάρα... Με θυμάσαι;

— Πώς;

— Είμαι η Μαριάννα. Δεν θυμάσαι;

— Η Κλάρα άνασκήθηκε και στήριξε στον άγκωνα της.

— Μαριάννα.

— Άλλαξα πολύ; τη ρώτησε η Μαριάννα.

— Τί κάνεις εδώ; ρώτησε με τη σειρά της η Κλάρα αστασιμένη.

— Η Μαριάννα κάθισε στην άκρη του κρεβατιού.

— Άλλαξα πολύ; έπεμεινε.

— Ψήλωσες. Όμόρφηνες, είπε η Κλάρα.

— Η Μαριάννα χαμογέλασε.

— Άκουσε, Κλάρα, είπε. Σε άναζητούσα παντού. Πρέπει να σου έξηγησω κάτι με δυο λόγια. Είναι κάποιο που θέλει να σου κάνει μερικές ερωτήσεις και πρέπει να σε προειδοποιήσω...

— Αν έρχοσουν μια ώρα αργότερα, δεν θα με εύρισκες πιά, είπε η Κλάρα, ξαναπέφτοντας στα μαξιλάρια, χωρίς να ενδιαφερθή άλλο γι' αυτά τα παράξενα και άκατανόητα λόγια που της έλεγε η Μαριάννα.

— Γιατί, Κλάρα; Είναι αλήθεια λοιπόν, ότι είσαι άρρωστη;

— Με μια μελοδραματική κίνηση, η Κλάρα της έδειξε τα δυο σαλινάρια με το ύπνωτικό, που ήταν πάνω στο κομοδίνο.

— Δεν άντέχω άλλο, ξέχνησε.

— Η Μαριάννα κτύπησε τα σωληνάρια και κατάλαβε. Ένα παγωμένο ρίγος διαπέρασε το κορμί της.

— Κλάρα, τρελάθηκε; Τί σου συνέβη; ρώτησε ανήσυχη.

— Δεν άντέχω πιά, επανέλαβε το κορίτσι.

— Η Μαριάννα έριξε μια άπελπι-σμένη ματιά προς την πόρτα. Φοβόταν πως από τη μια στιγμή στην άλλη θα εμφανιζόταν ο Φαρίζι και

δεν θα εύρισκε την ευκαιρία να της μιλήσει.

— Κλάρα, τί σου συνέβη; ρώτησε πάλι παρακλητικά. Προσπάθησε να συνέλθης. Πρέπει να σου πω κάτι πολύ σοβαρό.

— Με εγκατέλειψε ο άρραβωνιαστικός μου, άρχισε να διηγείται το κορίτσι. Οί κακές γλώσσες που είπαν ένα σωρό ψέματα εις βάρος μου. Τού είπαν ακόμη, τί μπήκα στο βρεφοκομείο για να...

— Είναι αλήθεια, Κλάρα; ρώτησε η Μαριάννα.

— Η Κλάρα την κτύπησε πάλι.

— Άυτό ναι, είναι αλήθεια, είπε. Ήμουν ακόμη πολύ νέα, δεν ήξερα τί έκανα...

— Όταν εξομολογήθηκε σε κείνον τόν προκομμένο την κατάσταση μου, ξέφραση.

— Η Μαριάννα την άκουγε κι' ένοιωσε ένα πικρό κόμπο να της σφίγγει το λαιμό. Ξανάδλεξε την Κλάρα να κεντά προσεκτικά, πλάϊ στην καλογορη, με το βλέμμα προσοχμένο στα πολύχρωμα λουλούδια του τελάρου και για μια στιγμή έχεσε για ποιά λόγο είχε έρθει και τί ήθελε να της πη.

— Έχεις παιδιά; τη ρώτησε.

— Ένα κοριτσάκι, απάντησε η Κλάρα.

— Ένα κοριτσάκι! Και ποιο εί-ναι τώρα;

— Η Κλάρα την κτύπησε χωρίς να άπαντά.

— Ποι είναι; ξαναρώτησε η Μαριάννα.

— Δεν ξέρω.

— Την άφησες στο βρεφοκομείο; έπεμεινε η Μαριάννα.

— Η Κλάρα κούνησε καταστακτικά το κεφάλι.

— Δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά, είπε.

— Κλάρα... Κλάρα... Και δεν την βλέπεις πιά; ψιθύρισε η Μαριάννα.

— Η άλλη δεν φαίνεται συγκινημένη παρά μόνο κούρασμένη, άποκαμωμένη.

— Είναι καλύτερα έτσι, είπε. Ή-σως βρέθηκε κανείς να την υιοθετήσει. Τώρα θα είναι δυο χρονών περίπου.

— Κι' αν δεν την υιοθετήσει κανείς;

— Η Κλάρα σήκωσε τους ώμους.

— Θα κάνη ό,τι έκανα κι' εγώ.

— Κλάρα... Θέλεις το παιδί σου να υποφέρει αυτά που υποφέραμε κι' εμείς;

— Η Κλάρα την κτύπησε θαιμμένα, αλλά και με κάποια έκπληξη.

— Δεν περνούσαμε άσχημα εμείς, είπε. Έγώ σκέπτομαι συχνά το όρραφανοτροφείο. Δεν περνούσαμε καθόλου άσχημα.

— Δεν ήταν άσχημα; Ήταν κόλασις, φώναζε ζωηρά η Μαριάννα.

— Δεν θυμάσαι, Κλάρα; Είμαστε πάντα μόνες. Χωρίς κανένα να ενδιαφερθή για μας. Πόσες φορές δεν είχαμε καταστρώσει αυτούς που μας έφεραν στον κόσμο και ύστερα μας εγκατέλειψαν.

— Μια σκιά άνυπομονησίας, σκοτεί-νισσε το πρόσωπο της Κλάρας.

— Ήθελες εγώ για να με κάνης κήρυγμα; είπε. Γι' αυτό με ζητούσες;

— Ό, όχι, Κλάρα. Όχι γι' αυτό!

— Η Μαριάννα συγκροτούσε με κόπο τα δάκρυά της. Δεν κατώρθωσε να πη τί ακριβώς ήθελε από τη συγκίνηση. Μόνο έπαινε λέγοντας: «Κλάρα... Κλάρα... Φτωχή Κλάρα».

— Το κορίτσι φάνηκε να δαρέθηκε όλον αυτό τον οίκο. Άνασκήθηκε τεμπέλικα και άκούμπησε στο κάγκελο του κρεβατιού.

— Ξέρεις, είπε, στο κάτω - κάτω είμαι άνοητη να άπελπιζώ.

— Άντρες σαν τον Όράτιο βρίσκω όσους θέλω. Δεν είναι δα και κανένα εγκλημα πώς έκανα παιδί. Όύτε όλοι μπορούν να το μάθουν. Αύτος, βλέ-

πεις, είναι άστυνομικός και του ήταν εύκολο να πάρη πληροφορίες. Ποιος σου είπε ότι εργαζόμαιο σ' αυτό το σπίτι; ρώτησε.

— Η Μαριάννα σκούπισε τα μάτια της. Ντρεπόταν για τα δάκρυά της, αλλά ήταν άναστατωμένη και αστασιμένη για την άδιαφορία της Κλάρας, για την ευκολία με την όποια κατεδίκαιε ένα άλλο ανθρώπινο πλάσμα στην ίδια δυστυχισμένη ζωή που είχαν γνωρίσει κι' αυτές.

— Σε άναζητήσα παντού, Κλάρα, είπε. Οί καλόγρηες ήξεραν την τελευταία σου διεύθυνσι, στο σπίτι των Τζιοβανάρντι.

— Άλλαξα πολλά στίτια, είπε η Κλάρα σχεδόν με ύπερηφάνεια. Όταν δεν μ' άρέσει, φεύγω. Όύτε εδώ θέλω να μένω. Η κυρία είναι μια γρήα στριμμένη, που με ζηλεύει. (Στράφηκε και κτύπησε τη φίλη της) Γιατί με γύρεψες, Μαριάννα; ρώτησε.

— Κλάρα, είπε η Μαριάννα. Θυμάσαι έναν όρκο που δώσαμε κάποτε, πριν από πολλά χρόνια, μια νύχτα;

— Έναν όρκο; ρώτησε άδιάφορα η Κλάρα. Άλλά ξαφνικά θυμήθηκε, κοκκίνισε και φάνηκε πως τρούαξε.

— Έναν όρκο... Για κείνη την ιστορία; ρώτησε.

— Ναι. Ναι. Είναι κάποιος που ενδιαφέρεται για την υπόθεσί αυτή.

— Ήρθε να με βρη. Οί καλόγρηες του έδωσαν τη διεύθυνσί μου, τη δική σου και τη διεύθυνσι της Βιόλας. Τη θυμάσαι;

— Ναι.

— Η Κλάρα έξακολουθούσε να είναι τρομοκρατημένη.

— Τί ζητάει αυτός ο άνθρωπος; Ποιός είναι; ρώτησε.

— Ό άδελφός του... νεκρού.

— Και τί θέλει τώρα ύστερα από τόσα χρόνια; Θέλει να μας μπλέξη; Νά μας βάλη σε μπελάδες; Έγώ είμαι άρραβωνιασμένη μ' ένα άστυνομικό, καί...

— Σταμάτησε. Θυμήθηκε πως δεν ήταν πιά άρραβωνιασμένη με τον Όράτιο.

— Και τί θέλει ύστερα από τόσα χρόνια; επανέλαβε.

— Βρήκε ένα γράμμα του νεκρού. Ένα γράμμα, που το είχα γραφεί εγώ.

— Έγώ δεν κατάλαβα ποτέ τίποτα από όλη αυτή την καταραμένη ιστορία, είπε η Κλάρα.

— Όύτε εγώ. Άλλά όποσδήποτε πρέπει να θυμάσαι τον όρκο που δώσαμε πάνω από το νεκρό. Δεν μπορούμε να τον καταστήσουμε. Γιατί τότε θα μάς σταμπή κάτι κακό.

— Θυμάμαι τον όρκο, ψιθύρισε η Κλάρα.

— Τί θα πης, λοιπόν, αν αυτός ο άνθρωπος σε ρωτήσει; έπεμεινε η Μαριάννα.

— Ύπάρχει κίνδυνος να πάμε φυλακή;

— Άν μιλήσουμε πολύ, αν πούμε πολλά, ναι. Θα πάμε φυλακή και οι έπτά.

— Έγώ δεν θα πω τίποτα, την διαβεδαίωσε η Κλάρα.

— Αυτό ακριβώς ήθελα από σένα. Και ήθελα ακόμη να μάθω, αν ξέρης τίποτα για τις άλλες. Έγώ ξέρω μόνο μια παλιά διεύθυνσι της Άννας, που δεν είμαι βέβαιη αν είναι ακριβής, και μου φαίνεται πως η Άννα ήταν πολύ φίλη με τη Σεσίλια. Για τί Γκλόρια μήπως ξέρεις τίποτα;

— Δεν ξέρω τίποτα για καμμία, είπε η Κλάρα. Έσύ είσαι η πρώτη, που ήρθε να με δης.

— Δεν μάς σκεπτόσούν ποτέ; ρώτησε η Μαριάννα.

— Ναι, απάντησε το κορίτσι με άμνηχανία, αλλά δεν έχω ποτέ καιρό για να σκεφτώ κάτι. Οί δουλειές, βλέπεις και ύστερα όλα αυτά που μου τύχανε...

— Κι' όμως είμαστε τόσο στενά συνδεδεμένες, είπε πικρά η Μαριάννα.

— Η Κλάρα έκανε μια άσηχη κίνηση με το χέρι της.

— Ήταν γιατί είμαστε υποχρεωμένες να ζούμε μαζί, είπε. Άλλά, ύστερα, όταν θγίκαμε από κεί μέσα, η κάθε μια πήρε το δρόμο της. Ποιός ξέρει, πρόσθεσε, αν καμμία από μάς είχε τύχη. Η Άννα ήταν όμορφη,

μπορεί να παντρευτεί. Άλλά η μορφή δεν έχει σημασία. Οί άντρες δεν άγατούν τα κορίτσια για την μορφή τους, συνεπώς, έστω και στο νού της όλους εκείνης που έζησε σχέσεις μαζί τους.

— Σηκώθηκε από το κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της. Ύστατον έρε από ένα καρφί την άσηχη κίνηση της έδεσε στη μέση της με μια φασί και μιν πεβάνη αυτή τη κορδέλα.

— Έσύ τί κάνεις; ρώτησε η Μαριάννα. Θυμάμαι πως ήσαν και μαθήτρια. Προπαντός στις βάσεις.

— Ξαφνικά το πρόσωπό της κοκκίνισε.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

— Κάθισε πάλι στο κρεβάτι και έβρεσε τα παπούτσια της.

— Μαριάννα, είναι μεγάλη που μου ήρθε να με βρη! Μόνο με μπορείς να με βοηθήσεις, είπε.

τε, είπε. Θα κατέβουμε άμέσως. Όρίστε άναιδεια, φώναξε η κυρία ακόμη πιο θυμωμένη. Άνρθουν να με ένοχλήσουν την ήμερα που έχω έπισκέψεις. Έσύ, είπε, γυρίζοντας προς την Κλάρα, έχε υπ' όψιν σου ότι είσαι ακόμη στην υπηρέσία μου, γι' άποψε τουλάχιστο. Τελείως γρήγορα τα προσωπικά σου ζητήματα και έλα μέσα σε χρειάζομαι.

— Μάλιστα κυρία.

— Γήγαν μαζί στο κώλ. Η κυρία Έλσα τις άκολουθούσε κυτταζόντας τις με σουφρωμένα από τα νεύρα δέλεαρα.

— Μήκαν στο σαλόνι. Ό Πάολο Φαρίζι που στεκόταν μπροστά στο παράθυρο, στράφηκε άπότομα. Κτύπησε για μια στιγμή την Κλάρα και κούνησε το κεφάλι του άπογοητευμένος.

— Αυτή είναι η συμμαθήτριά μου, είπε η Μαριάννα. Τη ρώτησα αν θυμόταν τίποτα από αυτή την υπόθεση, μα άνηκε να πέφτη από τα συννενα.

— Η κυρία θέλει να πάμε να μιλήσουμε κάτω, είπε η Κλάρα. Στο δρόμο.

— Ό Δεν έχω να σάς ρωτήσω πολλά πράγματα. τη διαβεδαίωσε ο Φαρίζι. Μόνο δυο λόγια. Όύτε έσεις γνωρίσατε ένα νεαρό που λεγόταν Άντρέας την έποχή που είσαστε στο κώλαιο, δεν είναι έτσι; Ξέρω την απάντη έκ τών προτέρων.

— Μα πού να γνωρίσουμε νεαρούς εκεί μέσα που είμαστε κλεισμένες φωνάξε με θυμό η Κλάρα. Για πρώτη φορά στη ζωή μου, μίλησα σε άντρα, έξη μήνες άφω, άφω θγίκα από το σχολείο. Ήταν ένας πού μάς έφερνε αλγά από το χωριό και τα άφεντικά μας δεν με άφιναν να θγαίνο από το σπίτι, γιατί ήμουν μόλις δεκάξη χρονών καί...

— Ό Φαρίζι την δέικοψε άνυπόμονα:

— Δεν ξέρω αν η δεοποινίς Μαριάννα σάς έξηγησε πώς ο νέος για τον όποιο μιλάτε, είχε λάθει ένα γράμμα, που τον προσκαλούσε σε ένα μυστικό ραντεβού μέσα στο όρραφανοτροφείο. Μήπως κατά τύχη θυμάστε ποιά από όλες είχε έρθει να βρη εκείνη τη νύχτα.

— Θα ήρθε να βρη τη διεύθυντριά του έπε κοροιδευτικά το κορίτσι. Μόνο εκείνη είχε το δικαίωμα να δεχεται έπισκέψεις εκεί μέσα.

— Μιλω για μια λυγερή επίσκεψη. Για μια λαθροία συνάντησι, έπεμεινε έκνευρισμένος ο άντρας.

— Τί θα τί λαθροία;

— Ό Φαρίζι πέταξε νευρικά το τσιγάρο του. Είχε άρχισει να χάνη την ύπομνησιν του.

— Λοιπόν, ούτε έσεις θυμάστε τίποτα για κείνη τη νύχτα, που ένας νέος προσπάθησε να μπη στο μοναστήρι; Έπρεπε να το περιμένω.

— Η Κλάρα έριξε μια ματιά στη Μαριάννα και ύστερα έλπε:

— Άν ένας άνδρας δοκίμαζε να μπη στο μοναστήρι, η διεύθυντριά θα τον κυνηγούσε με τη σκούπα. Ότε από μακριά δεν περνούσαν άνδρες. Καμμία φορά πηγαίναμε με την Γκλόρια στο σιδερωτήριο που είχε ένα παράθυρο προς το δρόμο και βάλαμε στοίχιμα αν σε μισή ώρα θα περνούσε κανείς από κεί...

— Έσείς και ποιά άλλη;

— Έγώ και ένα άλλο κορίτσι, διώρθηκε.

— Δεν έρετε πού βρίσκεται αυτή η Γκλόρια που άναφέρατε προ όλίγου;

— Όχι. Δεν ξέρω τίποτα.

— Άλλά ο Φαρίζι έπέμεινε:

— Τί θα κάνετε έσεις και η συμμαθήτριά σας αν περνούσε ένας άντρας από το δρόμο;

— Θέλαμε να πετάξουμε... άρχισε η Κλάρα, να σταμάτησε άπότομα.

— Τί θέλατε να πετάξετε; ρώτησε με ενδιαφέρον ο Πάολο Φαρίζι.

— Τίποτα. Ήταν μια συμμαθήτριά που ήθελε να πετάξη πετραδάκια για να γυρίσουν να μάς κυττάζουν, αλλά δεν πέταξε ποτέ τίποτα.

— Ό Φαρίζι άναψε άλλο ένα τσιγάρο.

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο *

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Γιατί, άρέσει στα παιδιά να μεταμφιέζονται;

ΕΙΝΑΙ γνωστό πως τα παιδιά ζουν σ' έναν φανταστικό, δικό τους κόσμο. Έχουν ανάγκη από το φανταστικό, όπως οι μεγάλοι έχουν ανάγκη να πλάθουν όνειρα. Τί πρέπει όμως να κάνουμε εμείς; Νά τ' αφήσουμε να κάνουν όπως θέλουν ή να τα εμποδίσ

ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

ΚΑΘΟΤΑΝ ἤσυχος ὁ Ρόμπερτ στὴν πολυθρόνα του καὶ διάβαζε μιὰ ἐφημερίδα, ὅταν ξαφνικὰ ἀκούσε νὰ χτυποῦν τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος ποὺ ἔμενε. Τὰ χτυπήματα ἦταν τέτοια ποὺ λές καὶ θὰ γκρεμιζόταν ἡ πόρτα. Ἀνίσυχος ἔτρεξε νὰ ἀνοίξῃ. Ἔνας ἀγνωστος φάνηκε στὸ κατώφλι. Τὸ ὕψος του ἦταν ἄνριο καὶ τὰ μάτια του ἀστράφταν ἀπὸ θυμὸ.

— Πού εἶναι ἡ γυναίκα μου; οὐρλιάσε ὑψώνοντας τὴ γροθιά του.

— Δὲν ἔχω ἰδέα, κύριέ μου, εἶπε ὁ Ρόμπερτ καὶ ἔκανε νὰ κλείσῃ τὴν πόρτα.

— Ὁ ἀγνωστος ὅμως μὲ μιὰ σπρωξιά τὸν ἔκανε πέρα καὶ μπήκε μέσα.

— Λέγε μου, ξαναφώναξε ἄγρια. Πού εἶναι ἡ γυναίκα μου!

— Τί νὰ κάνῃ ὁ Ρόμπερτ; Ὁ ἀγνωστος φαινόταν ἐξαλλος.

— Σὰς λέω γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, εἶπε ἥρεμα, ὅτι δὲν ἔχω ἰδέα ποῦ βρίσκεται ἡ γυναίκα σας.

— Τίς ψευτιές νὰ τῆς ἀφήσῃς! Ἡ Μώρην βρίσκειται ἐδῶ μέσα!

— Ἔδωκε μιὰ δεύτερη σπρωξιά τοῦ Ρόμπερτ οὐρλιάζοντας σὰ σκυλί!

— Ὁ Ρόμπερτ τὰ χρειάστηκε. Ὁ ἀγνωστος εἶχε ὕψος τρελλοῦ. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀγριέψῃ περισσότερο.

— Μὰ γιὰ ἐξηγήστε μου... εἶπε.

— Ὁ ἄλλος κύτταξε ἐξεταστικά τὸ χῶλ.

— Πού βγαίνει αὐτὴ ἡ πόρτα; ρώτησε ἄνοια.

— Στὴν κουζίνα.

— Ὁ ἀγνωστος ἔτρεξε στὴν κουζίνα, κύτταξε κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, στὸ ψυγείο, στὴν ἡλεκτρικὴ κουζίνα, στὴ ντουλάπα μὲ τίς κατασρόλες...

— Ὑστερα ξανάρθε στὸ χῶλ.

— Καὶ τούτῃ ἡ πόρτα; ρώτησε.

— Αὐτὴ πάει στὸ σαλόνι.

— Ὁ ἀγνωστος ὤρμησε τώρα στὸ σαλόνι. Κύτταξε πίσω ἀπ' τὴς κουρτίνες, κάτω ἀπ' τὸ χαλί, ὕστερα πῆγε στὴν τραπεζαρία, στὸ δωμάτιο τοῦ μπάνιου. Τὰ ἔψαξε ὅλα μὲ μεγάλη προσοχή, ἐνῶ ὁ Ρόμπερτ τὸν ἀκολουθοῦσε σαστισμένος, χωρὶς νὰ καταλαβαίνει τίποτα.

— Καὶ δὲν μοῦ λές; ρώτησε ὁ ἀγνωστος. Πού εἶναι ἡ κρεβατοκάμαρά σου;

— Ἄν περιμένῃς νὰ βρῇς ἐκεῖ τὴ γυναίκα σου; σάθηκες! εἶπε μοιρολατρικά ὁ Ρόμπερτ.

— Ἄμ δὲν ἔχω κρεβατοκάμαρα!

— Μπᾶ; Καὶ πού κοιμάται ἡ ἐξοχότητά σου;

— Στὸ ντιβάνι τοῦ σαλονιοῦ.

— Ὁ ἀγνωστος ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητος καὶ ὕστερα ἔβαλε ἄγριες φωνές:

— Ἡ Μώρην! Πού εἶναι ἡ Μώρην, ἡ γυναίκα μου;

— Ὁ Ρόμπερτ εἶχε ἀρχίσει νὰ χάνῃ τὴν ὑπομονή του.

— Δὲν ρωτᾶτε στὸ γράφειο ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων; εἶπε προσπαθώντας νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμία του.

— Ὁ ἀγνωστος ὅμως εἶχε πάρει τώρα ὕψος κροτεινὸ.

— Τὴ σκότωσε! οὐρλιάσε.

— Ὅχι δά! εἶπε ὁ Ρόμπερτ νοιώθοντας ἕνα ρίγος. Δὲν θυμᾶμαι τουλάχιστον τέτοιο πρᾶγμα!

— Ὁ ἀγνωστος τὸν κύτταξε μὲ προσοχή.

— Δὲν φαίνεσαι γιὰ τέτοιος, ψιθύρισε. Ξέρεις, ἀγαπῶ τρελλὰ τὴν Μώρην μου. Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς αὐτή. Θὰ σκοτωθῶ.

— «Νάτα μας!» σκέφτηκε ὁ Ρόμπερτ. «Δὲν θέλεις νὰ κάνῃς καμμιὰ τέτοια βλακεία ἐδῶ μέσα»;

— Τὸ ὕψος του ἦταν τέτοιο, ποὺ ὁ ἀγνωστος ἔβαλε ξαφνικὰ τὰ γέλια. Τὸ πρόσωπό του ἠρέμησε καὶ φάνηκε νὰ ἡσυχάζῃ.

— Ἐλπίζω, κύριε διευθυντά, εἶπε μὲ ἕνα χαμόγελο, νὰ σὰς ἐπείσῃς ὅτι ἔχω τάλεντο ἡθοιοῦ. Λοιπὸν; Ὅα μὲ προσλάβετε στὸ θέατρό σας;

— Ἔ; ἔκανε ὁ Ρόμπερτ κατάπληκτος.

— Μὰ φυσικά. Ἦρθα στὸ σπῆτι σας καὶ ἔπαιξα τὴ μικρὴ αὐτὴ σκηνή, γιὰ νὰ σὰς δείξω ὅτι ἔχω τάλεντο ἡθοιοῦ. Οὔτε γυναίκα ἔχω καὶ φυσικά οὔτε Μώρην τὴ λένε.

— Ὁ Ρόμπερτ τὸν κύτταξε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω.

— Ὑστερα εἶπε ἥρεμα, ἐνῶ καθόταν στὴν πολυθρόνα του:

— Κατάλαβα... Ὅα νομίζετε βέβαια ὅτι εἶμαι ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου.

— Μὰ βέβαια.

— Κάνετε λάθος, ἀγαπητέ μου κύριε, εἶπε μὲ ἕνα ὕψος κακεντρέχειας ὁ Ρόμπερτ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου ὁ Χόλντερ κάθεται στὸ ἐπάνω πάτωμα. Μπορεῖτε νὰ πάτε νὰ τὸν ρωτήσετε μήπως εἶδε τὴν Μώρην σας...

Μολοντί τὸ Κανκάν ἔχασε σήμερα τὴν παλαιὰ ἐξαλλοσύνην του, ἐξακολούθησε νὰ διατηρῇ ἕνα μέρος της. Τὸ Κανκάν δὲν τὸ χόρευαν μόνο

χορεύτριες, ἀλλὰ καὶ χορευτὲς (ἀρσενικοὶ) ποὺ ἔκαναν ἐξ ἴσου δυσκόλες καὶ τρελλὰς γούρες σὲ θεαματικότητα μὲ τίς νταμιές τους.

Τὰ 100 χρόνια τοῦ Κανκάν!...

ΠΩΣ Ο «ΠΙΟ ΑΣΕΜΝΟΣ» ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΠΗΚΕ ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ τοῦ αἰῶνα μας τὸ γαλλικὸ Κανκάν ὅπως ἀνωμαζήθηκε ὁ χορὸς αὐτός, εἶχε γίνῃ πιά κλασικὸ νούμερο δῶν τῶν παρισινῶν μιούζικ χῶλ. Ὄταν πρωτοφάνηκε προκάλεσε γενικὴ κατακραυγὴ ἐναντίον του, ἀλλὰ σήμερα χειροκροτεῖται μὲ ἐνθουσιασμό ὅπουδήποτε χορεύεται. Στὸ γαλλικὸ Κανκάν, ἄλλωστε, οφείλεται τὸ ὅτι τὸ Μουλὲν - Ρουζ, τὸ Ταμπάρν καὶ τὸ Καζινὸ ντὲ Παρί, ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμη διατηροῦν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἐπαλῆς καλῆς ἐποχῆς ἀπέκτησαν παγκόσμια φήμη καὶ ἀποτέλεσαν μιὰ περίφημη ἀτραξὶν γιὰ ὅσους ἐξένοους ἐπισκέπτονται τὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα.

Συμπληρώθηκαν τῶρα ἑκατὸ χρόνια ἀφ' ὅτου πρωτοέκανε τὴν ἐμφάνισί του τὸ γαλλικὸ Κανκάν. Μερικοὶ χορευτὲς καὶ χορεύτριες, θερμαίμοι ὅσο καὶ τοῖμαί τους, προκάλεσαν ἀληθινὸ πάταγο μὲ τὴν ἐμφάνισί τους. Τόσο, ποὺ ὑποχρεώθηκαν νὰ ἐμφανισθοῦν στὸ Χορὸ τῆς Ὀπερας—τὸ μεγαλύτερο καὶ κοσμικώτερο γεγόνος τοῦ Παρισίου—μολοντί ὁ χορὸς τους, στὸν ὁποῖο ἐπεδείκνυν καὶ ἀκροβατικὰς ἱκανότητες, σοκάρισε πολλοὺς θεατὲς.

Ἄν κυττάξετε σὲ ἕνα γαλλικὸ λεξικὸ στὴ λέξι Σαὺ θὰ εἴτε τὸν ὀρισμὸ: «ἀσεμνὸς χορὸς». Ἔτσι ἀνωμαζήταν τότε ὁ χορὸς αὐτός ποὺ γιορτάζει σήμερα τὴν ἑκατοστὴ ἐπέτειο τῆς ἐμφάνισής του καὶ ποὺ λίγα ὥρια ἀργότερα θαφτίστηκε σὲ Κανκάν. Καὶ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχή, προκάλεσε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίες καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη διαίτητες διαμαρτυρίες. Στὸς νεαροὺς τουλάχιστον ἄρεσαν οἱ ἐμφανίσεις αὐτῆς, κατὰ τίς ὁποῖες οἱ χορεύτριες σήκωναν τίς γάμπες τους ψηλὰ καὶ ἀποκαλύπταν ἀληθινὰ σύννεφα ἀπὸ ἀστρὲς δαντέλες. Καὶ ἔτσι πρῶτα—πρῶτα τὸ Κανκάν μπήκε στὸ «Πρόαντο», τὴν αἰθουσα χοροῦ τῶν φοιτητῶν δίπλα στὸ Δικαστικὸ Μέγαρο καὶ ὕστερα στὸ «Μαμπίλ», τὴν περίφημη αἰθουσα χοροῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, σὰν μιὰ ἀπὸ τίς σπουδαιότερες ἀτραξίον.

«Ὁ χορὸς τοῦ Μουλὲν - Ρουζ», μιὰ ἀπεικόνισι ἀπὸ τὴν ἐπαλῆ καλὴ ἐποχή. Κατὰ τὸ 1890, ἡ «νατουραλιστικὴ καντρίλλια» ὅπως εἶχε τότε ὀνομασθῇ τὸ γαλλικὸ Κανκάν, κατέκτησε ὅλο τὸ Παρίσι, καὶ οἱ διασημότερες χορεύτριες τὸ ἔκαναν ἀγαπητὸ καὶ ἀθάνατο.

Φυσικά καὶ οἱ διαμαρτυρίες πολλαπλασιάστηκαν καὶ μὲ τὸν ἴδιον ρυθμὸ ποὺ διαδινόνταν τὸ Κανκάν, ἔτσι ποὺ στὸ τέλος ἔφτασαν ὡς τὰ δικαστήρια. Ὁ Ναπολεὼν Γ' ἐξέδωσε τότε διάταγμα, τὸ ὁποῖο ἀπαγόρευε τίς ἀσεμνὲς ἐκδηλώσεις τοῦ χοροῦ. Ἡ ἀστυνομία εἶχε ἀναλάβῃ νὰ προσέχῃ ὥστε νὰ μὴν παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸ ζῆλο τους οἱ χορεύτριες καὶ δείξουν τίς γάμπες τους, ποὺ σύμφωνα μὲ τὸ διάταγμα δὲν ἔπρεπε νὰ σηκώνονται περισσότερο ἀπὸ ἐξήντα ἑκατοστὰ ἀπὸ τὸ δάπεδο. Ἐκείνες ποὺ ξεπερνοῦσαν τὸ καθωρί-

σμένο ὄριο συνελαμβάνοντο ἀμέσως καὶ ἐτιμωροῦντο.

Ἡ αὐστηρὴ αὐτὴ ἐπιτήρησι ἀπεθάρρυνε στὸ τέλος καὶ τοὺς πιδ ἐνθουσιώδεις ὁπαδοὺς τοῦ Κανκάν καὶ κατὰ τὰ εἰκοσι ἐπόμενα χρόνια, δὲν εἶνε πιά λόγος γιὰ τὸ χορὸ αὐτό. Ξαφνικὰ, γύρω στὰ 1885 ἔκανε ξανά τὴν ἐμφάνισί του μὲ τὸ ὄνομα «νατουραλιστικὴ καντρίλλια» καὶ δὲν πέρασε πολλὸς καιρὸς ὥστου κατέκτησε τὸ Παρίσι. Τὸ 1888 τοῦ ἀνοίξε τίς πύλες τοῦ Μουλὲν Ρουζ καὶ δυὸ χρόνια ἀργότερα τὸ Καζινὸ ντὲ Παρί. Οἱ περιφημότερες χορεύτριες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμό τοῦ κοινοῦ μὲ τὸ χορὸ τους. Ἀνάμεσα σὲ αὐτὲς ἦταν καὶ κείνες ποὺ τόσο συχνὰ ἀπεικονίζε ὁ περίφημος ζωγράφος Τουλὺς Λωτρέκ στοὺς πίνακές του. Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη ὁ χορὸς εἶχε περάσει στὴν ἀθανασία καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, ποὺ πλημμύριζαν τότε τὸ Παρίσι, τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα ποὺ διατηρήθηκε ὡς σήμερα: Φρέντς Κανκάν—Γαλλικὸ Κανκάν.

Καὶ σήμερα; Ὡ, σήμερα πιά τὸ Κανκάν δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀσεμνὸς χορὸς. Οἱ μοντέρνοι χοροὶ ἐπιδεικνύουν ἀπερίωρα περισσότερα θέλγητρα τῶν χορευτριῶν, ὥστε τὸ Κανκάν νὰ θεωρῆται σὰν πολὺ σεμνὸς χορὸς. Τότε, τουλάχιστον, ἡ χορεύτρια δὲν εἰδείνε τίποτε ἄλλο ἔκτος ἀπὸ τὰ πόδια της, κι' αὐτὰ μέσα σὲ ἕνα σύννεφο ἀπὸ δαντέλες. Σήμερα οἱ χορεύτριες δὲν δείχνουν μόνο τὰ πόδια τους ἀλλὰ καὶ ὅλο τους τὸ σῶμα μιὰ καὶ δὲν φοροῦν τὰ μακρὰ φορέματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κι' ἀργότερα; Θὰ ὑπάρχῃ χορὸς τάχα ποὺ νὰ θεωρῆται ἀσεμνός; Ποιὸς ξερεῖ...

Τὸ γαλλικὸ Κανκάν ἔγινε τῆς μόδας ὅταν τὸ Μουλὲν - Ρουζ καὶ τὸ Καζινὸ ντὲ Παρί τοῦ ἀνοίξουν τίς πύλες τους. Δὲν ἦταν πιά ἕνας ἐξαλλὸς χορὸς, ἀλλὰ εἶχε πιά καθωρισμένους κινήσεις. Κάθε κίνησι εἶχε κι' ἕνα ὄνομα κι' εἰδικὲς σχολὲς ἰδρύθηκαν γιὰ τὴ διδασκαλία.

Στο βασίλειο της μουσικής

Από το προηγούμενο φύλλο αρχίσαμε τη δημοσίευση μιας σειράς καταπονητικών άρθρων για τη μουσική, της συνεργάστριάς μας κ. Ζωής Φραντζή. Μιλήσαμε για τα αρχαία μουσικά όργανα, τη βυζαντινή μουσική, τους τροβαδούρους και σήμερα συνεχίζουμε με την περαιτέρω εξέλιξη της μουσικής.

Β'

Στη μουσική των αρχαίων Έλλήνων υπήρχε μόνο μία φωνή. Όλοι τραγουδούσαν την ίδια νότα με τη διαφορά ότι οι γυναίκες τραγουδούσαν μία οκτάβα υψηλότερα από τους άνδρες, ενώ μισάν όμως ότι βρίσκονταν στην ίδια νότα που τραγουδούσαν οι άνδρες. Από εδώ βγήκε ο όρος «διαπασών» που στην αρχαιότητα σήμαινε οκτάβα και σήμερα σημαίνει την έκταση που μπορεί να πάρει μία φωνή ή ένα όργανο. Εκτός από αυτό, «διαπασών» ονομάζουμε ένα μικρό μεταλλικό όργανο με δυο βραχιόνες που όταν το κτυπάμε, δίνει τον τόνο λά που τον παίρνουμε σαν βάση για να κουρντίζουμε τα μουσικά όργανα.

Επίσης στο γρηγοριανό μέλος και στη μουσική των τροβαδούρων δεύτερη φωνή δεν υπήρχε. Τα όργανα της εποχής εκείνης δεν μπορούσαν να παράγουν δυο ή τρεις ήχους ταυτόχρονα.

Τραγουδία πολύφωνα

Από τον 9ο αιώνα αρχίζει στη δυτική Ευρώπη το μουσικό κίνημα της πολυφωνίας, αρχή κάνοντας από τη Γαλλία. Επινόηθηκαν τραγουδία στην αρχή δίφωνα, με τη δεύτερη φωνή παράλληλη προς την πρώτη, έπειτα τριφώνων, τετραφώνων, με διαρκώς αυξανόμενη ελευθερία στην κίνηση των φωνών.

Όλοι σχεδόν οι πολυφωνικοί συνθέτες ήταν κληρικοί, ψάλτες και οργανοπαίστες στις εκκλησίες ή μουσικοί στα βασιλικά παλάτια. Αντίθετα με τη σημερινή εποχή που η μουσική, σχετικά με τους άλλους καλλιτεχνικούς κλάδους και την ποίηση, είναι τόσο παραμελημένη, τότε παλιό καιρό ήταν μία από τις πρώτες φροντίδες των βασιλιάδων και των πριγκιπικών αρχόντων. Πρώτος ο βασιλιάς της Γαλλίας Φίλιππος ο Ήρστας ίδρυσε το 1295 τη συντεχνία των Μενεστρέλ και τους παραγώρησε αμοιβές και προνόμια. Πώς έπαιζαν και τι έπαιζαν οι μουσικοί αυτοί είναι άγνωστο. Καί αυτής ακόμα της σχετικά κοντινής εποχής η μουσική μένει για μας μυστήριο.

Ο ιστορικός Ζουανβίλ γράφει στην «Ιστορία του Αγίου Λουδοβίκου»: «Στην πόρτα του πανδοχείου είχαν καταλύσει σε μία μικρή σκηνή οι μενεστρέλ με κόρνα σαρακηνά και ταμπουρά και τύμπανα και έκαναν τέτοιο θόρυβο, όταν ξημέρωνε και όταν βράδυαζε, που όσοι βρίσκονταν κοντά τους δεν μπορούσαν να ακούσουν ο ένας τον άλλον». Ως τόσο άλλοι σύγχρονοι έπαινούν την άρπα της εποχής που «κανένα όργανο δεν την ξεπερνάει και που, όταν παίζεταν ώρα και συνετά, καμιά γλύκα δεν μπορεί μαζί της να συγκριθεί». Μόλις ανέβηκε στο θρόνο ο Κάρολος 5ος της Γαλλίας, το 1364, ίδρυσε το πρώτο βασιλικό παρεκκλήσιο με την επωνυμία «Τα βιολιά του βασιλέως» που περιελάμβανε δεκατρείς ψάλτες και άλλους τόσους όργανο-

παίστες. Οι μουσικές εκτελέσεις γίνονταν ή στο παλάτι ή στην εκκλησία. Οι δημόσιες συναυλίες ήταν άγνωστες αφού ο πολυς κόσμος δεν είχε το δικαίωμα να γευθεί τις πνευματικές χαρές. Μόλις το 1725 καθιερώθηκαν τα «εθνησκευτικά κοντσέρτα» στη Γαλλία που δίνονταν δημόσια τις μεγάλες γιορτές.

Τελετουργικά άσματα

Στη Γερμανία ένας από τους μεγαλύτερους πολυφωνικούς συνθέτες ήταν ο ιδρυτής της διαμαρτυρόμενης εκκλησίας ο μοναχός Μαρτίνος Λούθηρος (1483—1546). Ήταν μεγάλος λάτρης της μουσικής και χρησιμοποίησε την υποδλητική της δύναμη για να τονώσει το θρησκευτικό αίσθημα του κόσμου. Αυτός πρώτος σύνθεσε το τελετουργικό προτεσταντικό άσμα, όπου η επάνω φωνή ψάλλεται από το πλήθος με τετραφώνων συνοδεία από τους ψάλτες. Το μουσικό υλικό που του χρησίμευσε σαν στόλισμα στο κείμενο αυτών των ύμνων το δανείστηκε από το λαϊκό τραγούδι, από τη λατινική λειτουργία και ακόμα από τα τραγούδια της μόδας εκείνης της εποχής. Αυτά τα άσματα ονομάστηκαν «κοράλ». Δυο αιώνες αργότερα ο Μπάχ στα όρατόρια και στα Πάθη του, έναρμόνισε πολλά απ' αυτά τα Κοράλ με μεγαλοφυή τρόπο.

Οι μουσικές μορφές της πολυφωνικής εποχής είναι το «Μοτέτο» θρησκευτικό κομμάτι για 3 ή 4 φωνές που ονομάστηκε έτσι γιατί κάθε λέξη του κειμένου αντιστοιχούσε σε μία νότα. Το «Μαντριγκάλ», αρχικά ποιητικό τραγούδι γραμμένο μόνο για φωνές χωρίς όργανα. Αυτός ο τρόπος τραγουδιού ενός συγκροτήματος χωρίς ακομπανιαμένο λέγεται «a capella» γιατί στις εκκλησίες (chappelle) έψαλλον έτσι. Από εδώ βγήκε και ο όρος «καπελλιμάστερ» που σημαίνει στη γερμανική διευθυντής ορχήστρας. Άλλο είδος μουσικό της εποχής ήταν η «Λειτουργία», σε πέντε μέρη που ιστορεί τις φάσεις της θείας θυσίας. Ο «Κανών», όπου μία μελωδία την παίρνουν διαδοχικά όλες οι φωνές. Ο Κανών λεγόταν και Μίμησι και οι Ιταλοί τον έλεγαν «κάτια» (κυνήγι) γιατί οι φωνές φαίνονταν σαν να κυνηγούνται. Ήταν το πολυπλοκότερο είδος αφού υπήρχε και κανών με 36 ξεχωριστές φωνές. Ή φρότολα (μικρό φρούτο), χαριτωμένο τραγούδι - παιχνιδι με θέμα έρωτικό, ή ανάλαφρη ναπολιτανική «βιολά» για τραγούδι και χορό.

Όργανα του Μεσαίωνα

Στο Μεσαίωνα έγχορδα όργανα ήταν το «λαούτο» με 20 χορδές που το έφεραν οι Άραβες από την Ανατολή. Το «ψαλτήριο» εβραϊκής προελεύσεως σε σχήμα τριγωνικό, η «μαντόρα» σαν μαντολίνο αλλά μεγαλύτερη, η «βιέλα» που και σήμερα ακόμα παίζεται σε ώρισμένες επαρχίες της Γαλλίας.

Πνευστά όργανα είχαν το «κόρνο», τη «τρομπέτα», το «φλάουτο του Πάνα», με άνισους σε ύψος σπλήνες, τη «γκάιντα» σαν των Σκωτσέζων και το πιο διαδομένο το «όργκι» φορητό όργανο με πλήκτρα και χειροκίνητους φυσητήρες.

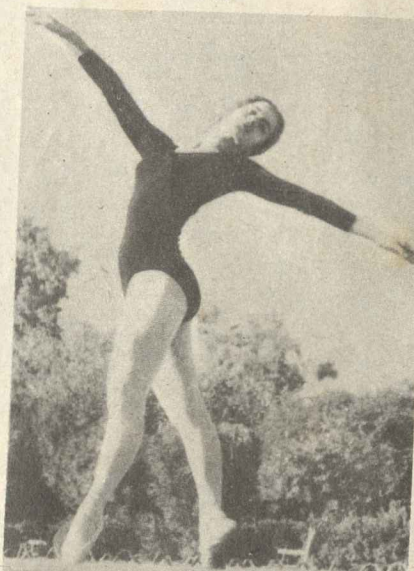
Κρουστά όργανα της εποχής ήταν τα «κάμβαλας», οι «καστανιέτες», με

δύο πλάκες συγκρούμενες σε σχήμα κάστανου, το «καριγιόν» που άπαρτιζόταν από 6—7 καμπάνες. Πολλοί από τους παίκτες καριγιόν έμειναν γνωστοί στην ιστορία της μουσικής.

Το πρώτο όργανο με πλήκτρα, ο πρόγονος του πιάνου εμφανίστηκε το 15ο αιώνα. Είναι το «κλαβικόρντ», επιτραπέζιο όργανο και παραλλαγές του είναι η «έπινιέτ» και το «διρζινάλ» (παρθενικό) που ονομάστηκε έτσι γιατί το αγαπούσε ιδιαίτερα και έπαιζε η παρθένος βασίλισσα της Άγγλιας Έλισάβετ α'. Σήμερα τους είναι το «κλαβεσέν» που έζησε όμως περισσότερο. Ως σήμερα πολλοί μεγάλοι καλλιτέχνες παίζουν σχεδόν αποκλειστικά κλαβεσέν.

Η βασίλισσα της πολυφωνίας κράτησε ως τον 16ο αιώνα και έφθασε στη μεγαλύτερη ανησυχία της με τους τρεις κορυφαίους πολυφωνιστές που έζησαν αυτό τον αιώνα, τον Παλίστρινα στην Ιταλία, τον Βιτόρια στην Ισπανία και τον Ρολάντο Λάσους στην Κεντρική Ευρώπη και στη Γαλλία. Και οι τρεις ανήκουν στην Αναγέννηση που είχε αρχίσει τον 15ο αιώνα. Οι δυο πρώτοι είναι στο έπακρον μουσικοπαθείς, του τρίτου το έργο είναι πιο ποικίλο και πιο έκτετατο αφού περιλαμβάνει περίπου 2.000 έργα, εκκλησιαστικά και κοσμικά.

Ζωή Φραντζή
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η μουσική κατά την Αναγέννηση.

ΚΕΛΛΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗ

Ανάμεσα στις πρώτες χορεύτριες, που παίρνουν μέρος αυτές τις ημέρες στις παραστάσεις του «Ελληνικού Χοροδράματος» της Ραλλούς Μάνου στο «Κεντρικό», είναι και η γνωστή καλλιτέχνης Κέλλυ Χριστοφορίδη. Δεν είναι πολύ καιρός που η Κέλλυ Χριστοφορίδη επέστρεψε από την Αμερική όπου επί 2 χρόνια μετεκπαίδευστηκε στις καλύτερες σχολές χορού του Νέου Κόσμου. Μολονότι είναι μία «φτασμένη» πιά καλλιτέχνης, η Κέλλυ Χριστοφορίδη, χωρίς στις ακάματες προσπάθειές της, εξελίσσεται συνεχώς, παρέχει δε βάσιμες ελπίδες ότι θα γίνει μία από τις καλύτερες χορεύτριες της χώρας μας. Στις παραστάσεις του «Κεντρικού» έχει τον πρώτο ρόλο στο «Μαγικό Μανδρινό» του Μπέλα Μπάρτοκ και στη «Μακρινή πορεία» του Θόμσον, είναι δε κορυφαία στη «Μήδεια» και στις «Βάκχες». Επίσης χορεύει ένα σόλο με τον τίτλο «Ίφιγένεια», που η μουσική του οφείλεται στον Άρσεν Κόπλαντ, ενώ η χορογραφία και η εκτέλεση είναι της ίδιας. Οι εμφανίσεις της Χριστοφορίδη γίνονται δεκτές με ένθουσιασμό και καταχειροκροτούνται από το κοινό που παρακολουθεί τις παραστάσεις του «Ελληνικού χοροδράματος». Η Χριστοφορίδη διάσκη μπαλέτο, εκπαιδευτικό χορό και χορογραφία στη ΧΕΝ.

Η ΑΠΟΚΡΗΞ ΕΦΘΑΣΕ

Όραίο χτενίσμα για το χορό

1

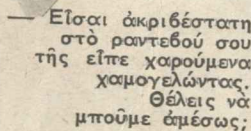
ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΞ έφθασε και οι γυναίκες έφτιασαν το χτενίσμα που θα φορέσουν στη μοντέρνα φετινή γιορτή. Τελευταία πάντα παραμένει φροντίδα των μαλλιών. Η έμφαση στο κομμωτήριο, η ολότητα του χτενίσματος, το κόμμι, οι οντουλίσματα ή το βάψιμο, τα προβλήματα που απασχολούν τον κομμωτή, τα οποία με τη βοήθεια των κομμωτών, μπορεί να λύσει, να δείχνει απλά χτενίσματα, αλλά οι δίδες ακατάστατες πτυχές, οι λεπτές αφέσεις, τα κίττα, και αδιόρατα μπουκάλια, καθώς και τα ανεπιτήδευτα τραβηγμένα προς τα πίσω μαλλιά, απαιτούν πολύ περισσότερη φροντίδα, από όσες απαιτείται για τους εξεζητημένα χτενίσματα. Οι Παρισίνοι και οι Ιταλοί κομμωτές λανσάρουν φέτος χτενίσματα που πηγαίνουν σε ορισμένα σχήματα προσώπου και παραμένουν στη γυναίκα πιο νέα και πιο χαριτωμένη. Τα χρώματα που προτιμήσαν για τα κοντά μαλλιά είναι το ξανθό ανοικτό, ως το ροζ στανόσκουρο, το καστανό με το ανοικτόχρωμο «μέσ» (ταυρόφια) και το μαύρο. Τα κόκκινα και πυρόξανθα μαλλιά ανήκουν πλέον στο παρελθόν. Σ' αυτές τις σελίδες σας προσφέρουμε κείμενα από τα ώραιότερα χτενίσματα που θα σας βοηθήσουν να έχετε ποιο ταίριαζε στον τύπο σας με κατάλληλο φόρεμα να παρουσιάσετε στο αποκριάτικο γλέντι.

1 Χτένισμα κατάλληλο για στενό γυλά πρόσωπα. Μία κορδέλα από δελουδο συγκρατεί τα μαλλιά ψηλά. Στα πλάγια φουσκώνουν με ένα ελαφρύ οντουλίσμα.

2 Μία φράντζα μπροστά και ένα φράντς αναστηκωμένα πίσω. Τα φράντς αυτά μαλλιά έχουν πολύ γυλά και συγχρόνως μία απλή γραμμή που δίνει πολλή θηλκότητα.

3 Χτένισμα «όρσιντέ» λέγεται αυτή η κόμμωση γιατί τα μαλλιά γυρίζουν απαλά όπως τα φύλλα του του λουλουδιού που βλέπουμε με τη δροσερή του φρεσκάδα.

4 Το χτένισμα αυτό είναι απλό και κομψό. Ένα ανεπαίσθητο οντουλίσμα στις άκρες των μαλλιών που μακραίνουν αρκετά εμπρός. Μία χτένα από ταρταρούνα.

28

Αἰσθηματικὸ διήγημα

29

ΓΕΛΑΣΤΕ
ΧΟΡΕΨΤΕ
ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΤΕ
ΜΑΣΚΕ!

LA TAPISSERIE DE BAYEUX :
un film épique brodé en couleurs

φόρεμα έχει τοποθετημένα στην κορυφή του κεφαλιού, με το κεφάλι.
από μεταξένια παντελόνια, φλαρίνα είναι είναι κουμπιά, με πομπόν.
αμμένη αμφοτέρωθεν. Στα πλάγια ή αμφοτέρωθεν. Έμπρός, πίσω, ίσια. Ένα πολύχρωμο μαντίλι δεμένο με χάρη λοξά στο κεφάλι.
8 «Καρδιοκλέφτης». Πολύ εύκολο φόρεμα από αλατά και στολισμένο με κόκκινες καρδιές. Η φούστα έχει γραμμένα ονόματα ανδρών που πιθανόν να τους... έχετε κλέψει και την καρδιά τους.

L'Histoire de France racontée par Carnaval

Nos ancêtres les Gaulois avaient les yeux bleus, ils allaient à la chasse et portaient des braies... Ainsi commencent tous les livres d'histoire..... Tournons les pages, et du Moyen Age au siècle dernier, nous allons, par leurs costumes, vous conter l'histoire des Français.

ROMANTISME

ROMANTISME. — Sentiments passionnés... et vêtements raffinés sont à l'ordre du jour! En chapeau haut de forme, redingote cintrée et pantalon à sous-pieds, le Dandy (n° 76) conte fleurette à la Grisette (n° 77). Celle-ci, pour lui plaire, est en robe de percaline rayée. Grande capeline enrubannée.

DIRECTOIRE. — Nous voici en pleine « folie ». Incroyables (n° 74) en redingote à grands revers et bicorne à cocarde rivalisent d'originalité avec leurs compagnes : Merveilleuses (n° 75) en robe « à la Grecque » et chapeau « Cabriolet ».

Les patrons de ces travestis sont établis, uniquement sur mesures ou pour un âge donné, suivant le tarif p. 89, paragraphe 3 « PATRONS DE TRAVESTIS ». Les métrages nécessaires sont indiqués à la demande.

DIRECTOIRE

1 "Ένα γουστόζικο μαγιό του 1900 γίνεται από τσίτι και σε ό,τι χρώματα θέλετε. Το σκουράκι είναι απαραίτητο συμπλήρωμα του μαγιό. Τα παπούτσια είναι πάνινα και δένουν με κορδέλες πάνω ακριβώς απ' τον αστράγαλο.

2 "Αμφίσεις «δεσποινίδος ρομαντικής έποχής». Φούστα από μεταξωτό, ή ραιγιόν ταφτά, ποδίτσα με κρόσια και κορσάζ με φουσκωτά μανίκια. Ένα παντελόνι βατιστένιο σουρώνει στον αστράγαλο. Καπέλο με βέλο και όμπρέλα.

3 "Αν είσαστε μελαγχρινή ντυθήτε «Α-ίνισα». Ένα τσίτι κολλητό στο σώμα με μια ζώνη τυλιγμένη γύρω στους γοφούς σας. Η κολλαρίνα στο λαιμό από ίδιο υφασμα με τη ζώνη. Το κάλυμμα του κεφαλιού από υφασμα ντυμένο με χαρτόνι.

4 «Μοιραία» Ένα μαύρο στενό φόρεμα από γυαλιστερό υφασμα. Μεγάλο ντεκολτέ και σκιστό στο πλάι τόσο πού να διακρίνεται ή γάμπια ψηλά. Μια πίπα μεγάλη και βασιμιο έντυπωσιακό. Στη σχιστή φούστα βάλετε ένα λουλούδι.

8

5 «Στυλ Ντιρεκτουάρ». Το φόρεμα έχει ντραπέ κορσάζ, ζώνη ψηλά τοποθετημένη, τριαντάφυλλο και κοσμήματα στη βάση του στήθους. Κορδέλα στο κεφάλι. Το φόρεμα το χρησιμοποιείτε και μετά.

6 «Ναυτάκι πολυτελείας» από μεταξωτό υφασμα με πολύ φαρδιά παντελόνια και άψυστε κορσάζ. Η κολλαρίνα είναι λευκή καθώς και τα πλάινά κουμπιά. Στο κεφάλι ένα καπέλο με πομπόν.

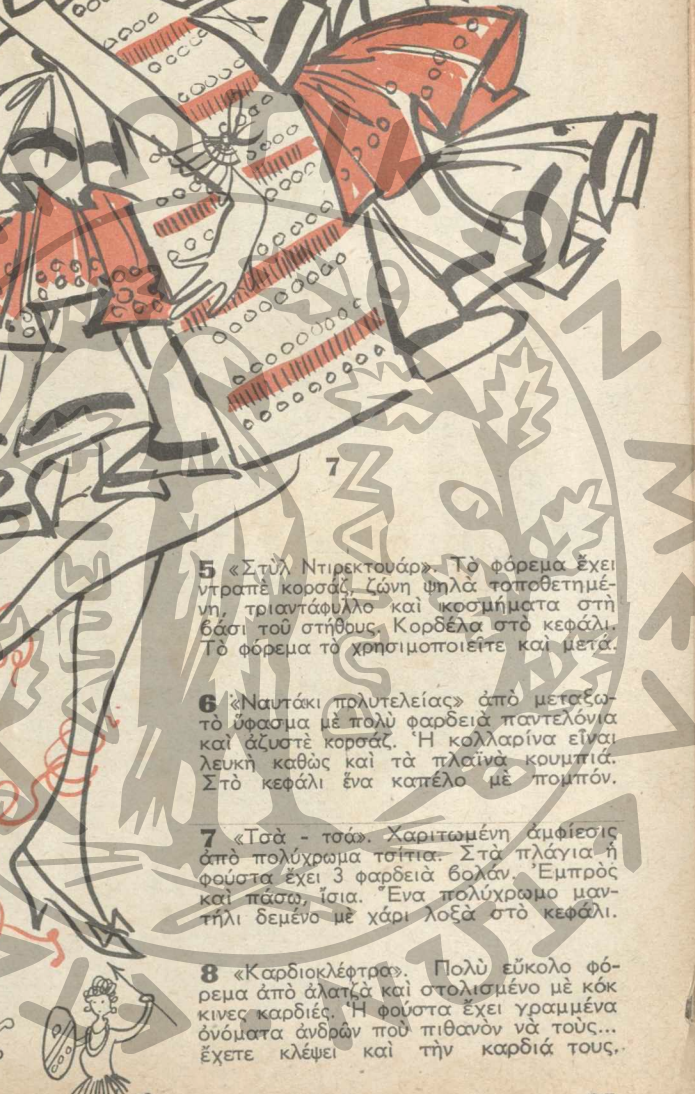
7 «Τσά - τσά». Χαριτωμένη αμφίσεις από πολύχρωμα τσίτια. Στα πλάγια ή φούστα έχει 3 φαρδιά βολάν. Έμπρός και πίσω, ίσια. Ένα πολύχρωμο μαντήλι δεμένο με χάρι λοξά στο κεφάλι.

8 «Καρδιοκλέφτρα». Πολύ εύκολο φόρεμα από αλατά και οτολισμένο με κόκκινες καρδιές. Η φούστα έχει γραμμένα ονόματα ανδρών που πιθανόν να τους έχετε κλέψει και την καρδιά τους.

43

25

ΓΕΛΑΣΤΕ ΧΟΡΕΨΤΕ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΤΕ ΜΑΣΚΕ!

1 "Ένα γουστόζικο μαγικό του 1900 γίνεται από τσίτι και σε ό,τι χρώματα θέλετε. Το σκουφάκι είναι απαραίτητο συμπλήρωμα του μαγικού. Τα παπούτσια είναι πάντα και δένουν με κορδέλες πάνω ακριβώς απ' τον αστράγαλο.

2 "Αμφίσεις «δεσποινίδας ρομαντικής έποχής». Φούστα από μεταξινό, ή ραιγιόν ταφτά, ποδίτσα με κρόσια και κορσάς με φουσκωτά μανίκια. Ένα παντελόνι βατιστένιο σουρώνει στον αστράγαλο. Καπέλο με βέλο και όμπρέλα.

3 "Αν είσαστε μελαχρινή ντυθήτε «Α-ίντα». Ένα τσίτι κολλητό στο σώμα με μια ζώνη τυλιγμένη γύρω στους γοφούς σας. Η κολλαρίνα στο λαιμό από ίδιο ύφασμα με τη ζώνη. Το κάλυμμα του κεφαλιού από ύφασμα ντυμένο με χαρτόνι.

4 «Μοιραία» Ένα μαύρο στενό φόρεμα από γυαλιστερό ύφασμα. Μεγάλο ντεκολτέ και σκιστό στο πλάι τόσο που να διακρίνεται η γάμπια ψηλά. Μια πίπα μεγάλη και βαψίμο έντυπωσιακό. Στη σχιστή φούστα βάλτε ένα λουλούδι.

5 «Στυλ Ντιρεκτουάρ». Το φόρεμα έχει ντραπέ κορσάς. Ζώνη ψηλά τοποθετημένη, τριαντάφυλλο και κοσμήματα στη βάση του στήθους. Κορδέλα στο κεφάλι. Το φόρεμα το χρησιμοποιείτε και μετά.

6 «Ναυτάκι πολυτελείας» από μεταξινό ύφασμα με πολύ φαρδιά παντελόνια και άγυστε κορσάς. Η κολλαρίνα είναι λευκή καθώς και τα πλάινα κουμπιά. Στο κεφάλι ένα καπέλο με πουμπόν.

7 «Τσά - τσά». Χαριτωμένη αμφίσεις από πολύχρωμα τσίτια. Στα πλάγια ή φούστα έχει 3 φαρδιά βολάν. Έμπρός και πίσω, ίσια. Ένα πολύχρωμο μαντήλι δεμένο με χάρι λοξά στο κεφάλι.

8 «Καρδιοκλέφτρα». Πολύ εύκολο φόρεμα από αλατά και στολισμένο με κόκκινες καρδιές. Η φούστα έχει γραμμένα ονόματα ανδρών που πιθανόν να τους έχετε κλέψει και την καρδιά τους.

ΦΙΝΕΤΣΑ, ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟΤΗΣ...

1 Βραδυνή τουαλέτα της «Σαγέλ». Το κορσάζ είναι στράπλες από μαύρο δελουδό. 'Η φούστα από τούλι ναύλον είναι πλούσια σε φάρδος. Από μέσα φοριέται φουρό από ταρλατόν. Λευκά γάντια και λευκές καμέλιες στο κορσάζ και μαλλιά το συμπληρώνουν.

2 Κοκταίηλ φόρεμα από ταφτά με στρογγυλό ντεκοτλέ. Γαρνίρεται χαμηλά με μία φαρδειά λουρίδα από μουαρέ που καταλήγει εμπρός σε φιδόκο. Παλτό από μουαρέ με ιδιότυπο μεγάλο γιακά. Το ανσάμπλ αυτό είναι μοντέλο του Οίκου Λανβέν Καστιγιό.

3 'Η φούστα του άμπιγιέ φορέματος κρουαζέρι μπροστά χαμηλά, ενώ στη βάσι του στήθους σχηματίζει μερικές φλου πιέτες. Μιά πιάτ κολλητή κρουαζέρι και καταλήγει σ' ένα φιδόκο πάνω στο στήθος.

4 Βραδυνή τουαλέτα του Ζακ Χαΐμ. 'Η φούστα είναι από δε λουδό. 'Η μπλούζα είναι ένα τεράστιο τριαντάφυλλο από ανοικτόχρωμη όργαντζα ειδικά ντραπαρισμένη. Τη φούστα αν θέλετε την κάνετε από σατέν.

5 'Αμπιγιέ φόρεμα από μάλλινο ύφασμα ή από μεταξωτό. 'Η φούστα είναι ίσια. Λεπτά ακανόνιστα πιετάρια σχηματίζονται στη μέση και μαρκάρονται με ένα φιδόκο. Το ντεκοτλέ μεγάλο.

6 Μοντέλο της «Μπαλεσιάνγκα». Το ντεκοτλέ είναι τρίγωνο εμπρός, ενώ πίσω από το επίσης τρίγωνο ντεκοτλέ ξεφεύγουν δύο φαρδειά πανό που δέονται φλού. Γίνεται και από μάλλινο.

7 Μαντό για θράδυ, από σατέν ντυσές. 'Η πλάτη σχηματίζει μία δαθεία κουφόπια, ο γιακάς είναι στρογγυλός και λίγο ξεχειλωτός. Το μαντό αυτό γίνεται—αν θέλετε—και από ταφτά.

8 Φόρεμα πολύ άμπιγιέ με κορσάζ στράπλες μοντέλο της Μάγκυ-Ρουφ. Είναι από χοντρή ταντέλα σε μπλε χρώμα ντυμπλαρισμένη με ταφτά χρώματος καφέ. Συνδυασμός ιδεώδης.

9 Φόρεμα απογευματινό από μεταξωτό ή μάλλινο ζερσεύ. 'Η μέση είναι κομμένη ψηλά. Ένα λεπτό και μικρό φιδόκο τονίζει τις ακατάστατες σούρες που ξεκινούν απ' αυτό το σημείο.

10 Ίσιο συντηρητικό φόρεμα από λαϊνά. Έχει στρογγυλό ντεκοτλέ και κοντό ζαпонάι μανικάκι. Φιδόκος στο ντεκοτλέ και ζώνη φαρδειά από το ίδιο ύφασμα. Γίνεται και πιο άμπιγιέ.

ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΛΑΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΑΛ-ΜΑΣΚΕ

1 «Πριγκηπόπουλο». Φορεσιά για αγοράκι 7—10 ετών. 'Η κοντή φουφούλα και τὸ γιλέκο εἶναι καμωμένα ἀπὸ σατέν ὕφασμα. 'Η τραχηλιά καὶ οἱ μανσέτες ἀπὸ πλισαρισμένο μεταξωτό. Μπερέ ἀπὸ σατέν.

2 «Πριγκήπισσα». Τὸ κοριτσάκι σας πρέπει νὰ φορέσῃ φόρεμα, φαρδὺ καὶ μακρὺ, ποὺ καταλήγει σὲ βολάν πιασμένο μὲ τριαντάφυλλα. Ζιλέ ἀπὸ ζωηρὸ χρώμα βελούδο. Μανίκι φούσκα. Στὸ κεφάλι κορώννα.

3 «Κλόουν». Εὐκόλο ντύσιμο γιὰ μικρὰ καὶ μεγάλα παιδάκια. Φαρδὺ παντελόνι καὶ βέστα μὲ μανίκια. Γίνεται ἀπὸ λευκὸ κάμποτ ἢ μεταξωτό. Τὸ στολίζετε μὲ χρωματιστὰ πουάν. Κολларίνα ταρλατάν, καπέλο.

4 «Σαρλά». Παντελόνι φαρδὺ μὲ μπάλωμα, ἕνα σακκάκι παλιὸ τοῦ παιδιοῦ σας, πουκάμισο λευκὸ, παπιγιὸν μεγάλο. Γάντια λευκά, καπέλο πολὺ, μπατονάκι, παπούτσια μεγαλύτερα ἀπ' τὸ νούμερό του.

5 «Ντόναλντ». Παντελονάκι τύπου φουφούλας, σακκάκι ναυτικὸ μὲ φιόγκο ἐμπρὸς σὲ χτυπητὸ χρώμα. Σκούφος ναυτικὸς. 'Η μύτη τοῦ «Ντόναλντ» γίνεται ἀπὸ χαρτόνι κίτρινο, παπούτσια ἀπὸ τσόχα κίτρινη.

6 Χαριτωμένος «Ἰνδιάνος». Τὸ παντελόνι καὶ τὸ ζιλέ γίνονται ἀπὸ τσόχα ἢ κοτλέ βελούδο. Χρειαζοῦνται κρόσια, στὰ μανίκια, γύρω - γύρω στὸ γιλέκο καὶ στὰ πλάγια τοῦ παντελονίου. Στὸ κεφάλι ἕνα φτερό.

7 'Η «Μίκυ - Μάους». Χρειαζέται κάλτσες σκούρες καὶ κορσὰς ἀπὸ ζέρσεϋ, φούστα κοντὴ καὶ κλὸς σὲ ζωηρὸ χρωματισμό, παπούτσια ἀσορτί μὲ τὴ φούστα καὶ σκούφακι ἀπὸ ζέρσεϋ μὲ πολὺ μεγάλα αὐτιά.

8 «Ταυρομάχος». Βελούδινο παντελονάκι, ζώνη ταφταδένια καὶ ζακετάκι γαρνιρισμένο μὲ πασμαντερί. Τὸ ἴδιο γαρνίρισμα ἔχει καὶ τὸ πουκάμισο. Τὸ σπαθὶ θὰ τ'ἀγοράσετε ἀπὸ κατάστημα. Μπερέ βελούδινο.

10 «Ἡλῖος». Αἰθέριο φουστανάκι ἀπὸ μεταξωτὸ ὕφασμα ἢ ὀργάντζα. Εἶναι κομμένο σὲ φαρδεὰ φύλλα, στὴ μιὰ ἀκρὴ τῆς φούστας εἶναι ἀπλικαρισμένος ἕνας ἥλιος ἀπὸ χρυσοκίτρινο ὕφασμα. 'Ένας ἴδιος ἥλιος μικρότερος, ὁμῶς, στολίζει τὸ κεφάλι.

9 «Νάνος». Φορεσιά ἀπὸ ζέρσεϋ ὕφασμα. Μάλλινες κάλτσες ποὺ φτάνουν ψηλὰ καὶ εἶναι ὁμοίχρωμες μὲ τὴ βέστα, στὴ μέση ζώνη δερμάτινη. Μία κουκούλα ζωηρόχρωμη σκεπάζει τὸν λαιμὸ καὶ τὸ κεφάλι. Γιὰ παπούτσια κάλτσες χτυπητὲς ποὺ ἂν δάλτε ἕνα χαρτονάκι στὴς μύτες θὰ τίς κάνετε νὰ γυρίσουν πρὸς τὰ ἐπάνω.

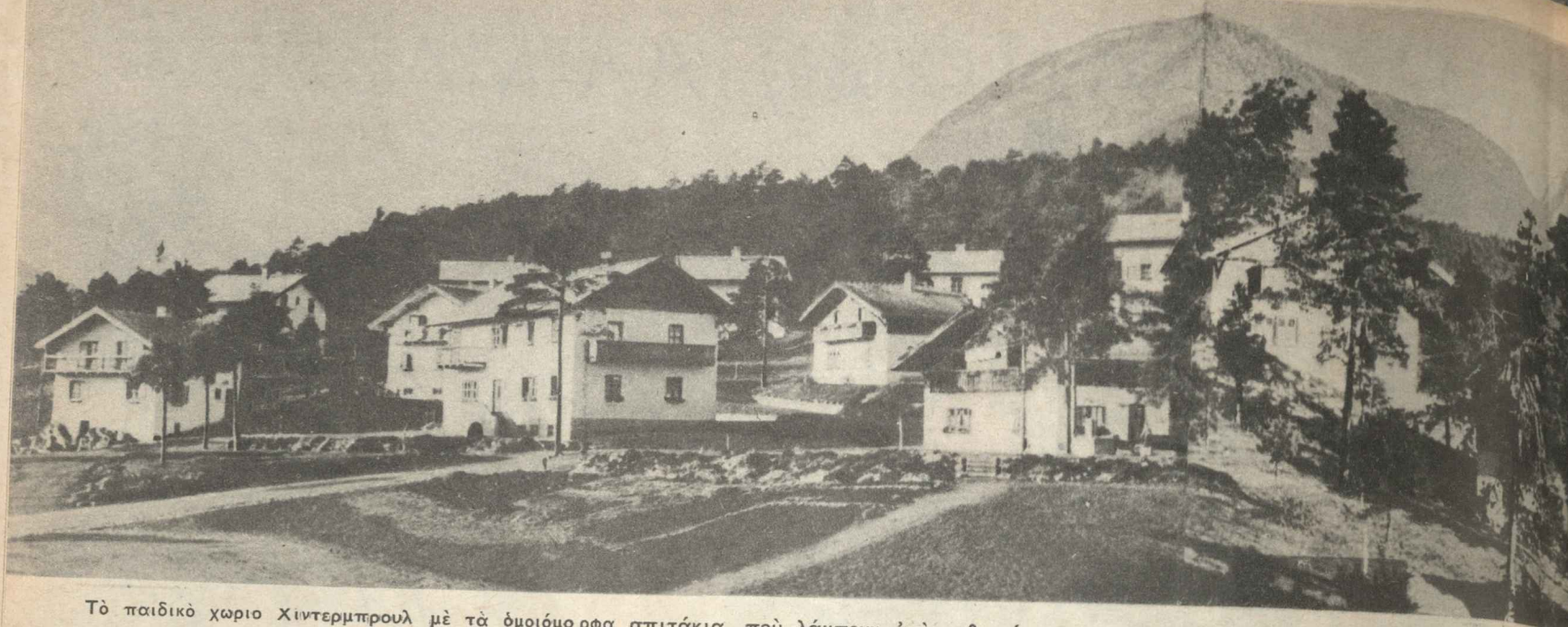

11 «Μαρκησία» φόρεμα ἀπὸ ταφτά μὲ βολάν στὸ κάτω μέρος. Ἀπαραίτητο τὸ φουρό. Κορσὰς στολισμένο μὲ βολάν ταντέλες, πλισέ. Περουκα.

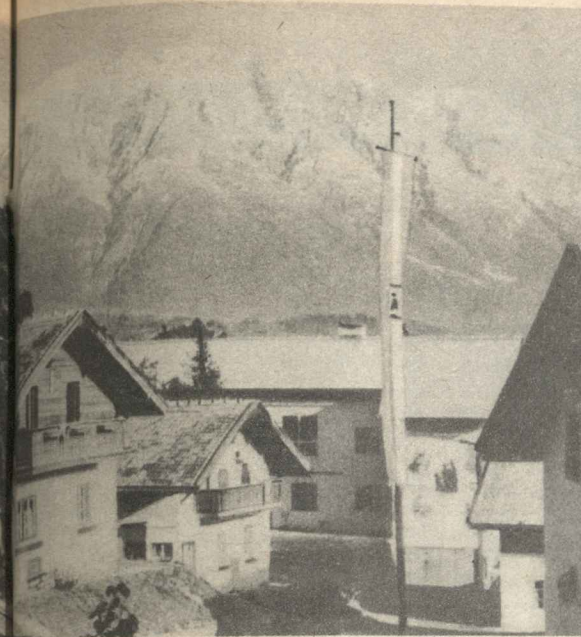
12 «Μαρκησία». Σατέν κυλάτα, βελουδένια ζακέτα μὲ χρυσὴ τρέσα καὶ γιλέκο σατέν, τραχηλιά καὶ μανσέτες φτιαγμένα μὲ συνηθισμένη ταντέλα.

13 «Εὐζωνάκι». 'Η φούστα εἶναι ἀπὸ βατίστα ἢ χαρὲ μὲ διαβείες πιέτες. Ζώνη φαρδεῖα, πουκάμισο βατίστη μὲ φαρδομάνικα καὶ γιλέκο.

14 «Παπαρούνα» χαριτωμένη φορεσιά. 'Η ποδὶνη κόκκινη φούστα σχηματίζει τὸ λουλούδι, τὸ πράσινο ζακετάκι θὰ παριστάνῃ τὸ μίσχο.

Το παιδικό χωριό Χίντερμπρουλ με τα ομοιόμορφα σπιτάκια, που λάμπουν από καθαριότητα.

Ο εξαιρετός δόκτωρ Χέρμαν Γκμάινερ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΩΡΙΑ!

Μια ιδέα ένας απόστολος χάρισαν την οικογενειακή ευτυχία και τη λαμπρή σε πολλές εκατοντάδες όρφανὰ παιδιά.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ να φαντασθήτε ένα χωριό που να κατοικείται μόνο από παιδιά, από πιτσιρίκους και πιτσιρίκες;

Είδα ένα τέτοιο χωριό πρό ημερών, λίγο παραξέω απ' τη Βιέννη, στην είσοδο—μπορούμε να πούμε—της Βιέννης. Τα παιδιά είναι όρφανα, διασπασμένα, αλλά, μα δεν πρόκειται περί όρφανου χωριού με δειλότητες. Στην κάθε βιλιτσα κατοικούν έννηα παιδιά, με τη «Μητέρα» τους. Καί αν θέλετε, όρίστε, ας περάσουμε σε ένα από αυτά τα σπιτία, ας πούμε, να σ' αυτό με την τοιχογραφία με τις πηδηχτές κατωκούλες. Κάθε σπιτί στολίζεται από έξω και με μια τοιχογραφία.

Στο κατώφλι ένα στεγνωτήρι ξύλινο, για τα παπούτσια. Βρέχει συχνά εδώ, ως γνωστό, και πέντε μήνες το χρόνο χιονίζει. Ο εισερχόμενος μπόμεντς γνωρίζει πιά ότι τα λασπασμένα παπούτσια σημαίνουν για τη Μητέρα βάρος, της φέρνουν περισσότερη δουλειά. Τ' αφήνει λοιπόν στο στεγνωτήρι και μπαίνει στο σπιτί. Έκει σε ένα άλλο στεγνωτήρι, βρίσκονται στη σειρά έννηα ζευγάρια παπούτσια. Έννηα ζευγάρια παπούτσια.

Παραμυθένια σπιτάκια

Μα που δρισκόμαστε λοιπόν; Στο σπιτί των Νάνων; Τών Νάνων, όχι. Τα έννηα παιδάκια είναι παιδιά κανονικά. Είναι μάλιστα πολύ ζωηρά, παιχνιδιάρικα, δίνουν το χέρι, καλωσορίζουν, μα ώστόσο, δρισκόμαστε, θαρρείς σ' ένα σπιτί παραμυθένιο. Δεν είναι παραμυθί ή ξύλινη σκαλίτσα, που αρχίζει από το χωλάκι και τραβά προς το επάνω πάτωμα; Στο κάθε σκαλοπάτι και μια δροσιά, μια γλαστρούλα. Στα κάγκελα, εδώ και κεί, ριγμένη μια χαριτωμένη ιδέα: ένας ούραγκοτάγκος από δελουδο που γαντζώθηκε, προσπαθώντας να σκαρφαλώσει, ένας δαναγρός από ριγυτό πανί που προσπαθεί να κάμη το ίδιο, να σκαρφαλώσει και αυτός επίσης, μια γατούλα από άσπρομαυρή γουνίτσα που τα κατάφερε και πήγε πιο πάνω.

Πέστε μου, υπάρχει παιδί που δεν θα ανέβη με ευχαρίστηση αυτή τη σκαλίτσα, υπάρχει παιδί που δεν θα μπη με το χαμόγελο στο στόμα σ' αυτό το χωλάκι; Οι τοίχοι του είναι στολισμένοι με δάζα, με λουλουδία, με γελαστά καρδάκια.

Νοιώθουμε σαν παιδιά

Ανεβαίνουμε και μες τη σκαλίτσα και—αδύνατο να γίνη αλλιώς—νοιώθουμε παιδιά, τα φανταζόμαστε ζωντανά όλα αυτά τα πάνινα και τα δελουδία και τα γουνίνα όντάρια της σκάλας, άκουε μάλιστα και τον δναγρο που μάς ψιθυρίζει, μισοκλείνοντας μισοειρωνικά τη μιά του ματάρα.

«Τα κατάθελες και την ανέβηκες τη σκαλίτσα; *Ε! Μπλάβο σου!»

Καί γώ, τί να του απαντήσω τώρα; Δυστυχώς παρήλθαν οι χρόνοι εκείνοι, ξέχασα να μιλω κουκλίστικα, δεν θέλω όμως να το πάρη ειδησι ο δναγρος και ανοίγω διαστικά την πόρτα που

βρίσκεται μπροστά μου.

Εδώ είναι το λουτρό. Μα όχι ένα λουτρό συνηθισμένο. Τρεις λεκάνες για την περιποίηση του προσώπου. Μια τοποθετημένη χαμηλά—χαμηλά, μια πιο ψηλά και η τρίτη κανονική. Έννηα πετσετούλες, κρεμασμένες στη γραμμή, έννηα ποτηράκια για τα δοντάρια, κρεμασμένα πάνω από την κάθε πετσέτα, στη γραμμή, έννηα βουρτσάκια για τα νύχια. Στη γωνιά ένας λουτήρας καθιστός. Πλακάκια χάρω. Με πλακάκι ντυμένοι οι τοίχοι.

Η οικογενειακή ζωή

Οι κρεβατόκαμαρες επίσης τρεις, ή κάθε μία τρία κρεβάτια, με τρία ντουλάπια έντοιχισμένα. Καί χωριστά, το δωμάτιο της Μητέρας.

Στο κάτω πάτωμα είναι η κουζίνα. Είναι και η τραπέζα. Ένα χάρωμα αυτή η τραπέζα, φωτεινή, μια σειρά παράθυρα με χαρούμενες κουρτινούλες, με το ραδιόφωνο, με έναν γωνιακό ξύλινο καναπέ, το καθίσμα του ανοίγει, έννηα ανοίγματα από πάνω. Καί μέσα σ' αυτό το μοντέρνο μπαουλάκι, φυλάει το κάθε παιδί τα σχολικά του είδη. Σ' αυτή τη γωνιά βρίσκεται και το τραπέζι, ένα μεγάλο αναπαιτικό τραπέζι. Έδώ περνά την ημέρα της η οικογένεια. Έδώ μελετούν τα παιδιά, εδώ τρώνε, εδώ δέχονται, εδώ γιορτάζουν, εδώ παίζουν. Παίζουν τα παιχνίδια του δωματίου. Τα άλλα τα παιχνίδια παίζονται στο υπαίθρο, ολόκληρο δάσος—το δάσος της Βιέννης—τους προσφέρεται για το κρυφτό, το κυνηγητό, τους κλέφτες. Καί οποιος θέλει να κουνηθή, τον περιμένουν οι καλοφτιαγμένες κούνιες.

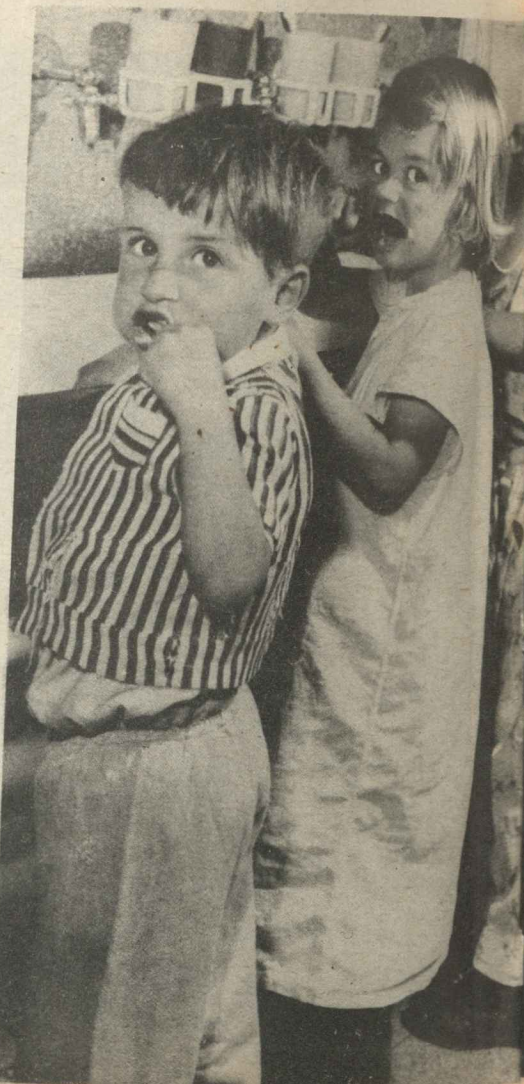
Τα χωριά «Χίντερμπρουλ»

Αυτό είναι—έν δλίγοις—το θέαμα που παρουσιάζει ένα σπιτί στο «S.O.S. Παιδικό χωριό Χίντερμπρουλ της Βιέννης».

Το χωριό αυτό εδώ θα γίνη το μεγαλύτερο του είδους, θα φθάσει τα 50 σπιτία.

Ός τα τώρα έχουν κτισθή πέντε τέτοια χωριά, σε διάφορες μεριές της Αυστρίας. Υπολογίζεται ότι σε μικρό χρονικό διάστημα τα χωριά θα μπορούν να στεγάσουν χίλια παιδιά.

Μα δεν πρόκειται μόνο περί στεγάσεως. Μια στέγη θα μπορούσαν να τη βρουν τα όρφανα σ' έναν τόπο τόσο καλλιεργημένο, πολιτισμένο όσο η Αυστρία, σε έναν τόπο όπου μεριμνά για τον άνθρωπο και το κράτος και οι δήμοι του και η εκκλησία. Πρόκειται περί της στοργής της οικογενειακής. Περί της ζεστασιάς του σπιτιού. Πρόκειται για το χόδι της Μάνας, για το χαμόγελό της, για τον καλό της λόγο. Η Μάνα, η γυναίκα που θα ονομασθή «Μάνα» ενός σπιτιού σε ένα παιδικό χωριό, δεν θα είναι μια δασκάλα να πούμε που σήμερα θα εργάζεται εδώ κι' αύριο αλλού. Δεν θα είναι μια υπάλληλος. Θα είναι μια μυαλωμένη νοικοκυρά, μια καλόγνωμη γυναίκα. Κατά κανόνα, δεν πρέπει να υπάρχει σύζυγος. Συνήθως οι γυναίκες αυτές είναι χή-

ρες ή ανύπαντρες. Θα μείνη στο σπιτί υπό δοκιμή επί έξη μήνες και τότε ονομάζεται «Μητέρα». Αν δη ότι θα τα καταφέρει στη διεύθυνση ενός σπιτιού με έννηα παιδιά, τότε θα ονομασθή «Μητέρα». Καί τα καθήκοντά της θα είναι όπως και των άλλων Μητέρων. Να φροντίξη τα παιδιά της, να τα μαγειρεύη, να τα περιποιήται, να τα δάζη να διαδάζουν και να τα βάξη να τη βοηθούν στο νοικοκυριό, όπως το κάνει κάθε καλή Μάνα. Καί φυσικά να τα συμβουλεύη στο καλό. Τα παιδιά φοιτούν στα γύρω σχολεία, των κοντινών χωριών, μαζί με όλα τα άλλα τα παιδιά. Σχολούν και πηγαίνουν στο σπιτί τους, όπως τ' άλλα τα παιδιά. Παίζουν με τα αδέρφια τους στο σπιτί, όπως όλα τα άλλα παιδιά. Σαν αδέρφια μεγαλώνουν και τα έννηα μαζί. Σαν αδέρφια παίζουν, σαν αδέρφια αλληλοβοηθούνται, σαν αδέρφια γιορτάζουν τις γιορτές, σαν αδέρφια τσακωνούνται. Το παιδί το χτυπημένο από τη μοίρα, το διασπασμένο, δεν είναι πιά διασπασμένο. Βρίσκεται στο φυσικό του περιβάλλον, έχει σπιτί, Μητέρα, αδέρφια, το πουρνό, το αγαπούν, το νοιώθουν, είναι όπως τα άλλα τα παιδιά.

Καί τί θα γίνη όταν το παιδί φθάση τα 14 χρόνια του και τελειώση την υποχρεωτική εκπαίδευση; Τότε θα μνη σε ειδικό σπιτί για τους μαθητευόμενους σε διάφορες εργασίες και για τους φοιτητές. Γιατί πολλά από αυτά τα παιδιά, θα σπουδάσουν, βέβαια. Μα το σπιτί όπου πέτασε τα παιδικά του χρόνια, θα παραμείνη πάντα το «σπιτί» του. Θα είναι πάντα ευπρόσδεκτο εκεί.

Ο δόκτωρ Χέρμαν Γκμάινερ

Καί τώρα θα πούμε το τέλος του παραμυθιού: δηλαδή, το πώς έγιναν όλα αυτά. Δεν χρειάσθηκαν εκατομμύρια παραδες, όπως δικαίως θα το νομίση κανείς. Χρειάσθηκε ένας άνθρωπος με καρδιά. Ο δόκτωρ Χέρμαν Γκμάινερ. Αντί να σιγουρευτή πίσω από μια δασκαλική έδρα, ξεκίνησε γι' αυτή τη μεγάλη ιδέα: να δώση βαλποση οικογενειακή στα όρφανα παιδιά. Όταν ξεκίνησε είχε εξακόσια σελίνια στην τσέπη του.

Σήμερα έχει 600.000 φίλους όλων των επανγελμάτων, που του στέλνουν μηνιαίως μια συνδρομή. Είγεται ευχαρίστας δεκτική και η συνδρομή του ενός σελίνιου είχε τονίσει ο δόκτωρ Γκμάινερ στην έκλησή του που έγινε στα 1949.

Ετσι, ο δόκτωρ Γκμάινερ κατάρθωσε να γίνη ο στοργικός «πατέρας» δεκάδων όρφανων παιδιών ξεκινώντας μόνο με μια καλή θέληση και με μια καρδιά που πουνούσε τα δυστυχισμένα παιδάκια που έμειναν χωρίς γονείς.

Η ιδέα του «παιδικού χωριού» ξεπέρασε τα σύνορα της Αυστρίας. Υπάρχουν ήδη παιδικά χωριά στη Γερμανία και τη Γαλλία.

Ο Άλμπερτ Σβάιτσερ έπρετεινε ήδη τον δόκτωρα Χέρμαν Γκμάινερ για το βραβείο Νόμπελ της Ειρήνης.

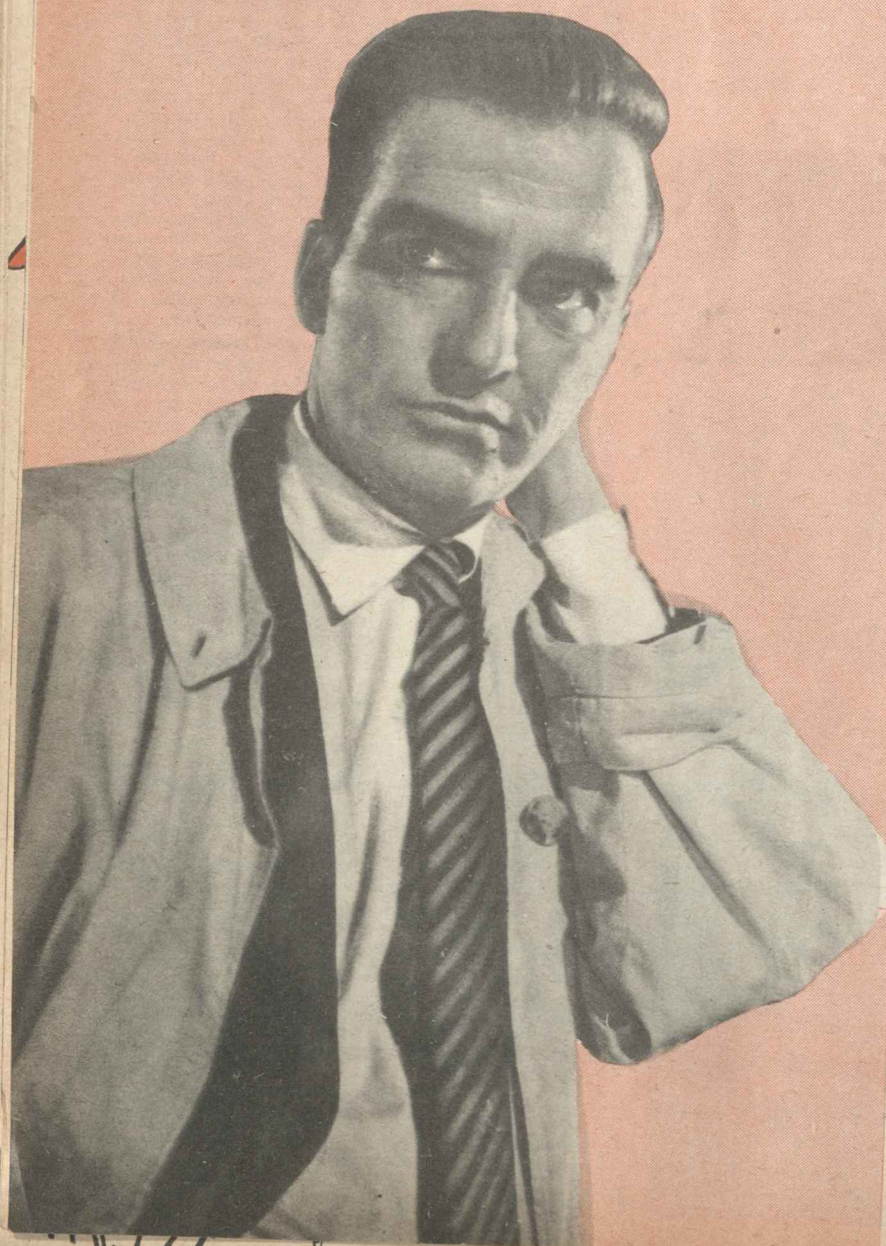
Πην. Μ.

Η πρώινη τουαλέτα των μικρών όρφανών

Τα μικρά έχουν ένα σπιτί και μια μητέρα

Είναι ο Μόντνυ έρωτευμένος με την Λίζ;!!...

ΤΙ ΚΡΥΒΕΙ ΑΡΑΓΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ;

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ όλου του κόσμου είναι κάθε τόσο γεμάτες ειδήσεις για τον Μοντγκόμερυ Κλίφτ και την 'Ελίζαμπεθ Τάιηλορ την δημοφή «Λίζ». 'Αρκεί ένα τίποτα, το πιο ασήμαντο γεγονός για να δώσει λαβή σε ένα σωρό υποθέσεις: ένας δημοσιογράφος τους βλέπει μαζί, γιατί συναντήθηκαν τυχαία ή το αντίθετο ή διαπιστώνει ότι ο Μόντνυ (το χαϊδευτικό του Μοντγκόμερυ) φεύγει επείγοντως για άγνωστο προορισμό όταν η Λίζ πρόκειται να έρθει στην ίδια πόλη όπου βρίσκονται αυτοί. Τότε ξεχνώντας ότι για τον Μόντνυ το να φύγει επείγοντως είναι φυσιολογικό όπως π.χ. εμείς άποφασίζουμε την τελευταία στιγμή να πάμε στον κινηματογράφο, οι εφημερίδες αρχίζουν τους συνηθισμένους τους τίτλους: «Ο άπελπισμένος έρωτας του Μοντγκόμερυ Κλίφτ για την 'Ελίζαμπεθ Τάιηλορ» ή «Μια άγάπη που έχει ρίζες βαθιές σαν τη θάλασσα» και άλλους ακόμα πιο ρομαντικούς και φυσικά όχι αληθινούς.

Το ότι υπάρχει ανάμεσα στον Μόντνυ και την Λίζ κάτι που η λέξη «φιλία» δεν είναι αρκετή να το καθορίσει είναι βέβαιο. 'Αλλά η Λίζ δεν είναι η γυναίκα που προσεγγίζει πνευματικά ένα δύσκολο άνδρα σαν τον Μόντνυ. Δεν μπορεί να είναι κι' ας έχει εκτός από την ομορφιά της μία ψυχή ευαίσθητη και ώριμη. Και αλήθεια, αν θέλει κανείς να μάθει κάτι για τον Κλίφτ, δεν είναι η 'Ελίζαμπεθ Τάιηλορ εκείνη στην οποία θα άποταθώ, αλλά η Λίμπυ Χόλμαν.

Η Λίμπυ είναι μία πρόην ντιζέ που έφτασε πιά τα πενήντα και έχει τη φρόνηση και τη γαλήνη κρίσεως που δίνουν τα γερατειά, μολονότι το πρόσωπό της μαρτυρά μία ζωή βασανισμένη και γεμάτη αντιξοότητες ήθικες και υλικές. Κανείς δεν θα μπορούσε να διηγηθεί την αληθινή ιστορία του Μόντνυ καλύτερα από τη Λίμπυ: γιατί σ' αυτή καταφεύγει σά σε άπανεμο λιμάνι, σά σε άγκυρα σωτηρίας όταν βρίσκεται στίς συχνές περιόδους κρίσεων.

Η τελευταία από αυτές τις κρίσεις διηγείται η Λίμπυ Χόλμαν, «βαστάει από τόσον καιρό, ώστε μερικές φορές άναρωτιέμαι με τρόμο αν θα κατορθώσω ποτέ να την ξεπεράσω». 'Αρχισε την εποχή που συνέβη το δυστύχημα με το αυτοκίνητο ενώ γύριζε την ταινία «Το δένδρο της ζωής» και διαρκεί ακόμα. Θυμόσαστε τί συνέβη τότε: ο Μόντνυ είχε περάσει τη βραδυά στο σπίτι της Λίζ Τάιηλορ και του Μίκαελ Γουάιλντιγκ. Κατεβαίνοντας από τους λόφους του Μπέβερλυ έπεσε με το αυτοκίνητο πάνω σε ένα δέντρο. Τον έβγαλαν έξω από το συντρίμμι με το σαγόνι σπασμένο σε τέσσερις μεριές, τη μύτη σε δυο και έγκεφαλικά διασεισι. 'Επι εννιά έβδομάδες οι καλύτεροι ειδικοί του Χόλλυγουντ στην πλαστική χειρουργική εργάσθηκαν στίς σάρκες του για να τού ξαναδώσουν το αρχικό του πρόσωπο, ένα πρόσωπο που στοιχίζει εκατομμύρια σε κάθε φίλμ. Κλινικά ήταν μία ύπεροχη εργασία. Ο Μόντνυ μετά την έγχειρησι ήταν ο ίδιος και άπαράλλαχτος όπως πριν από το δυστύχημα. Είχε ακόμα και τις ίδιες ρυτίδες.

Μά όταν έρχεται εδώ, στέκεται επί ώρες ολόκληρες μπροστά σε έναν καθρέφτη και κυττάζεται. Περνά τα δάχτυλά του σαν ένας τυφλός επάνω στο καινούργιο του πρόσωπο, σά να ήθελε ν' άναγνωρίσει, να ξανα-

βρή τον εαυτό του. Το βλέμμα του τότε παίρνει μία όδυνη ένταση, σά να ήταν ακόμα οι πληγές του άνοηχτος μέσα του και εξακολουθού να άιμορραγούν.

Ξάνει την έντύπωση ανθρώπου που βασανίζεται από άπέραντο πόνο, αλλά κανείς δεν ξέρει καλύτερα από μένα πώς δεν υπάρχει χειρουργός ή ψυχαναλύτης ικανός να κλείσει τις πληγές αυτές. Μόνο η εργασία τον καταπραίνει, μα αν από τη μία μεριά βοηθή το πνεύμα του, γιατί καθυστερεί τις άγωνίες του, τις στενοχώριες του, από την άλλη τον έξαντλεί σωματικά σαν ένα ναρκωτικό. Φοβάμαι να άνοίξω τις έφημερίδες μήπως κανένα πρωί διαβάσω ότι έσθισε κάτω από τους προδολείς, μπροστά οίό μηχανήματα ληψας, όπως ο Γάιμον Πάουερ...»

Τώρα πιά κανείς από τους φίλους ή συνάδελφους του στη δουλειά δεν προσπαθεί να άνακαλύψει γιατί ο Μόντνυ είναι έτσι και με ποίο τρόπο θα άπορέσει να τον βοηθήσει. Μά ούτε και η άδοξορία αυτή των άλλων τον άφίνει ήσυχο. Σε όλα τα φίλμ που γύρισε στο παρελθόν, εκείνο που ζητούσε κυρίως, ίκέτευε σχεδόν σαν μικρό παιδί, ήταν να του κρατούν μακριά τους δημοσιογράφους. Για να άποφύγη να μιλήσει μαζί τους, ξέροντας ότι θα έπρεμαν να μάθουν το «γιατί», δεν τους χώνευε, τους άφινε να ύπνοούν ό,τι τους κατέβαινε για λογαριασμό του, να τον χαρακτηρίζουν άλλοτε σαν «παρσιζιστή», άλλοτε σαν «εξάλλο» μισάνθρωπο και ένα σωρό άλλα.

Όταν άρχισε να γυρίζει το τελευταίο του φίλμ «Μοναχικές καρδιές», οί παραγωγοί του πήραν τα συνηθισμένα μέτρα για να έμποδίσουν τους δημοσιογράφους να τον ένοχλήσουν. Μά διαπιστώθηκε γρήγορα ότι κανείς δεν δοκίμασε να μιλήσει με τον Μόντνυ και ότι οι προφυλάξεις ήταν περιττές. Στο τέλος και ο Κλίφτ το άντιλήφθηκε και ένοιασε σά να είχε ντροπισαστή μπροστά σε όλους. Άρχισε να παρσιζονιέται στους συνάδελφους του ότι έξ αίτίας των δημοσιογράφων ο κόσμος τον έκανε άσχημα, τού είχε άποδώσει μία προσωπικότητα που δεν ήταν δική του. 'Εκείνες άκριβώς τις ημέρες πέρασε, σε ένα τραγικό άεροπορικό δυστύχημα, ο τελευταίος σύζυγος της 'Ελίζαμπεθ Τάιηλορ. Και οι δημοσιογράφοι διερωτήθηκαν: «Και τώρα, τί θα κάνει ο Μόντνυ;» Ο Κλίφτ κατελήφθη από τον παλιό του τρόπο, έπαφελήθηκε από μία άνάπαυλα τού ρίσματος τού φίλμ και έξαφανίστηκε.

Φυσικά, τά σχόλια τού Τύπου ήταν: «Ο Κλίφτ έξαφανίστηκε: η σιωπή του άποτελεί μία έρωτική έξομολογησι που τά συμπλέγματα του τον έμποδίζουν να διατυπώση καθαρά». Τότε ο Μόντνυ γύρισε επείγοντως στο Χόλλυγουντ και στίς δύο από τά μεσάνυχτα έζυπνησε ένα γνωστότατο δημοσιογράφο. Αυτός χρειάστηκε άρκετή ώρα για να καταλάβει ότι ήταν ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ αυτός που ήθελε να τού μιλήσει, πράγμα που δεν είχε γίνει ποτέ ούτε τέτοια ώρα, ούτε και άλλη. 'Ηταν όμως μία μοναδική ευκαιρία που δεν έπρεπε να τη χάσει ο δημοσιογράφος και έτρεξε την ίδια στιγμή να συναντήσει τον ήθοποιό. Ο Μόντνυ τού έδωσε ένα χαρτί, γραμμένο με έκολλητη ταραχή. «Θέλω να δημοσιεύσετε αυτή τη δήλωσή μου», έπαι και έφυγε χωρίς να προσθέσει λέξη.

Άξίζει τον κόπο να άναφέρουμε κατά λέξη τη δήλωσι, που φαίνεται περισσότερο μία πολιτική διακήρυξη

παρά μία συνέντευξη στον Τύπο και είναι η μόνη άυτόγραφη δήλωσι που έχει δοθεί ως τώρα σε δημοσιογράφο από τον Κλίφτ.

Έδεν άνήκω υπό καμμία μορφή στην έξαλλη σύγχρονη νεολαία, δεν είμαι ύπαρξιστής, δεν άγαπώ σαν πολλούς τη ζωή, δεν άποτελώ μέρος της κοινωνίας των κολληριστών που-μιαι όταν εργάζομαι γιατί δεν έχω να πω τίποτε άλλο εκτός από τά λόγια τού ρόλου μου. Για μερικούς άνθρώπους ή σιωπή αυτή κατά τη διάρκεια της εργασίας μπορεί να φανή άρκετα ή εργασία μπορεί να φανή λογική συνέπεια της σοβαρότητας με την όποια άφοσιώνομαι στο έργο μου». Μου άρέσει ή σύγχρονη τέχνη, μου άρέσει ή κλασική τέχνη.

Χωρίς άμφιβολία, είναι άλήθεια

ρωτικά. Το παίξιμο είναι κάτι φυσικό για μένα, αλλά είναι μία δουλειά που με έξαντλεί. Συγκεντρώνομαι σ' εκείνο που κάνω. Μου είναι πιο εύκολο να εργάζομαι έτσι. Μερικοί πιστεύουν ότι είμαι εκ φύσεως σιωπηλός και συχνά τραχύς. Άπομονώνομαι όταν εργάζομαι γιατί δεν έχω να πω τίποτε άλλο εκτός από τά λόγια τού ρόλου μου. Για μερικούς άνθρώπους ή σιωπή αυτή κατά τη διάρκεια της εργασίας μπορεί να φανή άρκετα ή εργασία μπορεί να φανή λογική συνέπεια της σοβαρότητας με την όποια άφοσιώνομαι στο έργο μου». Μου άρέσει ή σύγχρονη τέχνη, μου άρέσει ή κλασική τέχνη.

Χωρίς άμφιβολία, είναι άλήθεια

Άπό τον καιρό που άπόκτησε το «καινούργιο πρόσωπό» του, το είδος αυτό της άρρώστειας έμφανίζει μεγαλύτερη όξύτητα. Παλιότερα τουλάχιστον προσπαθούσε να κρυφτεί, άπέφευγε τη συναναστροφή των άλλων, σχεδόν ντροπτόταν να παρουσιάζεται σ' αυτή την κατάσταση. Οχι όμως τώρα πιά. Κατά το γύρισμα τού τελευταίου του φίλμ «Μοναχικές καρδιές» έπαι να τού φέρουν το κινητό καμαρίνι του (ένα είδος άμαξιού ταγιγάνων) στο στούντιο. Έκανε πολλή ζέστη: τη στιγμή που έπαίζαν οι συνάδελφοί του, ο Μόντνυ δεν μπορούσε να βάλει τον άνεμιστήρα του για να μη διαταράξη την ήχητι-

«γιατί». Το «γιατί» δίχως άπάντησι.

Ο Ρόμπερτ Ράιαν, που δούλευε μαζί του στο φίλμ, τού έπαι μία μέρα ξαφνικά: «Μόντνυ, γιατί άφίνεις σπάνιο ζώο στο ζωολογικό κήπο;» Άλλ' αυτός άπάντησε σά νάπεσε από τά σύννεφα: «Συγχώρεστε με όλοι, δεν πιστεύα ότι έκανα κάτι κακό...»

Ήταν πάντοτε νοσηρά προσκόλλημένος στην εργασία του, αλλά τώρα, μετά το άτύχημα και την έγχειρησι, είναι ακόμα πιο πολύ. Όταν βρίσκεται στη σκηνή γίνεται άλλος άνθρωπος: είναι δυναμικός, γεμάτος ένεργητικότητα, σά μόλις να έζυπνησε από έναν βαθύ άνάωογονητικό ύπνο,

Ο Μόντνυ φέρνει τις αντίρρήσεις του, όπως συνήθως, για μία σκηνή τού φίλμ «Μοναχικές καρδιές», πριν άναλάβει τού ρόλο. Μαζί του είναι ο σκηνοθέτης Βίνσεντ Ντάνεχιου κι' η Μύρνα Λού. Μ' αυτό τού φίλμ ή Μύρνα άναγκάστηκε ύστερα από πολλά χρόνια στον κινηματογράφο.

Δεν είμαι ένας νεαρός άντάρτης, δεν είμαι ένας γερασμένος άντάρτης, δεν είμαι ένας κουρασμένος άντάρτης. Είμαι ένας ήθοποιός που κάνει ό,τι μπορεί για να άναπαράσθη ένα κομμάτι από τη ζωή στην όδυνή του. Την έλπιδα ότι θα άρέσει στους θεατές εκείνο που θα δούν, θα τους κινήσει τού ενδιαφέρον, θα τους ώφελήσει και ίσως θα τους έξυμώση. Διαβάζω σε ένα χαρτί, γραμμένο με έκολλητη ταραχή. «Θέλω να δημοσιεύσετε αυτή τη δήλωσή μου», έπαι και έφυγε χωρίς να προσθέσει λέξη.

Άξίζει τον κόπο να άναφέρουμε κατά λέξη τη δήλωσι, που φαίνεται περισσότερο μία πολιτική διακήρυξη

Δεν είμαι ένας νεαρός άντάρτης, δεν είμαι ένας γερασμένος άντάρτης, δεν είμαι ένας κουρασμένος άντάρτης. Είμαι ένας ήθοποιός που κάνει ό,τι μπορεί για να άναπαράσθη ένα κομμάτι από τη ζωή στην όδυνή του. Την έλπιδα ότι θα άρέσει στους θεατές εκείνο που θα δούν, θα τους κινήσει τού ενδιαφέρον, θα τους ώφελήσει και ίσως θα τους έξυμώση. Διαβάζω σε ένα χαρτί, γραμμένο με έκολλητη ταραχή. «Θέλω να δημοσιεύσετε αυτή τη δήλωσή μου», έπαι και έφυγε χωρίς να προσθέσει λέξη.

Άξίζει τον κόπο να άναφέρουμε κατά λέξη τη δήλωσι, που φαίνεται περισσότερο μία πολιτική διακήρυξη

Κάθε τόσο γύριζε να κυττάξη τούς κομπάρσους ή τούς μηχανικούς, που στέκονταν μπροστά στην πόρτα παλάτας να μη τούς έβλεπε. Άλλά ήταν σά να μη τούς έβλεπε και άρχιζε πάλι ξαφνικά να κυττάζεται στον καθρέφτη σά να γύρευε άπ' αυτόν μία άπάντησι στο όδυνό του

παρά το ότι πέρασε ώρες βασανιστικές. Συμβαίνει όμως μερικές φορές να γελάει και να είναι έθιμος σαν ένα παιδάκι στίς διακοπές. Άλλοτε, τού να τού πείσουν να δεχτεί να ρόλο σε φίλμ ήταν μία έπιχείρησι σχεδόν άκατόρθωτη: έπρεπε να είχε πεισθεί ότι ο ρόλος ήταν κατάλληλος γι' αυτόν. Τώρα θα δέχονταν οποιοδήποτε φίλμ, ακόμα και άνόητο μόνο και μόνο για να εργασθώ και να ξεχάσω μέσα στην εργασία.

Στίς «Μοναχικές καρδιές» παίζει τού ρόλο ένας δειλός, νέος, σιωπηλός, κλεισμένος στον εαυτό του, που ζητά δουλειά σε μίαν έφημερίδα και

του δίνουν τη στήλη «συμβουλές στους ερωτευμένους», που είχε την έπικεφαλίδα του τίτλου ακριβώς της ταινίας «Μοναχικές καρδιές». Η υπόθεση του φιλμ απεικονίζει σχεδόν πιστά τη ζωή του: ο πρωταγωνιστής έχει κατά κάποιο τρόπο τα ίδια συμπεράσματα, μια κοπέλλα (Ντολорές Χάρτ) τον τραβάει, αλλά δεν μπορεί να βρή σ' αυτήν, εκτός από το ασήχημα, την κατανόηση που έχει ανάγκη και που τη βρίσκει αντίθετα, σε μία ώριμη γυναίκα, τη γυναίκα του διευθυντού της εφημερίδας του (Μύρνα Λού, που μ' αυτό το φιλμ ξαναγυρίζει στην οθόνη).

«Είναι περίεργο», είπε ο Μόντνι στον Ράιν, σε μια από τις σπανιστές στιγμές εξομολογησέας του, «ότι όταν, στη σκηνή, το πρόσωπο που ερμηνεύω μιλά με τη Μύρνα, μου φαίνεται πως βλέπω τον εαυτό μου όταν κουνεινιάζω με την Λίμπι Χόλμαν. Σκέψου, όμως, αν ήταν έλλο αυτό όπως ακριβώς είναι στη ζωή: να δείξω εγώ στις «μοναχικές καρδιές» τον τρόπο να παρηγορηθούν. Τό πολύ - πολύ θα μπορούσα να τις διδάξω πως θα τα καταφέρουν να είναι πιο μοναχικές ακόμα».

Τώρα που τελειώσε και το φιλμ αυτό, ο Μόντνι είναι πάλι άπλετιστι-

Ο Μόντνι μαζί με τον Ρόμπερτ Ράιν που στο ίδιο φιλμ παίζει το ρόλο ενός διευθυντού εφημερίδας.

κά μόνος. Ούτε οι λίγοι φίλοι που είχε δεν τον βλέπουν πιά. Πού και πού τον συναντούν, πάντοτε ντυμένο άημέλιστα, αβύριστο, με το βλέμμα απλανές, σ' αυτόν ήταν μεθυσμένος, μάλλον ξέροντας πως δεν πίνει. Ύστερα εξαφανίζεται σ' αυτόν τον κατάστιγχο γή και κανείς δεν ξέρει πού βρίσκεται, πώς περνά τις ημέρες του.

Οι δημοσιογράφοι μπορεί να γράφουν αρκετά ψεύματα γιατί μ' αυτόν τον τρόπο θα γεμίσουν τις στήλες των εφημερίδων και των περιοδικών τους, καμιά φορά, όμως, μέσα σ' αυτά τα ψεύματα λάμπει και μια αλήθεια. Υπάρχουν αρκετοί από αυτούς οι οποίοι υποστηρίζουν πως δεν είναι το δεύτερο, το πλαστικό και ψεύτικο πρόσωπο του Μόντνι που τον κάνει να αποφεύγει συστηματικά τον κόσμο και ν' αποτραβιέται στη θλιβερή μοναξιά του. Αλήθεια είναι ο μεγάλος, ο άπλετιστος του έρωτας προς τη Λίβ. Ένας έρωτας που δεν βρήκε ανταπόκριση και που τίποτε δεν μπορεί να τον σήσει από την καρδιά ενός δειλού και ρομαντικού ερωτευμένου όπως είναι ο Μόντνι.

Θ' άνασπασε κανείς, γιατί μετά τον τραγικό θάνατο του Μάικ Τόντ δεν πήρε θάρρος απέναντι στη Λίβ;

Ίσως αν ήταν ομοιοσημειώσιμος άλλος να είχε πάρει το θάρρος, αλλά ο Μόντνι έχει ακόμη την ψυχολογία του παιδιού, μ' όλα τα χρόνια του. Του εύαισθητου παιδιού που φροντίζει να μην πληγώσει τους άλλους έστω κι' αν η συμπεριφορά του αυτή πληγώνει τον ίδιο.

Από τον καιρό που σκοτώθηκε ο Μάικ Τόντ δεν πηγαίνει πια ούτε στης Λίβ Ταϊλντορ: Ίσως τον τρομάζει το να νοιώθει ότι η υπέροχη κόκλα, με την οποία έπαιζε και γελοῦσε σαν μικρό παιδί, έγινε γυναίκα, ότι ύστερα από τόσο πένθος και τόσο πόνο έγινε άφορμή να διαλυθεί η οικογένεια της Ντέμπι Ρέυνολντς και του Έντι Φίσερ. Έχει καταλάβει ότι με τη σημερινή Λίβ δεν θα μπορούσε να ξανααναμνήνη η γοητεία ενός άγνωστου παραμυθιού. Αυτό, μαζί με την καταδίκη να περιφέρει ένα ψεύτικο πρόσωπο που δεν είναι πια δικό του, έστω και αν είναι το ακριβές αντίγραφο εκείνου που του είχε χαρίσει ο Θεός, κάνει ακόμα πιο θαραία τη μοναξιά του...

Μίρο Μπρουνάντι

Μόνο στη σκηνή ξαναβρίσκει τον εαυτό του ο Μόντνι. Έδώ οι συνθήκες του δεν άλλαξαν. Δεν τον ικανοποιεί να ερμηνεύει το ρόλο του υπό την καθοδήγηση του σκηνοθέτη, μά δοκιμάζει μόνος του, και την παραμικρή λεπτομέρεια των κινήσεων.

Μερικές χρήσιμες συμβουλές προς τους γονείς

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ μπορούν να γίνουν οι καλύτεροί μας φίλοι, όταν να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη τους. Η συζήτηση μ' αυτά είναι μια πολύ εύχρηστη άσπαχόληση. Μας διασκεδάζουν, μας κάνουν να απορούμε αλλά και να μαθαίνουμε ακόμα όταν μιλάμε μαζί τους. Άλλα για να μας ανοίξουν την καρδιά τους και να μιλήσουν ελεύθερα μαζί μας πρέπει να ξέρουμε πώς να τους φερθούμε. Δεν είναι και τόσο εύκολο όσο το νομίζετε...

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΙΛΑΜΕ

Στα παιδιά πρέπει να μιλάμε σαν ίσοι προς ίσους. Δεν πρέπει να παίρνουμε προστατευτικό ύψος όταν συζητάμε με τα παιδιά, γιατί αυτά, με το αλάνθαστο ένστικτό τους, το καταλαβαίνουν και παίρνουν άμυντική στάση απέναντι στους μεγάλους που τα θεωρούν σαν περιεργα όντα και δεν ξανοίγονται μαζί τους. Μόνον όταν καταλάβουν ότι δεν τα θεωρείτε κατώτερα σας σας μιλούν ελεύθερα.

Να θυμάστε ότι τα παιδιά έχουν «παιδικό» μυαλό. Να τους μιλάτε με απλότητα και να τους λέτε ακριβώς αυτό που θέλετε να τους πείτε. Τα παιδιά καταλαβαίνουν αυτό που ακούν γιατί πιστεύουν ότι αυτό είναι η αλήθεια.

Συζητάτε με τα παιδιά για πράγματα που τους είναι γνωστά και ενδιαφέροντα. Μη μιλάτε με ένα παιδί τεσσάρων χρονών για το ποδόσφαιρο ούτε με ένα κορίτσι 13 χρονών για κούκλες. Μιλήστε τους για τα γνωστά τους πρόσωπα, τους γονείς τους, τους φίλους τους, αδελφια τους. Κάντε τους ερωτήσεις για κάτι που τα ενδιαφέρει ώστε να μπορούν να απαντούν με ευκολία.

Να μεταχειρίζεστε ευκόλες και γνωστές λέξεις που να τις καταλαβαίνουν. Μη μεταχειρίζεστε μεγάλες φράσεις με περιττά λόγια. Κάντε τους ερωτήσεις που θα τα αναγκάσουν να κάνουν φανταστικές σκέψεις. Θ' έκπληγείτε με τις απαντήσεις που θα σας δώσουν.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΣΟΥΝ

Στα παιδιά άρρεσι να γελάνε. Το γέλιο τους το προκαλεί η κατάλληλη ατμόσφαιρα, το άστείο και το υπερβολικό. Ετοιμάστε τους μια εύθυμη ατμόσφαιρα. «Αν έχετε ένα γκαρντ από πολλά παιδιά, για να τα κάνετε να γελάσουν ευκολότερα, ετοιμάστε τους μια ατμόσφαιρα γλεντιού με όλη την καπελάκια χαρίτια, με λαβάρια με καραμέλες και άλλα μικροπραγματάκια που θα τους κάνουν να πιστέψουν πως πρόκειται να διασκεδάσουν και ότι θέλουν να τα κάνουν να γελάσουν. Φορέστε κι' εσείς ένα χαριτωμένο καπέλο ή ένα ψεύτικο μουστάκι. Μ' αυτόν τον τρόπο θ' ανταποκριθήτε στην ανάγκη τους για το άστείο και συγχρόνως δεν θα χάσετε την αξιοπρέπειά σας.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΤΕ ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ

Εάν διαβάτε μια άστεία ιστορία στα παιδιά με ψυχρό και απρόσωπο ύφος δεν θα γελάσουν καθόλου. «Αν όμως τους τη διαβάσετε χαλαρά και με φωνή σας κατάλληλη, κάνοντας άστειους μορφοσμούς και αν σταματάτε κάθε τόσο για να τα ρωτάτε: «δεν είναι πολύ άστειο» θα τα κάνουν να ξεκαρδιστούν στα γέλια.

Αφήστε τα παιδιά να καταλάβουν πως έχετε φίλους τους, ότι θέλετε να διασκεδάσουν και ότι είναι ελεύθερα να εκφραστούν και να χαρούν όπως θέλουν. Το γέλιο των παιδιών είναι κολλητικό. Κάντε τα να γελάσουν και να γελάσετε κι' εσείς μαζί τους.

ΠΩΣ ΝΑ ΛΕΤΕ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Διαλέξτε τις ιστορίες προσεκτικά. Μπορείτε να τους διηγηθείτε τριών ειδών ιστορίες.

Ιστορίες από τη δική σας παιδική ηλικία. Κάντε τις να φαίνονται όσο το δυνατόν πιο αληθινές και μη διστάσετε να έχετε για ηρωίδα τον εαυτό σας. Αυτό θα τους φανεί κάτι φυσικό, θα τους διασκεδάσει και θα τους κάνει να καταλάβουν ότι και η μαμά τους ήταν κάποτε ένα παιδάκι σαν κι' αυτά.

Ιστορίες για τα ίδια τα παιδιά όταν ήταν πολύ μικρά ή μαρὰ. Αυτές πρέπει να είναι πραγματικές. Μπορείτε να κάνετε φυσικά μια λογική αλλαγή αν θέλετε. Στα παιδιά άρρεσι να μαθαίνουν για τον εαυτό τους. Οι ιστορίες αυτές μεγαλώνουν το ενδιαφέρον και τη γνώση για τον εαυτό τους και δημιουργούν ένα βαθύ αίσθημα αμοιβαίας θερμότητας και κατανόησης ανάμεσα σ' αυτά και τους γονείς τους.

Ιστορίες για τα θηρία και τα οικιακά ζώα, αληθινές ή ψεύτικες. Μιλήστε τους για τα ζώα που προτιμούν και κάνουν τους μερικά άλλα σκυτάκια με το μολύβι που θα τους αρέσουν πολύ.

Φυσικά θα τους διηγηθείτε και τις κλασικές και γνωστές ιστορίες. Άλλα προσέξτε πολύ μερικές παλιές ιστορίες γιατί είναι αντιπαιδαγωγικές.

«Πέστε μου πάλι». «Όσο κι' αν βαρεθείτε να λέτε και να ξαναλέτε τις ίδιες ιστορίες μην τους το αρνηθείτε αν σας το ζητήσουν.

Και εδώ είναι κάτι που πρέπει να προσέξετε πολύ: Μην τους αλλάζετε τις ιστορίες όταν τις επαναλαμβάνετε. Κι' αν ακόμα βαρεθήκατε τα ίδια και τα ίδια μη ξεχνάτε ότι το παιδί αισθάνεται μια μεγάλη ευχαρίστηση και ασφάλεια, όταν ξέρει τι ακριβώς πρόκειται ν' ακούσει. Να διηγησθε με ηρεμία. Μη διασκεδάτε όταν λέτε μια ιστορία, ούτε να δείχνετε ανυπομονησία ή ότι το κάνετε με το ζόρι. Αφήστε τα να νύχουν σας και τις στενοχώριες σας στην άκρη, όταν βρίσκεστε με τα παιδιά. Η φωνή σας να είναι χαμηλή, φιλική και όσο το δυνατόν πιο μουσική. Να εκφράζεστε όσο μπορείτε πιο σαστά. Και τέλος να τους λέτε λίγες ιστορίες γιατί τα παιδιά δεν μπορούν να σας παρακολουθήσουν για πολύ ώρα προσεκτικά.

Τζών Τέρνι

Οι παράταιρες κάλτσες

Χαριτωμένο διήγημα

Ο ΠΩΛ είχε ραντεβού στις 8 το πρωί με τη Φρανσουάζ στο σταθμό του Όρσαί. Θά πήγαιναν έκδρομη στο βορεινό δάσος του Παρισιού. Αυτή τη φορά τ' είχε κανονίσει καλά ώστε να μην καταλάβει τίποτα η μητέρα του. Της είχε πει πως θά πήγαιναν με ένα συμφοιτητή του να δουν κάποιο παλιό καθηγητή τους που έμενε στο Μονταρζί. Είχε πάρει όλες του τις προφυλάξεις, γιατί η μητέρα του ήταν ικανή να ματαιώσει και αυτό το ραντεβού του όπως και τόσα άλλα. Ευτυχώς που η αδελφή του τον είχε καταποτίσει για το ρόλο που έπαιζε η μητέρα του στην ιδιωτική του ζωή, γιατί αυτός δεν είχε καταλάβει τίποτα.

Δεν μπορούσε κανείς να της δώσει και πολύ άδικο της καμένης της κ. Μπινιόλ. Ήταν πολύ δυστυχισμένη στο γάμο της. Ο άντρας της πολύ δάναους τύπος, της δημιουργούσε συνεχώς φοβερούς καυγάδες που της είχαν σπάσει τα νύχια. Ζούσε μέσα σε ένα διαρκή φόβο. Πεταγόταν επάνω με τον παραμικρό θόρυβο και είχε συχνές νευρικές κρίσεις. Μετά το θάνατο του πατέρα του Πώλ, ξαναβρήκε την ηρεμία της, αλλά της είχε μείνει μια απέχθεια για το γάμο, που μεγάλωσε περισσότερο, όταν η κόρη της παντρεύτηκε έναν άνδρα που ήταν ίδιος ο κ. Μπινιόλ. Γι' αυτό η κ. Μπινιόλ σπανίως πήγαινε να τους επισκεφθεί.

Ζούσε με το γιο της τον Πώλ, που τον λάτρει και προσπαθούσε να τον κρατήσει μακριά από νέες γυναίκες που θα μπορούσαν να τον παρασύρουν σε ερωτικές περιπέτειες ή στο γάμο και να τον κάνουν δυστυχισμένο όπως πίστευε η ίδια. Δεν δεχόταν στο σπίτι παρά γρήγες κυρίες και παντρεμένους άντρες.

Απαντούσε στα τηλεφωνήματα που προορίζονταν για τον Πώλ και τα κατάφερνε έτσι ώστε ποτέ το ίδιο πρόσωπο να μη τον ξαναζητήση στο τηλέφωνο. Και ο Πώλ άσπασχολημένος με το διάβασμα ξεχνούσε τη Λίλι ή τη Ζορέττα που τον είχε δώσει τον αριθμό του τηλεφώνου του. Τώρα όμως ήταν καλά πληροφορημένος και τα είχε ετοιμάσει όλα με προσοχή.

Δεν υπέλειπε όμως στη διορατικότητα της μητέρας του.

Τα φρεσκοκομμένα μαλλιά του, και η χαρά που έκανε το πρόσωπό του να λαμποκοπή τις κινήσαν τις υποψίες. Προσπάθησε ωστόσο να μην δείξει τίποτα.

Ο ΠΩΛ ξύπνησε πολύ πρωί και ντύθηκε χωρίς να άναμη το φάε. Η μητέρα του τα είχε ετοιμάσει όλα από το προηγούμενο βράδυ. Είχε απλώσει στην καρέκλα κοντά στο κρεβάτι τα ρούχα του, το ποικύλισμα και τις κάλτσες του. Ντύθηκε διασπαστικά, ήπιε τη σοκολάτα του που και αυτή την είχε ετοιμάσει από το βράδυ και έφυγε χαρούμενος.

Στο μετρό δύο συνταξιούδες του, που κύτταν τα πόδια του και κρυφογελοῦσαν τον έταξαν να σκύψει με περιέργεια για να ανακαλύψει την αιτία της ευθυμίας τους. Το αίμα ά-

νέθηκε στο κεφάλι του. Στο ένα του πόδι φορούσε μια κάλτσα πράσινη και στο άλλο κίτρινη. Ήταν δυο πλεκτές κάλτσες με πολύ χτυπητά χρώματα.

Ο Πώλ σηκώθηκε άμέσως και κατέβηκε στην πρώτη στάση. Ήταν τελείως απελπισμένος. Δεν ήξερε τί να κάνει. Να αγοράσει καινούργιες κάλτσες ήταν αδύνατο γιατί ήταν Κυριακή. Να μείνει χωρίς κάλτσες, πάλι δεν μπορούσε. Όσο για να γυρίσει σπίτι του δεν γινόταν διόλου λόγος. Και αν ακόμα είχε καιρό δεν θα το έκανε. Δεν θα της περνούσε αυτή τη φορά της μητέρας του, όπως την άλλη φορά που πήγε να σκουπίσει τα δακρυσιμένα μάτια της Νινέτ και έβγαλε από την τσέπη του ένα αμυγδαλωτό μαντήλι με φασόνι και με το μονογράμμά του με σταυρό από κάτω. Έκείνη η περιπέτεια του με τη Νινέτ τελείωσε την πρώτη κι' όλες μέρα μετά από τα γέλια που έβαλε αυτή βλέποντας το μαντήλι. Άλλα τώρα δεν θα την άφινε να θριαμβεύσει. Ένοιωθε για πρώτη φορά μνησικακία για τη μητέρα του. Θά πήγαινε οπωσδήποτε στο ραντεβού του με τη Φρανσουάζ.

Πήρε ένα ταξί και έφτασε στο σταθμό. Μπερδεύτηκε με τον κόσμο και μπήκε. Είπε από μακριά τη Φρανσουάζ και την πλησίασε σιγά σιγά. Την άγκάλιασε τρυφερά έτσι που να μη μπορεί να δει τις κάλτσες του. Κι' από κείνη τη στιγμή άρχισε το μαρτύριό του. Η αγωνία μήπως η Φρανσουάζ δει τα πόδια του έκανε πολλές φορές τον Πώλ να σπάει τα πόδια από το μετωπί. Ήσυχσε μόνο κάπως όταν μπήκαν στο τρένο και κάθισαν στη θέσι τους. Ευτυχώς η γλυκιά φωνή της Νινέτ του επέτρεπε να εχρήστωμεν στα πόδια την καμπαντίνα του. Σε όλο το ταξί διέκτυλλε στα μάτια τη Φρανσουάζ και τις έξηγούσε το κάθε τι που έβλεπαν έξω.

— Θά έλθω κάνει άσφαλώς πολλές φορές αυτή τη διαδρομή με άλλες κοπέλλες, του είπε η Φρανσουάζ.

— Μόνο με φίλους έχω ξανάρθει. Μην είσαι ζηλιάρα, της είπε γελάοντας ο Πώλ. «Σταυδαίος Δόν Ζουάν, αλήθεια με παρδαλές κάλτσες», σκεφθηκε από μέσα του. Άλλα δεν ήταν καθόλου εύθυμος. Δεν έπαινε ούτε στιγμή να σκεπτεται με τρόπο που έλτο στο ύπαιθρο με τα πρόχειρα φαγητά που είχαν ετοιμάσει η Φρανσουάζ. Ασφαλώς θα υπήρχε πέρασε στο μυαλό του. Ασφαλώς θα υπήρχε κανένα πανδοχείο στην αγκυροπηγία που θα μπορούσαν να γευματίσουν.

—ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ, της είπε, ξέρω ένα θαυμάσιο κέντρο κοντά στο ποτάμι. Έχει θαυμάσιο κρασί και φρέσκα ψάρια. Μπορούμε να φάμε εκεί.

—Μά Πώλ έχω ένα σωρό σάντουιτς και θα είμαστε καλά μόνοι μόνο στο δάσος.

—Και το κέντρο βρίσκεται σε μια πολύ γραφική τοποθεσία. Θά ευχαριστήσε πολύ, στο ύπαιθρο, έπαινε ο Πώλ, ενώ η καρδιά του χτυπούσε δυνατά. Η Φρανσουάζ τελικά δέχτηκε.

Και αν δεν υπήρχε κανένα πανδοχείο; Πισιαμένοι από το πανδοχείο εύτυχώς υπήρχε. Πισιαμένοι από το μπράσσο διασχίσανε το πρόαπείο. Ο Πώλ σε όλο το δρόμο φροντισε να κυττάει ή

Το γεύμα στο πανδοχείο ήταν - πολύ εύχρηστο.

Φρανσουάζ στον δρόμο. Της μιλούσε για όλα τα χωριουδάκια που φαίνονταν στο δάσος. — Θά γινόσουν περίφημος τσιτισέρνε του είπτε η κοπέλλα γελώντας.

Γέλασε και ο Πώλ και τη φίλησε πίσω από το αυτί, στο μόνο μέρος που μπορούσε, έτσι που φρόντιζε να προπορευτεί λίγο η Φρανσουάζ. Μά ο καμένος ο Πώλ δεν είχε κέφι. Κι' αυτή με μελαγχολικά μάτια τα κλειστά μαγαζιά. Ξαφνικά, σε ένα στρίψιμο του δρόμου, βρέθηκαν σε μια λαϊκή αγορά. Η καρδιά του Πώλ χτύπησε δυνατά. Άνάμεσα στα λαχανικά και τα φρούτα υπήρχαν άπλωμένες κάλτσες. Με τι λαχτάρα τις κύτταζε ο Πώλ!

Μόλις έφτασαν στο κέντρο, έβαλε τη Φρανσουάζ να καθήσει με το πρόσωπο προς το ποτάμι και έφυγε για να πάει να πάρει τσιγάρα, όπως της είχε πει. Πήγε και εθελόνη στην αγορά αγόρασε ένα ζευγάρι κάλτσες και μπήκε σ' ένα καφενείο για να τις αλλάξει. Μετά έτρεξε χαρούμενος στο κέντρο με τις γουρουνίσκιες κάλτσες βαθιά χωμένες στην τσέπη της καμπαντίνας του. Πέρασαν μια περίφημη μέρα. Το γεύμα ήταν σπουδαίο και ο περπάτας στο δάσος άεχαστος. Το βράδυ η Φρανσουάζ του πρότεινε να πάνε στο σπίτι της.

— Θά σε δεχτούν καλά οι γονείς μου, του είπε, και θα φάμε τα σάντουιτς που μάς μείνανε.

Ο Πώλ σε άλλη περίπτωση δεν θα δεχόταν, αλλά ήταν πολύ πεισιμαμένος με τη μητέρα του και δέχτηκε. Το βράδυ για να φέρη επί τέλους τη μητέρα του στα λογικά της δεν πήγε να κοιμηθεί στο σπίτι, αλλά έμεινε σε ένα ξενοδοχείο.

Η ΚΥΡΙΑ ΜΠΙΝΙΟΛ δεν έκλεισε μάτι όλη τη νύχτα. Ήταν η πρώτη φορά που έλειπε ο Πώλ από το σπίτι. Μήπως του είχε συμβεί κανένα ατύχημα; Στη σκέψη αυτή της έρχονταν να τρελλαθεί. Πέρασε ώρες μαρτυρικές ώσπου να σημερώσει.

«Μήπως έμπλεξε με καμμία ύποπτη γυναίκα; της ήρθε στο νου και η αγωνία της έγινε πιο έντονη και πιο μαρτυρική. Γιατί, αν ο γάμος για την κυρία Μπινιόλ ήταν κόλαση, θα τον προτιμούσε χίλιες φορές από το να δει το γιο της ερωτευμένο με μια από κείνες τις πρόστυχες γυναίκες που είναι ικανές για όλα.

Στις δέκα ή ώρα, επηέλευσε, άκουσε ήχηματα στη σκάλα. Η καρδιά της σπαρτάρισε από τη λαχτάρα.

Αφού την πολυπόνησε και πετάχθηκε ν' ανοίξει την πόρτα.

Στο ανοιγμά της πρόβλεπαν δυο κεφάλια. Τό ένα ήταν του Πώλ και το άλλο μιας κοπέλλας.

Η μητέρα, μίλησε πρώτος ο Πώλ, να σου συστήσω τη Φρανσουάζ.

Περιμένα να δει τη μητέρα του ν' άγριευη, μά πράγμα παραξένον δεν έγινε τίποτε απ' ότι φοβόταν. Αντίθετα, την είδε ν' άπλωνη τα χέρια της, να σφιγγη τη Φρανσουάζ στην αγκαλιά της και να της λέει με συγκίνηση:

—Καλώς άρises στο σπίτι μου, αγαπημένο μου κορίτσι!

Η αγωνία της νύχτας για τη ζωή του παιδιού της, είχε γιατρέψει την κυρία Μπινιόλ από το φόβο του γάμου.

Λουσιέν Μπαρτώ

Κεντρήστε τὸ τραπεζομάντηλο τοῦ τσαγιού σας ΜΕ ΦΛΕΡ - ΝΤΕ - ΛΥΣ

Σας δίνουμε ένα θορφο στυλιζέ σχέδιο πού μπορείτε νά τὸ κεντρήσετε σὲ τραπεζομάντηλο τσαγιού ἢ καφέ - ντέ - τάμπλ. Ὅλο τὸ κέντημα θὰ γίνη ἀνεβάτῳ μὲ λευκὴ κλωστή σὲ ροῦ ἢ λευκὸ λινό. Τὸ σχέδιο ἀνάλογα μὲ τὸ μήκος τοῦ τραπεζομάντηλου μπορείτε νά τὸ μεγενθύνετε, ἐπαναλαμβάνοντας τοὺς ρόμβους μὲ τὰ φλερ - ντέ - λυς. Στὸ τελείωμα τοῦ ὑφάσματος θὰ κάνετε ἕνα λεπτὸ ἀζούρ. Τὸ ἴδιο σχέδιο μπορείτε νά τὸ κεντρήσετε καὶ πουνάντομπρ μὲ λίγο φίλτιρ στὰ μεσοάσια φύλλα τῶν λουλουδιῶν, πάνω σὲ λινό ἢ νάυλον ὀργάντζα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄσπρη κλωστή μπορείτε νά κεντρήσετε τὸ σχέδιο μὲ τὸ χρώμα τοῦ ὑφάσματος σας σὲ μιά ἀπόχρωσι ἀνοιχτότερη ἢ σκουρότερη ἀνάλογα μὲ τὴν ἐπιθυμία σας.

ἡ Μαγεμένη Γῆ...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΙΡΕΝ ΤΕΜΠΛ - ΜΠΑΙΗΛΥ

«...Καὶ τότε εἶδα μέσα στ' ὄνειρό μου ὅτι ἐκείνοι βάδιζαν γιὰ κάποια χώρα πού ὁ ἀέρας τῆς εἶχε τὴ δύναμι ν' ἀποναρκώνῃ τοὺς ἀνθρώπους πού δὲν τὴν πρόσχαν... Κι' ὁ Κρίστιαν εἶπε: «Ξεχάσατε ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁσκούς μας προειδοποίησε νὰ φοβόμαστε τὴ Μαγεμένη Γῆ; Ἦθελε νὰ μᾶς πῇ μ' αὐτὸ ὅτι ἐπρεπε νὰ προσέχουμε νὰ μὴ μᾶς πάρῃ ὁ ὕπνος. Ἀς προσπαθήσουμε λοιπὸν νὰ μὴ κοιμηθοῦμε, καθὼς κάνουν οἱ ἄλλοι, καὶ νὰ μάθουμε νὰ παρατηροῦμε μένοντας ξύπνιοι...»

ΤΖΩΝ ΜΠΑΙΝΥΑΝ (Ἡ πορεία τοῦ Πρασκηνιτῆ)

1 Ὁ Πῆτερ, καθισμένος στὰ σκαλοπάτια τῆς ἐξώπορτας, τοῦ μεγάλου σπιτιοῦ του καὶ ἔχοντας δίπλα του τὴ σκυλίκα τοῦ Μπέκυ, κτύπαζε ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὶά τοῦ ἀπέραντου κήπου, τὸ κτίριο ὅπου εἶχε ἐγκαταστήσει τὸ ἱατρεῖο του καὶ πού στὴ στέγη του εἶχε ἀναρριχῆθῃ μιά ἀγρία κληματαριά, ὅμοια μὲ ἕνα πλούσιο σάλι. Τὶ μπόρουσε κανεὶς, ἀναρωτιόταν, νὰ ἐπιθυμήσῃ παραπάνω ἀπ' αὐτό; Ἀπὸ τὴν κληματαριά αὐτὴ μὲ τὸ λαμπρὸ πρᾶσινο χρώμα, ἀπὸ τὴν ἀπέραντη αὐτὴ ἔκτασι τῶν νερῶν τοῦ κόλπου, πού αὐτὴ τὴ στιγμή εἶχαν σκεπαινίσαι κάτω ἀπὸ τὸ μπλε χρώμα τοῦ οὐρανοῦ πού πέφτει τὴν ὥρα πού μόλις ἀρχίζει νὰ τρεμοφέγγῃ κι' ἀπὸ τὸ πορφύρεο χρώμα πού παίρνει ὁ ὁρίζοντας στὴ δύσι;

Ἕνας ἀνθρώπος ὅμως δὲν τρέφετο μονάχα μὲ τὴν ὀμορφιά. Δὲν μπορεῖ νὰ τὴ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ προσταθεῖ ἀπὸ τὸ κρύο, γιὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς λογαριασμούς του ἢ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς φιλοδοξίες του. — Καὶ γιὰτί δχι; ρώτησε μεγαλόφωνα ὁ Πῆτερ. Γιατί δχι ἂν οἱ ἀνθρώποι μποροῦν νὰ μετρήσουν τὶς φιλοδοξίες τους μὲ τὸ μέτρο τῆς πραγματικότητας;

Μὴν παίρνοντας ἀπάντησι, ἀρχισε νὰ ἀναστενάζῃ. Ἡ Μπέκυ εἶχε ἀπλῶς τὸ μουσούδι τῆς πάνω στὸ γόνατό του καὶ τὸν κύτταξε μὲ λοξὸ βλέμμα. Ὑπῆρχε ἕνα εἶδος γαλήνιας φιλοσοφίας σ' αὐτὸ τὸ ζῶο πού λάτρευε τὸν Πῆτερ καὶ συμμερίζονταν τὴν τύχη τοῦ δείχνοντάς του μιά συγκινητικὴ ἀγάπη. Ὁ νέος τὴν ἐνοίωθε περισσότερο αὐτὴ τὴν ἀγάπη σὲ στιγμὲς σὰν αὐτὴ τώρα πού τὸ σκυλὶ λές καὶ παρακολουθοῦσε τὶς σκέψεις καὶ τὰ λόγια του.

Ὁ Πῆτερ δὲν εἶχε μετρήσει τὶς φιλοδοξίες του μὲ κανένα μέτρο. Αὐτὸ τὸ ἤξερε. Ἦξερε ἐπίσης ὅτι εἶχε ὑπαταλῆσαι, παίρνοντας μέρος στὴ γενικὴ τρέλλα, ὅσα εἶχε στὴ διάθεσί του. Γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, εἶχε παρασυρθεῖ ἀπὸ τὴ δίνη τῆς ρόδου αὐτῆς τῆς τύχης πού δημιουργεῖ καὶ ἐξοφανίζει περιουσίες, κατὰ τὴ μαγικὴ ἐκείνην περίοδο πού ἡ Φλωρίδα, κη ἐκείνην περίοδο πού ἡ Φλωρίδα, προσελκύοντας τοὺς ἀνδρες μὲ τοὺς ἀστραφτεροὺς τῆς φραμπιλάδες, τοὺς εἶχε δολιχθεῖ σιγά - σιγά στὴν καταστροφή.

Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν περίοδο ὁ Πῆτερ εἶχε χτίσει τὸ μεγάλο του σπιτί στὴν ἀκτὴ τοῦ κόλπου. Ἕνα σπιτί ἰσπανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, μὲ κεραμίδια στὴ στέγη του καὶ καρμέ χωματισμό. Τὸ σπιτί ἦταν χτισμένο πάνω σὲ ἕνα καταπράσινο φόντο, οἱ πύσω πτέρυγές του ἔφταναν ὡς μέσα στὸ δάσος καὶ τὰ ἐπάνω παράθυρα ἦταν μισοκρυμμένα ἀπὸ πελώριους φοινίκες. Εἶχε ἐξοπλιστεῖ τὸ ἱατρεῖο του μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέ-

σα, εἶχε τοποθετήσει μιά πινακίδα στὴν πόρτα καὶ εἶχε ἐγκαταστήσῃ μιά νοσοκόμο. Ἡ πελατεία του ἔταν μεγάλη: ξένοι πού παραχρῆμαζαν καὶ εἶχαν φέρει μαζί τοὺς ὅλες τὶς σωματικές τους συμφορές, ντόπιοι πού ἤθελαν νὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ κοντὰ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν τους, βαρεὰ ἀρρωστοὶ πού εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ ἐγγύρησι καὶ πού ἡ ἐπιδεξιότητά του δὲν ἦταν μικρότερη ἀπὸ τὶς διαγνωστικές του ἱκανότητες. Γιατί ὁ Πῆτερ καταγόταν ἀπὸ οἰκογένεια γιατρῶν καὶ μάλιστα γιαντρῶν διακεκριμένων.

Θυμόταν τὸν παπὸς του, ἕνα μεγαλοπρεπὲ γιγαντόσωμο ἀνδρα πού ἡ ἀξία του εἶχε ἀποδυνατισθῇ σὲ μιά μπροστινὴν πλάκα ἐντοιχισμένη σὲ ἕνα μεγάλο νοσοκομεῖο καὶ ὁ ὅποιος εἶχε ἱρσε ἀρκετὰ ὥστε νὰ δῇ τὸν ἑγγονό του νὰ παίρνῃ τὸ δίπλωμά του καὶ νὰ τοῦ δώσῃ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ μιά συμβουλή πού τὴν τίστευε ἀκράδαντα: «Μὴ φαντασθῇς ὅτι εἶσαι ὁ πανάγαθος Θεός, Πῆτερ, οὔτε ὅτι ἕνα νυστέρι ἢ ἕνα χάπι μπορεῖ νὰ ἀντικαθίστῃ τὴ θεία δύναμι. Ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη αὐτό, ὅμως μονάχα ἡ ζωὴ μπορεῖ νὰ στο διδάξῃ καὶ κανεὶς ἄλλος!»

Ὁ πατέρας τοῦ Πῆτερ δὲν ἦταν τόσο κατηγορηματικός. Ἐφυγε ὅμως, ὅταν ἦταν σαράντα χρονῶν, γιὰ νὰ πάρῃ μέρος στὸν παγκόσμιο πόλεμο καὶ ἔχασε τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ σώσῃ τὶς ζωὲς ἄλλων, καὶ ὁ Πῆτερ πολλὲς φορὲς τὸ σκεφτόταν αὐτό. Ἦταν δέκα πέντε χρονῶν ὅταν σκοτώθηκε ὁ πατέρας του. Τώρα ἦταν εἰκοσι ὀκτὼ καὶ καθόσταν ἐκεῖ, στὰ σκαλοπάτια, κυριολεκτικὰ κατεστραμμένους.

Φυσικά, δὲν μποροῦσε νὰ τὰ βάλῃ μὲ κανέναν παρὰ μόνο μὲ τὸν ἐαυτό του. Γιατί εἶχε χορέψῃ στὸ ρυθμὸ τῆς εὐμερίας, ξεδεύοντας ἀσῶτα, δίνοντας δεξιότητες γιὰ τὸ γουῆκ-ἐντ, γιὰ γεύματα, γιὰ χορούς, γιὰ τένις, γιὰ γκολφ ἢ μπριτζ ἢ γιὰ μπά νια στὴν πλάξ. Δὲν ἦταν βέβαια παντρεμένος, ἀλλὰ πάντα ὑπῆρχε κάποιος πού χρῆσιμενε γιὰ νὰ συγκρατῇ τὴν ὀλὴ ἐκείνην τὴ νεολαία καὶ νὰ τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ υπερβολὰς.

Ἦταν ὁ Πῆτερ, ὅταν ἡ Φλωρίδα, ἀπογυμνωμένη πᾶ ἀπὸ τὰ φανταχτερά ψευδοστολιδία τῆς, εἶχε φανῇ γυμνὴ, μέσα στὰ κουρέλια τῆς. Ὁ Πῆτερ ἦταν τώρα ὁ ἀρχοντας ἐνοῦς μεγάρου ἀδειανού! Δὲν ὑπῆρχαν πιά ὑπέρτερες ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γρηὰ Νάν, μιά μάου πού τοῦ μαγεῖρενε καὶ ὑστερα ἐξαφανίζονταν, πηγαίνοντας στὴν καλὴ τῆς, χαμένη μέσα στὸ δάσος ἀπὸ φοινίκες. Οὔτε καλεσμένοι, γιὰτί ἔχαν ὅλο σκάσει σὰν ποντικὸ πού βλέπουν τὸ καρδιὰ νὰ βουλιάξῃ. Καὶ οὔτε καν γιεντόνι! Παντοῦ στίτια ἐρημία, μὲ παράθυρα πού ἔχασκαν ἀδειανὰ, μὲ κήπους πνιγμένους στὰ ἀγριόχορτα.

Στὸ κάτω - κάτω, σκεφτόταν, αὐ-

τὸ πού τοῦχε συμβῇ δὲν ἦταν κάτι ἀναπάντεχο. Ὅμως εἶχε παίξει ὡραῖο παιχνίδι! Ἀκόμα καὶ τώρα πού τὸ εἶχε χάσει ὁ Πῆτερ ἀνασκιρτοῦσε στὴν ἀνάμνησι τῶν ὡραίων ἡμερῶν πού εἶχαν περάσει. «Διάβολε!» σκεφτόταν, «σπατάλησα τὶς χιλιάδες τὰ δολλάρια μου, σὰν νάχα ἑκατομμύρια!»

Ἀκίνητὴ πάντοτε στὰ γόνατά του, ἡ Μπέκυ εἶχε βγάλῃ τὴ γλώσσα τῆς σὰ νὰ χαμογελοῦσε. Ὁ Πῆτερ ἔβαλε τὰ γέλια. Ὑστερα ἀνασκηώθηκε καὶ ὤψωσε τὰ δύο του χέρια στὸν ἀέρα.

Πάμε, μικρή μου, εἶπε, εἶναι ὥρα νὰ φαίμε.

Τὸ σκυλὶ ὅμως δὲν ἔδωσε προσοχὴ στὴν πρότασι τοῦ κυρίου του. Μὲ τὰ αὐτιά ἀνορθωμένα κύτταζε πρὸς τὸ σκοτεινὸ μέρος τοῦ δάσους. Καὶ πρᾶγματι, σὲ λίγο φάνηκε κάποιος, ἕνας λεπτὸς νεαρὸς ἀνδρας, μὲ κοστούμι ἀπὸ ἄσπρη φανέλλα. Ἡ Μπέκυ ἔτρεφε νὰ τὸν συναντήσῃ καὶ σὲ λίγο καὶ οἱ δύο ζύγωσαν στὸ σπιτί.

— Ντένις! φώναξε ὁ Πῆτερ. Ἀπὸ πού ἐρχεσαι;

— Δὲν μὲ περιμένεις;

— Ναί, ἀλλὰ δχι, τόσο νωρίς. Κάθισαν στὰ σκαλοπάτια. Σφίγγοντας τὰ γόνατά του ἀνάμεσα στὰ σταυρωμένα χέρια του, ὁ Ντένις εἶπε ξαφνικά:

— Ἐκοψα τὶς γέφυρες πίσω μου,

Πῆτερ. Δὲν τὸ περιμένεις; — Εἶδες τὴ Τζίνκς; — Ναί. — Ἐπακολούθησε μιά στιγμὴ σιωπῆς. — Τί συνέβη; — Δὲν θέλει τίποτα νὰ ἀκούσῃ. Ἡ φτώχεια τὴν τρομάζει. — Ὅλους μᾶς τρομάζει. — Τὸ ξέρω.

Ἦταν φανερό ὅτι δὲν ὑπῆρχε παρακάτω θέμα συζητήσεως. Πιάνοντας χαϊδευτικὰ τὴ Μπέκυ ἀπὸ τὰ αὐτιά, ὁ Ντένις φώναξε:

— Εἶναι πῶ πιστὴ ἀπὸ τὴ Τζίνκς τοῦτῃ ἐδῶ!

— Ὁ, αὐτὸ εἶναι βέβαιο. Τὰ σκυλιά... Σ' αὐτὰ τουλάχιστον μπορεῖς νὰ βασισθῇς.

Καὶ νῆα σιωπῇ.

— Ἐνὼ στὶς γυναῖκες δὲν μπορεῖς νὰ βασισθῇς γιὰ τίποτα!

Ὁ Πῆτερ γέλασε. Ὑστερα ξαναβυθίσθηκαν καὶ οἱ δύο τους στὴ σιωπῇ. Εἶχαν ἀρχίσει νὰ πέφτουν οἱ πρῶτες σκίες τῶν σούρουπου. Ἕνα δὺο ἀστρα τρεμοφέγγαν στὸν οὐρανό. Πρῶτος μίλησε ὁ Πῆτερ:

— Ἐλα λοιπὸν νὰ φαίμε. Ἡ γρηὰ Νάν ἐφυγε γιὰ τὴν ἐκκλησία, ἀλλὰ ἔχει ἀφήσει ἕνα σωρὸ πράγματα στὸ πύθειο.

— Στὴν ἐκκλησία... ἔκανε ὁ Ντένις.

— Ἄν δὲν ἦμουν πάστορας...

Καὶ δὲν πρόσθεσε τίποτε ἄλλο. — Ὡστε ἡ Τζίνκς ἀρνείται ἀπὸ-

Ἰρέν Τέμπλ - Μπαίηλυ

Ἡ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ «Ἡ ΜΑΓΕΜΕΝΗ Γῆ»

— Μ' ὅλο πού οἱ πρόγονοί μου κατάγονταν ἀπὸ τὴ Νέα Ἀγγλία, ἐγὼ γεννήθηκα στὸ Πέτερσμπουργκ τῆς Βιρτζίνια. Ἀργότερα πῆγα στὸ Ρίτσαμοντ καὶ τέλος, σὲ ἡλικία πέντε χρονῶν, στὴν Οὐάσιγκτον. Αὐτὴ πού συνήψεταί ἐστὶ τὴ παιδικὴ ἀναμνήσεως τῆς δὲν εἶναι παρὰ μιά συμπαθητικὴ μικροσκοπικὴ γοργόνα, μὲ γκριζὰ μαλλιά καὶ γέλιο ποσάσο. Μιά γοργόνα ὅμως πού τὰ νοστιμμένα παρὰ μύδια τῆς καὶ τὰ μυθιστορήματά τῆς ἔκοσαν ἑκαυστὰ τὸ ὄνειρό τῆς σ' ἕνα ὥστε ἀνιέδρανε καὶ τὶς γαλλόφωνες γῆρες.

Καθὼς ἦταν μοναχόκορη, ἡ Ἰρέν Τέμπλ - Μπαίηλυ περνοῦσε τὸν καιρὸ τῆς καταβροχθέντας κατὰ διδύμο πού ἐπρεπε στὴν ἑσπέρη. Κι' ὅταν ἐρισκόταν στὴν ἐξουσία τοῦ ζώου, τρεῖς μῆνες, νὰ γέμῃ τὸν πατέρα τῆς νὰ ἔχασον τὸν καιρὸ τοῦ περὶ δὲν εἶχε ἀποκτήσει γιο.

— Φάσκει καὶ τοῦ στὶς λίνες καὶ στὰ πατάκια, λέει, κι' ἐπὶσιν ἀφθονα γέλια καὶ καλοῦρα. Πάντα ὅμως ἐνδιαφερόταν γιὰ τὸ γράμμο. Ὅχι γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐνδεύσαν οἱ ἀνθρώποι.

— Ἦμουν πάντα κοινωνικὴ, λέει, ἀγαποῦσα τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ τραβούσαν πολὺ τὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη. Ἀλλὰ ἡ ὕψια τῆς ἦταν εὐδραστη καὶ ἡ Μπαίηλυ περὶς φορὲς ὑποχρεώθηκε νὰ διακόψῃ τὶς σπουδὲς τῆς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὶ, ἡ πατέρα τῆς, πού παρακολουθεῖ αὐτοπροσώπως τὴν ἀντιπομπή.

τὴν ἐκπαίδευσί τῆς, τὴν ὑποχρέωνε νὰ γράφῃ πάλαις ἡδέαις ἱερῶν καὶ τὶς θεωρεῖς ὡς τὸν μὲ πολλὰ ζωστήρημα καὶ μὲ μπλε μολοδὶ.

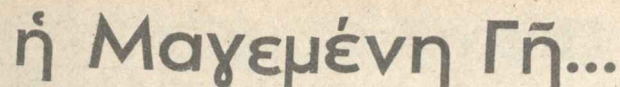
Κι' ἤρθε μιά ἡμέρα πού ἡ Ἰρέν ἀποφάσισε νὰ γράψῃ ἄρθρα γιὰ τὶς ἐφημερίδες καὶ ὑστερα νευδέλες. Μία ἀπ' αὐτὲς κερδίζε τὸ βραβεῖο πού πρόσφερε ἕνα γυναικεῖο περιοδικὸ γιὰ τὴν καλύτερη ἐφημερίδα τοῦ έτους. Αὐτὸ τῆς ἔδωκε ὀκτώσιν ἄλλα ἀργύρια ἀρχὴς νὰ γράφῃ παρὰ μύδια καὶ μυθιστορήματα γιὰ παιδιά. Λίγα ἀργύρια ἀκόμα ἐκράψε τὸ πρῶτο μυθιστορήμα γιὰ μεγάλους πού ἦταν ἡ ἀρχὴ μίας σειράς ἐργων, ἀπ' τὰ ὅποια τὸ καλύτερό εἶναι «Ἡ ἀσπρηνία παπαρτασία» καὶ στὸ ὅποιο ἐξομολογῇ τὴν ψιστὴ τῆς, τὴν αἰσθητικὴ τῆς καὶ τὴν γὰρ τῆς ζωῆς.

— Ἡ ἐπιτυχία πού γινώριζαν τὰ μυθιστορήματά μου, τόσο στὴν Ἀμερικὴ ὥς καὶ σὲ πολλὲς γῆρες τῆς Ἑυρώπης, ἀποσπείνει πὺς εἶναι δίκνη νὰ ἀγωνίζομαι ἐκείνους τῆς ἀπαισιοδῶς θῆας, πού εἶναι τόσο τῆς μόδας στὴν ἐποχὴ μας, καί.

Ἡ Ἰρέν Τέμπλ - Μπαίηλυ ταξίδεψε πολὺ, ἀλλὰ δὲν ἤρθε ποτὲ στὴν Ἑυρώπη, γιὰτί δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ μητέρα τῆς, πού δὲν ἔνιχε στὰ θαλάσσια ταξίδια. Κι' ὅταν αὐτὴ πέθανε, ἡ Ἰρέν ἦταν ἀρκτὰ μεγάλη γιὰ νὰ ἐπιτελέσῃ ἕνα υπερόπιο ταξίδι.

Ἐπὶς ἔκπε ἀνύμνησιν μαζί μὲ μιά φίλην τῆς, πού ἦταν καὶ ἡ πιστὴ γραμματεὺς τῆς, σ' ἕνα πολυτέλεις ξενοδοχεῖο τῆς Οὐάσιγκτον.

Ἐκεῖ πέθανε πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ, σὲ ἡλικία ἑβδομήντα χρονῶν, ἀφίγοντας μερικὰ ἀνεκδοτὰ ἐργα, ἐκείνα ἀπὸ τὰ ὅποια τὴ ἀνεγερμένη Γῆ δημοσιεύουμε ἀπὸ τὸ τῆς αὐτοῦ, πού οἱ πιστὲς ἀναγνώστρες τῆς τὸ περιμένουν μὲ ἀνυπομονή.

ἡ Μαγεμένη Γῆ...

Εἰσατέ τον άνθρωπο αὐτόν;
 ἐ τὴ Μαίρη ὁ Πῆτερ.
 Ναί. Ποιὸς εἶναι;

Μιὰ ἀλάνθαστη τακτική γιὰ
νὰ μὴ χάσετε τὸ ἄνδρα σας...

Καμμένη Ζωή!

μέ σοκολάτα Γάλακτος ION

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ 100%

ION

ΟΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Πάντα σέ κάθε μαθητική σάκκα

Μιά σοκολάτα γάλακτος ION

ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ!

“ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ..”

5

Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 33

Ἀφτιαχτο κι' ἀποτόλιστο
τοῦ χάρου δὲ σὲ δίνω.
Στάσου μὲ ἀνθόνερο
τὴν ὄψη σου νὰ πλύνω,
μηπως καὶ τοῦ Χάροντα
καθὼς θὰ σὲ κυττάξῃ
τοῦ φανεῖς ἀχάιδευτο
καὶ σὲ παραπετάξῃ.

Ὁ Παλαμᾶς μὲ τὸν «Τάφο» τοῦ ἔστησε στὸ χαμένο ἀγορὶ τῶν τεσσάρων χρόνων τὸ πιὸ ἀκριβό, τὸ πιὸ ἀθάνατο μνημεῖο...

«Τὸ χρέος γυναῖκα ἀγάπησες
κι' ἡ ἀγάπη σου εἶναι χρέος».

Με τὸ ἴδιο ποίημα, ὁμῶς, πρόσφερε καὶ στὸν
πενόμενο αὐτοῦ του ἐνα κλάνερ δάφνης. Οἱ ἀ-
ριστουργηματικοὶ του στίχοι τοῦ καθρεπτίζου-
σαν τίποτ' ἄλλο, τὸν πόνο ἐκείνου πατέρα που ἔ-
χασε πρόωρα τὸ ἀγγέλιδό του, τὸν ἀνάδρασ-
σάν του πρὸς τὰ φηλά, τὸν ἔξερση ὅλο καὶ πὺν κοντά
στὸ δόξα. Μὲ τὸν «Τάφος» πρόσφερε ἄκόμα ἓνα
μεγάλو λιθο στὸ ὑψηλό μνημεῖο του ἑστῆσαν οἱ
στίχοι του μαζί μὲ τὸ καθαρίσι καὶ τοῦ εὐρύ
του πνεύμα.

Νέστορας Μάτσας

— Τ' αγαπούσα τόσο πολύ αυτά τὰ παιδιά!

TO BRAXIOLI

Μετά μπήκα από την πόρτα του

Εἶναι ἡ ἀμοιβή μου, γιατί ὄρηκα
μπρασελέ.

Πῆτερ Τσένε

σικά λίπη της επιδερμίδος, αφι-
νοντας έτσι την εύκαιρία να σχη-
ματισθούν στο ΞΕΡΟ δέρμα οι
ρυτίδες.

**Προσέξτε
τώρα**

ριστό στο EXTRAIT PURIFIÉ À LA LANOLINE που περιέχει ή Λανολίνη Μελλών, διαποτίζει βαθειά την επιδερμίδα με λιπαρά συστα-

... ..
την επιθερμίδι με κίτρινα εσπε-
ρικά, νερό και τροφογοντικές
ουσίες, που την ξανακάνουν έλα-
στική, λεία, άπαλή, νεανική. Ό-
χι με τη βοήθεια των χημικών, το

κίνδυνος εξουδετερώνεται. Το πρόσωπό σας, χάρις στην Αανο-
λίνη Μελπάν, όποιας μία νέα έλ-
κυσιακή φασκίδα και απόλυτη

κιωτική φρεσκάδα και αποβολή
άντοχη στην κακοκαιρία.

Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Αντιπρόσωπος ΚΥΠΡΟΥ Άνδρέας Λάμπρου
Όδός Χατζηηλοϊτή - Μιχαηλίδη άρ. 2 ΛΕΜΕΣΟΣ

"Π. Δρόσος"

Videocultura

Επιπλέον

ΕΡΜΟΥ 37 ΤΗΛ. 21-437 ΑΘΗΝΑΙ

5

— Έννοια σας! Όλοι δὲ πάρετε.

ΓΙΑ ΤΟ 1959

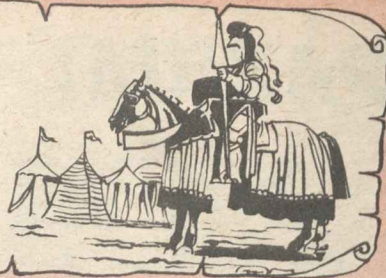
ΝΕΕΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ - ΚΟΥΖΙΝΕΣ 1300 - 400 δραχμές φθηνότερα από το 1958

ΥΠΟ ΟΥΩΛΤΕΡ ΣΚΟΤΤ

Τὸ φυλαχτὸ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ὁ βασιλιάς τῆς Ἀγγλίας Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος, γιὰ νὰ τιμωρῇ τὸν ἱππότην τοῦ Κένεθ, ποὺ τὸν ἔσωσε τὴ ζωὴν τοῦ ἀναβέτη τῆς φρουρῆς τῆς ἀγγλικῆς σημαίας. Ἡ κάποιον στιγμὴ ὅμως ὁ Κένεθ παίρνει ἕνα μῆγμα ἀπὸ τὴ μηστὴ τοῦ Ἑντίθ καὶ τρέχει κοντὰ τῆς ἀφίοντας στὸ πᾶστο τοῦ τὸν πιστοῦ τοῦ σκύλου Ρόσουελ. Στὸ γυμνάσιό, ὁ Κένεθ ὁρᾷ σὲ τὸ σκύλο τοῦ βασιλέως τραυματισμένον καὶ τὴν ἀγγλικὴν σημαία κλεμμένη. Ὁ Κένεθ καταδικάζεται σὲ θάνατον γιὰ ἐγκατάλειψή της. Ὁ γενναῖος ἱππότης θὰ μπορούσε νὰ σώσῃ, ἂν ἔλεγε, ὅτι θρῆσκονταν κοντὰ στὴ βασιλεία ποὺ τὸν εἶχε καλέσει μαζί με τὴν Ἑντίθ νὰ πῇ στὴ σκηνὴ τῆς, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ τὴν ἐκδόσῃ. Στὸ μεταξύ ὁ Ριχάρδος πηγαίνει στὸ Συμβούλιο τῶν Πριγκίπων καὶ δίνει μιά μάχη μεγάλη.

5^{ον}

Ὁ Ριχάρδος ἤξερε ποιοὶ συνωμοτοῦσαν ἐναντίον του καὶ ἀπευθυνόμενος κατ' εὐθείαν σ' αὐτοὺς ἔλπιζε νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ δείξουν τὰ χαρτιά τους.

Τότε μίλησε ὁ Μέγας Κύριος τῶν Τεμπλιέ. Εἰλικρινά, μεγαλειότατε, δὲλους μὰς τιμῶν νὰ κάνουμε αὐτὸν τὸν πόλεμον, κατὰ τὸν εἶδος διαταγῆς σας μὰ ἡ συμπεριφορὰ σας μὰς ταπεινώνει γιὰτὶ περιφρονεῖτε τὴ γνώμη μας.

Πισθὸν νὰ ἔκανα λάθος, ἀπάντησε ὁ Ριχάρδος, σκέφθηκαν ὅμως ὅτι αὐτὰ θὰ μπορούσαν νὰ παραδεδεγμένοι, ἔπειτα ἀπὸ τὴς ὑπηρεσίες ποὺ προσέφεραν στὸν ἀγῶνα μας καὶ ὅτι θὰ με κρίνανε σύμφωνα με τὴν ἀξία μου.

Σώπασε λίγες στιγμὲς καὶ κατόπτι συνέχισε, δυναμώνοντας τὴ φωνή του:

— Ἄν κουραστήκατε νὰ πολεμάτε, μπορείτε νὰ με ἐγκαταλείψετε. Θὰ φροντίσω ἐγὼ, με τὴ βοήθεια τῶν πιστῶν μου, νὰ κυριεύσω τοὺς μιναρέδες τῆς ἱερῆς πόλεως.

Τότε μέσα στὴ σκηνὴ ἀκούστηκαν φωνές:

— Ζήτω ὁ Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος!

— Ἐσὺ θὰ μὰς ὁδηγήσῃς στὴ νίκη!

Ὁ βασιλιάς τῆς Ἀγγλίας εἶχε κερδίσει με τὸ μέρος τοῦ τὴν πλειοψηφία τοῦ Συμβουλίου τῶν Πριγκίπων.

Ὁ Σαλαντίν ἔστειλε δῶρο στὸν Ριχάρδο ἕνα σκλάβο τῆς Νουβίας.

Ὅταν διαλύθηκε ἡ συγκέντρωσις ὁ Μέγας Κύριος τῶν Τεμπλιέ, πῆρε κατὰ μέρος τὸν μαρκήσιο Μονσερά καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἀποτύχαμε, φίλε μου. Ἡ κλοπὴ ἀπὸ μέρους σας τῆς ἀγγλικῆς σημαίας δὲν ἔφερε τὸ ποθοῦμενο ἀποτέλεσμα, νὰ κἀνὴ δηλαδὴ τὴν Ἀγγλίαν νὰ τσακωθῇ με τὴν Αὐστρία. Ἐχω ὡστόσο ἀκόμα ρεζέρβα ἕνα τελευταῖο μέσο. Πρόκειται γιὰ ἕνα φανατικὸ αἰχμάλωτον ποὺ τρέφει ἀγριο μίσος ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν. Μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι θὰ μὰς ἀρῇσι τοῦ Κένεθ ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, ὁ σουλτάνος Σαλαντίν ἔστειλε δῶρο στὸν Ριχάρδο ἕνα σκλάβο τῆς Νουβίας μουγκλῶ. Ὁ Ριχάρδος δὲν τὸν γινώριζε αὐτὸν τὸν σκλάβο, θυμῶταν ὅμως ὅτι κάποιον εἶχε ἔσσανθ τὴν χαρακτηριστικὰ του. Τὸ γράμμα ποὺ τὸν ἔστειλε μαζί, ὁ σουλτάνος ἔγραφε:

«Λυπούμαι ποὺ θρῆσκόμαστε σὲ πόλεμον, βασιλιάς ὅμως τῆς μεγάλης σου ἀξίας καὶ σὰν ἀποδίδει σοῦ στέλνω τὸν Ζοχούκ. Εἶναι πιστὸς καὶ γενναῖος καὶ μπορεῖ νὰ σοῦ φανῇ χρήσιμος».

Ὁ Ριχάρδος ἀπεφάσισε νὰ κρατήσῃ τὸν σκλάβο. Γύρισε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Σὲ παίρνω στὴν προσωπικὴ μου ὑπηρεσία... καὶ ἐλπίζω νὰ φανῇς ἕνας καλὸς ὑπηρετῆς. Δὲν μιλᾷς καὶ δὲν θὰ μπορέσης νὰ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστικά μου.

Ὁ Ζοχούκ ὑποκλίθηκε καὶ θυγῆκε ἀπὸ τὴ σκηνή.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἕνας ἀγγελιοφόρος ἔφερε γράμματα στὸ βασιλεῖα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ὁ Ριχάρδος καθύστε στὸ τραπέζι του καὶ τάνοιξε ἕνα ἕνα. Καθὸς διάβαζε τὰ φρυδιὰ του συνωφρονούνταν.

«Δυστυχία! εἶπε μέσα του. Οἱ ἀδελφοί μου τσακώνονται γιὰ τὴν ἐξουσία ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκει καὶ γιὰ νὰ φθάσουν στὸ σκοπὸ τοὺς καταπιέζουν τὸ λαόν. Πρέπει κατὰ νὰ κάνω».

Στὸ μεταξύ οἱ στρατιῶτες ποὺ φρουροῦσαν ἀπ' ἔξω εἶδαν ἕνα Τούρκο ζήτην νὰ πλησιάσῃ στὸ στρατόπεδο. Νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ κανένα ἀπὸ κείνους τοὺς ἐντοπίους ποὺ διασκέδαναν τὰ στρατεύματα τὸν ἀψήσαν νὰ μῇ στὸ στρατόπεδο.

— Ἐλα, χόρεμὲ μὰς τίποτα, τοῦ εἶπαν.

Ὁ Τούρκος ἄρχισε νὰ χορεύῃ ἕνα τοπικὸ χορὸ καὶ σιγὰ-σιγὰ πλησίαζε στὴ σκηνὴ τοῦ Ριχάρδου. Ὁ βασιλιάς εἶχε δῆλ ἔξω καὶ παρακαλουθόσε τὸ χορὸ. Ὅταν ὁ Τούρκος τελείωσε ὁ Ριχάρδος εἶπε νὰ τὸν δώσουν κρασί. Οἱ στρατιῶτες ἔφεραν μὴν μεγάλη κούπα καὶ ὁ χορευτὴς τὴν ἀδείσανε μονοκοπανιάς.

Κατόπιν οἱ στρατιῶτες ἀπομακρύνθηκαν γιὰ νὰ πᾶνε στὶς θέσεις τους καὶ ἄφησαν τὸν Τούρκο μόνον καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὁ βασιλιάς Ριχάρδος εἶχε καθύστε σὲ μιά πολυθρόνα ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή του καὶ σκεπτόταν τὰ ἀδελφία του στὴν Ἀγγλία ποὺ ἀλλοτρώγονταν γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία. Ξαφνικά, ὁ Τούρκος χορευτὴς τὸν πλησίασε ἀπὸ πίσω με ἕνα τεράστιο μαχαίρι στὸ χέρι. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ χτυπήσῃ τὸν Ριχάρδο, ἕνα στίβαρὸν χέρι, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ πίσω καὶ τὸν ἀφώπλισε. Ἦταν ὁ σκλάβος τῆς Νουβίας. Μὲ τὸ δόρυ ὁ Ριχάρδος πετάχτηκε ἐπάνω.

— Τί πῆγες νὰ κάνῃς, ἄθλιε! φώναξε. Ποιὸς σε πληρώσε γιὰ νὰ με σκοτώσῃς; Ὁμολόγησε γιὰτὶ θὰ ὑποβλήθῃς στὰ πῖο φριχτὰ βασανιστήρια!

Μὰ ὁ χορευτὴς δὲν ἀνοίξε τὸ στόμα του. Ἄν τὸ ἀνοίγε θὰ ἔλεγε ὅτι τὸν εἶχαν δάσει ὁ Μονσερά καὶ ὁ Μέγας Κύριος τῶν Τεμπλιέ. Παρέμεινε σιωπηλὸς, παρὰ τὶς πῖσεις ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ Ριχάρδος. Στὸ τέλος ὁ βασιλιάς τὸν παρέδωσε στὴ φρουρά του γιὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ πιστὸς ὅμως σκλάβος εἶχε τραυματισθῇ ἀπὸ τὸ δηλητηριασμένον μαχαίρι τοῦ Τούρκου δολοφόνου

Τέσσερις μέρες μετὰ τὴν ἀναχώ-

ρησι τοῦ Κένεθ ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, ὁ σουλτάνος Σαλαντίν ἔστειλε δῶρο στὸν Ριχάρδο ἕνα σκλάβο τῆς Νουβίας μουγκλῶ. Ὁ Ριχάρδος δὲν τὸν γινώριζε αὐτὸν τὸν σκλάβο, θυμῶταν ὅμως ὅτι κάποιον εἶχε ἔσσανθ τὴν χαρακτηριστικὰ του. Τὸ γράμμα ποὺ τὸν ἔστειλε μαζί, ὁ σουλτάνος ἔγραφε:

«Λυπούμαι ποὺ θρῆσκόμαστε σὲ πόλεμον, βασιλιάς ὅμως τῆς μεγάλης σου ἀξίας καὶ σὰν ἀποδίδει σοῦ στέλνω τὸν Ζοχούκ. Εἶναι πιστὸς καὶ γενναῖος καὶ μπορεῖ νὰ σοῦ φανῇ χρήσιμος».

Ὁ Ριχάρδος ἀπεφάσισε νὰ κρατήσῃ τὸν σκλάβο. Γύρισε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Σὲ παίρνω στὴν προσωπικὴ μου ὑπηρεσία... καὶ ἐλπίζω νὰ φανῇς ἕνας καλὸς ὑπηρετῆς. Δὲν μιλᾷς καὶ δὲν θὰ μπορέσης νὰ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστικά μου.

Ὁ Ζοχούκ ὑποκλίθηκε καὶ θυγῆκε ἀπὸ τὴ σκηνή.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἕνας ἀγγελιοφόρος ἔφερε γράμματα στὸ βασιλεῖα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ὁ Ριχάρδος καθύστε στὸ τραπέζι του καὶ τάνοιξε ἕνα ἕνα. Καθὸς διάβαζε τὰ φρυδιὰ του συνωφρονούνταν.

«Δυστυχία! εἶπε μέσα του. Οἱ ἀδελφοί μου τσακώνονται γιὰ τὴν ἐξουσία ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκει καὶ γιὰ νὰ φθάσουν στὸ σκοπὸ τοὺς καταπιέζουν τὸ λαόν. Πρέπει κατὰ νὰ κάνω».

Στὸ μεταξύ οἱ στρατιῶτες ποὺ φρουροῦσαν ἀπ' ἔξω εἶδαν ἕνα Τούρκο ζήτην νὰ πλησιάσῃ στὸ στρατόπεδο. Νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ κανένα ἀπὸ κείνους τοὺς ἐντοπίους ποὺ διασκέδαναν τὰ στρατεύματα τὸν ἀψήσαν νὰ μῇ στὸ στρατόπεδο.

— Ἐλα, χόρεμὲ μὰς τίποτα, τοῦ εἶπαν.

Ὁ Τούρκος ἄρχισε νὰ χορεύῃ ἕνα τοπικὸ χορὸ καὶ σιγὰ-σιγὰ πλησίαζε στὴ σκηνὴ τοῦ Ριχάρδου. Ὁ βασιλιάς εἶχε δῆλ ἔξω καὶ παρακαλουθόσε τὸ χορὸ. Ὅταν ὁ Τούρκος τελείωσε ὁ Ριχάρδος εἶπε νὰ τὸν δώσουν κρασί. Οἱ στρατιῶτες ἔφεραν μὴν μεγάλη κούπα καὶ ὁ χορευτὴς τὴν ἀδείσανε μονοκοπανιάς.

Κατόπιν οἱ στρατιῶτες ἀπομακρύνθηκαν γιὰ νὰ πᾶνε στὶς θέσεις τους καὶ ἄφησαν τὸν Τούρκο μόνον καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὁ βασιλιάς Ριχάρδος εἶχε καθύστε σὲ μιά πολυθρόνα ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή του καὶ σκεπτόταν τὰ ἀδελφία του στὴν Ἀγγλία ποὺ ἀλλοτρώγονταν γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία. Ξαφνικά, ὁ Τούρκος χορευτὴς τὸν πλησίασε ἀπὸ πίσω με ἕνα τεράστιο μαχαίρι στὸ χέρι. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ χτυπήσῃ τὸν Ριχάρδο, ἕνα στίβαρὸν χέρι, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ πίσω καὶ τὸν ἀφώπλισε. Ἦταν ὁ σκλάβος τῆς Νουβίας. Μὲ τὸ δόρυ ὁ Ριχάρδος πετάχτηκε ἐπάνω.

Τί πῆγες νὰ κάνῃς, ἄθλιε! φώναξε. Ποιὸς σε πληρώσε γιὰ νὰ με σκοτώσῃς; Ὁμολόγησε γιὰτὶ θὰ ὑποβλήθῃς στὰ πῖο φριχτὰ βασανιστήρια!

Μὰ ὁ χορευτὴς δὲν ἀνοίξε τὸ στόμα του. Ἄν τὸ ἀνοίγε θὰ ἔλεγε ὅτι τὸν εἶχαν δάσει ὁ Μονσερά καὶ ὁ Μέγας Κύριος τῶν Τεμπλιέ. Παρέμεινε σιωπηλὸς, παρὰ τὶς πῖσεις ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ Ριχάρδος. Στὸ τέλος ὁ βασιλιάς τὸν παρέδωσε στὴ φρουρά του γιὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ πιστὸς ὅμως σκλάβος εἶχε τραυματισθῇ ἀπὸ τὸ δηλητηριασμένον μαχαίρι τοῦ Τούρκου δολοφόνου

Τέσσερις μέρες μετὰ τὴν ἀναχώ-

ρησι τοῦ Κένεθ ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, ὁ σουλτάνος Σαλαντίν ἔστειλε δῶρο στὸν Ριχάρδο ἕνα σκλάβο τῆς Νουβίας μουγκλῶ. Ὁ Ριχάρδος δὲν τὸν γινώριζε αὐτὸν τὸν σκλάβο, θυμῶταν ὅμως ὅτι κάποιον εἶχε ἔσσανθ τὴν χαρακτηριστικὰ του. Τὸ γράμμα ποὺ τὸν ἔστειλε μαζί, ὁ σουλτάνος ἔγραφε:

«Λυπούμαι ποὺ θρῆσκόμαστε σὲ πόλεμον, βασιλιάς ὅμως τῆς μεγάλης σου ἀξίας καὶ σὰν ἀποδίδει σοῦ στέλνω τὸν Ζοχούκ. Εἶναι πιστὸς καὶ γενναῖος καὶ μπορεῖ νὰ σοῦ φανῇ χρήσιμος».

Ὁ Ριχάρδος ἀπεφάσισε νὰ κρατήσῃ τὸν σκλάβο. Γύρισε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Σὲ παίρνω στὴν προσωπικὴ μου ὑπηρεσία... καὶ ἐλπίζω νὰ φανῇς ἕνας καλὸς ὑπηρετῆς. Δὲν μιλᾷς καὶ δὲν θὰ μπορέσης νὰ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστικά μου.

Ὁ Ζοχούκ ὑποκλίθηκε καὶ θυγῆκε ἀπὸ τὴ σκηνή.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἕνας ἀγγελιοφόρος ἔφερε γράμματα στὸ βασιλεῖα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ὁ Ριχάρδος καθύστε στὸ τραπέζι του καὶ τάνοιξε ἕνα ἕνα. Καθὸς διάβαζε τὰ φρυδιὰ του συνωφρονούνταν.

«Δυστυχία! εἶπε μέσα του. Οἱ ἀδελφοί μου τσακώνονται γιὰ τὴν ἐξουσία ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκει καὶ γιὰ νὰ φθάσουν στὸ σκοπὸ τοὺς καταπιέζουν τὸ λαόν. Πρέπει κατὰ νὰ κάνω».

Στὸ μεταξύ οἱ στρατιῶτες ποὺ φρουροῦσαν ἀπ' ἔξω εἶδαν ἕνα Τούρκο ζήτην νὰ πλησιάσῃ στὸ στρατόπεδο. Νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ κανένα ἀπὸ κείνους τοὺς ἐντοπίους ποὺ διασκέδαναν τὰ στρατεύματα τὸν ἀψήσαν νὰ μῇ στὸ στρατόπεδο.

— Ἐλα, χόρεμὲ μὰς τίποτα, τοῦ εἶπαν.

Ὁ Τούρκος ἄρχισε νὰ χορεύῃ ἕνα τοπικὸ χορὸ καὶ σιγὰ-σιγὰ πλησίαζε στὴ σκηνὴ τοῦ Ριχάρδου. Ὁ βασιλιάς εἶχε δῆλ ἔξω καὶ παρακαλουθόσε τὸ χορὸ. Ὅταν ὁ Τούρκος τελείωσε ὁ Ριχάρδος εἶπε νὰ τὸν δώσουν κρασί. Οἱ στρατιῶτες ἔφεραν μὴν μεγάλη κούπα καὶ ὁ χορευτὴς τὴν ἀδείσανε μονοκοπανιάς.

Κατόπιν οἱ στρατιῶτες ἀπομακρύνθηκαν γιὰ νὰ πᾶνε στὶς θέσεις τους καὶ ἄφησαν τὸν Τούρκο μόνον καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὁ βασιλιάς Ριχάρδος εἶχε καθύστε σὲ μιά πολυθρόνα ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή του καὶ σκεπτόταν τὰ ἀδελφία του στὴν Ἀγγλία ποὺ ἀλλοτρώγονταν γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία. Ξαφνικά, ὁ Τούρκος χορευτὴς τὸν πλησίασε ἀπὸ πίσω με ἕνα τεράστιο μαχαίρι στὸ χέρι. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ χτυπήσῃ τὸν Ριχάρδο, ἕνα στίβαρὸν χέρι, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ πίσω καὶ τὸν ἀφώπλισε. Ἦταν ὁ σκλάβος τῆς Νουβίας. Μὲ τὸ δόρυ ὁ Ριχάρδος πετάχτηκε ἐπάνω.

— Τί πῆγες νὰ κάνῃς, ἄθλιε! φώναξε. Ποιὸς σε πληρώσε γιὰ νὰ με σκοτώσῃς; Ὁμολόγησε γιὰτὶ θὰ ὑποβλήθῃς στὰ πῖο φριχτὰ βασανιστήρια!

Μὰ ὁ χορευτὴς δὲν ἀνοίξε τὸ στόμα του. Ἄν τὸ ἀνοίγε θὰ ἔλεγε ὅτι τὸν εἶχαν δάσει ὁ Μονσερά καὶ ὁ Μέγας Κύριος τῶν Τεμπλιέ. Παρέμεινε σιωπηλὸς, παρὰ τὶς πῖσεις ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ Ριχάρδος. Στὸ τέλος ὁ βασιλιάς τὸν παρέδωσε στὴ φρουρά του γιὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ πιστὸς ὅμως σκλάβος εἶχε τραυματισθῇ ἀπὸ τὸ δηλητηριασμένον μαχαίρι τοῦ Τούρκου δολοφόνου

Τέσσερις μέρες μετὰ τὴν ἀναχώ-

ρησι τοῦ Κένεθ ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, ὁ σουλτάνος Σαλαντίν ἔστειλε δῶρο στὸν Ριχάρδο ἕνα σκλάβο τῆς Νουβίας μουγκλῶ. Ὁ Ριχάρδος δὲν τὸν γινώριζε αὐτὸν τὸν σκλάβο, θυμῶταν ὅμως ὅτι κάποιον εἶχε ἔσσανθ τὴν χαρακτηριστικὰ του. Τὸ γράμμα ποὺ τὸν ἔστειλε μαζί, ὁ σουλτάνος ἔγραφε:

«Λυπούμαι ποὺ θρῆσκόμαστε σὲ πόλεμον, βασιλιάς ὅμως τῆς μεγάλης σου ἀξίας καὶ σὰν ἀποδίδει σοῦ στέλνω τὸν Ζοχούκ. Εἶναι πιστὸς καὶ γενναῖος καὶ μπορεῖ νὰ σοῦ φανῇ χρήσιμος».

Ὁ Ριχάρδος ἀπεφάσισε νὰ κρατήσῃ τὸν σκλάβο. Γύρισε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Σὲ παίρνω στὴν προσωπικὴ μου ὑπηρεσία... καὶ ἐλπίζω νὰ φανῇς ἕνας καλὸς ὑπηρετῆς. Δὲν μιλᾷς καὶ δὲν θὰ μπορέσης νὰ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστικά μου.

Ὁ Ζοχούκ ὑποκλίθηκε καὶ θυγῆκε ἀπὸ τὴ σκηνή.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἕνας ἀγγελιοφόρος ἔφερε γράμματα στὸ βασιλεῖα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ὁ Ριχάρδος καθύστε στὸ τραπέζι του καὶ τάνοιξε ἕνα ἕνα. Καθὸς διάβαζε τὰ φρυδιὰ του συνωφρονούνταν.

«Δυστυχία! εἶπε μέσα του. Οἱ ἀδελφοί μου τσακώνονται γιὰ τὴν ἐξουσία ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκει καὶ γιὰ νὰ φθάσουν στὸ σκοπὸ τοὺς καταπιέζουν τὸ λαόν. Πρέπει κατὰ νὰ κάνω».

Στὸ μεταξύ οἱ στρατιῶτες ποὺ φρουροῦσαν ἀπ' ἔξω εἶδαν ἕνα Τούρκο ζήτην νὰ πλησιάσῃ στὸ στρατόπεδο. Νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ κανένα ἀπὸ κείνους τοὺς ἐντοπίους ποὺ διασκέδαναν τὰ στρατεύματα τὸν ἀψήσαν νὰ μῇ στὸ στρατόπεδο.

— Ἐλα, χόρεμὲ μὰς τίποτα, τοῦ εἶπαν.

Ὁ Τούρκος ἄρχισε νὰ χορεύῃ ἕνα τοπικὸ χορὸ καὶ σιγὰ-σιγὰ πλησίαζε στὴ σκηνὴ τοῦ Ριχάρδου. Ὁ βασιλιάς εἶχε δῆλ ἔξω καὶ παρακαλουθόσε τὸ χορὸ. Ὅταν ὁ Τούρκος τελείωσε ὁ Ριχάρδος εἶπε νὰ τὸν δώσουν κρασί. Οἱ στρατιῶτες ἔφεραν μὴν μεγάλη κούπα καὶ ὁ χορευτὴς τὴν ἀδείσανε μονοκοπανιάς.

καὶ ἡ ζωὴ του θρῆσκονταν σὲ κίνδυνον καὶ ἀπὸ στιγμὴν σὲ στιγμὴν κινῶμε νὰ σωριαστῇ χάμω νεκρός. Τότε ὁ βασιλιάς φώναξε:

— Ζητῶ ἕναν ἐθελοντὴ γιὰ νὰ ρουφήξῃ τὴν πληγὴ τοῦ πιστοῦ μου ὑπηρετῆ!

Κανένας ἀπὸ τοὺς παριστάμενους δὲν κουνήθηκε. Κανένας δὲν μίλησε.

— Δειλοί! φώναξε ὁ Ριχάρδος. Δὲν ζήτησα ποτὲ ἀπὸ τοὺς ἀνδρες μου νὰ κάνουν κάτι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κάνω ἐγὼ. Θὰ ρουφήξω τὸ δηλητηριασμένον αἷμα με τὰ ἴδια μου τὰ χεῖλη.

Μὰ αὐτὸ εἶναι τρέλλα, μεγαλειότατε... εἶπε κάποιος.

Ὁ Ριχάρδος ὅμως, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ἀρπάξε τὸ μπράτσο τοῦ ὑπηρετῆ του καὶ ρουφήξε τὸ αἷμα καὶ τὸ ἔφτυσε χάμω. Ὅταν τελείωσε σταμάτηκε πρὸς ἕνα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς του καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἄς μὴ μιλάμε πιά γι' αὐτό... Ἄς μιλήσουμε καλύτερα γιὰ τὰ ἀλλοῦ. Τὶς πρώτες ἡμέρες ἦταν τὰ ματάκια μου κλειστά. Ὅταν τ' ἀνοίξα, εἶδα τὸ ἀδερφάκι μου κοντὰ μου καὶ τὴ μητέρα μας, τὴν κυρὰ γάτα. Χάθηκε στὸ λαῖμὸ τῆς καὶ τῆς εἶπα.

— Νιάου, μονούλα μου, σ' ἀγαπᾷ. Καὶ τ' εἶν' αὐτὰ ποὺ ἔχεις στὸ στόμα σου;

— Νιάρ - νιάου, εἶναι τὰ μουστάκια. Κι' ἐσὺ ἔχεις μουστάκια. Ποὺ καμάρωσα ποὺ εἶχα κι' ἐγὼ μουστάκια. Μὲ τὸ ποδαράκι μου προσπαθοῦσα νὰ τὰ τσακίσω. Τότε ἀνοίξαν καὶ τ' ἄλλα τ' ἀδερφάκια μου τὰ μᾶτια τους καὶ πιάσαμε νὰ νιαουρίζουμε κι' ἡ μονούλα μὰς ἔγλυψε, τὴ γυνίτσα καὶ μουρμούριζε.

— Νιά - νιά - νιάου, καλὰ μου παιδάκια.

Ἐπειτα ἔσαν ἐκεῖ ποὺ γεννήθηκαν. Αὐτὴ τὸ λέγανε αὐτὸ τὸ μέρος. Ἦταν καὶ κατὰ ἄλλα ὥρα ποὺ δὲ μοιάζαν μ' ἐμὰς καὶ γατάκια. Ὅλο ἀτάξίες κάναμε καὶ ἐγίναμε μόνο δυὸ παῖδα. Πηδούσαμε στὰ ἔγδα, στὸ δέντρο, τρέχαμε κι' ἄλλα ἀναισθητοῦμεν. Ἦταν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα μας. Εἶχαν τὸ χῶμα με τὴς μύτες τους. Εἶχαν παραμένει φανερὰ. Δὲν νιαουρίζανε. Ρώτησα τὴ μονούλα μὰς.

— Νιάρ - νιάου, εἶπα τότε ἐγὼ, θέλω ν' ἀνέβω στὴν πλάτη μιὰς χήνας, νὰ δῶ ἂν ἔχῃ μουστάκια.

— Νιάρ - νιάου, μονούλα, εἶπε ἕνα ἀπ' τ' ἀδερφάκια μου. Θέλω νὰ παγκουρύνω με τὰ νυχάκια μου τὸν κόκορα.

Τ' ἀδερφάκια ἔπαισαν νὰ λένε τί ἔβλεπαν νὰ κάνουν. Ὅμως ἡ μονούλα μὰς συμβούλευε νὰ μὴ φύγομε ἀπὸ κοντὰ τῆς. Ξαφνικά ἀκούστηκε μούου... Γρήγορα τρυπώσαμε κατὰ ἀπὸ τὴν κοιτίτσα τῆς μονούλας.

— Νιάρ - νιάου, ἀνόντῃ! λάλωσε ἡ μονούλα. Αὐτὸ ποὺ μούγυρισε, τὸ λένε ἀγγελάδα. Εἶναι καλὴ. Ἀπὸ τὴν ἀγγελάδα παίρνομε τὸ γαλατάκι ποὺ πίνουμε.

Ἐκείνη τὴν ὥρα ἔμπαινε ἡ ἀγγελάδα στὴν αἰθὴ. Τὴν μεγάλο ζώο! Τὰ γατάκια ἔδῃ, μαζί κι' ἡ μονούλα μὰς, μπορούμε νὰ τρέξουμε πάρα νὰ στὴν πλάτη τῆς. Ἐχεί τέσσερα πόδια, ὅμως γυνίτσα δὲν ἔχει, δ-ποῖα, ὅμως γυνίτσα δὲν ἔχει, δ-ποῖα, ὅμως γυνίτσα δὲν ἔχει, δ-ποῖα, ὅμως γυνίτσα δὲν

Το χαμένο ΟΝΕΙΡΟ

11

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

— Δεν ξέρω τί μπορώ να κάνω για σένα απάντησε. Πού πηγαίνεις;
— Πάνω στην Τρινιτά ντέι Μόντι. Είναι ώραία εκεί. Πηγαίνω συχνά.
— Θέλεις να σε συνοδεύσω "Αντζελα;
— Δεν του απάντησε. Κτύπαξε τριγύρω της με ένα ξαφνικό φόβο, σὰ νὰ ἐπρόκειτο νὰ ἐμφανισθῇ ὁ Αἰμίλιο ἀπὸ τὴ μιά στιγμή στὴν ἄλλη, νὰ τοὺς δῇ μαζί καὶ νὰ πῇ: «Ἦταν ἀλήθεια λοιπόν!» Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἤθελε νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ κοντὰ του.

— Θὰ σε συνοδεύω, τῆς εἶπε. Εἶσαι πολὺ χλωμή. Φαίνεται σχεδὸν ἀρρωστή.
— Ἀρχισαν νὰ περπατοῦν ὁ ἕνας πλάι στὸν ἄλλο.

— Θὰ ἤθελα νὰ ξεκαθαρίσουν ὅλα μιά καὶ καλῇ, ἀλλὰ ὅχι ἔτσι, εἶπε ἡ "Αντζελα.
— Δὲν τηλεφώνησε; τῇ ρώτησε.
— Δὲν... δὲν ξέρω. Ἦμουν διαρκῶς ἐξω.

— "Αντζελα, ὡς γυρίσουμε πίσω, τῆς εἶπε. Ἄφησε νὰ σὲ πᾶω στὸ ξενοδοχεῖο. Δὲν μπορείς νὰ σταθῇς στὰ πόδια σου.
— Οχι. Θέλω νὰ πᾶω ἐκεῖ πάνω. Ὑστερα θὰ ἐπιστρέψουμε.

— Δὲν τὴν ἀπάντησε. Ἀνέβηκαν σιωπηλὰ τὰ σκαλοπατία, ἔφθασαν στὴν Τρινιτά ντέι Μόντι, περνώνας ἀκριβὰς μπροστὰ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Αἰμιλίου. Τὰ φῶτα τῆς εἰσόδου φώτισαν γιὰ μιά στιγμή τὸ χλωμὸ πρόσωπο τῆς "Αντζελας καὶ ἐκείνη γύρισε τὸ κεφάλι.

— Εἶναι ώραία ἐδῶ, ἐπανελάβε μόλις ἔφθασαν.
Εἶχε σκύβει καὶ κτύπαξε τὴ θάλασσα τῶν φῶτων πού ἀπλώνταν γύρω της. Ὑστερα στράφηκε πρὸς τὸν Ἀρρίγγο. Τὰ μάτια της γυάλιζαν σὰ νὰ εἶχε πυρετό.

— "Αντζελα, μὴ εἶπες πὼς περπατοῦσες ὅλη μέρα, σήμερα. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ εἶσαι ἀκόμη στὸ πόδι. Ὅσα σὲ πᾶω στὸ ξενοδοχεῖο σου.
— Δὲν εἶμαι κουρασμένη. Ὅσα μποροῦσα νὰ περπατῶ ἄρες ἀκόμη. Καὶ εἰμαι πολὺ καλὰ ἐδῶ.

— Δὲν εἶμαι κουρασμένη. Ὅσα μποροῦσα νὰ περπατῶ ἄρες ἀκόμη. Καὶ εἰμαι πολὺ καλὰ ἐδῶ.
— Ἦ σκιά τους προστάτευε. Ἐμοιαζε σὰν κάτι ρευστὸ πού εἶχε κυλίσει ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ μάζα τῶν ψηλῶν δέντρων, πού θροῖζαν ἐλαφρὰ, καὶ ἄδιασκοπα. Ἐκείνη κτύπαξε τὸ φωτισμένο κατώφλι τοῦ ξενοδοχείου. Πού καὶ πού σταματοῦσε μπροστὰ στὴν εἰσόδον κανένα αὐτοκίνητο, ἀκούγονταν μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας, ἡ πόρτα του πού ἐκλείνε, ἀκολουθοῦσε τὸ βιαστικὸ πῆγαινε - ἔλα τοῦ κόσμου πού ἀνέβαινε ἢ κατέβαινε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, ὑστερα πάλι ἡσυχία.

— Ὁ Ἀρρίγγο ἄναψε ἕνα τσιγάρο ἀλλὰ τὸ πέταξε ἀμέσως καὶ στράφηκε πρὸς τὴν "Αντζελα. Ἐβλεπε τὸ πρόσωπό της τεταμένο, τὰ χαρακτηριστικά της σκληρὰ. Ἐνοίωθε πὼς περίμενε κάτι, πού καὶ ἴδια δὲν ἤξερε τί ἦταν.

— Πάμε, "Αντζελα, εἶπε. Ὅσα κρύωσης, δὲν τὸ καταλαβαίνεις; Δὲν καταλαβαίνω γιατί θέλεις νὰ μένης ἐδῶ. "Αντζελα.

— Δὲν τὸ ἀπάντησε, ἀλλὰ ξαφνικὰ πέρασε τὸ χέρι της κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο του καὶ σφίχτηκε ἐπάνω του. Ὁ Ἀρρίγγο αἰσθάνθηκε τὴν πίεσι τοῦ χεριοῦ της. Τὰ νύχια πού σχεδὸν τρυποῦσαν τὰ ρούχα του. Τὸ βλέμμα της ἦταν πάντα καρφωμένο πάνω σὲ ἐκεῖνο, τὸ φωτισμένο κατώφλι. Στράφηκε καὶ κείνος. Ἐνὰ αὐτοκίνητο εἶχε σταματήσει μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου. Ἐνὰ μεγάλο αὐτοκίνητο, χρώματος γκρι-ἀρζάν.

— Τὸ θυμόνταν καὶ οἱ δύο πολὺ καλὰ. Τὸ εἶχαν δῇ ἀπείρες φορές νὰ διασχίζῃ τοὺς δρόμους, ἢ νὰ φεγγολοῦν ἀσταματημένω κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, μπροστὰ στὰ υπαίθρια ρεστωρὰν τοῦ Κονελιάνο. Τώρα τὸ κτύπαξε μὲ κοιμένη ἀνάπνοη.

— Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ οδηγοῦ, κατέβηκε ὁ Αἰμίλιο, πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὴ μηχανή, καὶ ἀνοίξε τὴν ἄλλη πόρτα. Μιά γυναίκα ἐσιλυνε ἐκκεντρικὰ γιὰ νὰ κατέβῃ καὶ τὰ φῶτα τῆς εἰσόδου φώτισαν γιὰ μιά στιγμή, τὰ πλοῦστα χρυσοκόκινα μαλλιά της Μαρτίνας...

— Ἡ Μαρτίνα εἶπε κάτι μὲ εὐθυμὴ φωνή καὶ τὸ γέλιο της ἐνόησε μὲ τὸ γέλιο τοῦ Αἰμιλίου. Τώρα εἶχαν περάσει τὸ κατώφλι τοῦ ξενοδοχείου, ἡ Μαρτίνα ἔδωκε τὴ ζακέτα ἀπὸ βιζόν, περνούσε τὸ χέρι της κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο τοῦ συζύγου της καὶ τοῦ ψιθύριζε κάτι στ' αὐτὴ. Γέλασαν ἀκόμη, ὑστερα ἐκείνος πέρασε τὸ χέρι του γύρω ἀπὸ τὴ μέση της. Μπήκαν ἔτσι ἀγκαλιασμένοι μὲ τὰ κεφάλια σχεδὸν ἐνωμένα, καὶ ὑστερα ἐξαφανίστηκαν.

— Πάμε νὰ φύγουμε "Αντζελα; ρώτησε σιγὰ ὁ Ἀρρίγγο.
— Ναί.

— ΓΙ' ΑΥΤΟ ΣΟΥ ΕΙΧΑ τὴν «περίμενε». Ἦ-ερα πὼς ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ συνέβαινε αὐτό. Ἦξερα ὅλα ὅσα ἐοῦ δὲν ἤξερες. Ἦ δὲν τὰ ἤξερες σωστά.

«Τὶ παράξενο δωμάτιο» σκεφτόταν ἡ "Αντζελα, ἐνῶ τῆς μιλοῦσε ἀφίνοντας τὸ βλέμμα της νὰ πλανηθῇ τριγύρω. Δὲν εἶδνε κανὲν ἐντύπωσι δωματίου. Ὅλα τὰ ἐπιπλά ἦταν μαζεμένα στὴ μιά ἀκρὴ τῆς κάμαρας. Καὶ τὸ κρεβάτι ἦταν πρόχειρο, μιά μπράντα σὲ μιά γωνιά πλάι στὸν τοίχο. Ἀλλὰ τὰ σεντόνια ἦταν ὁλοκάθαρα καὶ μιά λάμπα ἦταν ἀκουμπισμένη πάνω στὸ τραπέζι πού χρησίμευε γιὰ κομοδίνο. Καὶ αὐτὸ τὸ πρόχειρο κρεβάτι, μὲ τὴ θερμότητα πάνω στὰ γόνατά της, σὰ νὰ εἶχε συρθῇ μ' αὐτὰ ὡς ἐκεῖ. Τὸ παράθυρο ἦταν ἀνοιχτό, καὶ δὲν φαίνονταν παρὰ ἀστέρι.

— Ὁ Ἀρρίγγο καθόταν στὸ πλάι της, πάνω σ' ἕνα χαμηλὸ σκαμνί. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἀκούμπουσε τὴν πλάτη του στὸ μῆτωπό της, ἢ τῆς τακτοποιοῦσε τὴς κουβέρτες γύρω ἀπὸ τὸ λαίμο.

— «Πάμε τώρα» τῆς εἶχε πῇ, ἐκεῖ στὸν ἐξώ-στον τῆς Τρινιτά ντέι Μόντι. «Θὰ σὲ πᾶω στὸ ξενοδοχεῖο σου». Ἀλλὰ ἐκείνη ἔμενε γαντζωμένη πάνω στὸ κάγκελο, καὶ χρειάστηκε νὰ τὴν ξεκολήσῃ σχεδὸν μὲ τὴ βία.

— Μὴ μ' ἀφήνεις, τὸν παρακαλοῦσε.
— Δὲν θὰ σὲ ἀφήσω "Αντζελα. Ὅσα μείνω μαζί σου στὸ σαλόνι, ὥσπου νὰ κουρασθῇς. Ὅσα ἔρθῃ ἡ στιγμή πού θὰ αἰσθανθῇς τὴν κουρασί, τῆς εἶχε πῇ.

— Οχι.
— Ὅσα ἀλλάξεις μετὰ ξενοδοχεῖο, ἀν ἐκείνη δὲν μπορῇς πᾶ νὰ τὸ ἀποφάσῃς. Ὅσα φροντίσω ἐγὼ.

— Ἐκείνη τότε τὸν κτύπαξε σαστισμένη. Δὲν μπορούσε νὰ σκεφθῇ ἕνα μέρος, ὅπου θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ μείνῃ μόνη. Ὁ Ἀρρίγγο μάντευσε τὴς σκέψεις της.

— Ἐγὼ μὲν στὸ στίτι, τῆς εἶπε. Κοιμάμαι πάνω σὲ μιά μπράντα. Δὲν ξέρω ἀν μπορῶ νὰ σοῦ προτείνω νὰ ἐρθῇς ἐκεῖ πάνω. Εἶναι ἀκόμη ἀτακτοποιητὰ. Ἀληθινὸ χάος.

— Ἡ "Αντζελα τὸν ἄφησε νὰ τὴν οδηγήσῃ. Μπροστὰ στὴν ἐξώπορτα ὁ Ἀρρίγγο ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ κλειδιά. Ὁλοκαίνουργια, γυαλιστερὰ, ὅμοια μ' αὐτὰ πού εἶχε ἀκόμη στὴν τσάντα της ἡ "Αντζελα. Κατάλαβε τότε γιατί ὁ Ἀρρίγγο δὲν εἶχε θελήσει νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ.

— Ἦταν βέβαιος πὼς ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ξαναγύριζε καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ στὸ στίτι αὐτὸ χωρὶς νὰ χτυπήσῃ τὴν πόρτα, ζητώντας νὰ τὴς ἀνοίξουν. Ὅσα ἔπρεπε νὰ μὴ σὰν κυρία τοῦ σπιτιοῦ.

— Ἐπῆλθε ἀμέσως στὸ κρεβάτι, τῆς εἶπε μὲ μὴν μῆχαν μέσα. Πρέπει νὰ μὲ ὑπακούς, καὶ

ἐφυγε ἀμέσως ἀπὸ τὸ δωμάτιο.
Ἐνῶ ἡ "Αντζελα γδύνονταν κλαίγοντας, (ἔτα κλάμα γιὰ τὸς πράγματα, καλὰ καὶ ὁσχημα, πού δόδιδαν μαζί πλάι - πλάι) ἀκούει τὸν Ἀρρίγγο νὰ πηγαίνωρεται στὴν κουζίνα. Σὲ λίγο γύρισε μὲ μιά θερμότητα στὸ χέρι καὶ ἐνὰ φλυτζάνη καφέ.

— Τὸ ἔμαθα ἀπὸ σένα, τῆς εἶπε. Τὸ πρῶτο πράγμα πού πρέπει νὰ κάνῃ κανεὶς, εἶναι ἐνὰ φυλτζάνι μὲ ζεστὸ καφέ. Χθὲς τὸν ἔπιαξες μόνος μου γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ μου. Ἀλλὰ ἐγὼ μάθαι ἀπὸ σένα, ἐκεῖ στὴ Βενετία.

— Ἡ Βενετία! Ὁ Ἀρρίγγο καὶ ὁ Αἰμίλιο. πού πῆγαιναν μαζί στὸ στίτι της, μερικὰ βράδια καὶ ἐκείνη ἔπιαχνε τὸν καφέ στὴν τραπέζια. Τὴν εἶχαν ἀγαπήσει καὶ οἱ δύο, ἀλλὰ ὁ ἄντρας πού ἦταν τώρα στὸ πλάι της καὶ τὴ βοηθοῦσε νὰ ἀνασηκωθῇ στὰ μαξιλάρια σὰ νὰ ἦταν ἕνα ἄρρωστο παιδί πού εἶχε ἀνάγκη βοήθειας, τὴν ἀγαποῦσε πῶς πολὺ.

— Ὑστερα ὁ Ἀρρίγγο ἔφυγε πάλι καὶ ξαναγύρισε μ' ἕνα ποτήρι πορτοκαλάδα. Τὸ ἔπιασε πλάι της, πάνω στὸ τραπέζι πού χρησίμευε γιὰ κομοδίνο, κάθισε καὶ ἄρχισε νὰ μιλά. Μιλοῦσε ἀργὰ, προσεκτικὰ, μὲ τὸ φόβο μήπως τὰ λόγια του τῆς κάνουν κακό. Ἀλλὰ ἐκείνη τὸν ἀκούσε ἀκίνητη, κυττάζοντας τὸ τετράγωνο κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ, γεμάτο ἀστέρι, πού φαίνονταν ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο καὶ τὸ παράξενο δωμάτιο πού τὴ φιλοξενοῦσε αὐτὴ καὶ αὐτὸν.

— Μπορεῖ ἐγὼ νὰ σε πρὸδωσα, "Αντζελα, τῆς ἔλεγε. Καὶ μονάχα τώρα μπορῶ νὰ σοῦ τὸ πῶ. Δὲν σοῦ ἔφερα τοὺς χαρετινοῦς μου, δὲν σοῦ ἔδωκα ἕνα σημείωμα δικό μου, γιατί ἤθελα νὰ σὲ ἀποσπᾶω ἀπ' αὐτὴ τὴ δύσκολη μοῖρα, ἔστω καὶ ἂν ἐγὼ δὲν περιμένα τίποτα. Γιατὶ ἐγὼ εἶχα καταλάβει πολλὰ πράγματα. Εἶχα πᾶει ἐκεῖ πάνω στὸ "Ἄλζολο καὶ εἶχα δῇ.

— Δὲν τὸν ρώτησε τί εἶδε. «Ὅλα τώρα ἐπαιρναν τὴν ἐξήγησί τους. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα πού τῆς μίλησε ἡ Μαρτίνα, μπορεῖ νὰ εἶχε υπερβάλῃ τὴν κατάστασι, στὸ βάθος ὅμως κρυβόταν ἡ ἀλήθεια.

— Ἐοῦ, ἀντιπροσώπευες γι' αὐτὸν τὴ γαλήνη, "Αντζελα, συνέχισε ὁ Ἀρρίγγο. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Δὲν σὲ γέλασε πάνω σ' αὐτό. Ἀλλὰ ἀπὸ ὁσοδήποτε μακριὰ καὶ ἀν τὸν καλοῦσε ἡ Μαρτίνα, αὐτὸς θὰ ξαναγύριζε σὲ κείνη. Εἶναι δύσκολο νὰ ἀποτοεινωθῇ κανεὶς ἀπὸ τὰ δηλητήρια. Προσπαθεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ, βλέπει ποῖο εἶναι τὸ σωστὸ, τὸ καλὸ, ἀλλὰ δὲν κατορθώνει νὰ λυτρωθῇ, ἢ καὶ ἀν τὸ κατορθώσῃ θὰ εἶναι γιὰ λίγο.

— Δὲν ἦταν ἀπαραίτητὴ ἡ φυγὴ τους στὸ "Ἄλζολο, γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασι. Αὐτὸ ἦταν ἀπὸ πλῶς ἐνὰ ἐπιπεσόδιο. Ἀλλὰ ἐγὼ τὸ ἤξερα ἀπὸ ἀνέκαθεν γιατί εἶχα γνωρίσει τὸν Αἰμίλιο πρὶν ἀπὸ σένα. Διαμαρτύρεται καὶ ἀγανακτεῖ ἐπειδὴ τὸν διευθύνουν οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ τραβήξῃ τὸ δρόμο μόνος του, χωρὶς καθοδήγησι. Καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ Μαρτίνα, τὸν βοήθησε νὰ ἀνέβῃ. Μὲ ὅσα τὰ μέσα, μὲ τὸ καλὸ ἢ μὲ τὴ βία,

ἀλλὰ πάντως τὸν βοήθησε. Εἶναι μιά γυναίκα πλοῦσα, πού ἐπιβάλλει στὸν ἄνδρα τὴν ἐπιτοχία, μόλις λιγάκι τὸ ἀξίζει. Καὶ ἐκείνος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ αὐτό.

— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρεαστῇ ἀπὸ μιά ὁμοιότητα, πού ἀντὶ νὰ σθῶνθῃ θὰ ἦταν ἀπὸ μιά ὁμοιότητα. Ἐστω καὶ ἂν εἶχα ἐμπιστοσύνη σὲ σένα φοβόμουν καὶ θέλησα νὰ σὲ ἀνοίξω τὰ μάτια, νὰ σὲ κάνω νὰ δῇς τὴν πραγματικότητα. Μὲ πρόλαβε ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μα-
— Ὅχι! Τὸν δέκαφε. Τί φαντάστηκες, ὅτι ἐ-
— Δὲν σκέφθηκε, οὔτε φαντάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐπηρε

Ἐσεῖς,
ἡ κορούλα σας
κί' ὁ μπέμπης!

Τὸ γενικό μᾶκρος 38 ἐκάτ. θὰ προσθέσει δεξιά κάθε 1,5 ἐκάτ. ἀπὸ 1π (3 φορές), καὶ στὰ 43 ἐκάτ. θὰ κλείσειε κάθε 2η δελόνα ἀπὸ 4π (2 φορές), καὶ 3π (8 φορές) γιὰ νὰ σχηματιστοὺν τὸν ὅμο.

Ταυτοχρόνως καὶ σὲ γενικό μᾶκρος 45 ἐκάτ. σχηματίστω τὸ πάροισμο τοῦ λαμποῦ, κλείνοντας πρὸς

Αλγκόν
ΧΡΟΝΟ
ΠΑΝΣΠΟΝΟΝ
ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΓΓΙΚΟΝ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της Έταιρείας Ψυχικών
Έρευνών (Βραβείον Τηλεπα-
θείας μακράς απόστασης).
Δέχεται καθ' ἐκάστην 9—
1 π. μ. και 5—8 μ. μ. ὁδὸς
Μεταδίου 25 Α' ὁροφ. (στά-
σις Μουσείου), τηλ. 810-975

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΧΟΡΙΣ ΠΑΝΑΛΕΣ-ΑΚΜΕΣ
ΠΟΡΥΞΕ-ΛΕΚΕΛΕΣ
ΜΕ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ
PLACENTA
ΣΟΛΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΙΑ ΣΑΣ
ΜΕΘΩΣΕΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΑ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΜΥΤΕΣ-ΠΑΛΑΡΕΣ
ΠΡΟΓΥΝΑ-ΣΤΙΜΩΣ-ΕΛΙΞΕΣ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ 100%
ΡΙΖΙΚΗ-ΤΑΧΕΙΑ-ΥΠΕΡΘΥΝΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΙΑΚΗ
ΤΗΛ. 612-010

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

Διά να εξακριβώσετε τι θά σας
συμβεί εις το μέλλον και τι ή
μοίρα σας επιφυλάσσει, έπι-
σκεφθήτε την μόνη έν Έλλάδι

ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ
ANNA LEBENTH
Άριστοτέλους 109Α Πλατεία
Βικτωρίας (Κυριακού) Τηλέφ.
810.563.
Δέχεται καθ' ἐκάστην 8—2
και 4—7.

ΑΡΚΑΔΙ
Σαπούνι σε φυλλίδια
έξ έλαιολάδου.
Έλληνικόν προϊόν
Όχι σκόνη άγνώστου
χημικής συνθέσεως.
Περίφημο διά
το πλυντήριο σας
και διά πᾶσαν χρῆσιν.

ΤΙ ΠΛΕΚΤΟ ΘΑ ΦΟΡΕΣΕΤΕ: (Συνέχεια)

αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 10π, 6π, 4π (2 φορές) και 3π (2 φορές). Πάρτε στις δελόνες σας τους πόντους που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξτε και το άλλο κομμάτι αντίκρουσά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις δελόνες σας 139π και πλέξτε όπως και για την πλάτη. Άφου πλέξετε 8 έκ.ατ. ζέρσευ συνεχίστε με τη φανταζή πλέξι άφου προσθέσετε στην πρώτη δελόνα 16π σε κανονικές απόστασεις. Σε γενικό μάκρος 12 έκ.ατ. προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 4 έκ. από 1π (4 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μάκρος 30,5 έκ.ατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 5π, 4π, 3π, (2 φορές), 2π (4 φορές) και 1π (3 φορές).

Σε γενικό μάκρος 36,5 έκ.ατ. σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας τον μεσαίο πόντο. Άφηστε τους δεξιούς πόντους να περιμένουν και πλέξτε τους άριστερους κλείνοντας προς τα δεξιά κάθε 2η δελόνα από 2π (10 φορές) και 1π (12 φορές).

Ταυτοχρόνως σε γενικό μάκρος 39 έκ. προσθέστε άριστερά κάθε 2η δελόνα από 1π (11 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 44 έκ.ατ. έν 6ω σχηματίστε τον 6ω κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 5π (2 φορές) και 4π (6 φορές).

Πάρτε στις δελόνες σας και τους δεξιούς πόντους που είχατε αφήσει να περιμένουν και τελειώστε και το άλλο κομμάτι με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίκρουσά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και τις ραφές των ώμων. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 143π (26π σε κάθε μέρος της πλάτης 45π σε κάθε πλαγινό του έμπρός και 1π στο μέσον. Πλέξτε αυτούς τους πόντους 6 δελόνες ζέρσευ άφου πρώτα σημάδεψτε με μία κλωστή τον μεσαίο πόντο. Καθώς θα πλέκετε τις 6 δελόνες ζέρσευ θα κλείνετε κάθε 2η δελ. από 1π. (3 φορές) πριν και μετά από τον μεσαίο πόντο. Κατόπιν θα πλέξετε 1 δελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού για την κόχη του στριγώματος και θα συνεχίσετε πάλι με 6 δελόνες ζέρσευ, προσθέτοντας κάθε 2η δελόνα από 1π πριν και μετά από τον μεσαίο πόντο. Διπλώστε αυτό το κομμάτι στην μέση και ράψτε την άκρη του στο μέρος με κρυφές βελονιές. Γυρίστε το στρίφωμα στο κάτω μέρος του πουλόβερ. Σηκώστε γύρω σε κάθε μανικάκι από 98 π, τους όποιους θα πλέξετε 1 έκ.ατ. ζέρσευ. Το κομμάτι από θα γυρίσετε προς τα μέσα για στρίφωμα. Ράψτε στην πλάτη το φερμουάρ.

3. ΕΝΑ ΡΙΓΕ ΖΑΚΕΤΑΚΙ

(Για μαρ 18 μηνών)

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί «Μπεμπε» καλής ποιότητας σε χρώμα σιέλ και λίγο άσπρο. Βελόνες Νο 2½ και 3. 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Ριγέ ζέρσευ= Με το σιέλ μαλλί πλέξετε 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Με το άσπρο μαλλί πλέξτε 1 δελόνα καλή στην καλή μεριά του πλεκτού και 1 δελόνα καλή στην ανάποδη μεριά του πλεκτού. Θα επαναλαμβάνετε συνεχώς τις 8 δελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 έκ.ατ. πλέξτε 27π επί 44 δελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις δελόνες Νο 2½, 112π και πλέξτε λάστιχο 1+1π. Άφου πλέξετε 3 έκ.ατ. βάλτε τις χονδρότερες δελόνες και πλέξτε ριγέ ζέρσευ,

κλείνοντας στην πρώτη δελόνα 22π σε κανονικές απόστασεις. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 4 έκ.ατ. από 1π (2 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μάκρος 17 έκ.ατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (2 φορές), και 1π (2 φορές).

Σε γενικό μάκρος 29 έκ.ατ. θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 12π. Πλέξτε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουσά, ένά θα κλείνετε συγχρόνως για τον 6ω κάθε 2η δελόνα από 6π (3 φορές) και 4π (2 φορές) και για τον λαιμό 3π (2 φορές).

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλτε στις δελόνες Νο 2½ 60π και πλέξτε λάστιχο 3 έκ.ατ. Συνεχίστε με τις δελόνες Νο 3 πλέκοντας ριγέ ζέρσευ άφου κλείσετε στην πρώτη δελόνα 12π σε κανονικές απόστασεις. Άριστερά θα προσθέσετε για τη μούτρα 10π σε 1 φορά. Προς τα δεξιά θα προσθέσετε κάθε 4 έκ.ατ. από 1π (2 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μάκρος 17 έκ.ατ. θα σχηματίσετε την μασχάλη, κλείνοντας προς τα δεξιά κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (2 φορές) και 1π (2 φορές).

Σε γενικό μάκρος 25 έκ.ατ. θα σχηματίσετε άριστερά το πάρσιμο του λαιμού κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 20π, 3π, 2π και 1π (2 φορές). Ταυτοχρόνως σε γενικό μάκρος 29 έκ.ατ. σχηματίστε τον 6ω κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 3π (8 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Πλέξτε όπως και το άριστερό μπροστινό αλλά αντίκρουσά. Έδώ 6-μω θα σχηματίσετε 5 διπλές κουμπόρυτες και 1 μονή κατά τον 6ω τρόπο. Άφου πλέξετε 1½ έκ.ατ. λάστιχο θα κλείσετε τους 3π που είναι μεταξύ τους άκρινους 5π και θα τους προσθέσετε πάλι στην επόμενη δελόνα. Για τις άλλες κουμπόρυτες, στο μέσον της 3ης ρίγας θα κλείσετε τους 2π που είναι μεταξύ τους άκρινους δεξιούς 3π και πάλι 2π μεταξύ τους άκρινους δεξιούς 15π. Στην επόμενη δελόνα θα προσθέσετε αυτούς τους πόντους στη θέσι τους. Σχηματίστε άλλες 4 διπλές κουμπόρυτες στο μέσον της 5, 7, 9, και 11 ρίγας.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις δελόνες Νο 2½. 54π και πλέξτε 3 έκ.ατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις δελόνες Νο 3, πλέκοντας ριγέ ζέρσευ άφου κάνετε 2 στενωπάτα στην πρώτη δελόνα.

Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε κάθε 2 έκ.ατ. από 1π (3 φορές) και κάθε 1½ έκ.ατ. από 1π (4 φορές).

Σε γενικό μάκρος 19 έκ.ατ. σχηματίστε το στρουγγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (2 φορές), 1π (9 φορές), 2π (4 φορές), 3π και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

Πλέξτε και το άλλο μανίκι όμοιο.

ΛΑΣΤΙΧΟ ΤΟΥ ΛΑΙΜΟΥ

Με τις δελόνες Νο 2½ πλέξτε 110 π. λάστιχο 1+1π και στα 2 έκ.ατ. κλείστε όλους τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ένώστε τα μανίκια. Διπλώστε τις μασχάλες και ράψτε τις. Κάντε φεστόνι γύρω από τις κουμπόρυτες πιάνοντας και τα δύο κομμάτια του πλεκτού. Ράψτε το λάστιχο στο λαιμό με κρυφές βελονιές άφινοντας από την κάθε άκρη 3 έκ.ατ. ελεύθερο όπως φαίνεται στην φωτογραφία. Ράψτε τα κουμπιά.

X. K.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21-ΑΘΗΝΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
K. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 33
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ)
ΤΗΛΕΦ. 616-584
Σε 15 ημέρες μοβαίνετε
να οδηγείτε αυτοκίνητο.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
K. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΕΠΙΠΛΑ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ
"Ξελο-Ματαχέλι"
ΑΘΗΝΑΙ: ΑΔΑΜΑΝΟΥ 95, ΤΗΛ. 34-94
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣΙ: ΓΟΥΝΑΡΗ 52, ΤΗΛ. 44-80

ΚΑΖΙΝΟ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ.

ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΣΤΟ ΖΕΛΑΙ

Οι γιατροί συνιστούν να τρώμε σιτά και από λίγο. Αυτό ισχύει κυρίως για τους εργαζομένους, που μπορούν να έπιτυχουν με μίαν άγνη, καθαρή, προσιτή και συγχρόνως εξαιρετικής ποιότητας τροφή, όπως είναι τα γλυκά «Κακινό».

Παντού στο γραφείο, στη δουλειά, στο σπίτι, στις εκδρομές, τα γλυκά «Κακινό» προσφέρουν σε κάθε ώρα και σε κάθε ηλικία, την ευχάριστη μιας λιγνούδας που είναι και ωφέλιμη.

Τα γλυκά «Κακινό»: Πάστα Φρούτων, Μπισκοτάδες, Λαίς, Κομπιγόνες και άλλα πολλά, είναι παρασκευασμένα από άγνη υλικά, αυγά πάντοτε της ημέρας, γαλά από τη στανή, φρέσκο βούτυρο και ό,τι άλλο έλεγκτο υλικό. Λόγω της εξαιρετικής ποιότητάς τους και της περιποιημένης συνταγής τους προσφέρονται δια δώρου.

Χρήσιμα σε ταξίδια, εκδρομές και συγκεντρώσεις τα γλυκά «Κακινό» μπορούν να τα βρείτε σε όλα τα μέρη της Ελλάδας και στην Άδρια στα (αχαροπλαστικά: Σκουφά και Σίνα, Πασαρόγλου 1, Βουκουρεστίου 1γ (Δ.πλά στο ΠΑΛΛΑΣ), Ακαδημίας 76 και Άγιου Κωνσταντίνου 19 και χονδρικά.

Το «Κακινό» σας περιμένει πάντοτε στο Λουτράκι να σας σερβίρει ένα πρόχειρο γεύμα ή δείπνο μέσα στη θερμαινόμενη μεγάλη αίθουσα του όπου άκούγοντας υπέροχη μουσική θα περάσετε πολιτισμένα την ώρα σας.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο παθολόγος...

«Τόσες προόδους έκανε ή έπιστήμη τα τελευταία χρόνια, και όμως το συναχι δεν κατάφερε να το θεραπεύσει!...»
Να μία φορά, που συχνά την ακούει κανείς και που τελευταίως την άναφέρει σε γράμμα της ή άναγκαστικά Ρ. Π. Σ. που μάς ρωτά πως θα μπορούσε να θεραπευθεί από το συχνά συναχι που παθαίνει.

Εν πρώτοις δεν είναι αλήθεια πως ή έπιστήμη παραμένει τελείως άσπλη έναντι του τόσο συχνού και τόσο ένοχλητικού συναχιού. Άν όμως στην ορεία καταπολέμηση ρινιτίδα—όπως άποκαλείται ή έπιστημονικά το συναχι— ή έπιστήμη δεν κάνει βήματα, είναι που δεν προλαβαίνει. Διότι το συναχι τις περισσότερες φορές περνά από μόνο του, σε σύντομο χρονικό διάστημα πριν προλάβουν καλά—καλά να δράσουν τα φάρμακα αυτά, που σήμερα τουλάχιστο διαθέτουμε. Και δεν υπάρχει καμιά άμφιβολία, πως σήμερα διαθέτουμε αρκετά φαρμακευτικά και άλλα μέσα που αν δεν «κόβουν» πάντα το συναχι, άνακουφίζουν σωματικά τους πάσχοντες. Άλλα ή άναγνωστρία Ρ. Π. Σ. μεταχειρίστηκε τα επάνω όπως μου γράφει, χωρίς άποτέλεσμα. Και το συναχι το παθαίνει πολλές φορές το χρόνο και της διαρκεί κατά κανόνα πολλές ημέρες.

Για μία τέτοια κατάσταση, άποραίτητο είναι να διαγνωσθεί ή αίτια που προκαλεί ή επανειλημμένη αυτές οξείες ρινιτίδες. Διότι προφανώς, στην προκειμένη περίπτωση, δεν πρόκειται περί άπλης καταρροϊκής ρινιτίδας, που κατά κανόνα έφθεται σε παθολόγους μικροοργανισμούς του είδους των ιών της γρίπης. Άρα να πρόκειται περί άλλεργικής ρινιτίδας. Άσας και τα αίτια της κατάρσεως να είναι κατά κύριο λόγο νευρικής— ψυχικής προέλευσεως, ή ίσως άνα να υπάρχει και κάποια άνατομική άνωμαλία της μύτης ή καμιά χρόνια πάθηση των παραρινίων κόλπων.

Άπό μακριά δεν μου είναι δυνατό να ξέρω από τί ακριβώς προέρχεται. Γι' αυτό συνιστώ στην άναγνωστρία μας να έξετασθεί από άποτορινολαρυγγολόγο και σε συσχέτιση με τον άκογενειακό της γιατρό να υποβληθεί ένδεχομένως και σε άλλες έξετάσεις.

Επί μεαυθί της συνιστώ να χρησιμοποίηση «Κορτιμυσίνη—Σπραίι». Το φάρμακο αυτό, κατάλληλο για κάθε είδους ρινιτίδες, ένδεικνυται ιδιαίτερα στις χρόνιες μορφές. Βρίσκεται μέσα σε ένα ειδικό σπυρηνόριο από πλαστική ύλη (άποτολίτερ), χωρίς στο όποιο έπιτυγχάνεται πλήρης άποσπορά του πάνω στο λα και κατά κάποιο τρόπο θεραπευτική. Άς το χρησιμοποίηση λοιπόν ή άναγνωστρία συγχρόνως όμως άς φροντίση να βρη την όριτική λύση του προβλήματος της, άκολουθώντας τις οδηγίες που της έδωσα.

...γυναικολόγος

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ S.O.S.: Να πάρτε 4-5 δισκία θελυγκών την ημέρα και να κάνετε 2 ένέσεις την εβδομάδα από το ίδιο φάρμακο. Θεραπεία τρίμηνη. Όποιοδήποτε χρειάζεσθε τη συνεργασία και την άπολυτή κατανόηση του συζύγου, έπιπροσθέτως δε προφρονικής οδηγίας από γιατρό.

ΑΜΑΠΟΛΛΑ ΑΤΥΧΗ: Να μην κάνετε τίποτα. Βέβαια μπορεί να κάνει κανείς την έγχειρση αλλά τα άποτέλεσματα είναι πενιχρότατα.
ΝΟΡΑ: Πραγκάτι: Να παύσετε να συγκεντρώνετε την προσοχή σας στο αυτό το σημείο. Το πολύ—πολύ να καταφύγετε σε γιατρό για να σας λύση την άπορία. Δεν νομίζουμε όμως ότι είναι τίποτα το παθολογικό.

Κ. Κ.: Ρόδος: Πρόκειται περί κλιμακτοικών διαταραχών. Να παίρνετε 3 δισκία Κόντρακλιν την ημέρα επί 10 ημέρες άμέσως μετά την περίοδο, και 3 δισκία Σινκελέρη την ημέρα 6-των έχετε άνωμολίες. Εάν δεν βελτιωθεί ή κατάσταση ύστερα από 2-3 μήνες να κάνετε 4-5 ένέσεις των 25 χιλιοστών Στεντανίλ μία ήμερησίως, από τη 2η—3η μέρα της περιόδου και έπειτα.

ΔΩΡΑ: Είναι δυνατό, ιδίως όταν έπαξε σάλπιγγίτιδα άμφοτερόπλευρη ή άλλες έπιπλοκές. Δεν είναι δυνατό να διαπιστωθεί ή προηγηθείσα έπέμβαση, έκτος εάν έγιναν έμφανείς κακώσεις του τραχήλου.

ΡΕΝΑ Μ.: Να παίρνετε 2 δισκία Σιστομενζίν την ημέρα επί 5 ήμερες από και επί 5 ήμερες άμέσως μετά την περίοδο. Σε περίπτωση που συνεχίζονται οι διαταραχές μάς άναγοράφετε.

ΚΑΤΙΝΑ: Επ' κανονικής έμμήνου ρύσεως (έπένευστι άνα 28 ήμερες ή 2 ήμερες πριν ή 2 μετά) ή δυνατότητα γονιμοποίησης έλαττώνεται, για να μην πούμε άπκελείται τις 9 ήμερες από της άναμενόμενης έμμήνου ρύσεως.

ΜΙΝΑ: Άπογορεύεται κάθε τι κατά τη διάρκεια της έμμήνου ρύσεως άκόμη και τα ταμπόν από βαμβάκι ή οι πάλυες με άντιβιοτικά. Το γιατί δεν είναι δυνατόν ν' άναπτυχθεί στη στήλη αυτή.

ΚΑΠΟΥ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Να σταματήσετε τις άυτενέργειες και ιδίως τις έπισκοπήσεις. Εάν θέλετε να διαπιστώσετε κάτι να πάτε στο γιατρό, γιατί μόνη σας δεν μπορείτε να δώσετε την άπάντησι.

ΣΑΜΙΟΤΙΣΣΑ: Να κάνετε μία σάλπιγγογραφία και εάν οι σάλπιγγες είναι καλές, τότε χρειάζεται λεπτομερέστερος έλεγχος.

Φ.Φ.Φ.: Να κάνετε 4-5 ένέσεις Έστρον—πρόλ από μία την ήμερα ένταυθί της έμπεριόδου σας.

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ: στη σελίδα 63 *

Είναι το δέρμα σας δυσασμένο;

Αυτό είναι το μυστικό για να διατηρήτε το δέρμα σας νεανικό, λετο και δροσερό! Τα κύτταρα του δέρματος είναι γεμάτα από υγρό. Προσέξτε το δέρμα ενός μωρού: Άποτελείται κατά 80% από υγρό. Με τα χρόνια όμως το δέρμα χάνει την ήκα-νόητα να άναπληρώνη μόνο του το άπόδεμα του υγρού του.

Χάνει τη φρεσκάδα του... διψά. Η ΝΙΒΕΑ δίνει στο δέρμα να πη, γιατί μόνον ή ΝΙΒΕΑ περιέχει την περίφημη EUCERIT που εισδύει στο δέρμα και το δίνει το άπαράλητο υγρό. Δέρμα περιποιημένο με ΝΙΒΕΑ διατηρείται έλαστικό και νεανικό σαν μπουμπουκι.

CREME NIVEA
Δροσερό δέρμα με χρέμα **NIVEA**
-γιαλι ή ΝΙΒΕΑ δίνει στο δέρμα να στη
ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF-ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

TITAN
Αυτό είναι το θερνίκι για τα παπούτσια σας
Λοοκευαομένο
οι βωλινάρια δια
να μη ξηραίνεται
BIZKA Άλλος 2 Ν. Ιωθή-Τηλ: 89213

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

ΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΙ χτύπησε τρεις φορές. Ένώ πήγαινε να ανοίξει, η Λουίζα, το συλλογίστηκε:

— Ποιος να είναι τέτοια ώρα; — Ίσως ο Φίλιππο έχεσε να πάρει τα κλειδιά του. Είναι η ώρα του να γυρίσει.

Με τη σκέψη πως ο άνδρας της περίμενε μέσα στη βροχή, διέσχισε τρέχοντας το διάδρομο, και άνοιξε χαμογελώντας. Τό χαμόγελο όμως πάγωσε στα χείλη της, το πρόσωπό της πήρε μια έκφραση που φανέρωνε τρόμο και συγκίνηση μαζί.

— Μάριο.

Της φάνηκε πως φώναζε δυνατά το όνομα αυτό, αλλά από τα χείλη της δεν γέμισε παρά ένας ψίθυρος. Ο άνδρας την κτύπησε για μία στιγμή και ύστερα είπε:

— Δεν μου κάνεις και σπουδαία υποδοχή, ύστερα από οκτώ χρόνια που έχεις να με δεις.

— Νομίζω πως ήσουν ακόμη στη φυλακή, ψιθύρισε η Λουίζα.

— Είναι λίγες μέρες που βγήκα, απάντησε εκείνος. Μά δεν μπορείς να με αφήσεις έξω στη βροχή.

Την έστρωσε κάπως απότομα για να παραμερίσει.

— Όχι Μάριο.

— Άλλα ο άνδρας είχε κλείσει την πόρτα πίσω του, και προχωρούσε στο διάδρομο.

— Μάριο, είπε, πρέπει να φύγεις. Από τη μία στιγμή στην άλλη θα έρθει ο Φίλιππο, ο άνδρας μου. Δεν πρέπει να σε βρει εδώ. Δεν ξέρει τίποτα. Δεν του μίλησα ποτέ για σένα. Έπρεπε να το κάνω στην αρχή, αλλά φοβήθηκα. Είναι ένας άνθρωπος με συντηρητικές αρχές και δεν ήξερα πως θα το πάρει. Δεν πρέπει να σε βρει εδώ. Τώρα όπου να είναι θα έρθει.

Ο άνδρας γύρισε και την κτύπησε με ειρωνεία.

— Φοβάσαι μη σου χαλάσω την οικογένεια, έ; είπε, και γέλασε σαρκαστικά. Μά δεν έχεις λόγο να φοβάσαι. Τώρα δεν είμαι πια ένας φυλακισμένος, με άπελυσαν από τη φυλακή δυο χρόνια νωρίτερα λόγω καλής διαγωγής. Τώρα έχω σκοπό να ζήσω τίμια.

— Έκανε μια γκριμάτσα, που σε μια άλλη στιγμή θα μπορούσε να φανεί αστεία.

— Μόνο, βλέπεις, συνέχισε, για να ζήση κανείς όπως πρέπει, χρειάζεται λεφτά. Έννοα... πολλά λεφτά.

Η Λουίζα τον κτύπησε χωρίς να μιλά. Δεν ήξερε ακόμη που ήθελε να καταλήξει.

— Πριν από λίγες μέρες, είπε εκείνος, ο άνδρας σου πήρε ένα σοδαρό ποσό, κάποια αποζημίωση, νομίζω. Σε σάς αυτά τα λεφτά είναι αχρηστή.

— Ενώ εγώ φεύγω για την Αυστραλία και με το ποσό αυτό μπορώ να ξαναφτιάξω τη ζωή μου. Έτσι και ο σεβαστός σου σύζυγος δεν θα μάθει ποτέ την ύπαρξή μου.

— Ο άνδρας μου νομίζει ότι έχεις πεθάνει και τώρα σκέπτομαι πως θα ήταν καλύτερα, αν είχε συμβεί στ' αλήθεια. Τα λεφτά αυτά δεν μπορώ να σου τα δώσω. Πρώτα από όλα δεν θα μπορούσα να δικαιολογήσω στο Φίλιππο την εξαφάνισή τους.

— Ω, η εξαφάνισή δικαιολογείται. Είναι τόσο εύκολο να σάς ληστέψουν εδώ στην ερημιά που μένετε. Θά σκηνοθετήσω εγώ τη ληστεία.

Η Λουίζα τον κτύπησε χωρίς να απαντά. Τα χαρακτηριστικά της ήταν συσπασμένα από την αγωνία.

— Και αν αρνηθεί; ρώτησε τέλος.

— Αν αρνηθείς θα τα ζητήσω από τον άνδρα σου. Εκείνος δεν θα αρνηθεί προκειμένου να αποσιωπηθεί το σκάνδαλο. Είναι ένας άνθρωπος παλαιών αρχών, όπως είπες και δάξει την αξιοπρέπεια πάνω απ' όλα.

— Αφραλώς δεν θα του άρεσε να μάθει ο κόσμος ότι εγώ και σύ, είμαστε...

— Σώπα τον δέκοψε η Λουίζα. Είναι εκείνος. Άκουσα την εξώπορτα...

— Άνοιξε την πόρτα μιας αποθήκης που επικοινωνούσε με την τραπεζαρία.

— Κρύψου εκεί, είπε.

— Πές μου πρώτα την απόφασή σου. Θα μου τα δώσεις;

— Ναί...

Με γρήγορη κίνηση ο Μάριο πέρασε στην αποθήκη. Την άλλη στιγμή μπήκε στο δωμάτιο ο Φίλιππο. Η Λουίζα πήγε κοντά του και εκείνος την αγκάλιασε και τη φίλησε.

— Μά γιατί τρέμεις; Κρύνεις; τη ρώτησε. Θέλεις να ανάνω το τζάκι, έχουμε ξύλα στην αποθήκη.

— Όχι, όχι, απάντησε η Λουίζα με τρόπο ρίχνοντας μια ματιά στην αποθήκη που ήταν κρυμμένος ο Μάριο. Άς καθίσουμε λίγο εδώ στο ντιβάνι, του είπε.

— Λουίζα, μήπως είσαι αδιάθετη; τη ρώτησε ο Φίλιππο με ανησυχία. Μου φαίνεται χλωμή.

— Μου πονάει λίγο το κεφάλι μου, μά δεν είναι τίποτα, θα περάσει.

— Έχω να σου κάνω μια ευχάριστη έκπληξη, είπε ο Φίλιππο χαμογελώντας.

Η γυναίκα του τον κτύπησε έρωτασματικά.

— Σήμερα πήγα και συμφώνησα το σπίτι που θέλω να αγοράσουμε με τα λεφτά της αποζημίωσης. Μεθαύριο θα υπογράψουμε τα συμβόλαια.

Η Λουίζα δάγκωσε τα χείλη της για να μην εστιάσει σε αναφυλλήτα.

— Μεθαύριο τα λεφτά της αποζημίωσης θα βρίσκονται στα χέρια του Μάριο, συλλογίστηκε.

— Μά δεν είναι αυτή η έκπληξη που θα σου κάνω, Λουίζα, συμπλήρωσε ο Φίλιππο. Ξέρεις ποιο σπίτι θα αγοράσουμε; Το σπίτι σου το πατρικό.

— Εκείνο που είχε πουλήσει ο πατέρας σου όταν έχασε την περιουσία του. Πήγα σήμερα και το είδα. Το γνώρισα αμέσως. Μου το έχεις περιγράψει τόσες φορές. Είδα την αυλή που παίζατε με τον αδελφό σου το Μάριο. Και το παράθυρο προς τον κήπο, που καθόταν τα βράδια η μητέρα σου κι' έπλεκε. Και το τζάκι. Θυμάσαι; Μου έλεγε πως τις χειμωνιατικές μέρες καθόσαστε τ' πλαί στο τζάκι με το Μάριο, και κείνος σου έλεγε παραμύθια. Είδα και το δάσος, που πηγαινατε με τον αδελφό σου για να μαζεύετε μανιτάρια το φθινόπωρο. Είδα ακόμη και το μονοπάτι που τρέχατε για να ξεπεράσει ο ένας τον άλλο... Μά τι έχεις, Λουίζα, κλάεις; Λουίζα, άκου. Δεν σου φάνηκε πως άνοιξε η εξώπορτα;

— Θα είναι ο αέρας, ψιθύρισε η Λουίζα με κομμένη αναπνοή.

ΣΤΟΝ ΕΡΗΜΙΚΟ ΔΡΟΜΟ που ώδηγούσε προς την πόλη, κάτω από τη βροχή που δυνάμωνε ολόεως, περπατούσε ο πρώην καταδικός. «Είμαι ένας ήλιος» μουρμούριζε. «Έχασα μια καλή ευκαιρία». Ήθελε να θυμώσει με τον εαυτό του μά δεν το κατάφερε. Η σκέψη του ξαναγύριζε στο πατρικό του σπίτι, ξαναβλέπε την απλόγαρη τραπεζαρία, τη μητέρα του πλάι στο παράθυρο, αυτόν τον ίδιο που έλεγε παραμύθια στη Λουίζα καθισμένος δίπλα στο τζάκι. Ξαναβλέπε το δρόμο που ώδηγούσε στο δάσος και τη Λουίζα που έτρεχε να τον ξεπεράσει, ενώ οι χοντρές πλεξίδες της χοροπηδούσαν χαρούμενα. Πόσο την αγαπούσε τότε τη μικρή Λουίζα. Αύριο θα υπαρκάρω σ' εκείνο το δωμάτιο που φεύγει για την Αυστραλία, συλλογίστηκε.

— Ποιος ξέρει, εκεί κάτω μπορεί κανείς δουλεύοντας να ξαναφτιάξει τη ζωή τους.

Βαλέριο Ρότσι

Αυτό είναι το **COLORAMA**

Το τελειότερο ΜΕΙΚ-ΑΠ του κόσμου σε πολυτελέστατες δέκτες 6 θαυμασίων αποχρώσεων για να πηγαίνει κάθε μία με τα άψεσούρ σας.

★ ΘΑΛΑΣΣΙ ★ ΓΚΡΙ ★ ΚΙΤΡΙΝΟ

★ ΛΙΛΑ ★ ΡΟΖ ★ ΤΟΥΡΚΟΥΑΖ

ΤΟ ΚΟΛΟΡΑΜΑ ΚΡΙΜ-ΠΑΦ είναι ιδανικός συνδυασμός ΜΕΙΚ-ΑΠ και ΠΟΥΔΡΑΣ.

Είναι το μοναδικό εύκολο μακιγιάζ το όποιο προστατεύει επίσης και το δέρμα σας

ΣΕ 1 ΛΕΠΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

MAX FACTOR HOLLYWOOD

Γεν. Άντ. Α.Τ.Ε.Α.Ε. Έδουάρδου ΛΩ 19 - τηλ. 33-998

ΧΡΥΣΗ ΕΠΙΤΕΙΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ MAX FACTOR

Αγοράζετε ποιότητα

Έκατομμύρια γυναίκες στην Αμερική και Ευρώπη για να έχουν καλοβαμμένα και γερά νύχια χρησιμοποιούν το μοναδικό βερνίκι ονύχων

DURA-GLOSS

ΠΡΟΣΟΧΗ: Είναι τα μόνα που περιέχουν FLEX-FILM συστατικό για να δυναμών τα νύχια.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΜΑΞ ΛΙΒΑΣ

ΓΩΝΙΑ ΛΟΝΗΑΙΟΣ & ΚΑΛΑΜΙΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 26.580

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' τη σελίδα 61 *

...μιας 5-6 ημέρες προ της έναμνηστικής κανονικής περιόδου. Θεραπεία ορμονική. Το άλλο ζήτημα σίγα, σίγα, είναι να το σταματήσετε εντελώς.

ΡΟΖ ΝΟΥΦΑΡΟ Ν.Σ.: Να παίρνετε ορμόνες καθημερινά, 3 κουτάλας το γλυκού, επίσης 2 ενέσεις την ημέρα και 2 ενέσεις την εβδομάδα, από το ίδιο φάρμακο. Το φάρμακο να το χρησιμοποιήσετε επί ορμόνη.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

στομαχολόγος

ΑΝΗΣΥΧΗ: Έάν οι αιμορροΐδες, που αιμορροΐδες και που βγαίνουν έξω είναι πράγματι εσωτερικές, τότε η κατάλληλη θεραπεία είναι η διαφύλαξη των εντέρων. Οι εξωτερικές αιμορροΐδες απαιτούν αιμορροΐδες, Αιμορροΐδες τις υγιεινοδιατητικές οδηγίες που σας άρισε ο γιατρός σας και εμείς δέχουμε, ότι δεν θα χρειάζεστε ούτε ενέσεις, ούτε χειρουργία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Θ.: Υπάρχει και περίπτωση, όπου δεν σκιαγραφείται η χοληδόχος κύστη. Επειδή όμως στο ιστορικό σας αναφέρονται κοιλικοί της κοιλίας, επιβάλλεται η επανάλυση της χολοκυστεογραφίας, αφού προηγουμένως προκαταρκτική εργασία προς την κατεύθυνση της χοληδόχου. Σε περίπτωση που η χοληδόχος κύστη δεν είναι καθαρής, τότε η επανάλυση της χοληδόχου, ενδεχομένως θα είναι η καλύτερη λύση. Ο γιατρός σας θα πρέπει να σας πει, αν η επανάλυση της χοληδόχου είναι απαραίτητη. Μόνο έτσι μπορεί να τεθεί μια ασφαλή διάγνωση.

ΜΑΙΡΗ ΧΑΡ.: Θεσσαλονίκη: Υποβλήθηκε να γίνει έκταση 2:3. Τα μικρά, κίτρινα υλικά προέχοντα από το 12 δάκτυλο, που τώρα μετά την χειρουργία, προέχουν από το στομάχι. Δυστυχώς δεν θα μπορούσε να σας πω πολλά πράγματα, γιατί δεν γνωρίζω το ιστορικό ούτε για ποιο λόγο έγινε η επέμβαση. Σε κάθε περίπτωση όμως, τον καλύτερο τρόπο μετά την επέμβαση, να τον πει ο γιατρός που σας χειρίστηκε.

ΕΛΑΦΑΚΙ Ρ.: Η ασθένεια που παρουσιάζει ο αδελφός σας είναι περιοδική. Σας συνιστώ να του ξανακάνετε ηλεκτροσόκ ή και μικτή θεραπεία ηλεκτροσόκ και ισοαλβινοθεραπείας, αλλά πρέπει πρώτα να τον βάλετε σε νευροψυχιατρική κλινική. Αλλά δεν έχω καμία αντίρρηση να εξακολουθήσει να παίρνει το φάρμακο, που μου γράφετε ότι παίρνει.

ΑΡΕΤΗ Βόλο: Δεν νομίζω ότι πρέπει να σας αποσολοήσουν, σοβαρά οι έγκυασις που παρουσιάζετε στα πόδια σας. Αναφορικά με τις τελεντατικές να αποδοθεί σε καρδιολόγο.

ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ Πτολεμαΐδας: Τα συμπτώματα τα οποία μου περιγράφετε οφείλονται σε ψυγνεύρωση. Τα φάρμακα τα οποία σας είχε συστήσει ο γιατρός σας είναι καλά. Σας συνιστώ να παίρνετε τώρα ένα δισκίο Περλαγκένη το πρωί και από ένα δισκίο Μονοτεράν, μεσημέρι και βράδυ, προ του φαγητού. Επίσης σας συνιστώ να κάνετε μερικές ηλεκτροθεραπείες.

ΜΟΥ—ΚΟΥ, Κυβέλη: Μην ανησυχείτε. Κυρίως πρέπει να ρυθμίσετε τις ώρες της μελέτης σας. Έχετε ανάγκη περισσότερο από συμβουλές παρά από φάρμακα. Περισσότερα θα σας γράψω ταχυδρομικώς.

ΕΛΒΕΤΙΑ: Η ταχυπαλμία σας και, ο απότομος χαρακτήρας σας οφείλονται στη βρογχοκήλη από την οποία, όπως γράφετε, πάσχετε. Φαίνεται, ότι η θεραπεία, την οποία κάνατε ήταν ανεπαρκής. Σας συνιστώ να παίρνετε μεσημέρι και βράδυ από μία κουταλιά του γλυκού Πασινεδρόλ και από ένα δισκίο Προπυλαιορασίλ μεσημέρι και βράδυ, ύστερα από το φαγητό. Πάντως πρέπει να έχετε υπόψη ότι, αν έχετε ανάγκη από συνεχή συμπαράσταση, να μιλήσετε με τον γιατρό σας, να καταπολεμά τις ενόχλησεις σας.

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΣΣΑ: Σας εύχαιριστώ για τα καλά σας λόγια. Να ησυχάσετε. Τα συμπτώματα εκείνα δεν προκύπτουν από ξαναεπανελέθον. Ανηκούν στο παρελθόν. Ούτε και κληρονομικότητα α-φίνουν.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ: Να παντρευτείς τότε μόνο όταν σου το επιτρέψει ο γιατρός, να πης δε σ' αυτόν που θα προκύψει να σε πάρει την πάθησή σου. Αυτό είναι το σωστό και το τίμιο. Νομίζω πως η μόνη λύση είναι να πάρετε τα χρήματά σου, να φύγεις από αυτόν, και να πάρεις και τη μητέρα σου μαζί. Τόσο έου όσο και κείνη έχετε η μία την ανάγκη της άλλης. Όσο για τη διαγωγή, του άλλου προσώπου είναι αναγκαία. Σκέψου την υγεία σου και κάνε υπομονή. Μην στενοχωρηθείς με τον τρόπο του. Αν καταλαβαίνεις πως οι απειλές του είναι σοβαρές να ζητήσεις τη βοήθεια της αστυνομίας.

ΝΑ-ΥΛΟΝ: Αυτός ο άνθρωπος έχει κάποιο μυστήριο. Ή δεν είναι φυσιολογικός και είναι φορτωμένος κομπλές ή έχει κάτι άλλο που τον βασανίζει και τον εμποδίζει να εκδηλωθεί. Το μόνο που έχετε να κάνετε σ' αυτή την περίπτωση αφού τον αγαπάς, είναι να σ' αρέσει περισσότερο πώς τρυφάει μαζί του, μέσα στα λογικά όρια βέβαια—και να μην του δείχνετε με κάθε τρόπο την εκτίμησή του, το ενδιαφέρον σας και την εκτίμησή σου σ' αυτόν. Έτσι ίσως να τον σιγήσει να ξαναβρεί την εμπιστοσύνη στον εαυτό του αν είναι αυτό που τον βασανίζει. Αν όμως περάσουν μήνες...

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

νευρολόγος-ψυχίατρος

Κ. Ζ., Κόρινθος: Η ανησυχία και τα προβλήματα της κόρης σας καθώς και η τρέλα απομυθώ της από τον άλλο κόσμο δείχνουν κάποια ψυχική της διαταραχή. Πήθαν να έχω αισθανθεί κάποια απογοήτευση, αλλά δεν αποκλείεται το πολύ σας ενδιαφέρει και οι πολυάριθμες συμβουλές να την εκνευρίζουν. Αφήστε τη για λίγο χρονικό διάστημα να διαλέξει να κάνει ό,τι θέλει χωρίς πολλές παρεμβάσεις σας. Και αν όποτε δεν πάει καλά, τότε να την πάτε σε ψυχίατρο να την υποβάλει σε ειδική θεραπεία.

ΙΣΜΗΝΗ: Σας εύχαιριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Να παίρνετε μία κουταλιά του γλυκού Νεβράλ μεσημέρι και βράδυ προ του φαγητού και ένα κουτάλι Έκουανίλ, πρωί, μεσημέρι και βράδυ ύστερα από το φαγητό.

ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ, Χαϊδάρι: Η έγκεφαλίτις έχει παρόμοια συμπτώματα. Το παιδί σας έχει ανάγκη στενής νευρο-ψυχιατρικής παρακολούθησης. Οι παθολογικές του εκδηλώσεις πρέπει να καταπολεμηθούν ή να κοπώσουν της άλλης. Επίσης ο οργανισμός του πρέπει να υποδομηθεί

Τα γυαλιά σας προσθέτουν γοητεία όταν ταιριάζουν στο πρόσωπό σας.

Στο Τμήμα των οπτικών μας θα βρείτε πάντοτε τον κατάλληλο σκελετό που ταιριάζει στον τύπο σας, εν συνδυασμῶ με τα τελειότερα κρύσταλλα για τα μάτια σας.

Επίσης εξασφαλίζετε απολύτως την πιστή εκτέλεση της ιατρικής συνταγής.

ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ

Κρύσταλλα τέλεια, σκελετοί ευρωπαϊκοί, μοντέρνοι, κομψοί, σε μεγάλη ποικιλία.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

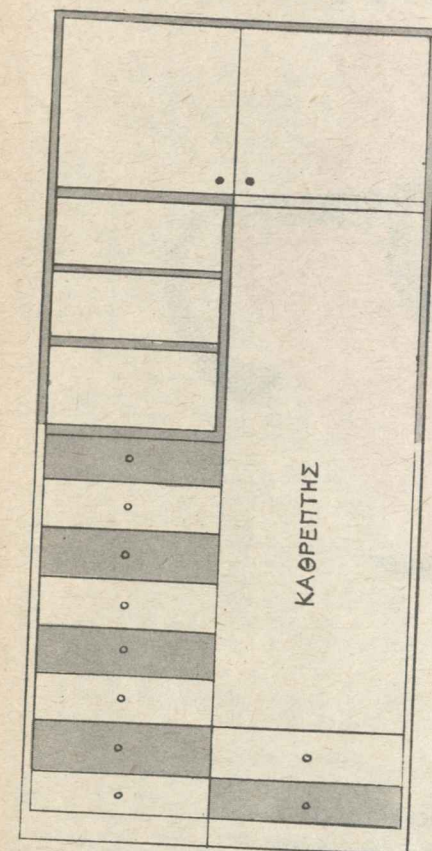
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ: στη σελίδα 65 *

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Σχ. Α

ΛΙΤΣΑ ΖΩΡ: Δημοσιεύω για σας το σχ. Α'. Το βάθος του κουφώματος το οποίο υπάρχει (1.10) είναι πολύ μεγάλο. Γι' αυτό το χωρίζουμε με τον τρόπο που φαίνεται στο σχέδιο σε δύο τμήματα. Το έμπροσθεν τμήμα περιλαμβάνει συρτάρια σφονδριές μέχρι ύψος 1.10. Ράφια για τα βιβλία και τμήμα τουαλέτας που εμφανίζεται σαν έσοχη 20 πόντους βάθος ή πλάτη της όποιας καλύπτεται από καθρέφτη. Η ίδια πλάτη ανοίγει σαν πόρτα για να εξυπηρετήσει το εσωτερικό τμήμα του κουφώματος το οποίο θα το χρησιμοποιήσουμε ως ιματιοθήκη.

Μ. Μ. Κ., Αθήνα: Τόσον το βάθος του ιατρείου όσο και της αίθουσας αναμονής πρέπει να γίνουν μόνο με πλαστικό που παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι είναι αθόρυβο, ζεστό, μονωτικό και παρκετάρει επί της όψης και το μωσαϊκό. Το ελαστικό σοβάτεπι έχει ελαφρώς καμπύλη στο σημείο που ενώνεται με το πάτωμα και έτσι δεν μαζεύεται σκόνη στις γωνίες. Κατ' αρχήν δεν συνιστάται πολυφωτο στο σαλόνι και σας συνιστώ να μην το κρεμάσετε. Συμφωνώ να πουλήσετε τα έπιπλα της τραπεζαρίας και να δημιουργή-

σετε ένα μεγάλο λίβινγκ - ρούμ στο οποίο θα υπάρχει ένα μικρό τετράγωνο τραπέζι μόνιμο στη γωνιά με τις καρέκλες του ή ένα πτυσσόμενο το οποίο θα ανοίγεται όταν το χρειάζεστε. Στην περίπτωση που θα διατηρήσετε μόνιμο τραπέζι τότε στη θέση του θα κρεμάσετε το πολυφωτό σας. Στο σχέδιό σας δεν φαίνεται αν χωρίζω και πώς το σαλόνι από την τραπεζαρία. Αν είναι ενιαίος χώρος να χρωματισθεί με το ίδιο χρώμα. Διαφορετικά μπορείτε να χρησιμοποιήσετε δύο. Π.χ. μπλε - βιολετί και κίτρινο - κρέμ ή γκρι - σταχτί ανοιχτό και κίτρινο - χρυσαφί. Όλα πολύ πάλ. Σας συνιστώ τα πλαστικά χρώματα. Δεν κόβουν και πλένουνται.

Ε. Β. Νέα Χαλκηδόνα: Έλαιοχρώματα: τραπεζαρία - σαλόνι - χώλ - όφες, κλιμακοστάσιο, - λουτρό και W.C. - κουζίνα (ριτολίνα). Υδροχρώματα: Υπνοδωμάτια, πρόχειρη τραπεζαρία, αποθήκη και όφες αποθήκης, εξωτερικοί τοίχοι. Έσωτερικά κουφώματα: λευκό σπασμένο με μπλε, βερνίκι στο φυσικό τους χρώμα. Σιδερά κάγκελα και θύρα γκρι - πράσινα. Στο σαλόνι μην κρεμάσετε φως στο ταβάνι. Προβλέψτε πρίζες για τοποθέτηση λαμπυριών και πορτατίφ. Κουζίνα: τα φύλλα των κρεμαστών ντουλαπιών κίτρινα, τα περιθώρια γκριζα. Η εντοιχισμένη διδύλοθηκη μπορεί να μπη στο χώλ.

ΣΥΜΗ 516: Μου γράφετε ότι σας απασχολεί το πρόβλημα του νιπτήρος - κομού που χρησιμοποιείτε μέσα στα δωμάτιά σας στα νησιά. Μια λύση για να απαλλαγείτε από τα νερά που πέφτουν όταν πλένεσθε και συγχρόνως να εξασφαλισθεί η αντιαισθητική του εμφάνιση είναι να κατασκευάσετε ένα έπιπλο σαν και αυτό που δημοσιεύω σήμερα Σχ. Β'.

Τα πλαίσια προφυλάσσουν το δάπεδο και τους τοίχους από τα νερά. Κάτω από τη λεκάνη υπάρχει μέσα σε ντουλάπι ένα δοχείο για να τα μαζεύει. Γι' αυτό η λεκάνη πρέπει να έχει μία τρύπα στο κέντρο και λαστιχένια βαλβίδα ώστε τα νερά να ελαττώνονται στο δοχείο. Το άνω μέρος του έπιπλου κλείνει με πορτάκια όταν δεν είναι εν χρήση, και δίνει την εντύπωση γραφείου. Τα έσωτερικά τοιχώματα είναι ντυμένα με φορμάκια.

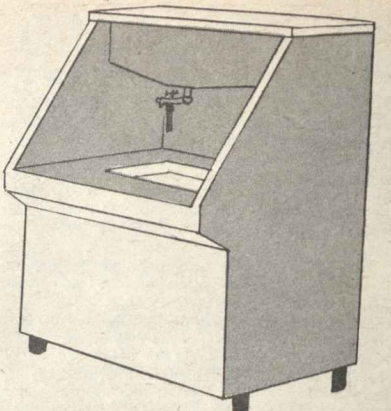
Το πρόβλημα του χώρου λύθηκε!!

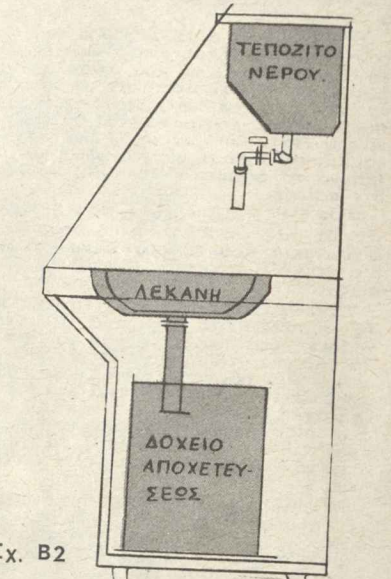
Το κρεβάτι που μετατρέπεται άμεσα σε ένα ωραίο έπιπλο, δεν πιάνει καθόλου χώρο και τοποθετείται στο σαλόνι, στην τραπεζαρία, στο χώρο Κ.Α.Π.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΤΥΣΣΙΜΕΝΩΝ ΚΛΙΝΩΝ
Commo-Lit

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΤΕ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ
Κεντρική έκθεση
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15 Τηλ: 25015

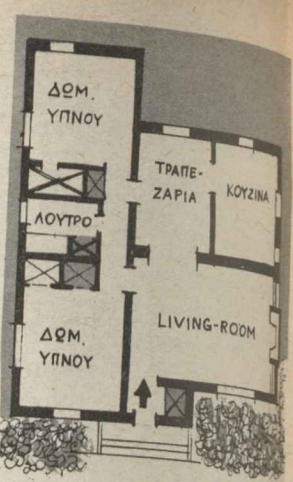
Σχ. Β

Σχ. Β2

ΛΙΖΕΤΤΑ, Αθήνα: Ένας τύπος αμερικανικού σπιτιού είναι όπως εμφανίζεται στο Σχ. Γ' (κάτω). Αμέσως μετά την είσοδο μπαίνουμε στο λίβινγκ - ρούμ απ' όπου αβλίζονται δλοι οι υπόλοιποι χώροι του σπιτιού. Το λίβινγκ - ρούμ συγκοινωνεί άμεσα με την τραπεζαρία και δίπλα σ' αυτή είναι η κουζίνα. Τα δωμάτια του ύπνου αποτελούν το δεύτερο τμήμα του σπιτιού και εξυπηρετούνται από ένα μπάνιο και ένα W.C. χωριστό. Χώλ δεν υπάρχει όπως το έννοούμε εμείς και στη θέση του υπάρχει το λίβινγκ - ρούμ.

ΧΛΟΗ Μ. Ζ. Κύπρος: Η κουζίνα σας είναι πράγματι μεγάλη και

Σχ. Γ

Σχ. Δ

φια σε ύψος 1 μ., τα οποία σπρίζονται σε τρείς κάθετες πηγές πλάτους 10 εκατ. και πάχους 2 εκ. οι οποίες φθάνουν μέχρι το ταβάνι. Στη γωνία που σχηματίζει το χώρο μας τον τοίχο τοποθετούμε έναν καναπέ και ένα τραπέζι φαγητού ύψους 78 πόντους.

Γ. Σερετάκος
Τηλ. 812-222

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' τη σελίδα 63 *

Η εξοικονόμηση αυτή ή κατάσταση τού προγράμματος να απαλλαγεί απ' αυτόν για να φτιάξει τη ζωή σου άρτο, με κάποιον που θα μπορεί να σε βοηθήσει.

ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΗ: Η χειρωνακτική εργασία δεν ήταν λιγότερο κακή από τη διανομή των ειδών σου. Είχα πη να τοποθετήσω τα έπιπλα. Δεν θα κερδίσεις από την εργασία σου. Τώρα είδες και ότι σου προκάλεσαν δυσάρεστες καταστάσεις. Πάντως θα σου έπαινε να καταστήσεις μια σοβαρή φιλική σχέση με κάποιον που θα σε βοηθήσει. Ο άνθρωπος αυτός φαίνεται ότι σε συμπαθεί και σε εκτιμά αλλά ίσως να μελετά και το χαρακτήρα σου. Μην του δώσεις λοιπόν άφορη να σε παρεξηγήσει. Ήρθε να σου δώσει και μην ανησυχήσεις. Τα γραμμάτια τα στείλω μόλις τα διαβάσω.

Ε. Λ. Κόρινθος: Μπορείς να εγγράφης στην Περιφερειακή, στον Ορειβατικό, στον Αθλητικό, Ομίλο. Αλλά μπορείς να παίρνεις μέρος και σε άλλους που γίνονται για να σε βοηθήσουν. Δεν θα παρακολουθήσεις από τόσο μακριά. Δεν υπάρχει αυτό κανένας σύλλογος. Φιλανθρωπικός, καλλιτεχνικός, αθλητικός. Έχει θα σε συμβουλευα να εγγραφείς και να αναπτύξεις μια δραστηριότητα.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μόδας

ΣΚΑΒΩΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑ. Λευκωσία: Σε κάθε τεύχος υπάρχουν σελίδες μεδω. Όλα τα σχέδια που δημοσιεύουμε είναι μοντέρνα και κατάλληλα για μικρές και για μεγάλες ηλικίες.

ΑΙΛΑ. Ένταθα: Το ντόμινο, αγαπητή μου, γίνεται από σατέν, ή δελούρο συνήθως. Είναι δε μονοκόμματο χωρίς παντελόνια και δικάτες, φαρδιά και στενά, ή γυναικεία, αυτός που το κρεμάει. Η κομμάτια είναι ενωμένα στην πλάτη με το ντόμινο. Η ενδυμασία αυτή κλείνει, ή με κουμπιά ως κάτω, ή με ένα μεγάλο φερμουάρ ως τη μέση. Ουδέποτε φοριέται ζώνη στο ντόμινο.

ΑΙΛΑ Κ. Ένταθα: Έφ' όσον ο χώρος θα γίνει άρα το βράδυ ασφαλώς πρέπει να φορέσει ο μισοτήρας σας τσικνί. Εάν ο καιρός είναι καλός το πλυντήριο μπορεί να μπει στο δάπεδο και να καθαριστεί σφόνδυ (σάσινιν κλπ.) αν έχει τότε... το νεύματικό. Ο καιρός που είναι τόσο άστατος εδώ, αυτός και μόνο θα σας υπαγορεύσει τι θα βάλετε και ο πατέρας σας και η μητέρα σας. Προσκαλώντας ένα συνάδελφό σας στην προκήλυξη, απαραίτητος θα γράφετε και την κυρία αν είναι παντρεμένης ή θα την απευθύνετε προς ολόκληρη την οικογένεια εάν συνδεσθε μαζί της.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ

...παρρητήματος

ΓΙΟΥΛΗ: Στο τεύχος 234, το υπ' αριθ. 595 ανέφερα νομίζω ότι είναι πολύ κατάλληλο για τη δουλειά που το θέλετε. Κεντρίται στο επάνω μέρος του τραπέζιου και πέφτουν μπουκετάκια τοιγύρω. Αν πάλι θέλετε να περιμένετε σε προσέχες τεύχος θα δημοσιεύσουμε κι άλλο.

ΜΙΚΡΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΤΙΣ - ΣΑ: Σε προσέχες παρρητήμα θα δρής το μονογράμμά σας.

ΑΙΛΑ ΚΛΕΙΤΟΡΑΚΗ: Πατρών δεν στέλνει το περιοδικό σε ανωνύμους. Μπορούμε όμως να σας εξυπηρετήσουμε δημοσιεύοντας ένα πατρών για να είχατε σε προσέχες μας τεύχος.

ΝΙΤΣΑ ΠΑΠΑ: Θα δημοσιεύσουμε πατρών για ποδίστα σε προσέχες παρρητήμα.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

...δικηγόρου

ΛΕΥΚΗ Τ. Δ.: Τα θέματα αυτά δεν μπορούν να ρυθμισθούν με εγγράφους συμφωνίας, ή επίσημη δεσμεύει κατέχουν τρόπο το σφάλμα. Αλλά δεν υπάρχει και τρόπος άλλος προς κατοχύρωσή σας! Εάν προκύψουν διαφωνίες σοβαρές μεταξύ σας και καταλήξετε εις άγνοια διαζυγίου ο καθένας μπορεί με ματρες και με όλα τα αποδεικτικά μέσα να αποδείξει τους ισχυρισμούς του.

ΔΗΜ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σώσατε τα μαλλιά σας με Vac

Ίσχυρά διοχετεύει αίμα εις το τριχόν της κεφαλής δια της νέας ενεργού ουσίας \$54. Η εισροή των καταλλήλων θρεπτικών συστατικών εξυγιαίνει τα μαλλιά, εξαφανίζει την πιτυρίδα, σταματά την φαγούρα και την τριχόπτωση, ενισχύει την τριχοφυΐα.

Το VAC ξανανιώνει τα μαλλιά

Προϊόν
OLIVIN
WIESBADEN

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΜΕΣΑ-ΔΙΣΦΑΛΗ-ΡΙΖΙΚΑ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΣΟΦΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Βραβείον τηλεπαθίας μακράς απόστασεως Έπαρεΐας Ψυχικών Έρευνών.

Δέχεται καθ' έκάστην 9-1 και 4-7, όδους ΦΑΛΗΡΙΝΗΣ 8 (παραδος Άχαρών), στα- σης Άγ. Παντελεήμονος, Τηλέφ. 872-624

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Ειδικός στομαχοεντερολόγος Έπατολόγος

Δέχεται: όδους Μακεδονίας 7 ώρας 5-8 μ.μ. και επί συ- νεντεύξει - Τηλέφ. 815-250

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται Πανεπιστημίου 46 (Γωνία Χαριλάου Τρικούπη) Άριθ. τηλ. 614-620

Γ. ΚΗΛΑΪΔΗΣ

Έατρός Παθολόγος Δέχεται καθημερινώς 6-7 εκτός Σαββάτου

ΤΕΡΥΔΡΑΠΕ-ΝΕΛΟ

Έλαβετικό δαυαλά δια στόδ από ΤΕΡΥΛΕΝ (ΤΕΡΓΚΑΛ). Εύκολο στο πλύσιμο. Δεν μπαίνει. Δεν ξεχειλάνει. Στεγνώνει σε λίγα λεπτά. Δεν βέλει σιδερώμα.

«Π. ΔΡΟΣΟΣ» ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΕΡΜΟΥ 37 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 4 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Εάν βελτιώσετε τις συνθήκες ανάμεσα στις οποίες είσαστε υποχρεωμένοι να κινήσετε, θα έχετε πολύ καλύτερη απόδοση. Μη νομίζετε πως δεν παίζει σημαντικό ρόλο η ψυχική διάθεση.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Πρέπει να εκμεταλλευτείτε τη σημερινή επιτυχία για να δημιουργήσετε κάτι πιο θετικό, που θα σας κάνει να αισθανθείτε σίγουροι για το μέλλον και θα σας είναι πολύ εύχρηστο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Ζητήστε εύνοια και μην αφήνετε τα πράγματα στην τύχη τους. Ζείτε προσωπικά. Έχετε καθήκον υποχρέωση να απασχολήσετε τον εαυτό σας από την πρωία και να τον βοηθήσετε.

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Θα πρέπει να δείξετε επιμονή και θέληση για γαλύτερη. Ίσως πρέπει να κουρασθείτε ακόμη αλλά το αποτέλεσμα θα σας ικανοποιήσει απόλυτα γιατί θα είναι ό,τι επιδιώχετε τώρα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Δεν είναι ανάγκη να δείχνετε αυτή την ευαισθησία. Προσπαθήστε να φανείτε πιο σκληρά και κυνάζετε τα πράγματα με την ψυχρή λογική αν θέλετε να βοηθήσετε τον εαυτό σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αυγούστου): Μην παύνετε όλα τα ζητήματα τοίς μετροίς. Να κυνάζετε να το ρίξετε και λίγο έξω. Αδιαφορήστε για τις μικρολεπτομέρειες και κυνάζετε μόνο τις πιο βασικές γραμμές.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Δεν δείχνετε κανονικά. Γι' αυτό στέκεστε τόσο μακριά. Εάν θέλετε να πλησιάσετε, θα δείξομαι σημεία στα οποία θα υποστηρίξετε να συμφωνήσετε για το συμφέρον σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Μην αναβάλλετε για αργότερα αυτό που μπορείτε να κάνετε τώρα. Είναι ένα σφάλμα σας και μια κακή συνήθεια από την οποία χάνετε εξαιρετικές ευκαιρίες ωφέλειες για σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Δεν πρέπει να στενοχωρήσετε και να απελπίζετε με τα παραμικρά εμπόδια. Η ζωή έχει για όλους και την καλή και την κακή πλευρά, αλλά συγκεκριμένα σε σας είναι προσωρινά.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Μην παροτρύνετε γιατί τότε δεν θα μπορείτε να αποφασίσετε αυτό που πρέπει. Έχετε υπομονή. Το αποτέλεσμα θα είναι πολύ καλύτερο από αυτό που είχατε πιο πριν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Τα πράγματα δεν θα μείνουν για πολύ στο σημερινό. Θα εξελιχθούν πάντα προς το καλύτερο και θα δημιουργηθούν. Έτσι δεν θα ανησυχήτε καθόλου πια.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Στο διάστημα του δεκαπενθήμερου κανονίστε την πορεία σας σύμφωνα με τα γεγονότα. Μην αναλαμβάνετε έσπερι πρωτοβουλία αλλά αφήστε τα πράγματα να ακολουθήσουν το δρόμο τους.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αύγ.—22 Σεπτ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Μην επηρεάζεστε από ό,τι ακούτε. Αντίθετα όπως μπορείτε στην αρχή και προσπαθήστε να δείτε τη λογική. Λόγω της γότρωτα τα πράγματα θα εξομαλυνθούν πάρα πολύ.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Μην ξενοιάζεστε. Η όλη υπόθεση θέλει διαρκή παρακολούθηση και μόνο το αμείωτο ενδιαφέρον σας θα δώσει μια καλή κατεύθυνση. Άρα να μην έχετε δρόμο με εύχρηστο τέμα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Μην αναβάλλετε διαρκώς τη συζήτηση για το θέμα που σας ενδιαφέρει. Είναι προτιμότερο να έχετε καθαρά τις διαθέσεις του γιαιτί, έτσι θα μπορείτε να αποφασίσετε ανάλογα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Δεν ακολουθείτε το σωστό δρόμο. Το συντομότερο θα τον κερδίσετε μόνο με την αγάπη και την τρυφερότητα σας. Αφήστε τις παρατηρήσεις για ώρα που θα είναι η ωφέλεια.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Περιμένετε να δώσετε πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα και τότε αναλογιστείτε να κάνετε τη σωστή απόφαση. Προσέχετε να μην εκδηλωθείτε πρώτα. Μελετήστε τα πράγματα καλά.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Προσπαθήστε να περιορίσετε τα ενδιαφέροντά σας σε πράγματα που έχουν αξία και ιδίως που μπορούν να σας προσφέρουν έστω και αργότερα μια ευκαιρία για να επιτύχετε.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Ένα πρόσωπο του στενού οικογενειακού σας περιβάλλοντος, θα σας βοηθήσει να ξεπεράσετε τη δυσκολία αυτή, περίστασι που βοηθήσατε. Στο εξής αποφύγετε τις κακοτιπίες.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Δεν πρέπει να δείχνετε αυτή την απειροεμπιστοσύνη έστω και αν προκύπτει για πολύ δική σας πρόσωπα. Πρέπει πρώτα να εξετάσετε τα πράγματα σε όλες τους τις λεπτομέρειες.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Εάν κάνετε μια καινούργια γνωριμία που θα είναι πολύ σημαντική για σας. Κατά κάποιο τρόπο, σας μεταβάλλει τα σχέδιά σας, πάντως είναι θετικό ότι θα επηρεασθείτε από αυτή.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Προσπαθήστε να ξεφύγετε από την πεπατημένη. Η διαρκής υπομονή παρακολουθεί να βρήτε το αντίθετο αποτέλεσμα. Δείτε την αγάπη σας για να επιτύχετε ό,τι έχετε σκοπό.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): Μην αποσπασμόνισθε από τα πράγματα που μπορούν να σας βοηθήσουν. Εάν χάσετε την έπαιση θα είναι πολύ άσχημα για να επαναλάβετε το δέσμιό σας που θα είναι το συμφέρον σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): Μην χάνετε τις ελπίδες σας, τρυφάνετε να υπολογίζετε πάντα ότι τα πράγματα διαρκώς θα καλυπθούν γιατί μόνο μια προσωρινή δυσκολία θα επηρεάσει για σας που θα ξεπεράσετε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουαρ.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Οι ανησυχίες σας δεν έχουν καμιά βάση. Όλα τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ καλύτερα από ό,τι πιστεύετε και μάλιστα θα βρεθείτε μπροστά σε πάρα πολύ ευχάριστες εκπλήξεις.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Να μην προδίδετε πρώτα σε καμιά ενέργεια. Αφήστε να εκδηλωθεί πρώτα και τότε αποφασίστε να κερδίσετε τα δική σας αιτήματα. Την στάση αυτή θα την εκτιμήσει καλύτερα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Μην υποβάλλετε σε υπερβολικούς κόπους γιατί φθείρετε την υγεία σας. Ζητήστε και άλλα ενδιαφέροντα, ιδίως στον τομέα που θα σας φέρει πιο κοντά στον άνθρωπο σας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Μην επηρεασθείτε από την πρώτη εντύπωση και μην προδίδετε σε καμιά ενέργεια. Το εμπόδιο ή η δυσκολία είναι κάτι παροδικό και δεν θα αφήσει να υπερπηδηθεί. Θα τελειώσετε ήσυχα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Δεν θα πρέπει να πάρετε μια διασπαστική απόφαση. Πρέπει να σκεφθείτε καλά πριν αποφασίσετε και να υπολογίσετε έστω και λιγότερο παρά περισσότερο για να μην έχετε απογοητεύσεις.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Μην θέλετε να υπερβάλετε. Κανονίστε τη συμπεριφορά σας σύμφωνα με τη συμπεριφορά των άλλων. Μην παρουσιάζετε ότι βρίσκεστε σε μειονεκτική θέση, ίσως αποδοχή σε βάρος σας.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοέμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): Προσπαθήστε να υπερπηδήσετε τις ανησυχίες σας και τότε μόνο θα μπορείτε να πείτε ότι κερδίσατε τη μάχη και ότι έχετε δικαιώματα στην ευτυχία.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Εάν δεν σας δείχνει εμπιστοσύνη, πρέπει να σκεφθείτε καλά από τώρα τι στάση θα κρατήσετε και να πάρετε τις αποφάσεις σας στο είναι καιρός γιατί, θα προκύψουν ζητήματα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Θα ήταν καλύτερο να ενδιαφερθείτε περισσότερο για τα πράγματα και λιγότερο για τον εαυτό σας. Μπείτε στα πράγματα και τότε θα είσαστε σε θέση να κινήσετε και να αποφασίσετε ό,τι είναι πρόπον και σωστό.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—28 Φεβρουαρίου): Μην γίνεστε όργανο για να επιτύχουν οι άλλοι τις δουλειές τους. Αποφασίστε στα δική σας ενδιαφέροντα και ασχοληθείτε μόνο με πράγματα που αφορούν άμεσες σας υποθέσεις.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Θα έχετε θαυμάσια αποτελέσματα, αλλά προσοχή μη χάσετε με μια αμέλεια σας αυτό που κερδίζετε με κόπο. Προσπαθήστε να τα αυξήσετε, πράγμα που δεν είναι πολύ δύσκολο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Μην κάνετε υπατάξεις άλλα αρχίστε να μελετάτε από τώρα, έστω και αν πρόκειται για μικρά πράγματα, γιατί στο μέλλον θα δημιουργηθούν ανάγκες. ΣΙΒΥΛΛΑ

Λύσεις

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ»

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζονται:
1) ΠΑΡΑΘΥΡΟΝ 2) ΚΑΝΟΝ
3) ΗΤΑ 4) ΑΡΕΝΑ 5) ΕΝΑ
6) ΜΠΑ 7) ΕΝΑ
8) ΜΠΑ 9) ΕΝΑ
10) ΑΥΤΟΣ 11) ΕΝΑ
12) ΕΝΑ

Καθέτω:
1) ΚΗΛΕΜΟΝΙΑ 2) ΠΑΤΗΡ
3) ΑΝΑ 4) ΑΣΠΡΟ 5) ΑΝΗΡ
6) ΔΕΝ 7) ΑΝΗΡ
8) ΕΝΑ 9) ΕΝΑ
10) ΑΝΗΡ 11) ΑΝΗΡ

ΒΡΗΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Οι όγδοι διαφορές είναι: 1. Αστρά 2. Δέν 3. Δέν 4. Δέν 5. Δέν 6. Δέν 7. Δέν 8. Δέν 9. Δέν 10. Δέν 11. Δέν 12. Δέν 13. Δέν 14. Δέν 15. Δέν 16. Δέν 17. Δέν 18. Δέν 19. Δέν 20. Δέν 21. Δέν 22. Δέν 23. Δέν 24. Δέν 25. Δέν 26. Δέν 27. Δέν 28. Δέν 29. Δέν 30. Δέν 31. Δέν 32. Δέν 33. Δέν 34. Δέν 35. Δέν 36. Δέν 37. Δέν 38. Δέν 39. Δέν 40. Δέν 41. Δέν 42. Δέν 43. Δέν 44. Δέν 45. Δέν 46. Δέν 47. Δέν 48. Δέν 49. Δέν 50. Δέν 51. Δέν 52. Δέν 53. Δέν 54. Δέν 55. Δέν 56. Δέν 57. Δέν 58. Δέν 59. Δέν 60. Δέν 61. Δέν 62. Δέν 63. Δέν 64. Δέν 65. Δέν 66. Δέν 67. Δέν 68. Δέν 69. Δέν 70. Δέν 71. Δέν 72. Δέν 73. Δέν 74. Δέν 75. Δέν 76. Δέν 77. Δέν 78. Δέν 79. Δέν 80. Δέν 81. Δέν 82. Δέν 83. Δέν 84. Δέν 85. Δέν 86. Δέν 87. Δέν 88. Δέν 89. Δέν 90. Δέν 91. Δέν 92. Δέν 93. Δέν 94. Δέν 95. Δέν 96. Δέν 97. Δέν 98. Δέν 99. Δέν 100. Δέν 101. Δέν 102. Δέν 103. Δέν 104. Δέν 105. Δέν 106. Δέν 107. Δέν 108. Δέν 109. Δέν 110. Δέν 111. Δέν 112. Δέν 113. Δέν 114. Δέν 115. Δέν 116. Δέν 117. Δέν 118. Δέν 119. Δέν 120. Δέν 121. Δέν 122. Δέν 123. Δέν 124. Δέν 125. Δέν 126. Δέν 127. Δέν 128. Δέν 129. Δέν 130. Δέν 131. Δέν 132. Δέν 133. Δέν 134. Δέν 135. Δέν 136. Δέν 137. Δέν 138. Δέν 139. Δέν 140. Δέν 141. Δέν 142. Δέν 143. Δέν 144. Δέν 145. Δέν 146. Δέν 147. Δέν 148. Δέν 149. Δέν 150. Δέν 151. Δέν 152. Δέν 153. Δέν 154. Δέν 155. Δέν 156. Δέν 157. Δέν 158. Δέν 159. Δέν 160. Δέν 161. Δέν 162. Δέν 163. Δέν 164. Δέν 165. Δέν 166. Δέν 167. Δέν 168. Δέν 169. Δέν 170. Δέν 171. Δέν 172. Δέν 173. Δέν 174. Δέν 175. Δέν 176. Δέν 177. Δέν 178. Δέν 179. Δέν 180. Δέν 181. Δέν 182. Δέν 183. Δέν 184. Δέν 185. Δέν 186. Δέν 187. Δέν 188. Δέν 189. Δέν 190. Δέν 191. Δέν 192. Δέν 193. Δέν 194. Δέν 195. Δέν 196. Δέν 197. Δέν 198. Δέν 199. Δέν 200. Δέν 201. Δέν 202. Δέν 203. Δέν 204. Δέν 205. Δέν 206. Δέν 207. Δέν 208. Δέν 209. Δέν 210. Δέν 211. Δέν 212. Δέν 213. Δέν 214. Δέν 215. Δέν 216. Δέν 217. Δέν 218. Δέν 219. Δέν 220. Δέν 221. Δέν 222. Δέν 223. Δέν 224. Δέν 225. Δέν 226. Δέν 227. Δέν 228. Δέν 229. Δέν 230. Δέν 231. Δέν 232. Δέν 233. Δέν 234. Δέν 235. Δέν 236. Δέν 237. Δέν 238. Δέν 239. Δέν 240. Δέν 241. Δέν 242. Δέν 243. Δέν 244. Δέν 245. Δέν 246. Δέν 247. Δέν 248. Δέν 249. Δέν 250. Δέν 251. Δέν 252. Δέν 253. Δέν 254. Δέν 255. Δέν 256. Δέν 257. Δέν 258. Δέν 259. Δέν 260. Δέν 261. Δέν 262. Δέν 263. Δέν 264. Δέν 265. Δέν 266. Δέν 267. Δέν 268. Δέν 269. Δέν 270. Δέν 271. Δέν 272. Δέν 273. Δέν 274. Δέν 275. Δέν 276. Δέν 277. Δέν 278. Δέν 279. Δέν 280. Δέν 281. Δέν 282. Δέν 283. Δέν 284. Δέν 285. Δέν 286. Δέν 287. Δέν 288. Δέν 289. Δέν 290. Δέν 291. Δέν 292. Δέν 293. Δέν 294. Δέν 295. Δέν 296. Δέν 297. Δέν 298. Δέν 299. Δέν 300. Δέν 301. Δέν 302. Δέν 303. Δέν 304. Δέν 305. Δέν 306. Δέν 307. Δέν 308. Δέν 309. Δέν 310. Δέν 311. Δέν 312. Δέν 313. Δέν 314. Δέν 315. Δέν 316. Δέν 317. Δέν 318. Δέν 319. Δέν 320. Δέν 321. Δέν 322. Δέν 323. Δέν 324. Δέν 325. Δέν 326. Δέν 327. Δέν 328. Δέν 329. Δέν 330. Δέν 331. Δέν 332. Δέν 333. Δέν 334. Δέν 335. Δέν 336. Δέν 337. Δέν 338. Δέν 339. Δέν 340. Δέν 341. Δέν 342. Δέν 343. Δέν 344. Δέν 345. Δέν 346. Δέν 347. Δέν 348. Δέν 349. Δέν 350. Δέν 351. Δέν 352. Δέν 353. Δέν 354. Δέν 355. Δέν 356. Δέν 357. Δέν 358. Δέν 359. Δέν 360. Δέν 361. Δέν 362. Δέν 363. Δέν 364. Δέν 365. Δέν 366. Δέν 367. Δέν 368. Δέν 369. Δέν 370. Δέν 371. Δέν 372. Δέν 373. Δέν 374. Δέν 375. Δέν 376. Δέν 377. Δέν 378. Δέν 379. Δέν 380. Δέν 381. Δέν 382. Δέν 383. Δέν 384. Δέν 385. Δέν 386. Δέν 387. Δέν 388. Δέν 389. Δέν 390. Δέν 391. Δέν 392. Δέν 393. Δέν 394. Δέν 395. Δέν 396. Δέν 397. Δέν 398. Δέν 399. Δέν 400. Δέν 401. Δέν 402. Δέν 403. Δέν 404. Δέν 405. Δέν 406. Δέν 407. Δέν 408. Δέν 409. Δέν 410. Δέν 411. Δέν 412. Δέν 413. Δέν 414. Δέν 415. Δέν 416. Δέν 417. Δέν 418. Δέν 419. Δέν 420. Δέν 421. Δέν 422. Δέν 423. Δέν 424. Δέν 425. Δέν 426. Δέν 427. Δέν 428. Δέν 429. Δέν 430. Δέν 431. Δέν 432. Δέν 433. Δέν 434. Δέν 435. Δέν 436. Δέν 437. Δέν 438. Δέν 439. Δέν 440. Δέν 441. Δέν 442. Δέν 443. Δέν 444. Δέν 445. Δέν 446. Δέν 447. Δέν 448. Δέν 449. Δέν 450. Δέν 451. Δέν 452. Δέν 453. Δέν 454. Δέν 455. Δέν 456. Δέν 457. Δέν 458. Δέν 459. Δέν 460. Δέν 461. Δέν 462. Δέν 463. Δέν 464. Δέν 465. Δέν 466. Δέν 467. Δέν 468. Δέν 469. Δέν 470. Δέν 471. Δέν 472. Δέν 473. Δέν 474. Δέν 475. Δέν 476. Δέν 477. Δέν 478. Δέν 479. Δέν 480. Δέν 481. Δέν 482. Δέν 483. Δέν 484. Δέν 485. Δέν 486. Δέν 487. Δέν 488. Δέν 489. Δέν 490. Δέν 491. Δέν 492. Δέν 493. Δέν 494. Δέν 495. Δέν 496. Δέν 497. Δέν 498. Δέν 499. Δέν 500. Δέν 501. Δέν 502. Δέν 503. Δέν 504. Δέν 505. Δέν 506. Δέν 507. Δέν 508. Δέν 509. Δέν 510. Δέν 511. Δέν 512. Δέν 513. Δέν 514. Δέν 515. Δέν 516. Δέν 517. Δέν 518. Δέν 519. Δέν 520. Δέν 521. Δέν 522. Δέν 523. Δέν 524. Δέν 525. Δέν 526. Δέν 527. Δέν 528. Δέν 529. Δέν 530. Δέν 531. Δέν 532. Δέν 533. Δέν 534. Δέν 535. Δέν 536. Δέν 537. Δέν 538. Δέν 539. Δέν 540. Δέν 541. Δέν 542. Δέν 543. Δέν 544. Δέν 545. Δέν 546. Δέν 547. Δέν 548. Δέν 549. Δέν 550. Δέν 551. Δέν 552. Δέν 553. Δέν 554. Δέν 555. Δέν 556. Δέν 557. Δέν 558. Δέν 559. Δέν 560. Δέν 561. Δέν 562. Δέν 563. Δέν 564. Δέν 565. Δέν 566. Δέν 567. Δέν 568. Δέν 569. Δέν 570. Δέν 571. Δέν 572. Δέν 573. Δέν 574. Δέν 575. Δέν 576. Δέν 577. Δέν 578. Δέν 579. Δέν 580. Δέν 581. Δέν 582. Δέν 583. Δέν 584. Δέν 585. Δέν 586. Δέν 587. Δέν 588. Δέν 589. Δέν 590. Δέν 591. Δέν 592. Δέν 593. Δέν 594. Δέν 595. Δέν 596. Δέν 597. Δέν 598. Δέν 599. Δέν 600. Δέν 601. Δέν 602. Δέν 603. Δέν 604. Δέν 605. Δέν 606. Δέν 607. Δέν 608. Δέν 609. Δέν 610. Δέν 611. Δέν 612. Δέν 613. Δέν 614. Δέν 615. Δέν 616. Δέν 617. Δέν 618. Δέν 619. Δέν 620. Δέν 621. Δέν 622. Δέν 623. Δέν 624. Δέν 625. Δέν 626. Δέν 627. Δέν 628. Δέν 629. Δέν 630. Δέν 631. Δέν 632. Δέν 633. Δέν 634. Δέν 635. Δέν 636. Δέν 637. Δέν 638. Δέν 639. Δέν 640. Δέν 641. Δέν 642. Δέν 643. Δέν 644. Δέν 645. Δέν 646. Δέν 647. Δέν 648. Δέν 649. Δέν 650. Δέν 651. Δέν 652. Δέν 653. Δέν 654. Δέν 655. Δέν 656. Δέν 657. Δέν 658. Δέν 659. Δέν 660. Δέν 661. Δέν 662. Δέν 663. Δέν 664. Δέν 665. Δέν 666. Δέν 667. Δέν 668. Δέν 669. Δέν 670. Δέν 671. Δέν 672. Δέν 673. Δέν 674. Δέν 675. Δέν 676. Δέν 677. Δέν 678. Δέν 679. Δέν 680. Δέν 681. Δέν 682. Δέν 683. Δέν 684. Δέν 685. Δέν 686. Δέν 687. Δέν 688. Δέν 689. Δέν 690. Δέν 691. Δέν 692. Δέν 693. Δέν 694. Δέν 695. Δέν 696. Δέν 697. Δέν 698. Δέν 699. Δέν 700. Δέν 701. Δέν 702. Δέν 703. Δέν 704. Δέν 705. Δέν 706. Δέν 707. Δέν 708. Δέν 709. Δέν 710. Δέν 711. Δέν 712. Δέν 713. Δέν 714. Δέν 715. Δέν 716. Δέν 717. Δέν 718. Δέν 719. Δέν 720. Δέν 721. Δέν 722. Δέν 723. Δέν 724. Δέν 725. Δέν 726. Δέν 727. Δέν 728. Δέν 729. Δέν 730. Δέν 731. Δέν 732. Δέν 733. Δέν 734. Δέν 735. Δέν 736. Δέν 737. Δέν 738. Δέν 739. Δέν 740. Δέν 741. Δέν 742. Δέν 743. Δέν 744. Δέν 745. Δέν 746. Δέν 747. Δέν 748. Δέν 749. Δέν 750. Δέν 751. Δέν 752. Δέν 753. Δέν 754. Δέν 755. Δέν 756. Δέν 757. Δέν 758. Δέν 759. Δέν 760. Δέν 761. Δέν 762. Δέν 763. Δέν 764. Δέν 765. Δέν 766. Δέν 767. Δέν 768. Δέν 769. Δέν 770. Δέν 771. Δέν 772. Δέν 773. Δέν 774. Δέν 775. Δέν 776. Δέν 777. Δέν 778. Δέν 779. Δέν 780. Δέν 781. Δέν 782. Δέν 783. Δέν 784. Δέν 785. Δέν 786. Δέν 787. Δέν 788. Δέν 789. Δέν 790. Δέν 791. Δέν 792. Δέν 793. Δέν 794. Δέν 795. Δέν 796. Δέν 797. Δέν 798. Δέν 799. Δέν 800. Δέν 801. Δέν 802. Δέν 803. Δέν 804. Δέν 805. Δέν 806. Δέν 807. Δέν 808. Δέν 809. Δέν 810. Δέν 811. Δέν 812. Δέν 813. Δέν 814. Δέν 815. Δέν 816. Δέν 817. Δέν 818. Δέν 819. Δέν 820. Δέν 821. Δέν 822. Δέν 823. Δέν 824. Δέν 825. Δέν 826. Δέν 827. Δέν 828. Δέν 829. Δέν 830. Δέν 831. Δέν 832. Δέν 833. Δέν 834. Δέν 835. Δέν 836. Δέν 837. Δέν 838. Δέν 839. Δέν 840. Δέν 841. Δέν 842. Δέν 843. Δέν 844. Δέν 845. Δέν 846. Δέν 847. Δέν 848. Δέν 849. Δέν 850. Δέν 851. Δέν 852. Δέν 853. Δέν 854. Δέν 855. Δέν 856. Δέν 857. Δέν 858. Δέν 859. Δέν 860. Δέν 861. Δέν 862. Δέν 863. Δέν 864. Δέν 865. Δέν 866. Δέν 867. Δέν 868. Δέν 869. Δέν 870. Δέν 871. Δέν 872. Δέν 873. Δέν 874. Δέν 875. Δέν 876. Δέν 877. Δέν 878. Δέν 879. Δέν 880. Δέν 881. Δέν 882. Δέν 883. Δέν 884. Δέν 885. Δέν 886. Δέν 887. Δέν 888. Δέν 889. Δέν 890. Δέν 891. Δέν 892. Δέν 893. Δέν 894. Δέν 895. Δέν 896. Δέν 897. Δέν 898. Δέν 899. Δέν 900. Δέν 901. Δέν 902. Δέν 903. Δέν 904. Δέν 905. Δέν 906. Δέν 907. Δέν 908. Δέν 909. Δέν 910. Δέν 911. Δέν 912. Δέν 913. Δέν 914. Δέν 915. Δέν 916. Δέν 917. Δέν 918. Δέν 919. Δέν 920. Δέν 921. Δέν 922. Δέν 923. Δέν 924. Δέν 925. Δέν 926. Δέν 927. Δέν 928. Δέν 929. Δέν 930. Δέν 931. Δέν 932. Δέν 933. Δέν 934. Δέν 935. Δέν 936. Δέν 937. Δέν 938. Δέν 939. Δέν 940. Δέν 941. Δέν 942. Δέν 943. Δέν 944. Δέν 945. Δέν 946. Δέν 947. Δέν 948. Δέν 949. Δέν 950. Δέν 951. Δέν 952. Δέν 953. Δέν 954. Δέν 955. Δέν 956. Δέν 957. Δέν 958. Δέν 959. Δέν 960. Δέν 961. Δέν 962. Δέν 963. Δέν 964. Δέν 965. Δέν 966. Δέν 967. Δέν 968. Δέν 969. Δέν 970. Δέν 971. Δέν 972. Δέν 973. Δέν 974. Δέν 975. Δέν 976. Δέν 977. Δέν 978. Δέν 979. Δέν 980. Δέν 981. Δέν 982. Δέν 983. Δέν 984. Δέν 985. Δέν 986. Δέν 987. Δέν 988. Δέν 989. Δέν 990. Δέν 991. Δέν 992. Δέν 993. Δέν 994. Δέν 995. Δέν 996. Δέν 997. Δέν 998. Δέν 999. Δέν 1000. Δέν 1001. Δέν 1002. Δέν 1003. Δέν 1004. Δέν 1005. Δέν 1006. Δέν 1007. Δέν 1008. Δέν 1009. Δέν 1010. Δέν 1011. Δέν 1012. Δέν 1013. Δέν 1014. Δέν 1015. Δέν 1016. Δέν 1017. Δέν 1018. Δέν 1019. Δέν 1020. Δέν 1021. Δέν 1022. Δέν 1023. Δέν 1024. Δέν 1025. Δέν 1026. Δέν 1027. Δέν 1028. Δέν 1029. Δέν 1030. Δέν 1031. Δέν 1032. Δέν 1033. Δέν 1034. Δέν 1035. Δέν 1036. Δέν 1037. Δέν 1038. Δέν 1039. Δέν 1040. Δέν 1041. Δέν 1042. Δέν 1043. Δέν 1044. Δέν 1045. Δέν 1046. Δέν 1047. Δέν 1048. Δέν 1049. Δέν 1050. Δέν 1051. Δέν 1052. Δέν 1053. Δέν 1054. Δέν 1055.

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

"Όσα ρούχα και αν πλύνετε, το DAL διατηρεί την απαλότητα και την όμορφιά των χεριών σας, χάρις εις την ειδικήν επιστημονικήν παρασκευήν του.

Μικρή ποσότης του DAL χρειάζεται για να έχετε ένα ολόκληρο σωρό από ρούχα ολοκάθαρα. Μόνη σας δα διαπιστώσετε την μεγάλη του απόδοσιν. Επί πλέον, είναι και φθηνότερον από τα ξένα απορρυπαντικά!

Τό σπητικό σας δά είναι πιό χαρούμενο και πιό εύτυχισμένο, όταν ή μπουγάδα χαρίζη στά ρούχα σας ένα λεπτό και εύχάριστο άρωμα. Τό DAL έχει ένα τόσον λεπτό άρωμα, πού δά σας ένδουσιάση!

Συγκρίνατε τό DAL μέ όλα τά άλλα απορρυπαντικά και δά διαπιστώσετε, ότι είναι τό μόνον μέ τόσα πολλά πλεονεκτήματα: Ρούχα ολοκάθαρα, οικονομικό πλύσιμο, λεπτό και εύχάριστο άρωμα, άπαλά χέρια!

Άγοράστε σήμερα

DAL είναι συμφέρον σας!

Όμορφάινει ό,τι πλένει